श्री

श्रीशांतापतयेनमः

बोधचिंतामणि

ऋषिराजमहाराजकृत.

आवृत्ति बीजी.

छपावी प्रसिद्धकरनार ग्रंथकर्त्ता पोते.

गणपतकृष्णाजीप्रेस मुंबई.

संवत् १९४९ सने १८९३

किंमत रु. १॥

श्री

श्रीशांताधिपतयेनमः

अथ अर्पणपत्रिका. कल्पवृ-
क्षतुल्य मनुष्यशरीर, जेओथी मनें
प्राप्तथयुं, जेओना पुण्योदयथी मा-
री जयछे, एवां हरीशरण थयेलां,
तीर्थरूप, मारा पिताजी श्रीकुबेरजी,
तथा गंगारूप, मारी मातुश्री अंबा-
मा. ए बन्येनी सेवामां आ पुस्तक
अर्पण करुंछुं.

ल० कुबेरात्मजऋषिराजः
अपरनाम हरजीवन

श्री

प्रस्तावना.

प्रथम आ बोधचिंतामणीनी पहेली आवृत्ति, संवत् १९३२ नी शालें अमदावादमां छपाइ हती. सोजीत्राना बहेचर बारोटनें छपावासारु मोकलेला. तेमां घणेभागें अशुद्ध छपायेलुं, तोपण ए चोपडियो थोडि मुदतमां खपीगै हती. अनें एटली अछत थैगै के एमांनी एकेप्रत्य, मारी पासे नमुना दाखल पण रहि नहि.

आ बीजी आवृत्तिमां प्रथम करतां घणो सुधारो तथा पदनो वधारो छे. मारीजात्यें पुरुफ सोध्यांछे, छपातां देखरेख राखीछे. तो-

पण दृष्टिदोषथी कोइठेकांणे अशुद्ध रहिग-
युं होयतो शुद्धिपत्रक करवानो अवकाश
मळ्यो नथि, वांचनार सज्जनोये अशुद्ध
देखाय त्यहां सुधारी लेवुं. पामर विषयी
मुमुक्षु मुक्त, भणेल वगरभणेल बाइ भा-
इ कवि पंडित संसारी त्यागी, सर्वेने आ
पुस्तक उपयोगी छे. आमां घणिबाबत-
ना अंगनो समावेश छे. विवाह यज्ञादि-
क मंगळिक कार्यमां गाइशकाय, देवजगा-
मां, नाटकमां, अमंगळमां, एआदिक घणा-
प्रसंगे गावाज्योग, भिन्नभिन्न विषयोथी भ-
रपूर पदो छे. एकादशिनी कथातथाभक्तमा-
ळ सारीरीत्यें सामेलछे. आमां सद्गुणनी पु-
ष्टीतथा दुर्गुणनुं खंडन छे.

धीरे, धीरे, मधुररागथी गाइनें, सारीपेठें मन-

न करनारनें, आ पुस्तकनो लाभ अवश्यथशे एवी आशा छे.

आमां भगवानना २४ अवतारनुं प्रतिपादन छे, तेमज उत्तम देव, ब्राह्मण, साधु, गाय अनें तीर्थनुं प्रतिपादन छे. गुजराती भाषाना सरलशब्दोमां बांधणी छे.रोगरहित मनुष्यनें भोजनना स्वादनो यथार्थ अनुभव थायछे, तेमज भागवत गीता रामायण आदिक सद्ग्रंथनो तत्संग जेने हशे,तेने आना रसनो स्वाद यथार्थ जणाशे.४०४पृष्ठथी४१३ पृष्ठसुधी गूढार्थवांणीछे, एनो अर्थ लखीनें जे मोकलशे तेने, एक चोपडी इनामतरीकें मोकलवामां आवशे, पण ते अर्थ यथार्थ होवो जोइये. मारुं ठेकाणु, जील्ले अमदावाद, महीकांठा, प्रांतीज नजीक वरसोडा.

आ पुस्तक छपावासंबंधी सर्वे हक प्रथम आवृत्तीथीज मारास्वाधीन राख्या छे. माटे आमांनुं कोइ पद अथवा कोइ भाग, बीजा कोइये मारी पक्कीपरवानगी मेळव्या वगर छापवुं के छपाववुं नहि.

वांचनार तथा सांभळनारनें, परमेश्वरनी भक्तीउपर प्रीतीथाओ. तथास्तु ॥

ऋषिराज महाराज. उपनाम
हरजीवन कुबेरजी.

श्री

अनुक्रमणिका.

मंगळकारी विषे.

उपदेश विषे.

धर्म विषे.

उपासना विषे.

ज्ञान विषे.

भक्ति विषे.

कृष्णलीला विषे.

शांतिविषे.

॥ श्री ॥

॥ श्रीमन्मंगलमूर्त्तये परमात्मने नमः ॥

अथ बोधचिंतामणि प्रारंभः ॥

॥ श्रीशांतापतये तस्मै महर्षये नमोनमः ॥

॥ मुनये ऋष्यश्रृंगाय भक्तानां सुखदायच ॥ १

॥ पदराग धोळ ॥

जीरेद्वारकामां ठाकोरवाजां वागीयांरे ए देशी छे ॥

जीरे मंगळकारी मूर्त्ती मोदक केरा भोगी-रे, सिद्धी बुद्धी केरा नावलिया सुंढाळा सोनानो सूरज ऊगीयोरे ॥ जीरे रिद्धी सिद्धीदाता माता उमिया देवीरे, आनंद आपो मारा देवलिया दुंदाळा सोनानो सूरज ऊगीयोरे ॥ १ ॥ चालो चालो सैन्यो प्रेम करीनें पूजवारे, लाडकवायो जसोदानो जायो लाल सोना-

नो० ॥ जीरे सोनाकेरा सिंहासने सोभतारे, थैये नंदकुंवरने निरखी निरखी नहाल सोनानो० ॥ २ ॥ जीरे सोनाकेरा थाळ भरील्यो सांमटारे, मुघां मोतीडां तो पशली जोइये पांच सोनानो० ॥ जीरे आजूना वधांमणामां जे कोइ आवेरे, तेने एके दहाडो नावे उनी आंच सोनानो० ॥ ३ ॥ जीरे केसर कंकू भरीछे कंकावटीरे, उजळा चोखलिया तो झीणा अणीदार सोनानो० ॥ जीरे गुलाबगजरा तोरा रूडा हारडारे, सेजें छाब भरो चंबेलीफुलडे सार सोनानो० ॥ ४ ॥ जीरे पांगेचूं श्रीफळ नें फोफळ पानबीडांरे, चंपा, चंबेली नें गुलाब अंतरसार सोनानो०॥जीरे मुंघामूला गुलाल झीणो झाझो जोइयेरे,

आंख्ये छांट्यो होय तो खटके नहि लगार सोनानो० ॥ ५ ॥ जीरे साकरकेरां सुंदर साते सूखडांरे, सोनाकळश भरील्यो गंगाजीनां नीर सोनानो० ॥ जीरे अलबेलाने वाघा जोइये ओपतारे, रूडो रत्नजडेलो मूगट सोभे शीर सोनानो० ॥६॥ जीरे पुजन करीने ऊतारीछे आरतीरे, हसते मूखें सांमू जोयूं एहवी टेव सोनानो० ॥ जीरे गाय शिखे नें मंगळपद जे सांभळेरे, तेनां दुखडां टाळे ऋषीराजनो देव सोनानो० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

॥ आरती ॥

॥ जयोजयो मा जगदंबे एदेशीछे ॥

जय देव जय देव जय नरनारायण जयनरनारायण, बदरीपती बहुनामी त्रिभुव-

नतारायण जयदेव जयदेव ॥ १ ॥ मछ थया मनमोहन सत्यव्रतना सारू प्रभु सत्यव्रतना सारू, कछपरूपें काढ्यां चौद रतन चारू जयदेव जयदेव ॥२॥ वराहरूपें व्हाला धरणी मुखधारी प्रभु धरणी मुखधारी, नरसिंहरूपें नांख्यो महादानव मारी जयदेव जयदेव ॥ ३ ॥ वामन थै विश्वंभर बळराजा बांध्यो प्रभु बळराजा बांध्यो, मोहनिरूपें मोहन सुरस्वारथ साध्यो जयदे० ॥ ४ ॥ फरशी लेइने फरिया क्षत्रि हण्या खोळी प्रभु क्षत्रि हण्या खोळी, रामें रावण नांख्यो रणमध्ये रोळी जयदे० ॥ ५ ॥ धन्वंतर थै धशिया वैदोनी व्हारें प्रभु वैदोनी व्हारें, प्रजा प्रजासम पाळी जज्ञ थया ज्यारें जयदे० ॥ ६ ॥ नर-

नारायण नटवर तपशा तीव्र करी, प्रभु तप-
शा तिव्रकरी पुन्य प्रजाने घोछो धरथी भा-
वधरी जयदे० ॥ ७ ॥ कपीलरूपें कीधी मा-
तानी मुक्ती प्रभु मातानी मुक्ती, दत्तरूपें दे-
खाडी ज्योगतणी जुक्ती जयदे० ॥ ८ ॥ व्या-
सरूपे वेदोनी शाखा सुगम करी प्रभु शाखा
सुगम करी, कुंजरमाटे केशव धोड्या चक्रधरी
जयदे० ॥ ९ ॥ नारदरूपें नवधा भक्ति रची
भारी प्रभु भक्ति रची भारी, सनकादिकथी
सुधर्या ब्राह्मण ब्रह्मचारी जयदे० ॥ १० ॥
हंसपतीना हंसे संशय सर्व हर्या प्रभु संशय
सर्व हर्या, परमहंस थै पोते वनमध्ये विचर्या
जयदे० ॥ ११ ॥ पृथूरुपें पृथ्वीनूं तत्व लिधूं
ताणी प्रभु तत्व लिधूं ताणी, हयग्रिवरूपें ह-

णियो असूर बळ आणी जयदे० ॥ १२ ॥
कृष्णरुपें थै केशव मांमाने मार्यो प्रभु मांमाने मार्यों, सात दिवस शामळिये गोवर्धन धार्यों जयदे०॥१३॥ बुद्धरुपें बळवंता करुणा बहु करशो प्रभु करुणा बहु करशो, कळिजुग अंते कलंकि आपें अवतरशो जयदे०॥१४॥ रची भली ऋषिराजनि आरति जे गाशे प्रभु आरति जे गाशे बदरीपति बे बंधव पुरण प्रसन थाशे जयदे० ॥ १५ ॥ पद ॥ २ ॥

॥ पदराग गर्वी ॥

हांरे वारी जांउंरे लाला तारा नामनेरे एदेशीछे ॥

हांरे चालो चालो वहालाने वधांमणेरे, भक्तवछळ प्रभूने जैये भांमणेरे चालो चालो वहालाने वधांमणेरे ॥ टेक ॥ हांरे माळा ती-

लक सोभितां धर्यां मंडळीरे, गांणां मंगळीक गाय मांननी मळीरे चालो० ॥ १ ॥ हांरे तकें ताळ नें मृदंग लावो ताळमांरे, हरिकीर्त्तनें कल्याण कळिकाळमांरे चालो० ॥ २ ॥ हांरे गाममांथी गुलाल लावो गांठडीरे, असवारी अजब आजनी चढीरे चालो० ॥ ३ ॥ हांरे रुडां वाजां वगडावियें वेगमांरे, रंग केसर पतंग भरो देगमांरे चालो० ॥ ४ ॥ हांरे लावे लावे माळेण छाब मोगरारे, तोरा हारडा गुलाबाना गजरारे चालो० ॥५॥ हांरे गोर झालो श्रीफळ नें कंकावटीरे, आज छोकरांनि छे निशाळमां छुटीरे चालो०॥६॥ हांरे ऋषिराज आज आनंदना साथियारे, भक्त भेळा थया प्रेमि नें प्रसादिया रे चालो०॥७॥ पद ॥१॥३॥

हांरे सखि सांमैयुं सोभे जुओ शामनूंरे,
आज धन्य धन्य भाग्य छे आ गामनूंरे सखि
शामैयुं सोभे जुओ शामनूंरे ॥ टेक ॥ हांरे
प्रथम दूधडेथि पावला पखाळियारे, पछे
नखशीख नाथजीनें न्याळियारे सखि० ॥१॥
हांरे पियळ केसर कंकुनी पिळो भालमांरे,
शीद टपकूं काजळनुं कर्युं गालमांरे सखि०॥
॥ २ ॥ हांरे चोडो दाबीनें कंकुवाळा चोख-
ळारे, नके पाडशें दुरीजन छोवलारे सखि०
॥ ३ ॥ हांरे धर्यां मस्तके मेवाडी मोळियांरे,
छैयां परां खसो कंकूडां ढोळियांरे सखि० ॥४॥
हांरे सोनारूपाना फूलडे निछावळीरे, गोर
वींणशो मां केइ बोलि चावळीरे सखि० ॥
॥ ५ ॥ हांरे तोरा गुछ हार गजरा फुलांतणारे,

धूपदीप मेवा मीठडामां नहि मणारे सखि० ॥ ६ ॥ हांरे झोर श्रीफळ मुकीनें आरती करोरे, ऋषीराजकृत आवडे तो उचरोरे सखि० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ४ ॥

हांरे हवे पूजन थयूं पाछांवळोरे, सूखपालमां विराज्या शांमळोरे हवे पूजन, थयूं पाछांवळोरे ॥ टेक ॥ हांरे रंगछांटो ठाली थांय गोळियोरे, उपर झीको गुलालनी झोळियोरे हवेपू० ॥ १ ॥ हांरे आज देशना कलेश दूर काढियारे, उभि सेरी पथराव्या साडियारे हवेपू० ॥ २ ॥ हांरे आसोपालवनां तोरण आवियांरे, लिलालहेर घरोघर लटकावियांरे हवेपू० ॥ ३ ॥ हांरे झांझोवाळा घूंमे, वचें जोरमांरे, घुमे गवैया पखाज वागे

घोरमांरे हवेपू० ॥ ४ ॥ हांरे थंभ केळोना घरोघर थापियारे, नाथ दरशनथी सहु नीष्पापियारे हवेपू० ॥ ५ ॥ हांरे सेरिसेरि धांणि वेरि पुर्यां साथियारे, उपर घुमे मारा हरिजन हाथियारे हवेपू० ॥ ६ ॥ हांरे अंगअंग रंगरंग घेर्य आवियारे, ऋषिराजना प्रभुनें पधरावियारे, हवेपू० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ ५ ॥

हांरे आज आनंद न माय मारे आंगणेरे, ब्रह्मसभा मळि मंत्र वेदना भणेरे आज आनंद न माय मारे आंगणेरे ॥ टेक ॥ हांरे पुन्य घरडांनां उदे थयां घाटमांरे, आंक नोय आवो रांकना ल्रेलाटमांरे आज आ० ॥ १ ॥ हांरे व्रत धारणां ने पारणां पुरां थयांरे, रोग दोग शोक काळे पाणियें गयांरे आज आ०

॥ २ ॥ हांरे दया करीनें दयाळें दरस दीधलांरे, शामआशरे तमाम काम सीधलांरे आज०॥ ॥ ३ ॥ हांरे नीर्दोष मळ्यो जोष हरिलग्ननोरे, विनागर्थ सर्यो अर्थ मारे जज्ञनोरे आज आ० ॥ ४ ॥ हांरे गोवाळमंडळीमां हरीनि गवाय जेरे, सुरज सोम भोम नवे ग्रहो सा- यजेरे आज आ० ॥ ५ ॥ हांरे भूलि ज्याच- वुं गमेछे नरुं नाचवूंरे, सतसंगनो उमंगरंग साचवूंरे आज आ० ॥ ६ ॥ हांरे टळ्याट- ळ्या त्रणे ताप मळ्या महाजनोरे, फळ्याफ- ळ्या इष्टदेव ऋषिराजनोरे आज आ० ॥७॥ ॥ पद ॥ ४ ॥ ६ ॥

॥ पदराग प्रभात ॥

मुजअबळाने बाइ मोटी मिरातो शामळियो घरेणुंमारे साचूंरे
॥ ए देशीछे ॥

प्रातसमे परमेश्वर दरशन धन्य विनता वृजवासीरे ॥ जयजगवंदन नंदना नंदन, राधारमण सुखरासीरे प्रातसमे० ॥ टेक ॥ दोवुं वतोवुं तजी दोडि आवी, नंदने आंगणे नारीरे ॥ भैरव रंगमां अंग भिजायां, आंगणे आनंदकारीरे प्रातसमे० ॥ १ ॥ जागो जागोरे जसोदानाजाया, प्राणआधार अमाराRे, कोकिल मोर अने किर सारस, शब्द करी रह्यां सारारे ॥ प्रातसमे० ॥ २ ॥ जळसज्या झाझा जुग कीधी, वेदवचन धरो हैयेरे ॥ हजुसुधी प्रभु उंघ उडी नहि, कौतक केनें कहियेरे ॥ प्रातसमे० ॥ ३ ॥ आळसुने

होय उंघ अतीशे, नीतिनि रीती न वसेरे ॥
अवनीभार उतारवा आव्या, पोढे क्यम
पालवशेरे ॥ प्रातसमे० ॥ ४ ॥ शेर झला-
वोनो सूखडि आपूं, बोलि सोहागण सध-
वारे ॥ गरज गळी साकरथी गिरधर, वलो-
णे मांखण वधवारे ॥ प्रातसमे० ॥ ५ ॥ उंघ-
लने बधुं जगत जगाडे, जाग्याने कूण जगा-
डेरे ॥ कटाक्षमां एवुं कामनि बोली, आविनें
उगते दहाडेरे ॥ प्रातसमे० ॥ ६ ॥ रासरमा-
ड्यां ए रात्रीथी, जन्ममरणभयभाग्यारे ॥
अरज सुणी ऋषिराजनो ईश्वर, झडप लेइने
जाग्यारे ॥ प्रातसमे० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ७ ॥
मंगळआरति मंगळकारी, जयजय जगरा-
यारे चोविश पांखडिये दिवा चोविश, अबिर

गुलाल उडायारे मंगळ० ॥ टेक ॥ झांज मृदंग
उपंग नें झालर, ताळ त्रिश्याकर वाजेरे ॥ थे-
इता थेइता थेइता थेइथेइ, गोकुळमां धुनि
गाजेरे ॥ मंगळ० ॥ १ ॥ अगर कपूर नें मोगरा
महेके, नविन भैरवि नाचेरे ॥ पुष्पनि वृष्टि
पुरंदरे कीधी, शारद गाय दिल साचेरे ॥ मं-
गळ० ॥ २ ॥ गाजे गगन देवदुंदभि वाजे,
शंकर शंख वजावेरे ॥ ए अवसर जे दरशने
आवे, लख चोराशिमां नावेरे ॥ मंगळ ॥ ३ ॥
नंदतणे घेर नोबत वाजे, शींगि भेर शरणा-
ईरे ॥ जयजयकार जगतमां वरत्यो, संतोने
बहु सुखदाईरे ॥ मंगळ० ॥ ४ ॥ वेण्य वजा-
वे ने नारद नाचे, टोळ करीकरि टांणेरे ॥ पुरु-
षसूक्तेकरीने प्रभूनो, विरंचि महिमा वखां-

णेरे ॥ मंगळ० ॥ ५॥ जयजळचर जय वन-
चर वामन, फरश्युराम सियस्वामीरे ॥ जय-
जय कृष्णजि बुद्ध कलंकी, नौमि नमामि
नमामीरे ॥ मंगळ० ॥ ६ ॥ प्रातसमे जे प्रेम-
करीने मंगळआरति गाशेरे ॥ एनाउपर ऋ-
षिराजनो ईश्वर, प्रसन्न पूरण थाशेरे ॥ मंग-
ळ० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ८ ॥

गोवाळमंडळि लेइनें गोविंद, जमुनामां
झिलिआव्यारे ॥ व्रजविनताये वारणां लेइनें,
मूंधले मोतिडे वधाव्यारे ॥ टेक ॥ दामनि
जेवुं पितांबर दीपे, वारिद वरणो वहालोरे ॥
मोरमुगट मकराकृत कुंडळ, लाडकडो नंद-
लालोरे ॥ गोवाळ० ॥ १ ॥ सोनाना सिंहा-
सन ऊपर, विराज्या वनमाळीरे ॥ झरकशिया

जामा झगझगता, वांसळिये हृद्यवाळीरे ॥ गोवाळ० ॥ २ ॥ फुलांना हार फुलांना गजरा फुलनां नेपुर फोरेरे ॥ फुलतणां छोगलियां फरतां, चतुरानां चित चोरेरे ॥ गोवाळ० ॥ ॥ ३ ॥ फुलना गुछ पछेडो फुलनो, फुलडे मंडप छायोरे ॥ गणणण भमर करे गुंजारव, जीवो जसोदानो जायोरे ॥ गोवाळ० ॥ ४ ॥ चंदन केसर कस्तुरि घोळी, सखियो मळि शरणधारेरे ॥ फुलनुं छत्र अनूपम फोरे, फुलचमर करे त्यारेरे ॥ गोवाळ० ॥ ५ ॥ फुलना पंखा थई रत्या फरता, फुलना नेजा फरूकेरे ॥ फुलछडीदार फांकडि शोभे, जयजयजय कहि झूकेरे ॥ गोवाळ० ॥ ६ ॥ गरगर फूल गगनथी गरतां, फूलडे नेहडो छा-

योरे ॥ ए अवसर ऋषिराजना ईश्वरें, भोज-
नथाळ मगायोरे ॥ गोवाळ० ॥७॥ पद ॥ ३ ॥ १ ॥
आरोगोरे मारा अंतरज्यामी, राजभोग-
ना रसियारे ॥ प्रेमतणें वश्य छो प्रीतमजी,
माटे व्रजमां वशियारे ॥ टेक ॥ सोनानो थाळ
भर्योछे सुंदर, सर्वे जमोनो साहूरे ॥ आपनुं
अन्न अमे वळि आपनां, तन मन धन लेइ
वारुंरे ॥ आरोगो० ॥ १ ॥ शिरो पुरी बासूदि
नें शीखंड, पातळि पूरणपोळीरे ॥ लापशि
मालपुवा नें लाडू, घीमां पोळि झबोळीरे ॥
आरोगो० ॥ २ ॥ दाळभात दुधपाक शाक
सहु, मगज नें वळि मेवोरे ॥ सुतरफेंणि ज-
लेबी सुंदर, सूतर जेवी शेवोरे ॥ आरोगो०
॥ ३ ॥ कोथमि आदूं छे दहिनि कढीमां, तां-

दळजानी भाजीरे ॥ सुरण रताळुनूं शाक छे सुंदर, राज्य जमोतो हुं राजीरे ॥ आरोगो० ॥ ४ ॥ गळकेरी गरमर नें गूंदां, कारेलां नें कचोरीरे ॥ भावतां भजियां छे विधविधनां, छो मुजजीवनदोरीरे ॥ आरोगो० ॥ ५ ॥ वाल तळ्या नें वालोळ वघारी, काल्यना दूधनुं दहि छेरे ॥ जे जोइये ते मागिने लेज्यो, शरम हवें शिद रहिछेरे ॥ आरोगो० ॥ ६ ॥ आचमन लेइ मुखवास आरोगो, जन्म सफळ थयो मारोरे ॥ उठो प्रभू ऋषिराजना ईश्वर, पलंग-उपर पधारोरे ॥ आरोगो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १० ॥

॥ छंद हरिगीत ॥

पवनबंध सुगंध शीतळ, हेममंदिरशोभितं ॥ एदेशीछे ॥

जय अकळ ईश्वर सकळ जग, सजनार

खळचळखंडनं ॥ बळ प्रबळधर कळिकाळ-
मळ, हरनार हरि जगमंडनं ॥ थळ अथळ
व्यापक धर्मथापक, गति अमापक श्रीश्वरं॥
निष्कामि शिवसुखधामि स्वामि, नमामि
श्रीबदरीश्वरं ॥ १ ॥ जय स्वच्छरूपक मच्छ-
भूप, अनूप कच्छप केशवं ॥ जयश्रीधरण
धरणीधरण, सुखकरण नाम सदा शिवं ॥
प्रह्लाद भक्त सुसक्तकाज, विमुक्त नरसिंहे-
श्वरं ॥ निष्कामि शिवसुखधामि स्वामि, न-
मामि श्रीबदरीश्वरं॥ २ ॥ बळिछळित मुनि-
धुनिचळित, धनुधरदळित भृगुकुळभूषणं ॥
रघुनाथ नाथ अनाथनाथ, विदारणं खरदूष-
णं ॥ गतिगोप गोपति गोपिवर, अति कोप
कंसअरीश्वरं॥ निष्कामि शिव० ॥ ३ ॥ ज-

गजनकसुत सनकादि, नर जनकादिहित हरि नारदं ॥ अविनाश रोगविनाश, धरसंन्यास व्यास विशारदं ॥ जन मगनकारण जज्ञ, दत्तजि गगनरुप ज्योगीश्वरं॥निष्कामि शिव० ॥ ४ ॥ गजकाज गरिबनिवाज अज, मुनि-राज हरिजननायकं॥ नृप अंगकुळ कत गं-गसम, पृथुअंग जनसुखदायकं ॥ शिरराहु छेदन कीध ते दिन, मोहनी मायेश्वरं ॥ नि-ष्कामि शिव० ॥ ५ ॥ बळवंत बुद्धविशुद्ध, वेद विरूद्धमारगकारणं॥ छळशब्दग्रंथक अ-चळ चळ, खळ सकळ मोहविस्तारणं ॥ पितु-बाळसम निज भक्तपाळ, मराळ बोधमणी श्वरं ॥ निष्कामि शिव० ॥ ६ ॥ जगजीव सुर अज शीवपति, हयग्रीव मधुकैटभअ-

री॥विख्यात गुरु निजमातगुरु, निजतातगुरु कपिलंहरी ॥ भगवंत संतउधारहित, जुग-अंत कळिकल्कीश्वरं॥ निष्कामि शिव०॥ ७॥ भवभीतिभंजन भक्तरंजन, दुष्टगंजन दरध-रं॥ मनमलिनमंजन ज्ञानअंजन, नरनिरंजन उरधरं ॥ निजशरणगतभयहरण, अशरण-शरण जय जगदीश्वरं ॥ निष्कामि शिव० ॥ ॥ ८ ॥ इति अष्टपदि जगस्त्रष्टपदि, संकष्ट स-कळ विनाशनी ॥ घरसूत्र संपति पुत्र धन, धियदात्रि मोक्षप्रकाशनी ॥ ऋषिराजवक्ष-विराजितं, महाराज श्रीशृंगीश्वरं ॥ निष्का-मिशिव० ॥ ९ ॥ पद ॥ १ ॥ ११ ॥

॥ राग धोळ ॥

आडानें अवळा डूंगरा शामळाजी ॥ एदेशीछे ॥

सावरकांठो सोत्यांमणो एकलशंगी, व-

हाला तमारो त्यां वासरे, मारा दिलमां व-
शी प्यारी मूरती एकलशृंगी ॥ दुरिजनथी
तमे दूरछो एकलशृंगी, प्रेमीजनने छो पासरे
मारा दिलमां वशी प्यारी मूरती एकलशृंगी
॥ १ ॥ कंकुजेवां अने कोमळां एकलशृंगी,
चरणकमळ चितचोरेरे मारादिलमां० ॥ द-
र्पण सरखा दीपता एकलशृंगी, नखमणि
काळजां कोरेरे मारा० ॥ २ ॥ घूंटियो नौत-
म गोळरे एकलशृंगी, पेंडिये वश्य थया प्रा-
णरे मारादिलमां० ॥ जानजुगल छबी जो-
इने एकलशृंगी, संसार थै जाय छांणरे मा-
रादिलमां० ॥ ३ ॥ वल्कल वस्तर पहेरियां ए-
कलशृंगी, ऊदरे त्रिवळि अनूपरे मारादिल-
मां० ॥ छाति विशाळ सोत्यांमणी एकलशृं-

गी, रढियाळुं राजनूं रूपरे मारादिलमां० ॥
॥ ४ ॥ हाथिनि शुंढ शा हाथरे एकलशंगी ॥
ढळकता ढींचणसूधीरे मारादिलमां० ॥ द-
र्भशाळा डाभा हाथमां एकलशंगी, बांधि लि-
धि मारी बुद्धिरे मारादिलमां० ॥५॥ जमणा
बगलमां झालिरे एकलशंगी, त्राडना पत्रनी
पोथिरे मारादिलमां० ॥ सोनेरि अक्षर
शोभता एकलशंगी, क्यमकरी ऊकले को-
इथिरे मारादिलमां० ॥ ६ ॥ अंगे अनूपम
ओढीरे एकलशंगी, मशरुजेवी मृगछाला-
रे मारादिलमां० ॥ ग्रीवा कपोतना घाटनी
एकलशंगी, एकमुखी अक्षमाळारे मारादि-
लमां० ॥ ७॥ होठ रुडा हिंगळोकशा एकल-
शंगी, लाखेणां परवाळां लाजेरे मारादिल-

मां० ॥ दांत डाढमकेरां बीजडां एकलशं-
गी, भाळतां भवदुख भाजेंरे मारादिलमां०॥
॥ ८ ॥ दीवडला जेवि दीपेरे एकलशंगी,
नासिका जगथकी न्यारीरे मारादिलमां० ॥
कमळना दळ जेवां काजुरे एकलशंगी,
लोचनियांपर वारीरे मारादिलमां० ॥
॥ ९ ॥ वारी भृगुटी वांकडी एकलशंगी, का-
जळ करतां काळीरे मारादिलमां० ॥ भस्म-
नुं लेपन भालमां एकलशंगी, रेखाओ त्रणे
रूपाळीरे मारादिलमां० ॥ १० ॥ कानतणी
छबी कारमी एकलशंगी, बन्ये बराबर बे-
शरे मारादिलमां० ॥ सोनाना तारशा शोभ-
ता एकलशंगी, काजुडा मस्तकें केशरे मा-
रादिलमां० ॥ ११ ॥ शिरपर सोनेरी शींघ-

डी एकलशंगी, अंगुठा जेवडी ऊंचीरे मा-
रादिलमां० ॥ दया करी द्योछो दासने एक-
लशंगी, मन वश्य करवानी कूंचिरे मारादि-
लमां० ॥ १२ ॥ वदनकमळपर वारीरे एक-
लशंगी, शरदपुन्यमनो चंदरे मारादिलमां०॥
वाणीमां अम्रत वरसेरे एकलशंगी, उप-
जावेछे आनंदरे मारादिलमां० ॥ १३ ॥
शरिर जोतां वर्ष सोळना एकलशंगी, जन्म्ये
थया जुग झाजारे मारादिलमां० ॥ शांतस्व-
भावेछो स्वामीरे एकलशंगी, नीर्गुण गरिब-
नीवाजारे मारादिलमां० ॥ १४ ॥ सुरपति
कंपेछे श्हेथिरे एकलशंगी, वरसावेछे वर-
सातरे मारादिलमां० ॥ ब्रह्मविद्याना छो भो-
गीरे एकलशंगी, पुराणे छो प्रख्यातरे मारा-

दिलमां० ॥ १५ ॥ ताप त्रणे टळी थायछे एक-
लशंगी, संभारतां सुखशातारे मारादिल-
मां० ॥ हृदये वस्या ऋषीराजने एकलशंगी,
जोज्यो पलक दुर जातारे मारादिलमां० ॥
॥ १६ ॥ पद ॥ १ ॥ १२ ॥

॥ पदराग गर्बी ॥

आखा लींबडामां एकडाळुं मीठुंरे रणछोड रंगीला ॥ एदेशीछे ॥

ओरा आवोनें एकलशंगीरे मुनिराज मे-
वासी॥ तमे साचा मांणसना संगीरे मुनिराज
मेवासी ॥ १ ॥ आपें त्रेतामां अवतार लीधोरे
मुनि० ॥ वास साबरने कांठडे कीधोरे मुनि०
॥ २ ॥ तपेंकरि त्रण भुवन डोलाव्यांरे
मुनि० ॥ आशि देवा गायत्रि मात आव्यांरे
मुनि० ॥ ३ ॥ घणां वरसलगि लोक पांम्यां

कष्टीरे मुनि० ॥ आपें वरसावि देशमां वृष्टीरे मुनी० ॥ ४ ॥ राजा दशरथ पुत्रविना दूखीरे मुनी० ॥ गुरु कहिये जेना वसीष्ठ रूखीरे मुनी० ॥ ५ ॥ तेणे तेडाव्या आपनें उमंगेरे मुनी० ॥ पछे पधार्या राज रुडे रंगेरे मुनी० ॥ ॥ ६ ॥ सारिपेठें रायें सनमान कीधूंरे मुनी० ॥ चरणधोई चरणोदक पीधूंरे मुनी० ॥ ७ ॥ मारुं वांझियानुं महेणुं मटाडोरे ॥ मुनी० ॥ सुना पारणामां दीकरो देखाडोरे ॥ मुनी० ॥ ॥ ८ ॥ पछे जगन कराव्यो आप जेवोरे ॥ मुनी० ॥ आखि प्रथ्वीमां कूण करे एवोरे ॥ मुनी० ॥ ९ ॥ पछे महेर करी बोल्या मुनि बावारे ॥ मुनी० ॥ चार थाशे कुंवोर जग चहावारे ॥ मुनी० ॥ १० ॥ आप वचनथी

रामचंद्र आव्यारे ॥ मुनी० ॥ साथे वैकुंठनी
सन्या लाव्यारे ॥ मुनी० ॥ ११ ॥ आपे खो-
ळामां रामने रमाड्यारे ॥ मुनी० ॥ घणीवार
जगन्नाथने जमाड्यारे ॥ मुनी० ॥ १२ ॥
वळी बळिराजा इंद्र थशे ज्यारेरे ॥ मुनी० ॥
सात रूखियोना भूप थशो त्यारेरे ॥ मुनी०॥
॥ १३ ॥ त्यां सूधि आंइ आश्रम तमारोरे ॥
मुनी० ॥ कोक संसकार जागियो अमारोरे॥
मुनी० ॥ १४ ॥ ध्यान वहालां तमारुं धरि-
येरे ॥ मुनी० ॥ नीत्य फकरना फाकडा भरि-
येरे ॥ मुनी० ॥ १५॥ जेवां छोरूडां रझळे
नमायांरे ॥ मुनी० ॥ एवां हतां ते ओळवे
आयांरे ॥ मुनी० ॥ १६ ॥ हवे पीता तमे ने
तमे मातारे ॥ मुनी० ॥ तमे सगा सहोदर

ज्ञातारे ॥ मुनी० ॥ १७ ॥ तमे गुणसागर
हमे घेलांरे ॥ मुनी० ॥ तमे महोटा ज्योगीने
हमे मेलांरे ॥ मुनी० ॥ १८ ॥ तमे तीखा त-
पेशरी त्यागीरे ॥ मुनी० ॥ हमे तमारां रांक-
डां रागीरे ॥ मुनी० ॥ १९ ॥ हमे पकड्यो
राजनो पल्लोरे ॥ मुनी० ॥ भेख पहेर्यो तमा-
रो भल्लोरे ॥ मुनी० ॥ २० ॥ बरद बांनानुं
राखवुं पडशेरे ॥ मुनी० ॥ नके सेवकने सं-
सार नडशेरे ॥ मुनी० ॥ २१ ॥ हवे पाळवां
पडशे अमनेरे ॥ मुनी० ॥ भुख्यां तरस्यां प-
चाइशुं तमनेरे ॥ मुनी० ॥ २२ ॥ भांण उगे
अंधारुं न भागेरे ॥ मुनी० ॥ तारे सुरजने
शीद पगे लागेरे ॥ मुनी० ॥ २३ ॥ कलप-
झाडतळे दुःख पामे कायारे ॥ मुनी० ॥ तारे

शीद एनी सोधिये छायारे ॥ मुनी० ॥ २४ ॥
गांडां घेलां पण छैये तमारांरे ॥ मुनी० ॥
करो काळजां कोमळ हमारांरे ॥ मुनी० ॥
॥ २५ ॥ दया दासडियां ऊपर कीजेरे ॥ मुनी० ॥
अमे राजने भरूंसे रीजेरे ॥ मुनी० ॥ २६ ॥
कालावाला काने धरि लेज्योरे ॥ मुनी० ॥
दया लावीने दरशन देज्योरे ॥ मुनी० ॥ २७ ॥
जोज्यो अरजी संताडता छांनीरे ॥ मुनी० ॥
वचें छे ऋषीराजनी जमांनीरे ॥ मुनी० ॥
॥ २८ ॥ पद ॥ १ ॥ १३ ॥

॥ भक्तमाळ ॥

आज मनें आनंद वाध्यो अतीघणो मा ॥ ए देशीछे ॥

प्रथम गुरुना पाय, पूजुं प्रेम धरीने ॥ जे-
नि कृपाथी जाय, ममता मोह मरीने ॥ १ ॥

गुरूकृपाथी ज्ञान, पांम्या कोटिक पामर ॥
अंतरनूं अभिमान, छांडी थया स्वतंतर ॥२॥
गुरू अने गोव्यंद, बन्ये सरखा बळिया ॥
महिमा नलहे मंद, तेना ताप न टळिया ॥३॥
उगतां जग आदीत, नीशा सघळी नासे ॥
गुरूतणां सुणि गीत, ब्रह्म सकळमां भासे
॥ ४ ॥ रवी अने गुरुराज, पूरण तुल्य प्रता-
पी ॥ करे समांणां काज, ऊभे तिमर उथापी
॥ ५ ॥ भक्तमाळनो भाव, उछळयो मारे अं-
तर ॥ सद्गुरु दीध स्वभाव, अविचळ रहो नि-
रंतर ॥ ६ ॥ आरंभे अवतार, प्रभुना समरूं
प्रीत्यें ॥ करजोडी करतार, चितवूं चरणां
चीतें ॥ ७ ॥ नमूं करीने नेह, नंदजसोदानं-
दन ॥ खोळे पगनी खेह, शंकर शूक सनंदन

॥ ८ ॥ सदा प्रभू साकार, प्रेमीह्रदे प्रगटछे॥ कुंडळ मकराकार, मांथे मोरमुगटछे ॥ ९ ॥ पीतांबर परमेश, ओपे सुंदर अंगे॥ वांसलडी विश्वेश, शामळियाने संगे ॥ १० ॥ रमे मनोहर रास, गोपीजनना गणथी ॥ पूरणरूप प्रकाश, ओपे आभूषणथी ॥ ११ ॥ ए प्रभुजी अवतार, धरणीउपर धरेछे ॥ धर्म थाप निर्धार, करुणासिंधु करेछे ॥ १२ ॥ जे अवसरमां जेम, करवूं काम घटेछे ॥ त्रिभुवनपाळक तेम, पोते तन प्रगटेछे ॥ १३ ॥ जय कमळावर कहान, वाल्यम कुंजविहारी॥ नटवर सुखनीधान, गुणसागर गिरधारी ॥ १४ ॥ जय सनकादिक शाम, दाता मोक्ष दिगंबर ॥ जय नारद निष्काम, जय वाराह

विश्वंभर ॥ १५ ॥ जयजय हयग्रिव हंस,
जय नारायण नरवर ॥ जज्ञरूप जगदंश,
जय वैकुंठ अमरवर ॥ १६ ॥ जयजय म-
हातन मच्छ, जयजय कपिल कृपाळू ॥ जय
जय केशव कच्छ, जय दत्तात्रि दयाळू ॥ १७॥
जय हस्तीभयहार, नरसिंह अकळ निरंतर ॥
जय अमृत अवतार, धृढमति वैद धनंतर
॥ १८ ॥ जय ऋषभेश्वर रूप, जय वामन
जगवंदन ॥ भयभंजन पृथुभूप, निर्गुण न-
रकनिकंदन ॥ १९ ॥ जय प्रभु परशूराम,
खळखत्रीकुळ खेदन ॥ जय विनता दृगवाम,
भ्रष्टअसुरकुळ भेदन ॥ २० ॥ जय रघुवंशी
राम, धृढकर धनुष धरंता ॥ टाळ्या दैत्य त-
माम, जेथी देव डरंता ॥ २१ ॥ जय बळ-

वंतबळ देव, जयजय व्यास विचक्षण ॥
जयजय बुद्ध अभेव, कल्की हरण कुलक्षण
॥ २२ ॥ ए आदिक अवतार, भुजउर धरो
महापद ॥ वीनवुं वारमवार, मटवा काम
क्रोध मद ॥ २३ ॥ नारायणनूं नाम, जगमां
जेम जपाये ॥ तेमज भक्त तमाम, रहो मारी
रसनाये ॥ २४ ॥ सद्गुरु एकश्रृंग, शमिक
ऋषी नें शांती ॥ शाकटायन सरभंग, वामदेव
वेदांती ॥ २५ ॥ शौनक नें शुकदेव, कुक्षी
कुसीद कश्यप ॥ औरस अरुण अभेव, सं-
वर्त्तक शातातप ॥ २६ ॥ वसिष्ठ नें वाल्मीक,
अष्टावक्र उदालक ॥ जाजलि जाबालीक,
बारस मृकंडबालक ॥ २७ ॥ सांख्यायन सां-
दीप, पूलह पैल पुलस्ती ॥ दक्ष दधीची द्वीप,

अत्री असित अगस्ती ॥ २८ ॥ कर्दम कुमुद
कणाद, कवश अने कात्यायन ॥ पाणिनि
पीषपलाद, वोढू वैशंपायन ॥ २९ ॥ गालव
लोमस गर्ग, गौरवदन नें गौतम ॥ आस्तिक
आसुरि अर्घ, अघमर्षण नें औतम ॥ ३० ॥
सौभरि शंकूवर्ण, पंचशिरा नें पराशर ॥ जै-
मिनि जातूकर्ण, पातंजलि प्रभाकर ॥ ३१ ॥
वालखिल्य नें वछ, विश्वामित्र विटंकण ॥क-
रख अनें धृढकछ, इंद्रप्रमद अकृतव्रण॥३२॥
शूनक शंकू शंख, जन्हू ने जमदग्नी ॥ शक्रि
सुमंत सपंख, अंगीरा नें अग्नी ॥ ३३ ॥ श-
रदवान नें सोम, देवळ नें दुर्वासा ॥ वीतिहोत्र
नें व्योम, सुवरण नें सुरवासा ॥ ३४ ॥ जा-
ज्ञवल्क्य नें जज्ञ, मीतवचन नें मुंडक ॥ सा-

वर्णी सर्वज्ञ, दिनकर भास्कर दंडक ॥ ३५ ॥
हरीदश्व हारीत, तैतळ नें त्रयिदेही ॥ इध्मवाह
आदीत, वीभावसू विदेही ॥ ३६ ॥ सूरज
सहस्रअंश, द्वादशआत्म दिवाकर ॥ हिरण-
नाभ नें हंस, जगचक्षू जरणाकर ॥ ३७ ॥
पारिभद्र पुरुजीत, शाकल्य नें सुभद्रक ॥ उ-
पमन्यू अद्वैत, भार्गव भागुरि भद्रक ॥ ३८ ॥
मैत्रेय नें मांडव्य, कौशाळ कक्षिवान कच ॥
जति नें जैगीषव्य, वीभांडक विमळावच
॥ ३९ ॥ मरीचि मेधातीथ, कौछ चवन कु-
शधारक ॥ मंगळीक मधुजीत, हंसीपथ अ-
घहारक ॥ ४० ॥ भरद्वाज सुखभान, सूदा-
माजि सुतीक्षण ॥ बगदाल्यभ बळवान, लां-
गळ ऋतू सुलक्षण ॥ ४१ ॥ शतानन श्रुत-

देव, उतथ्य अरीष्टनेमी ॥ जरतकारु जयदेव, प्रमुची प्रभुपदप्रेमी ॥ ४२ ॥ अमर आर्ष्टी-षेण, रोमर्ह्षण नें रतध्वज ॥ श्रूतश्रवा सत-वेण, सूतपुराणि सतध्वज ॥ ४३ ॥ ज्योगि-राज जडभर्त, रहुगणना गुरु राजा ॥ विमळ विचार्यां वर्त्त, मांनी वेदनि माजा ॥ ४४ ॥

नीर्गुण पार्षद नंद, चंड प्रचंड प्रबलबल ॥ सात्यत गरुड सुनंद, अर्हण जयंत अवीचल ॥ ४५ ॥ कुमुद विजय कुमुदाक्ष, विश्वकसेन अजरवय ॥ श्रूतदेव सुभगाक्ष, जितमन इंद्रि सकळजय ॥ ४६ ॥ सुंदर सुबळ सुभांग, वसुभानू वसुदामा ॥ वृषभानू विमळांग, सूरजभानु सुदामा ॥ ४७ ॥ चंद्रभानु चिर-भानु, वितभानू नें विभाकर ॥ गौलोकी गि-

रभानु, इंद्रभानु गुणआकर ॥४८॥ नंद ऋ-
षभ उपनंद, देवभानु दिलदरिया ॥ सुबळा-
र्जुन सुरवंद, भद्रसेन गुणभरिया ॥ ४९ ॥
रत्नभानु हरिरूप, श्रीदामा नें सुनंदन ॥ एआ-
दीक अनूप, जन प्रभुना जगवंदन ॥ ५० ॥

पुंडरीक प्रह्लाद, प्राचिनबर्हि प्रचेता ॥ प्रि-
यव्रत उतानपाद, शूची सगर सचेता ॥५१॥
अर्जुन नें अंबरीष, भीष्मपिता नें विभीषण॥
रुक्मांगद रुचीश, रंभू रघू रहूगण ॥ ५२ ॥
दशरथ द्रविण दिलीप, स्वायंभू शर्याती ॥ पु-
रुजित् पांडु प्रदीप, जदुराजा नें जयाती॥५३
ध्रूव धृती नें धर्म, धृष्टकेतु धर्मध्वज ॥ श्राद्ध-
देव सूशर्म, शांतनु शिबी शिरध्वज ॥ ५४ ॥
खांडिकनें खट्वांग, कृतीरथ नें करभाजन ॥

इक्ष्वाकू अज अंक, गय गाधी गुहराजन ॥ ५५ ॥ उद्धव नें अक्रूर, कुंतीभोज कृतध्वज ॥ वृष्णी विराट विदूर, मरु महिपाळ मितध्वज ॥५६॥ शूरसेन स्वछंद, भीम निकुळ बे भ्राता ॥ महारोमा मुचकंद, महाहय नें मांधाता ॥ ५७ ॥ श्रुतायू श्रुतदेव, प्रबुद्ध पीषपलायन ॥ सात्वत नें सहदेव, प्रीक्षत हरिपारायण ॥ ५८ ॥ सुधृति सवन सुकेत, सत्यधन्वा सत्यसायर ॥ उदावसु उर्धकेत, महाविर विवेक मायर ॥ ५९ ॥ हैहय नें हर्यक्ष, वळि वहुलाश्व बृहद्रथ ॥ अंशुमान अंतरीक्ष, सत्यव्रत नें वळि सत्यरथ ॥ ६० ॥ केशीध्वज कृतिरात, नाभी नहुष नरेश्वर ॥ द्रुमिल अनें देवरात, धूंमरकेश धरेश्वर ॥ ६१ ॥ देवमीढ

दुष्यंत, तृणबिंदू कुळतारण ॥ सनद्वाज सूमंत, शूनक असुरसिंहारण ॥ ६२ ॥ कुशध्वज कविराय, नीमी नंदीवर्धन ॥ स्वर्णरोम जनस्हाय, पथर बराबर परधन ॥ ६३ ॥ दशार्ह नें दमघोष, हरि हर्यश्वा हरिजन ॥ नृगराजा निर्दोष, डरता जेथी दुरिजन ॥ ६४ ॥ वीजिताश्व वसुदेव, यूधामन्यु युधिष्ठिर ॥ रस्वक रंतीदेव, अलरक अंतरअरीहर ॥ ६५ ॥ भानुमान नें भरत, भद्रश्रवा गुणभाजन ॥ टळिया अवगुण तरत, मळिया जेने महाजन ॥ ६६ ॥ अंधक आवीरहोत्र, चंमस जगमां चहावा ॥ ज्ञानी जेनूं गोत्र, गोविंदगुण नित्य गावा ॥ ६७ ॥ चित्रकेतु रथचीत्र, इत्यादी अवनीश्वर ॥ पावन कीधा पीतृ, अंतर-

मां धरि ईश्वर ॥ ६८ ॥ ॥ हरिनायक हनु-
मान, सुग्रिव नें संपाती ॥ बळिमुख कपि ब-
ळवान,विश्वविषे विख्याती॥६९॥जांबुवान नें
जंभ, जानकिभक्त जटायू॥ रुमण ऋषभनें रं-
भ, दुर्मुख कपि दीर्घायू ॥ ७० ॥ मेंद द्विविद
दरिमूख, दधिमुख राक्षसदंडी ॥ अनंग उ-
ल्कामूख, केसरि कागभुषंडी ॥ ७१ ॥ वेग-
दर्शि नें वीर, इंद्रजानु अर्चीष्मद ॥ धुम्रवर्ण
धृढधीर, अंगे अतिबळ अंगद ॥ ७२ ॥ शं-
खचूड नें शंख, सुमती शरम शरारी ॥ ली-
धी जेणे लंक, मोटा राक्षस मारी ॥ ७३ ॥
शुंभ सुषेण सुहोत्र, कुंमद बळ क्यम कळि-
ये ॥ गोडी आखा गोत्र, बांध्यो सागर ब-
ळिये ॥ ७४ ॥ नळ निल तार नगंग, शरगु-

त्मा बळसागर ॥ प्रोढा पनस प्रजंघ, नीतिविषे महानागर ॥ ७५ ॥ गिरिवर गवय गवाक्ष, गिरिकपिराज अने गज ॥ दारुक वायक द्राक्ष, दरजी माळी कदरज ॥ ७६ ॥ इत्यादिक अनेक, हरिजन दुर्गुणहारी, वरत्या राखि विवेक, मननी ममता मारी ॥ ७७ ॥

शतरूपा शांतीय, अनसूया नें अरणी॥कळावती कांतीय, सुंदरि शंकर-शरणी ॥ ७८ ॥ अरुंधती अदितीय, अरची अनें अहल्या ॥ सुमुखा सत्यवतीय, कुंता नें कौशल्या॥७९॥ दुर्गा देवहुतीय, देवरक्षिता देवा ॥ अंबा आकूतीय, श्रीदेवा सहदेवा ॥ ८० ॥ रती नें रुकमणीय, कृष्णप्रिया नें कमळा ॥ मूर्त्ती सतीमणीय, वृंदा विरजा विमळा ॥ ८१ ॥

सत्यभामा सत्याय, कीया कदंबमाळा ॥
भारति नें भद्राय, विंध्यावळी विशाळा॥८२॥
रेणुका शुभरूप, रोहिणि रतंनमाळा ॥ उप-
देवाजि अनूप, जेनो कंथ कपाळा ॥ ८३ ॥
माधवि मधुमतीय, मालति नें मरुदेवी ॥ जा-
ह्नवि जांबुवतीय, तारा सति पण तेवी ॥८४॥
सर्वमंगळा सार, चंद्रमुखी नें चंपा ॥ भामनि
गुणभंडार, सूदामाघर संपा ॥८५॥ जसधी
जसोमतीय, देवकि द्रूपदि देवी ॥ सुशिळा स-
रस्वतीय, जमना लक्षमि जेवी ॥ ८६ ॥ प-
दमावति पिंगळाय, काळीका अनें कुबज्या॥
वश्य कीधा व्रजराय, एवा आशय उपज्या
॥ ८७ ॥ मयुना मित्रवंदाय, शांतीदेवा शव-
री ॥ शूभा स्वयंशुभाय, गुणनो सागर गव-

री ॥८८॥ नंदना नीर्गुण नार, शशीकळा ने सूखा ॥ सावित्री संसार, पावन पदंममुखा ॥ ८९॥ बाइयो जन बळवंत, ईत्यादिक उदाशी ॥ सघळा जगना संत, ईछे जेनी आशी ॥ ९० ॥ संततणो शणगार, भक्तमाळ छे भारी ॥ वंदूं वारमवार, शिरनामी संभारी ॥९१॥ वाल्मीक नें व्यास, जे जनना गुणगाया ॥ एगुण गावा आश, मुजने लागी माया ॥ ९२॥ निर्मळ गायां नाम, हरिजननां हितकारी ॥ मागूं एज इनाम, मनमां वसो मोरारी ॥ ९३ ॥ पाठ करे करि प्रीत, श्रवणे जे सांभळशे ॥ विघन मटे विप्रीत, ताप त्रिवीधी टळशे ॥ ९४ ॥ साबरकांठे सीद्ध, शृंगिमुनी सुखदाता ॥ पुराणमांहि प्रसीद्ध, विश्वविषे विख्याता ॥ ९५॥

दयाकरी गुरुदेव, निर्गुण गरिबनिवाजें ॥ ते अवसर ततखेव, रचि माळा ऋषिराजें ॥ ॥ १६ ॥ कंठ करे जन कोय, जो ऋषिराज-नि रचना ॥ आवा गमन न होय, मुक्ति मळे महावचना ॥ १७ ॥ मंगळीक महिमाय, भ-क्तनि माळा भारी ॥ गरज होय ते गाय, मा-ळा मंगळकारी ॥ १८ ॥ पद ॥ १ ॥ १४ ॥

इति भक्तमाळ संपूर्ण ॥

॥ उपदेशविषे ॥

अलबेलीरे अंबेमात, जोवा नित्य जैये॥एदेशीने मळती चालछे ॥

जेणे गाया गोविंद गूंण, धन्य जनम ध-रिया ॥ जेणे हरामकीधूं लूंण, ए शिद अव-तरिया ॥ १ ॥ करि मात पितानी सेव, धन्य जनम धरिया ॥ जेणे दुभ्या पांचे देव, एशि-द अवतरिया ॥ २ ॥ हरिभक्ति भजनमां

भाव, धन्य० ॥ जेना दिलमां छळना दाव, एशिद० ॥ ३ ॥ हरिसमरण साथें मूख, धन्य ० ॥ जेणे लजवि जनेता कूख, एशिद० ॥ ४ ॥ निशदिवस विचार विवेक, धन्य० ॥ जेणे लजव्यो लेइने भेख, एशिद० ॥ ५ ॥ दातार संत के सूर, धन्य० ॥ जेने दया दीलथी दूर, एशिद० ॥ ६ ॥ मुखें पंचरतननो पाठ, धन्य० ॥ नीतीविना ठकराइठाठ, एशिद० ॥ ७ ॥ दीधां विद्यानांरे दान, धन्य० ॥ कपटी कंजुस नादान एशिद० ॥ ८ ॥ शमदम जरणानूं जोर, धन्य० ॥ जग जुठा चाडिया चोर, एशिद० ॥ ९ ॥ परमारथमां करि पहेल, धन्य० ॥ फगदंडे मांडयां फेल, एशिद० ॥ १० ॥ गीतानूं पाम्या ज्ञान, धन्य० ॥

केफी वळि सूरापान, एशिद० ॥ ११ ॥
जे धर्मकाममां धाय, धन्य० ॥ परप्राण दु-
भिने मकलाय, एशिद० ॥ १२ ॥ प्रियसत्य
वचन वदनार, धन्य० ॥ करे मांसतणो जे
अहार, एशिद० ॥ १३ ॥ संतोषी चीत सदा-
य, धन्य० ॥ तृष्णाना पुरमां तणाय, एशिद०
॥ १४ ॥ जे पवित्राइ प्रतिपाळ, धन्य० ॥
आरोपे जूठी आळ, एशिद० ॥ १५ ॥ धृढ
लोकवेदमर्जाद, धन्य० ॥ वहालो वीतंडा-
वाद, एशिद० ॥ १६ ॥ सूजसनो फोरे सु-
गंध, धन्य० ॥ बोल्यामां नमळे बंध, एशिद०
॥ १७ ॥ जे खरी महेनतनूं खाय, धन्य० ॥
करि दगो जाळवे काय, एशिद० ॥ १८ ॥
समजावे आवे ज्ञान, धन्य० ॥ अतिथीनुं

करे अपमान, एशिद० ॥ १९ ॥ दुखियांनां भागे दूख, धन्य० ॥ भांणूं भरे नमटे भूख, एशिद० ॥ २० ॥ इनसाफ अदल तोळाय, धन्य० ॥ करे पक्षपातनो न्याय, एशिद० ॥ २१ ॥ चौटामां वेचाय वेण, धन्य० ॥ नित्य क्रोधभरेलां नेण, एशिद० २२ ॥ बाळकनें सुधारे बाप, धन्य० ॥ पासे रहि शिखवे पाप, एशिद० ॥२३॥ उजळाकामें ऊमंग, धन्य० ॥ जे करे भजनमां भंग, एशिद० ॥ ॥२४॥ पाणी पिने मांने पाड, धन्य० जगमां इरखानूं झाड, एशिद० ॥ २५ ॥ धरे आपतकाळे धीर, धन्य० ॥ नहि प्रभुनी पतिज लगीर, एशिद० ॥२६॥ बाळापणे इजत बंधाय, धन्य० ॥ जुठमां जन्मारो जाय, एशिद०

॥ ૨૭ ॥ ઋષિરાજનિ ગોઠે રીત્ય, ધન્ય૦ ॥
પરદારા સાથે પ્રીત, એશિદ૦ ॥૨૮॥પદ॥૧॥

પદરાગ ઠુમરી.

વારિયાં વારિયાં વારિયાં રે, રાધેકૃષ્ણ મિલે તો જાંઉં વા-
રિયાં ॥ એદેશીછે ॥

ચાકરી ચાકરી ચાકરી રે, કરીલ્યેને પ્રભૂજિ-
નિ ચાકરી ॥ જીવ્યાના ભરુંસા જુઠા કરીરે,
કરિલ્યેને પ્રભૂજિનિ૦ ॥ટેક॥ દીધો મનુષ્ય-
નો દેહ તને દુર્લભ, કમળાના સ્વામિયે કૃપા
કરીરે, કરિલ્યેને૦ ॥ ૧ ॥ ઓઝાની ચાકરી-
માં ગૂણા ઉપાડતો, કૈકવાર વેહેતો તું કાક-
રીરે, કરિલ્યેને૦ ॥ ૨ ॥ માંકડું થયો તારે
ગોડિયાને માટે, ઘરઘર ભીખતો ભાખરીરે,
કરિલ્યેને૦ ॥ ૩ ॥ વાદિનિ ચાકરીમાં ઘંટિ-
યો વેહેતો, એતો પીડા અતિ આકરીરે, કરિ-

ल्येने०॥४॥ लुंडो थयो तारे लींटाळां छोकरां, खोळामां तेडतो खंमा करीरे ॥ करी ल्येने० ॥ ५ ॥ वेठियाना भवमां पेटने वरांणिये ॥ उथांम्या पथ्थरा उंचा करीरे ॥ करी ल्येने०॥६॥ वरी ल्येने ऋषीराजनो वाल्यम ॥ साधुसंगतें समता करीरे ॥ करी ल्येने०॥७॥पद॥१॥

नावडी नावडी नावडीरे ॥ तने हरी भज्यानी रीत्य नावडी ॥ एळें उंमर खोइ अहावडीरे ॥ तनें हरी भज्यानी० ॥ टेक॥ घोजारा क्यम तुंतो मुवो नहि गर्भमां ॥ भारें मारी भुंडा मावडीरे ॥ तने हरी० ॥ १ ॥ पूज्यां नहीं तेंनो प्रेमेंथी पापिया ॥ गंगा गोधावरी के गावडीरे ॥ तनें हरी० ॥ २ ॥ कहोनें भजन विना काया शा कामनी॥ वारी वीना जे-

वी वावडीरे ॥ तनें हरी० ॥ ३ ॥ रांमना नां-
म विना जीभडी रोचुवा ॥ फाओ फाओ
करे जेवि फावडीरे ॥ तने हरी० ॥ ४ हाथे की-
धा विना साथें नहि आवे ॥ तावेतो त्रांबडी
के तावडीरे ॥ तने हरी० ॥ ५ ॥ शीशें तो महो-
त फरे जेवो सिंचांणो ॥ लेछे झडपमां लाव-
डीरे ॥ तनें हरी० ॥ ६ ॥ रुदियामध्ये ऋषी-
राजनी राखज्ये ॥ विचारी आज वार्तां व-
डीरे ॥ तनें हरी० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

प्रांणिया प्रांणिया प्रांणियारे ॥ भजी ल्येनें
प्रभूजीने प्रांणिया आवशें जम उघरांणिया-
रे ॥ भजी ल्येने० ॥ टेक ॥ नात्य नें जात्य कां-
इ जंम नथी जोता ॥ कुंण वाघरी नें कुंण वा-
णियारे ॥ भजी ल्येने० ॥ १ ॥ अमरपटो न-

थी लाव्या एके ॥ बावा बावू केवजांणिया-
रे ॥ भजी ल्यने० ॥ २ ॥ हजी लगी डर नव-
स्यो हैये ॥ भंडारच्या भुंइमां भांणियारे ॥ भजी
ल्येने० ॥ ३ ॥ उडीगे कैक राख थै अबळा ॥
महोटा उपाडती मांणियारे ॥ भजी ल्येने० ॥
॥ ४ ॥ जता रत्याताारी नजरां आगळ ॥ पा-
खरे तोरी पलांणियारे ॥ भजी ल्येने० ॥ ५ ॥
सोडयो तांणी कैक भुंइमां सूता ॥ पीरांनी पा-
गथी पठांणियारे ॥ भजी ल्येने० ॥ ६ ॥ का-
ळें खाता ऋषीराज कहे केटलाक, काजी पंडी-
तनें पुरांणियारे ॥ भजी ल्येने० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

जाळवी जाळवी जाळवीरे ॥ नव जांणी
जवांनी जाळवी ॥ प्रभूनी रीत्य मेली पाळवी-
रे ॥ नव जांणी० ॥ टेक ॥ धशो नहीं कदि

धर्ममां टूकडो ॥ चोरानी पंचात्य चाळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ १ ॥ गप्पां सुण्या विना थै-गयो घाभरो ॥ सुतरविना जेवो साळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ २ ॥ नवराइ मळि तारे पार-की नंद्या ॥ फरीनें घेरच्य घेरच्य फाळवीरे ॥ न-व जांणी० ॥ ३ ॥ पोतानुं मेळवेलुं भोगवशें पारका ॥ मक्के लुंटाय जेवो माळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ ४ ॥ परमारथमां कोडी न पाल-वे ॥ वासीदे पायली वाळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ ॥५॥ हरीनुं नाम तजी हांशीमां हुंशियार बो-ली घेटछे तारी बाळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ ६ ॥ रीशें भरांणा ऋषीराज कहे रांमजी ॥ भा-लाळा जंम महेल्या भाळवीरे ॥ नव जांणी० ॥ ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ५ ॥

पद राग ठुंमरी.

॥ कामण दीसे अलबेला तारी आंख्यमांरे ॥ एदेशीछे ॥

जूठुं जूठुं जीवत खरुं जांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥ टेक ॥ जूठी जननी जूठी जाया जूठी मोह भरेली माया ॥ काच कुंपोछे काया ममता तांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥ १ ॥ सदाय ते छत्य केनी छाजी ॥ ते देखी शुं थैये राजी ॥ आतसबाजी आशा लांबि आंण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥ २ ॥ गगने जांम्यो वादळ गोटो ॥ पांणीमां प्रगट्यो परपोटो ॥ खेल बधो एम खोटो ॥ मुरखा मांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥३॥ धीरज राखी मनमां धारजे॥ भ्रष्टपणुं छे तनमां भारे॥नरक भरयुं नवद्वारे वपू वखांण्यमांरे॥जूठुं जूठुं०॥४॥फेलकरीने फोगट फटक्यो॥इश्व-

रने चरणे नव अटक्यो ॥ भेद विना तुं भटक्यो चारे खांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥५॥ परखी ल्येने पुरुष पुरांणी ॥ जगमांथी गुण जोने जांणी ॥ प्रथवीमां ज्यम पांणी ठरे नीचांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥६॥ ज्याचेंतो जगजीवन ज्याचे नाचें तो हरि आगळ नाचे॥ क्षीराज कहे राचे संत सवांण्यमांरे ॥ जूठुं जूठुं० ॥७॥ पद॥ १॥

गोविंद जांण्या वीना तें वरसां गाळियांरे॥ गोविंद० टेक॥ गळे पास बांधी जम ग्रेहशे कापो कापो मुखथी कहेशे ॥ रंग भरेलां रहेशे मंदर माळियांरे ॥ गोविंद० ॥ १ ॥ सूरो पूरो सूरापांनें कृष्ण कथा नव गोठे कांने ॥ भजनीजन भगतांने खळ तें खाळियांरे ॥ गोविंद० ॥ २ ॥ हैयामां नव धरया हरीने भुंडाइ

होरी झाझ भरीने ॥ दयावीना तें दांन करीनें
वाळियांरे ॥ गोविंद० ॥३॥ अडबंगाइमां उं-
मर आखी ॥ नरतन चिंतांमण खोइ नांखी ॥
रुदिया मध्ये राखी तिखी पाळियांरे ॥ गोविं-
द० ॥ ४ ॥ धर्मराजनी आगळ धरशे त्यहां
तारां गातर थरथरशे ॥ क्रोधी जमडा करशे
अरे इटाळियांरे ॥ गोविंद० ॥५॥ मरण घा-
तनो नहि मटवानी ॥ जागी जो नथि वार ज-
वानी ॥ साथें नावे वाल सवानी वाळियांरे॥
गोविंद० ॥ ६ ॥ वस्त्र आभूषण लूंटी लेशे य-
हार जईनें बाळी देशे ॥ ऋषीराज कहे डाट्यां
रहेशें राळियांरे ॥ गोविंद० ॥ ७॥पद ॥२॥
रटवा रटवा आव्यो छे तुंतो रांमनेरे ॥ रटवा
रटवा०टेक ॥ बीजानुं सुख जोइनें बळ्यमां

वेद वगरनी वाट्यें वळ्यमां ॥ चीत विषे तुं चळ्यमां देखि दांमनेरे ॥ रटवा रटवा० ॥ १ ॥ पंच विषय लाग्याता प्यारा जता रह्या को-टी जनमारा ॥ तुं समजीनें करि ले तारा कां-मनेरे ॥ रटवा रटवा० ॥ २ ॥ कैक जनम तें केरज करिया देख्या तेथी दुखना दरिया॥आ भवमांसुख भरिया सेवे शांमनेरे ॥ रटवा र-टवा० ॥ ३ ॥ अरे हवें नव अखज उथांमे ज-रणा राखी इरखा जांमे ॥ पूरण आनंद पां-म्ये वैकुंठ धांमनेरे ॥ रटवा रटवा० ॥ ४ ॥ का-ळ गणे नहि क्रोड्यपतीनें जोशी डोशी वैद जनीनें ॥ सुंखणि अनें सतीनें हुकमि हजांम-नेरे ॥ रटवा रटवा० ॥ ५ ॥ चारघडी केरुं चो-घडियुं नरतन वण समझेथी नडियुं ॥ पडशे

के तन पडियुं जा पूछ गांमनेरे ॥ रटवा रटवा०
॥ ६ ॥ ऋषीराज वांणी करय वहाली चेत अ-
रे जावुंछे चाली ॥ खोइशमां तुं खाली आ-
ठे जांमनेरे ॥ रटवा रटवा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

लागी लागी हरकतो लोकांलाजनीरे ॥
लागी लागी० टेक ॥ ए माटे विसरचा अवि-
नाशी ॥ विश्वंभर वैकुंठना वासी ॥ खबर जु-
वे छे खासी हजी आजनीरे ॥ लागी लागी०
॥ १ ॥ भरभाइशमां दोलत भाळी रूपाकेरी
खाट्य रुपाळी ॥ वालतणी नथि वाळी तारा
काजनीरे ॥ लागी लागी० ॥ २ ॥ काया मा-
या काची केवी देव दहित नव राखे देवी ॥
झुंपडि सळगी जेवी सुनी छाजनीरे ॥ लागी
लागी० ॥ ३ ॥ लाखो जनम धरीनें लोट्यो

दि़धी हती त्यां महोतें डोट्यो ॥ चकलां उपर चोट्यो जेवि बाजनीरे ॥ लागी लागी० ॥४॥ आव्यो तो तुं लाभज लेवा दांम कर्या तें उलटा देवा ॥ सदाय करजे सेवा संत समाजनीरे ॥ लागी लागी० ॥५॥ संत पुरुषना शब्द सहे नहि ॥ दोश भीतरना तेथी दहे नहि ॥ रोकी गंध रहे नहि जेवि प्याजनीरे ॥ लागी लागी० ॥६॥ अंतसमे जमडा आवी ल्ये रेहवुं पडशे वदने व्हीले ॥ शीखांमण समजी ल्ये ऋषीराजनीरे लागी लागी० ॥७॥ पद ॥४॥ ९॥

॥ पद राग ठुंमरी. ॥

॥ दोनु ठाडे कदमवाकी छैयां ॥ एदेशीछे ॥

सीतारांम सगाछे समजरे ॥ समजरे समजरे समजरे हो सीताराम० ॥ टेक ॥ अंत-

समे कांइ काम न आवे, घोडा गाडी अने ग-
जरे हो सीताराम० ॥ १ ॥ आळस मेलीने
जाग्य अज्ञानी, सतसंगमां जवा सजरे हो
सीता० ॥ २ ॥ श्री घनशाम सदा सुखदायक,
अगम अगोचर अजरे हो सीताराम० ॥ ३ ॥
महाव मळया विना मनुषाजनमनी, महेनत
आवे न मजरे हो सीता० ॥ ४ ॥ अंतरमां धरी
लेने अरे तुं, सद्गुरु ज्ञान सुरजरे हो सीता०
॥ ५ ॥ स्वारथियो संसार सकलछे, नक्की जो-
युं मेंतो नजरे हो सीता० ॥ ६ ॥ रुदिया मध्ये
ऋषीराजनो रसियो, भरपूर वसियोछे भजरे
हो सीता० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ तेंतो देह ध-
रीछे नर तरवा ॥ तरवा तरवा तरवारे तेंतो
देह धरीछे नर तरवा ॥ टेक ॥ मांन्य कर्युं

हवे तो नव मांडे, भार झाझो शीर भरवारे तेंतो० ॥ १ ॥ मूढपणुं मुकीने करच महेनत, ध्यान प्रभुजीनुं धरवारे तेंतो० ॥ २ ॥ झोतनी आगळ आ जगमांही, एके न पामे उगरवारे तेंतो० ॥ ३ ॥ ततपरथा अरे आळस तजीने, हरकत भवतणी हरवारे तेंतो० ॥ ४ ॥ जमनी जमानी करीनेरे जीवडा, आव्योछे भगती आदरवारे तेंतो० ॥ ५ ॥ महोत फरे तारा शीरपर मूरख, दिलडामां लागजे डरवारे तेंतो० ॥ ६ ॥ राखि पतिज ऋषिराजनो बाल्यम, सास उसासे समरवारे तेंतो० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

भवमांही भजन विना भटके ॥ भटके भटके भटकेरे भवमांही० टेक ॥ कृष्णकृपा विना कोटीजनम लगी, लाख चोराशीमां लटकेरे भव-

मांही० ॥ १ ॥ पापतणां फळ पांमिश प्रांणी, जमडातो कापशे झटकेरे भवमां० ॥ २ ॥ आ तननी नकरे लांबी आशा, मोती फटकियां तो फटकेरे भवमांही० ॥ ३ ॥ बेली नथी प्रभु वगर बिजो ज्यारे, शरिरनी नाडिओ छटकेरे भवमांही० ॥ ४ ॥ बाळ जुवांनी विती थयो वुढो, नरहरीमां मन न टकेरे भवमांही० ॥ ५ ॥ दिन दिन तृष्णा वधी गइ डोढी, अंग शरीरनां अटकेरे भवमांही० ॥ ६ ॥ रामरटण कपीराज कहे कर, पापनी गांठडि पटकेरे भवमांही० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

जोतां जोतांमां तन पडी जाशे ॥ जाशे जाशे जाशेरे जोतां० ॥ टेक ॥ जीभ टुंकी थै घभराशे जीवडो, वे भांन थैने बकाशेरे जो-

तांजोतांमां० ॥ १ ॥ तेल खुटयुं एटले ज्यम ते पळे, बत्ती बळीने बुझाशेरे जोतांजोतांमां० ॥ २ ॥ प्रांण गया पछे तन खाली पडशे, खोखुं जनावर खाशेरे ॥ जोतांजोतांमां० ॥ ३ ॥ जे थळे मंगळ जुवतियो गाती, पीटणि त्यां हि पीटाशेरे जोतांजोतांमां० ॥ ४ ॥ सुरा पीनाराने जमना सिपाई, पारो उंनो करी पाशेरे जोतांजोतांमां० ॥ ५ ॥ पापनां खातां उकेलीने पूछशे ॥ उत्तर शोरे अपाशेरे जोतांजोतांमां० ॥ ६ ॥ देहछते ऋषीराजना देवने, समरीले सास उसासेरे जोतांजोतांमां० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १३ ॥

राग धोळ.

गोकुळ वहमां वे वाजांरे वांगियां पदेशी छे

पांच तत्वनुं बंधाणुं पूतळुं, पांणी परथवी-

रे वायू अगनी आकाश गंदी देह केरो शो
गान्यवो ॥ तेंतो परख्युं छे वज्रना पाडनुं, प-
ण रेहेवानीरे एक पळनी न आश गंदी देह के-
रो शो गान्यवो ॥१॥ लोही मूत्र जीभें कहे-
तां लाजिये, अे वे वस्तुनोरे आतो प्रगट्यो छे
पंड्य गंदी० ॥ जेम वीष्टानुं भरियुंरे जाजरू-
उपर ओढाड्योरे किनखापनो खंड गंदी०॥२॥
मळ मूत्र परू अनें पाचना, उपर मढियूंरे व-
ळि चांबडुं आळुं गंदी० ॥ हाथ पगमांतो हा-
ले छे हाट्यकां, नथि चंदनरे रूपुं कनक रुपा-
ळुं गंदी० ॥ ३ ॥ आंखे पीया नें मुखमांतो
उल्य छे, वळि नाकेरे नित्य वहेछे लेंट गंदी० ॥
नव द्वारमां नरकनी खांण्य छे, वळि पेटमांरे
पाड्यो आंतरडे वेंट गंदी० ॥ ४ ॥ घीनो भ-

रियोरे डबघरि गाडुवो, नव घगझुंरे वीतिया बारमास गंदी० ॥ पांचे पकवान ऊतार्‍यां पेटमां, वीति रजनीरे आवि बीष्टानी वास गंदी० ॥ ५ ॥ कीडे बंधांणी शिरनीरे कोपरी, भुंडा भरियारे वळि पेटमां क्यरम गंदी० ॥ आतो तननी वतावीरे वांनगी, झाझुं कहेतांरे जीभें आवेछे श्रम गंदी० ॥ ६ ॥ भलें मांनो सरीर सोना सावनुं, मरो कूटीरे नथी खूटीनी बूटी गंदी० ॥ ऋषिराजनां वायक रोकडां, गांठे बांधजोरे संतो जांय न छूटी गंदी० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ जोने जाना रत्या तारा जोडीया, वळि वसियारे तारा मीत्र मसांण, जीवडला जावूं छे जांणजे ॥ ताळी लेतो हशी तुंतो तांनमां, अेना उझ्यारे ए-

क पलकमां प्राण जीवडला० ॥ १ ॥ कांम काजें सांमासांमी कहावता, हति हैयेरे एक एकनी ओथ्य जीवडला० ॥ अणबोले गया एतो एकला, लीधि लोकेरे एनि समसांनें लोथ्य जीवडला० ॥ २ ॥ उंचां खरच करी मेळी आबरू, एतो थै गयारे जोनें सपना समांन जीवडला० ॥ नात्य जात्यमां काढीती नांमना, एतो उड्यारे जेम पाकेलां पांन जीवडला० ॥३॥ पग धरती उपर नव धारता, पाघ बांधतारे वळि आंचळि आंटे जीवडला० वळि पुष्पनी सेजमां पोढता, एनां ओढियांरे जुओ कांटियां कांटे जीवडला०॥ ४॥ महोटी हुंशें कराव्यांतां माळियां, मांहि जडियारे वळि तकता रुपाळा जीवडला० ॥ एमां वस-

नारे वाघ्यां मसांणियां, मांहि महाल्यारे पछे कागडा काळा जीवडला० ॥ ५ ॥ तन केक- नां तावें तजावियां, पीडें लीधारे वळि केक- ना प्रांण जीवडला० ॥ कैक पाछा थया प- रदेशमां, वहेरे ऊतऱ्यांरे वळि कैकनें वांण जी- वडला० ॥ ६ ॥ बाजीगरना बनावेला बंग- ला, सारा सोभेरे पण रहे पळ पांच जीवड- ला० ॥ ऋषिराज कहे तेडां रांमनां, नव छो- डेरे एतो लीधेथी लांच जीवडला०॥ ७ ॥ प- द ॥ २ ॥ ॥ काया मायातो देखिति काऱ्य- मी, पण वणसतांरे कांइ लागे नवार पलक- नी आशा नहि पंड्यनी ॥ सुतां सपनामां दो- लत सांपडी, जागी जोतांरे नव दीठी लगार पलकनी आशा नहि पंडनी ॥ १ ॥ वांणे बे-

सीनें चाल्यो वहेवारीयो, जावुं धार्युंतुंरे एणे जावे जरूर पलकनी० ॥ मध्य दरियामां महोत फरि वळयुं, देश रही गयोरे पछे पोतानो दूर पलकनी० ॥ २ ॥ वरकन्या बेठां एक वहेल्यमां, नोतो छूट्योरे कांइ कांकण दोरो पलकनी० ॥ कर्थुं ऊपरणी केरुं कांटियुं, चुडो फोड्योरे त्यांतो कन्याये कोरो पलकनी० ॥ ३ ॥ राजा दशरथें मंडप रोपियो, वहांणु वातांरे पुत्र बेसशे पाट्य पलकनी० ॥ रघुनाथजी चालीया रांनमां, पछे पीतायेरे सोधी स्वर्गनी वाट्य पलकनी० ॥ ४ ॥ राजा सगरें जगन रच्यो रूडलो, लेवा इंद्रनीरे महोटि पदवीतो पहेली पलकनी० ॥ काळ कोप्यो कपिलजीने कारणे, साठ्य हजाररे सुत थैगया

शेली पलकनी० ॥५॥ उतर्‍यां पिठि चोळा-
ऊतरा, हैये हर्खनारे महोटा अरणव अडि-
या पलकनी० ॥ जुगो जुग जांण्युं जीवशे
जोडलुं, अभेवनजीरे तरत चक्रावे चढिया
पलकनी० ॥ ६ ॥ जेवो पांणीमां परपोटो प्र-
गट्यो, एनें वेरातांरे वार वर्त्तीन थाय पलक-
नी० ॥ ऋषिराज के रंग पतंगनो, अठवा-
डीयुंरे आवतां उडी जाय पलकनी० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ नंदरायें नांणु नवखंडनुं॥
लिधुं लोभमांरे दीधुं दरियामां दाटी अंत्यें तो
जावुंछे एकलुं॥जम झडपिने लेइ गया जीव-
ने, पछे पंज्यनीरे मळि माटीमां माटी अंत्यें
तो०॥१॥ मांनधाताने परणीती प्रथवी, का-
ळ कोपीनेरे तके लेइगयो तांणी अंत्ये तो०॥

लाखो दैत सगा हता लंकमां, राजा रावणरे पीवा नव रत्यो पांणी अंत्येंतो० ॥२॥ गण-तां नव नेठे घोडारमां, पांणि पंथियारे तोरि वंधाता ताजा अंत्येंतो० ॥ आखो देश पड्यो मेलि एकला, चट चालियारे राज छोडीने रा-जा अंत्येंतो० ॥ ३ ॥ दश घर वचें जनमियो दीकरो, वाजां वगडायांरे गायां मंगळ गां-णां अंत्येंतो० ॥ चार वरस जीवी पोते चा-लियो, सगां सरवेनांरे दील खूब दुभांणां अं-त्येंतो० ॥ ४ ॥ वसें बारींवाळो एक बंगलो, भात्य भात्यनीरे मांहि सोनेरी सोभा अंत्यें तो० ॥ पड्यो मूकिने चालीयो प्रांणियो, अें-ना अंगनेरे खप्य आविया खोभा अंत्येंतो० ॥५॥ पारवीनानी परण्योतो प्रेमदा, महोटी

ममतामारे हतो जीव्यानो हेतू अंत्येंतो०॥ह-
जारो हता दास हजूरमां, छोडि सर्वेनेरे चा-
लियो चित्रकेतू अंत्येंतो० ॥ ६ ॥ पुन्य पाप
लेई परलोकमां, जावुं जीवडारे एमां नहि मी-
नमेख अंत्येंतो० ॥ ऋषिराज कहे रव्य रांम-
ने, बेलि बळवंतरे अंत्यें अकळ अलेख अं-
त्येंतो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १७ ॥

राग दादरो.

चेती ल्येरे जावुं छे चाली॥जावुं छे चा-
ली जावुं छे चाली चेती० ॥टक॥ धींगा धो-
री ताजा तारा तोरी, ममता राख्यमां खाली
जावुं छे चाली॥ १ ॥नगणे वेळा के नगणे
कवेळा, जमना दूत जशें झाली जावुंछे०
॥ २ ॥ बाळे कैने जळमां झिके कैने, डाटे घो-

रमां घाली जावुंछे० ॥ ३ ॥ जायग जोडियां
छैयां अने छोडीयां, तारेया तजवीछे वाहा-
ली जावुंछे० ॥ ४ ॥ वडा वेंपारी भूपाळ नें भी-
खारी, हेडी जायछे हाली जावुंछे० ॥ ५ ॥
मंदर मेंना कोठार अरे केना, संग नावे एक
पाली जावुंछे० ॥ ६ ॥ तारा काजें रूडी ऋषि-
राजें, अहावी शीक्षा आली जावुंछे० ॥ ७ ॥
पद ॥ १ ॥

मांनी ल्यरे शिखांमण मारी ॥ शिखांमण
मारी शिखांमण मारी मांनी० ॥ टेक ॥ सुपने
संपती करोड्य कोज कंपती, जुवे जागितो
भिखारी शिखांमण० ॥ १ विजळिवाळुं अलप
अजुवाळुं, धन तन ए रीत्यें धारी शिखांम
ण० २ ॥ जावुं जोते पड्यां मेलि पोते, हाथि घो-

डलां हजारी शिखांमण० ॥ ३ ॥ लुंटी लेशे काढो काढो कहेशे, अंते प्रेमदा प्यारी शिखांमण० ॥ ४ ॥ धर्म केरी नो कारश्चमी कचेरी, त्यांही शी गति ताहारी शिखांमण०॥ ५ ॥ यारी रांमनी करोज्य वशा कांमनी, बीजि यारी नरकबारी शीखांमण० ॥ ६ ॥ तारा काजनी रचना ऋषिराजनी, लेजे अंतरे उतारी शिखांमण० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ थोडुं जीवत तुं आळसू था मां ॥ आळसु था मां तुं आळसू थामां ॥ थोडुं० ॥ टेक ॥ धारि कांननें कठोर कह्युं मांन्यने, अवळे मारगें उजामां तुं आळसू० ॥ १ ॥ दुल्लभ देवने ते देह मळी छे तने, रटिले रांमजी रुदामां तुं आळसू० ॥ २॥ वडि वधांमणी आ मळयोछे

च्चिंतामणी, खोइनें हवें खोव्य खामां तुं आ-
ळसू० ॥ ३ ॥ जांणी जोइनेरे कांमधेन दोहिने,
पाजी कुतरांने पामां तुं आळसू० ॥४॥प्राणि
पापी कलपझाड कापी, रखे चेतवे चुलामां
तुं आळसू० ॥ ५ ॥ विजनी जोती परोइ लेवुं
मोती, दृष्टि राख्य देखवामां तुं आळसू० ॥ ६ ॥
अंतर आंणी ऋषिराजनी वांणी, जमने हा-
थ्य हवें जामां तुं आळसू० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥
तारू शूं छे तुं जोने तपाशी ॥ जोनें तपाशी
तुं जोने तपाशी तारूं शूं छे तुं जोने तपाशी॥
टेक॥ जावुं जात्यें नहि अवे संगाथे, ओरो
ओसरी अगाशी तुं जोने तपाशी० ॥ १ ॥ फू-
टि ढुंणी लावी धरवावे धूंणी, ज्यारें नाश्य जा-
य नाशी तुं जोने० ॥ २ ॥ वरु मघर वडा शि-

याळ गीध कागडा, तनने रह्यांछें तकाशी तुं जोने० ॥ ३ ॥ पायद पालखी छडि चमर सूरजमुखी, सरवे सूपना विलासी तुं जोने० ॥ ४ ॥ नगर नांमथी धरा नें दांम धांमथी, एक दिन थवुं छे उदासी तुं जोने० ॥ ५ ॥ देखत भूली फोगट मरे फूली, अरे अजब वात आशी तुं जोने० ॥ ६ ॥ वेदनि वाचा ऋषिराज कहे साचा, वहाला वैकुंठवासी तुं जोने० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २१ ॥

पद राग गर्बि.

मांथे कोपी रह्यो छे काळरे उंघ तनें केम आवे ॥ पांणि पहेली बांधी ल्यने पाळ्यरे उंघ तनें केम आवे ॥ १ ॥ नथी एके घडीनो निरधाररे उंघ तनें० ॥ आतो सुपना जेवो सं-

सारेरे उंघ तनें० ॥ २ ॥ अल्या एळें खोयो अ-
वताररे उंघ तनें० ॥ तारा मांथे छे जमनो मा-
ररे उंघ तनें० ॥ ३ ॥ तारा मननुं धार्युं थशे धू-
ळ्यरे उंघ तनें० ॥ चार तोळां छे मणमां भू-
ल्यरे उंघ तनें० ॥ ४ ॥ करी आव्यो छें गर्भमां
कोलरे उंघ तनें० ॥ थोल आवेलुं थाय छे क-
थोलरे उंघ तनें० ॥ ५ ॥ जोतां जोतां आयुष
खुटि जायरे उंघ तनें० ॥ तारा डापणमां ला-
गी लहायरे उंघ तनें० ॥ ६ ॥ कांठे आवेलु बू-
डशे झाजरे उंघ तनें० ॥ तारे काजें कहेछे
ऋषिराजरे उंघ तनें० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥
आभडशेटमां चुडयुं बाधुं अंगरे सारूं थाय
शी रीत्यें ॥ नथी नहातो गोधावरी के गंगरे
सारूं थाय शी रीत्यें ॥ १ ॥ देवमंदिरमां नथी

करया दीपरे सारूं० ॥ नथी करतो तुं टेलिया-
नी टीपरे सारूं० ॥ २॥ नथी चपटी कराव्या-
नो चालरे सारूं०॥खावा ताकें मफतनो मा-
लरे सारूं०॥३॥ देव दरशननुं नित्य नथि नेमरे
सारूं०॥ आखि पृथ्वीनां होरि लीधां वेमरे सा-
रूं० ॥ ४ ॥ नथि वावरतो देवनी दसुंधरे सा-
रूं० ॥ नथि वावरतो विप्रनी विसुंधरे सारूं०
॥ ५ ॥ नथि दीधां तीरथमां दांनरे सारूं० ॥
नथि आप्यां अतीथिने मांनरे सारूं० ॥ ६ ॥
नथि करतो तुं खळानी खेरात्यरे सारूं० ॥ ऋ-
षिराजनी न राखि रुदे वातरे सारूं० ॥७॥पद॥
॥ २ ॥ पछे नहि मळे आवो ज्योगरे अवसर
आव्योछे॥रुदे वाधेछे वासना रोगरे अवसर
आव्योछे ॥ १ ॥ भलें पाम्यो तुंतो भरतखंडरे

अव० ॥ दूरथैजाय जमनो दंडरे अव० ॥ २ ॥
वळि रूडादेशें मळ्यो वासरे अव० ॥ थानें
दीनबंधूनो दासरे अव०॥३॥ नाथें निरखवा
दीधां वळि नेणरे अव०॥वदी ल्येने तुं सत्य-
नां वेंणरे अव० ॥ ४ ॥ वळि दीधाछे हरियें हा-
थरे अव० ॥ हवें सोधील्ये संतनो साथरे अ-
व० ॥५॥ छति देहें तुं थै जा संतरे अव० ॥
क्हेडच बांधीने भज भगवंतरे अव० ॥ ६ ॥ वे-
द शास्त्र पुरेछे साख्यरे अव० ॥ ऋषिराजनी
शिखांमण राख्यरे अव० ॥ ७॥ पद ॥ ३ ॥ न-
थि जांणतो एकादशीनुं नामरे राम तनें के-
म रीझे॥नथि परख्यां परमात्मानां धामरे रा-
म तने केम रीझे॥ १ ॥ नथि हरिजन संगाथें
हेतरे राम तने० ॥ नथि कपटी संगाथें कहेतरे

राम तने० ॥ २ ॥ नथि दासातण दया दीनता-
इरे राम तने० ॥ नथि खोवाणी हजी खेचरा-
इरे राम तने० ॥ ३ ॥ नथि पात्रके कुपात्रनी
पिछांणरे राम तने० ॥ नथि वाग्यां वैरागनां
बाणरे राम तने० ॥ ४ ॥ नथि तपशा के स-
मरणनी टेकरे राम तनें ॥ नथि पाम्यो विचार
के विवेकरे राम तनें० ॥ ५ ॥ नथि सांभळ्युं
गिताजीनुं ज्ञानरे राम तनें० ॥ नथि समजां-
णि सद्गुरूनि शानरे राम तने० ॥ ६ ॥ नथि
सांभळि पाराण्य दिन सातरे राम तने० ॥
नथि वहालि ऋषिराजकेरि वातरे राम तने०
॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २५ ॥

॥ पद राग धोळ. ॥

हरिनो मारग छे सुरानो नहि कायरनु काम ओने परागमें मळति देशी छे.

माया माया करतो मूरख,ठाम ठरी नव बेठोरे ॥ संतसभामां स्नेह न राख्यो, पापसभामां पेठोरे॥ १ ॥ अलप जीवतनी आशा लांबी, कौतक आते केवुंरे ॥ फांशी देतां चड्युं फुलेकुं,आ जुगनुं सुख एवुंरे॥ २ ॥ तरुवेर उपर मदनुं टीपुं, जीभडी जुदी थाशेरे ॥ वरणागीमां वांको चाले, जमडा झाली जाशेरे॥ ३ ॥ किडा वळुदुं कुतरुं दोडे,जंपे नहि ते जरियेरे ॥ विषय वळुंदो बळखां वेणे, डुब्यो दुखने दरियेरे ॥ ४ ॥ कलालकेरा घरनो उंदर,दारु पीने डोलेरे ॥ झडप करीने

मनिये झाल्यो, फाडी काळज फोलेरे॥५॥भा-
दरवानो भींडो तेतो, विलाई जाशे वहेलोरे ॥
धन जोबनना धमधमाटमां, गरव करे ते घे-
लोरे ॥ ६ ॥ खारा रणमां खुटल प्राणी, मृग-
जळ देखी मोत्योरे ॥ ऋषीराजनी शीख न
राखी, अजगळ आंचळ दोत्योरे ॥ ७ ॥
पद ॥ १ ॥ ॥ माथा उपर महोत भमेछे,
पडाक पकडी जाशेरे ॥ मननां धार्‍यां मन-
मां रहेशे, अवळा पडशे आशेरे ॥ १ ॥ क्यां-
थी आव्यो क्यां जवानो, तपास करने तेनो-
रे ॥ सोधी काढ्यने सद्गुरु जोशी, उकेल पाडे
एनोरे ॥ २ ॥ सोमण तेले सूझ पडे नहि, अ-
णदीवे अंधारुंरे ॥ ज्ञान विना बहु गोथां खा-
धां, घळ्यां हुं ने मारुंरे ॥ ३ ॥ डापण बाधा

जगनुं डहोळ्युं, नजर नीर्मळी नावीरे ॥ वाटे घाटे वढतो हेंड्यो, फोगट फजेती फावीरे ॥ ४ ॥ अखोरियाने सूग न आवे, भटके भुंडे ठामरे ॥ वंठल जीवने विचार नावे, करतां काळुं कामरे ॥ ५ ॥ श्वानपुंछडी सोये वरशे, काढी तोहे वांकीरे ॥ टीलुं करतां त्रेपन वित्यां, भुंडी वाणी भांखीरे ॥ ६ ॥ काशीजात्रा करि कागडे, विष्टा रहि गै वहालीरे ॥ ऋषिराजनी शीख न राखी, खोयो मनखो खालीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ अनंत जनमनुं अज्ञान वळग्युं, देख्या दुखना दहाडारे ॥ सुपने साचा सद्गुरु न मळ्या, वंठल मळिया वाडारे ॥ १ ॥ ए माटे आथडे अभागी, चोराशीने चाकेरे ॥ अशुभ करमनो पार न

आव्यो, छळमां हजिये छाकेरे ॥ २ ॥ कोक
पुन्यना जोगे करीने, नरतन मळियुं नावरे ॥
खेवटीयाने खोळी जुवेतो, लाखेणो छे लहा-
वरे ॥ ३ ॥ रस्ते जातां रतन चिंतामण, मळि-
युं लेने माणीरे ॥ भीखारण थै स्वपने भोगी,
राजाकेरी राणीरे ॥ ४ ॥ जागी जुवेतो झुंपडी
दीठी, ओझल न मळे एकेरे ॥ मनखा टाणुं
मटी जशे तो, दुखना दरिया देखेरे ॥ ५ ॥ अ-
क्करमीने अमरत लाध्युं, पीतां आळस आणी-
रे ॥ ढळी गयुं ने रुवे ध्रुशके, काम थयुं धुळधा-
णीरे ॥ ६ ॥ आ भव हारे एतो एवो, भा-
ग्य विना भंमराळरे ॥ ऋषिराज के चेतीने
रहेजे, कोपी रह्योछे काळरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥
खट जोजननी खेप करीने, गोधे खेंची घा-

णीरे ॥ सद्गुरु विना साधन शिख्यो, पथ्थ-
र उपर पाणीरे ॥ १ ॥ दमडा माटे देश विदेशे,
चिंता लेईने चालेरे ॥ उंट होठनी आशा जे-
वी शियाळुवाने सालेरे ॥ २ ॥ देश भुलीने अ-
वळी देशे, धमधम करतो धायोरे ॥ मनमां
जाणे मजल करूछुं, देखीतो छे डाहायोरे
॥ ३ ॥ परगाम जैने छोभो पडीयो, पनोती प-
गने पूणीरे ॥ सद्गुरु केरा संग वगर तो, अक्क-
ल एहेवी उंणीरे ॥ ४ ॥ साधन करतां छाशी
त्रित्यां, समजण रहि गै छेटेरे ॥ अंतरद्रष्टि
जरा न आवी, भगवत क्यांथी भेठेरे ॥५॥ च-
तुराईमां शिदने चमके, सुगरी तुजथी सारी-
रे ॥ मदनो पुडो मांख्य बनावे, जाळी जगथी
न्यारीरे ॥ ६ ॥ रामचरणमां रढ्य नव लागी,

ફાંફાં માર્યાં ફોકરે ॥ ઋષિરાજની શીખ રા-
ખજે સમાઇ જાશે શોકરે॥ ૭॥ પદ ॥ ૪॥ ૨૬॥

॥ પદ રાગ પરજ ॥

॥ હાંરે મહીવાળીરે મહીવાળી એદેશીછે ॥

હાંરે જોને જાગીરે જોને જાગી॥હાંરે ઉઠય આ-
ળસ મેલીને અભાગીરે જોને જાગી૦ ॥ ટેક ॥
હાંરે હલાં હલાં થાય જમનાં હકારાં,હાંરે માંથે
વાગે છે મહોતનાં નગરાંરે ॥ જોને૦ ॥ ૧ ॥ હાં-
રે તુંતો ખાંટયો છે ખેત્રાંને ખેડી, હાંરે હૈયાફૂ-
ટા ચાલી તારી હેડીરે ॥ જોને૦ ॥ ૨॥ હાંરે તુંતો
નહાલ થયો મેળવીને નાણાં, હાંરે આજ કા-
લ્ય થતાં આવશે આણાંરે ॥ જોને૦॥ ૩ ॥ હાં-
રે તુંતો ફુલ્યો છે આબરૂની ફાળે, હાંરે એતો
કબજે કીધેલ છે કાળેરે॥જોને૦॥ ૪॥હાંરે કુ-

डां कर्म करी मेळवी कमाणी, हांरे एतो अं-
ते थावानी धुळधाणीरे ॥ जोने० ॥ ५ ॥ हां-
रे शीद हरखे छे काम करी हेणुं, हांरे चेत्य तुं-
तो छे काळनुं चवेणुंरे ॥ जोने० ॥ ६ ॥ हांरे
ऋषिराजतणी राख्य कांक रहेणी, हांरे कशो
काम नावे एकली कहेणीरे ॥ जोने० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ हांरे लोभ लाग्योरे लोभ
लाग्यो ॥ हांरे तारे हाथे करीने मार माग्यो-
रे लोभ लाग्यो ॥ टेक ॥ हांरे दश मळेतो प-
चीस लेवा दोडे, हांरे जुलम करी करी दम-
डा जोडेरे ॥ लोभ लाग्यो ॥ १ ॥ हांरे वीश
मळे तो करीश आघी वातो, हांरे तारा घट-
मां हजारकेरी घातोरे ॥ लोभ लाग्यो ॥ २ ॥
हांरे भोगे ज्योगे हजारने जो भाळे, हांरे पछे

लाखतणी लालच्यो उछाळेरे ॥ लोभ ला-
ग्यो ॥ ३ ॥ हांरे लाख मळे तोहे नहिं वाळे
लमणो, हांरे बुम पाडी पाडी लोभ करे बम-
णोरे ॥ लोभ लाग्यो ॥ ४ ॥ हांरे क्रोड्यप-
ती थवा आदरे उधामा, हांरे महोटा साहुकार
आवे उठी सामारे ॥ लोभ लाग्यो ॥ ५ ॥
हांरे पछे अरब खरबतणी करे आशा, हांरे
ज्ञान वीना तो नां मटे निसासारे ॥ लोभ ला-
ग्यो ॥ ६ ॥ हांरे ऋषिराज कहे लोभ रोग
महोटो, हांरे त्रण लोकतणुं राज तोहे टो-
टोरे ॥ लोभ लाग्यो ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥
हांरे जीव पापीरे जीव पापी ॥ हांरे कुडी क-
लपना हजी तें न कापीरे जीव पापी ॥ टेक ॥
हांरे दोषबुद्धिये देखे पराइ दारा, हांरे तारी

आंख्योमां घाल्यने अंगारारे ॥ जीव पापी ॥
॥ १ ॥ हांरे तारा हेणी वाते कान छे हठीला,
हांरे मागे अणीदार खेरतणा खीलारे ॥ जी-
व पापी ॥ २ ॥ हांरे लुंड लवरी तो गोळ जे-
वी लागे, हांरे तारी जीभडी जरूर डाम मा-
गेरे ॥ जीव पापी ॥ ३ ॥ हांरे तारुं चीत करे
भात्य भात्य चाळा, हांरे कशुं नहीं वने कर्मना
काळारे ॥ जीव पापी ॥ ४ ॥ हांरे हैये दुंप-
दनी नीत्य बळे होळी, हांरे आखि उमरतो
राखमां रोळीरे ॥ जीव पापी ॥ ५ ॥ हांरे जु-
ठा खेलमां न वळ्यो जंप जरिये, हांरे दोत्य
काढीने पड्यो दुखदरियेरे ॥ जीव पापी ॥ ६ ॥
हांरे तारुं मन भूततणी पेरे भटके, हांरे ऋ-
षीराजतणा संत जोइ छटकेरे ॥ जीव पापी ॥

॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ हांरे लेने लहावोरे लेने लहावो ॥ हांरे हवे नहीं मळे फरी ज्योग अहावोरे लेने० ॥ टेक ॥ हांरे कपट मेलीने काम काज करिये, हांरे सास उसासे शामळो समरीयेरे ॥ लेने० ॥ १ ॥ हांरे संत मेळावो निरखिये सनेहे, हांरे दोष अडवा न दीजिये देहेरे ॥ लेने० ॥ २ ॥ हांरे चरण पाम्यो छे चालवाने माटे, हांरे तीरथ संचरिये रावणाने साटेरे ॥ लेने० ॥ ३ ॥ हांरे लोकलाज तजी रामनाम लीजे, हांरे पात्र परखीने अन्नदान दीजेरे ॥ लेने० ॥ ४ ॥ हांरे तान तोडीने हरीगुण गाइये, हांरे साचा मारगमां शीदने संताइयेरे ॥ लेने० ॥ ५ ॥ हांरे हरीअर्थे करीले तारी माया, हांरे पडी रहेशे ते मांणशे

परायारे ॥ लेने० ॥ ६ ॥ हांरे रहेणी रह्या पछी कहेणी तो कथीजे, हांरे ऋषीराजतणी रीत्यें राम रीझेरे ॥ लेने० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ३३ ॥

राग फाग.

शिवके मनमांहि वशी काशी शिवके मन एदेशी छे ॥

भजनविना मूरख मरे रखडीरे भजन विना ॥ टेक ॥ कैक दिवस कंकासमां काढ्या, कैक दिवस तने उंघ नडीरे भजन विना ॥ भजनविना मू० ॥ १ ॥ कैक दिवस तो बाळापणे बगड्या, जवांनि तो दिवानि जेवी बगडीरे भजनविना ॥ भजनवि० ॥ २ ॥ कैक दिवस बुढापणे बगड्या, गोविंदनें समर्या न घडीरे भजनविना ॥ भजन० ॥ ३ ॥ मुखमां छळ करमां छळकपटी, छाति वच्चे छळनि श-

घडीरे भजनविना ॥ भजनवि० ॥ ४ ॥ कैक दिवस खोया कजियामां, चलम कलमनी केफ चढीरे भजनविना ॥ भजनवि० ॥ ५ ॥ आज काल्य करतांरे अधरमी, पंड्य जशे पळमांहि पडीरे भजनविना ॥ भजनवि० ॥ ६ ॥ सांभळ्य कहे ऋषिराज शिखामण, जमडा बांधी जशे जकडीरे भजनविना ॥ भजनविना० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ भजनविना अफळ जनम तारोरे भजनविना ॥ टेक ॥ देवविनानुं सुनुं ज्यम देवळ, पांणिविना पनघट आरोरे ॥ भजनविना ॥ भजन० ॥ १ ॥ मानवगर मेमांन जगतमां, दांनवगर कर नहीं सारोरे ॥ भजनविना ॥ भजन० ॥ २ ॥ कांनविनानी कथा सुणवी ज्यम, ज्ञानविना गुरु

घोझारोरे ॥ भजनविना ॥ भजन०॥३॥ पा-
णीविना कदि प्यास मटे नहि, डहोळ्य भलें
दरियो खारोरे भजनविना ॥ भजन० ॥ ४ ॥
पेट अरथ बोले शीद पापी, हरीअरथे कन्य
होकारोरे ॥ भजनविना ॥ भजनविना०॥५॥
मांन्य वचंन नके मुख ऊपर, पुष्कळ पडशे पें-
जारोरे भज नविना ॥ भजनविना० ॥ ६ ॥
चेत चेत ऋषिराज कहेछे, वीठल वरवानो
वारोरे भजनविना ॥ भजनविना० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ २ ॥ ३५ ॥

॥पद राग गोडी॥

कोन दिशासें आये पवनसुत कोन दिशासें आये एदेशी छे ॥

चाल्य हमारी चालो, हमारा हो ते चाल्य
हमारी चालो ॥ टेक ॥ छत्रिस पाखंड सर्वे त-

जीने, जुंनो मारग झालो ॥ हमारा० ॥१॥ जे मारगे सनकादिक संचऱ्या, प्रेमतणो पीने प्यालो ॥ हमारा० ॥२॥ जे मारगे सामो आवे शामळियो, नटवर नंदाजीनो लालो ॥ हमारा० ॥३॥ जे मारगे पांचे पांडव परवऱ्या, झाली भजननो भालो ॥ हमारा० ॥४॥ जे मारगे करे वीर वोळावूं, बळवंत लछमन बालो ॥ हमारा० ॥५॥ जे मारगे हरि भरपूर भासे, ठाम न दीसे कोई ठालो ॥ हमारा० ॥६॥ जे मारगे ऋषिराजनो वाल्यमो, वालांथी लागशे वहालो ॥ हमारा० ॥ ७ ॥ पद ॥ १॥

रहेणी पाळवा विषे.

राखोने रीत्य हमारी, हमारा हो ते राखोने रीत्य हमारी ॥ टेक ॥ जांणी जोई कोइ

जीव न मारवो, केफनि करशो मां यारी ॥ हमारा० ॥ १ ॥ दारू मांस चोरी परदारा, चारे हराम जेवां धारी ॥ हमारा० ॥ २ ॥ देव ब्राह्मण वळि वेदनि निंदा, खाराथी जाणज्यो खारी ॥ हमारा० ॥ ३ ॥ जूठुं वचन कदि जीभे न बोलवूं, पवित्राई मनें प्यारी ॥ हमारा० ॥ ४ ॥ पोतपोतानो धर्मज पाळवो, दया दीलमां उतारी ॥ हमारा० ॥ ५ ॥ नारायणनी नवधा भगती, भवसंकट भागनारी ॥ हमारा० ॥ ६ ॥ ऋषीराजनि आ रीत्य पाळशो, तो तरशो संसारी ॥ हमारा० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

उदासी विषे.

आटलि वाते उदासी, अमारुं दिल आटलि वाते उदासी ॥ टेक ॥ हरिसमरणनो ता-

र टुटेतो, प्राण जशे जाणे नाशी ॥ हमारुं० ॥ १ ॥ नास्तिकनुं मुख नजरे पडे तो, तन मन कंपे छे त्रासी ॥ हमारुं० ॥२॥ भेख धन्यो तोहे मायाना भोगी, अररर समजण आ शी॥ हमारुं० ॥ ३ ॥ कथामां आडी वातो करेतो, वदन मूको ए वासी ॥ हमारुं० ॥ ४ ॥ नारी के नर नजरे गमे नहि, रूप धन राज्यनां मिजासी ॥ हमारुं० ॥ ५ ॥ ध्याननि वेळे कोईनि वाणी न धाते, ए वाणि कारमी कजिया शी ॥ हमारुं० ॥ ६ ॥ करज करे ऋषिराजने कारणे, एतो उदासी वळि खासी ॥ हमारुं० ॥ ७ ॥

॥ पद ॥ ३ ॥

प्रसन्नता विषे.

रहेछे जोइ जोइशी राजी, हमारुं दिल रहेछे

जोइ जोइ राजी॥टेक॥नाम मध्ये एक नर रे
नारायण, ध्यान मध्ये ए धरियाजी ॥ हमा-
रुं० ॥ १ ॥ व्यासनि वाणिमां प्रांणथि वहा-
ली, गोवंदे भांखेली गिताजी ॥ हमारुं०॥२॥
आश्रममां एकलशंगीनो आश्रम, जांमेछे
त्यहां प्रिति झाजी ॥ हमारुं० ॥३॥ वैष्णवज-
नमां वसवूं गमेछे, भलें मळो लुखि भाजी ॥
हमारुं० ॥४॥ तेत्रिसकोटिमां सूरज शंकर,
विष्णु विघ्नेश नें अंबाजी॥ हमारुं० ॥५॥प्रेमी
जनने तो प्राण सुपीशुं, दुरिजन छोनें बळे
दाझी॥ हमारुं० ॥ ६ ॥ दुरिजनथी ऋषिरा-
जने दावो, समजु संत सगाजी॥हमारुं० ॥७॥
पद ॥ ४ ॥ ३९ ॥

॥ पदराग धोळ ॥

जनरख रायनेरे मांडवे एदेशीछे ॥

कार्तिक महिनामां क्यांगई, तारी अक-
ल अजाण ॥ जीवत जूठुं छे जाणजे, पळमां
वीखरशें प्रांण जोने जागीनें जीवडा ॥ १ ॥
मागशिरें मोहिरह्यो मायामां, भूल्यो मरवा-
नुं भान ॥ नवरो नवरह्यो निंद्रामां, सारां ता-
राथी श्वान जोने जागीनें जीवडा ॥ २ ॥ पो-
षें पापमां प्रांणीया, लपटांणो तुं तजि लाज ॥
गाळ्यो जनमारो जूठमां, भरियां जुलमनां
झाज ॥ जोने जा० ॥ ३ ॥ माहें मारुं तें मान्यूंछे,
तेमां करजे तपास ॥ आंख्यो मींचाशे एवे-
ळे, करवो क्यां जैनें वास जोने० ॥ ४ ॥ फा-
गण होळी तो एकफेरो, भडको थैने भींजा-

य, तृष्णाहोळी तो ताहेरी, एके दिन नां ओ-
लाय ॥ जोने० ॥ ५ ॥ चैत्रें चोरीना चाळामां,
चोट्युं परधनमां चीत ॥ समजण पाम्यो नहि
संतोनी, प्रभुमां प्रगटी नहि प्रीत्य जोने० ॥ ६ ॥
वैशाखें वाया वायरा, ऊडी धरणीनी धूळ ॥
एक दिन ए रीत्यें ऊडशे, तारी रख्या ज्यम तू-
ल जोने० ॥ ७ ॥ जेठें भेठें जगदीशजी, प्रग-
टे साचो जो प्यार ॥ गाफल होय ते तो घा-
इ बेसे, खेलवुं खांडानी धार जोने० ॥ ८ ॥ अ-
शाडें छायुं आभलूं, मारे झबकारा वीज ॥
धनतन ज्योबन एम धारीने, प्रीत्यें गोविंद र-
स पीज ॥ जोने० ॥ ९ ॥ श्रावण महिनानां स-
रवडां, एनी लांबी नहि आश ॥ जगमां जन-
मीनें शूं कीधूं, नरतन पामशें नाश जोनेजा०

॥ १० ॥ भादू महिनामां भींडानें, आव्यूं अंगे अभिमान, एमज फूल्येमां आंधळा, पाक्यां महिनामां पान जोने जा० ॥ ११ ॥ आसो माससां आभलूं, पूरणपाम्यूं प्रकाश ॥ तो पण अंतःकर्ण ताहेरां, ऊजळवानी शी आश जोने जा० ॥ १२ ॥ अदकें ऊजायो आशामां, अदको मांड्यो उतपात ॥ खोटा रस्तामां खेलतां, सारो नमळ्यो संगाथ ॥ जोने जा० ॥ ॥ १३ ॥ सूंघो मारग छे शांतीनो, नथी नाणांनूं काम ॥ रचना सूंणी ऋषीराजनी, रटजे रसनाये राम जोने जा० ॥ १४ ॥ १ ॥ ४० ॥

पदराग ठुंमरी.

रथपें रघुनंदन आवतहे चल देख सखी छबि केसि बनी ॥
ए देशीछे ॥

सरनागत वछल संतपती, तुम तीनभुव-

नमें तारन हो ॥ सरना॰टेक ॥ दसरथके घर नंदनदाता, कौसल्या सुखकारन हो सरनागत॰ ॥ १ ॥ मुनि विभांडके पुत्र मुनीवर, तापसगर्व उतारन हो सरनागत॰ ॥ २ ॥ साभ्रमतीतट आश्रम सोहत, कलिमल करी हरि मारन हो सरना॰ ॥ ३ ॥ शृंगीमुनि ऋषीराजके रहायक, अभय वचनके उचारनहो सरना॰ ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ सुखसागर नीगमनागर हो तुम देव गुरू सुखदाता हो सुखसा॰ ॥ टेक ॥ केसवकुल उद्धारक कहावो, हे मुनिवर पितुमाता हो सुखसा॰ ॥ १ ॥ जनमनरंजन कलिमलमंजन, भयभंजन बड भ्राताहो सुखसा॰ ॥ २ ॥ जब जब भीड पडे भक्तनकुं, एहि अवसर चलि आता हो सुखसा॰

॥ ३ ॥ शृंगिमुनी ऋषीराजके स्हायक, शांताधिराज सोहाताहो सुखसा० ॥ ४ ॥ पद॥ २॥ झट होत प्रसन्न जती जटिया, घटि या नदि साभ्रमतीतटमें झट होत०टेक ॥ व्यर्थ विचारा करत किमर्थं, उलट पुलट आव्रन घटमें झट होत० ॥ १ ॥ तटतट काज सरे नहि तेरो, एक तट खूब घटी खटमें झट होत० ॥ २ ॥ कसकस कटी रसबस मन करके, सुरतनुरत धर संकटमें झट होत० ॥ ३ ॥ शृंगिमुनी ऋषीराजके स्हायक,बरद रखे गो बांनावटमें झट होत०॥४॥पद॥३॥ ॥ तजरे तजरे नर तुच्छमती, भजरे भजरे चिन्मयचरना तजरे०॥ टेक ॥ सेवनकुं इहां संतसमागम, ताप तिनूंमे नहि जरना तजरे० ॥ १ ॥ निरजर चाहत एहि

नरतनकूं,काहे विलंब अबे करना तजरे०॥२॥
भवसागर घटमाल भवोभव, पुनरपि जनम
पुनर मरना ॥ तजरे० ॥ ३ ॥ वेदवचन ऋषी-
राजके वायक, एक हरी असरनसरना तज-
रे० ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥ ॥ नकरो नादांनतणी
संगती, दिधुं होय दयाळें तो दान करो नक-
रो० ॥ टेक ॥ कां नकरो तीरथ पग पावन,
पावन हरिजस कांन करो नकरो० ॥ १ ॥ पा-
न करो रसनाये हरीरस, आखुं कह्युं पण पा
नकरो नकरो० ॥ २ ॥ था नकरो धज धर्मस-
माथी, थीर हृदे हरिथान करो नकरो० ॥३॥
खान करो ऋषीराजके मितहित, खष्टि· घटी
खाखा नकरो नकरो० ॥ ४ ॥ पद ॥ ५ ॥
रथमां रथ नाम छुपाई रह्यूं, शिद अंगउमं-

गिक स्वारथमां रथमां० ॥ टेक ॥ मा रमथां रथमां सहमानुनी, पण विरला परमारथमां रथमां० ॥ १ ॥ आ रथमां तोहे स्वारथ भासे, भाइ पुछी जुओ भारथमां रथमां० ॥ २ ॥ पा रथमां ममतारथ नमटे, पूरणतारथ पारथ-मां रथमां० ॥ ३ ॥ ठार थमां ऋषीराज दया-तरू, रंगप्रमाण बेठा रथमां रथमां ॥ ४ ॥ पद ॥ ६ ॥ ॥ कररे सतसंग उमंग करी, निर्दोषक दोषथकी डररे कररे० ॥ टेक ॥ जररे जुवांनी जरुर जवानी, आवी जरा लगभग अररे क-ररे० ॥ १ ॥ खररे सरीखी उंमर खोई, नाम ध-र्युं शिदने नररे कररे० ॥ २ ॥ धररे हजीलग कांध धर्यूं तें, धृढ हरिध्यान हवें धररे कररे० ॥ ३ ॥ हररे वखत ऋषीराज हरी भज, तो तूं कूळसहित तररे कररे० ॥ ४ ॥ ७ ॥

मळिये जइ मानसरोवरमां, करमां मुक्ताफ-
ळ त्यां मळिये मळिये० ॥ टेक ॥ छळिये न-
हीं कोइ संत गरिबनें, ज्ञानहिमाळामां गळि-
ये मळिये० ॥ १ ॥ पळिये वचन गर्भवासमां
परठ्यूं, वदन पुराइ गयूं पळिये मळिये० ॥ २ ॥
रळिये रामरटण धन रोजे, फोगट शिद फरि-
ये फळिये मळिये० ॥ ३ ॥ भळिये जै ऋषीरा-
जभणे त्यां, श्रवण धरिने सांभळिये मळिये०
॥ ४ ॥ पद ॥ ८ ॥ ४८ ॥

स्वरूपनिष्टा ॥ देशी चालती ॥

रज सत्व तमातित एक अखंड, अनादि स्व-
रूप हमारा हे रज सत्व० ॥ टेक ॥ जब नहि भ-
मी शशि जळ भास्कर, जब नहि नवलख ता-
राहे रज सत्व० ॥ १ ॥ जब नहि तेज पवनका

झूका, जब नहि या संसारा हे रज सत्व०॥२॥
जब नहि बावन पावन अछर, नौ व्याकर्ण-
सें न्यारा हे रज सत्व०॥३॥ एक गुरू ऋषी-
राज उपासत, ज्याका सकल पसारा हे रज-
सत्व०॥४॥ पद॥१॥ तनुत्र्यातित जाति कु-
जाति रहित, तपसातित में तूर्यातित हूं॥ त-
नुत्र्या०॥ टेक॥ अन्नमयातित प्राणमया-
तित, मन विज्ञानमयातित हूं तनुत्र्या०॥१॥
आनंदातित चित अहमातित, ख्यातितखट उ-
रम्यातित हूं तनुत्र्या०॥२॥ मतपंथातित सब
ग्रंथातित, मुनिवरके वचनातित हूं तनुत्र्या०॥
॥३॥ जहदातित ऋषीराज अजहदा, तितज-
हदाजहदातित हूं तनुत्र्या०॥४॥२॥पद॥५०॥

पदराग गर्बी, जीवा पटलनी.

हरिभजनविना, दुखदरिया संसारनो पार न आवे ॥ ए देशीछे॥

जिव पटलिया, खांखत राखी खेड्यविषे दिल देजे ॥ तुंतो आळस तजी, होळतणां हथियार सुधारी लेजे ॥ टेक ॥ बळवान बळध ईंद्री पांचे, गाफल धणिनें नांखे घांचे, वश्य करजे जो भाइ शुभवांछे जिव पट०॥१॥ चउडूं आचार दया डांडी, हळपूंणी बुद्धि नथाय खांडी, धीरजनी धूंसरडी मांडी जिवपट० ॥ २ ॥ नीती नाडी जोतर जरणा, कोदाळी गुरूवायक वरणा, वरसात कृपा अशरणशरणा जिव पट० ॥ ३ ॥ परुंणो परहीत नियम नाथे, मोत्यडी मुनिव्रत समरण साथे, हरिहेतनि रासलडी हाथे जिव पट०॥४॥

चावोर हरीपद चित धरजे, निरमोहतणा न्या-
इया करजे, मांणूं हरिगांणूं आदरजे जिव प-
ट० ॥ ५ ॥ रुचि रांपडली तपज्योगतणी, वै-
रागनुं गाडुं वसाव्य धणी, तन खेतरनी छे कि-
मत घणी जिव पट० ॥ ६ ॥ खातर शुभवि-
षयतणूं खासूं, चारू नरतननूं चोमासूं, ऋ-
षिराज मुहुरत निर्ममतासूं जिवपट० ॥ ७॥
॥ पद ॥ १ ॥ ॥ खेड करनारा, खूब तपा-
स करीनें पकवजे खेती, मरदांमि विना, मु-
डी बीज बगडशे थाशे फजेती ॥ टेक ॥ तन
खातरवाडो छे खास्यो, सतसंगनि वाडें भ-
लो भास्यो, क्यम छिंडूं पडतां नहि त्रास्यो खेड
कर० ॥ १ ॥ मद मछर भंठ उग्या भारी, नें-
दयाविना दुखियां नरनारी, संतोषथि हळ्य म-

ळे मोरारी खेड कर० ॥ २ ॥ निर्मानतणो घाल्ये माळो, गोफण गिता जबरी झालो, खेढे नावे काग कपट काळो खेड कर० ॥ ३ ॥ गोविंद गोविंद गोळा करजे, लोकलाज तजी एम उच्चरजे, दुरगुण ढुंगानो भय धरजे खेड कर० ॥ ४ ॥ कर्य प्यारि निवरती पटलांणी, काढिमेल्य प्रवर्त्ति पियर जांणी, जो धीयें तो करशे धुळधांणी खेड कर० ॥ ५ ॥ सद्वीचार दातरडूं सहानें, ढाळ पड्या वखत बळमां धाने, पेटभरीने भात भजन खानें खेड कर० ॥ ६ ॥ खेमा खळामां धांन भेळुं करनें, जाळववा ज्योग फेराफरनें, ऋषिराज भंडार भला भरनें खेड कर० ॥ ७ ॥ पद ॥ ॥ २ ॥ ५२ ॥

तिथीयो.

तमे एकवार गोकुळ आवोरे, मथुरांना वासी एदेशोछे.

आते केइ परें ऊंघ आवेलिरे, नरजागि-नें जोनें ॥ जिति जांणे तो बाजी छे छेलीरे, नर जागिनें जोनें ॥ टेक ॥ पढवेयें पडवानूं पारखूंरे, नरक चोराशीमांहे ॥ पाखंड पंथमां पेशिने, बुडि मरवा झाली तेनी बांयरे, नर-जागिने जोने आते केइ० ॥ १ ॥ बीजें बिजा मत बहु थशेरे कळिजुगनूं छे काम, असुर-पंथी ऊचरे, जुना थैगया कृष्ण नें राम रे, न-रजा० ॥ २ ॥ त्रीजें त्रिवीधिना तापमांरे दा-झें भोगि नें भेख ॥ सद्गुरु गंगा सेविये, रुडि होय जो कर्मनि रेखरे, नर जा० ॥ ३ ॥ चो-थें चतुर थै चालिया रे पाखंडी परदेश, व-

र्णाधम भणी वेदने, आपे गुरू थवा उपदे-
शरे, नरजा० ॥ ४ ॥ पांचमें पांचमो वेद छेरे
सद्गुरुशब्द सदाय, सांभळिये श्रवणेधरि,
जेथि जीवनुं जोखम जायरे, नर जा०॥५॥
छठ्ठिना लेख तो नहि मटेरे, करतां क्रोड उपा-
य, तन धन जातां तूं हवें, शिद खालि नि-
सासा खायरे, नर जा० ॥ ६ ॥ सातमें सा-
तदु लोकमांरे वेद करेछे वखांण, सुख दु-
ख सरखां जाणिने, नित्य नाम रटो निरवां-
णरे, नर जा० ॥ ७ ॥ आठमें अवतार आ-
ठमोरे, गोवर्धन धरनार, ॥ भीड पडे ज्यारे भ-
क्तनें, तारे हरकतनो हरनाररे, नर जा०॥८॥
नवमियें नवधा भक्तिमांरे, फरवूं तजीनें फं-
द, आ लोकें सुख ऊपजे, परलोकमां प-

रमानंदरे नर जा० ॥९॥ दशमी भक्ति छे दोहलीरे, प्रेमलक्षणा नाम, धर्मसहित जे धारशे, तेनें नहि नडे क्रोधनें कामरे, नर जा० ॥ ॥ १० ॥ एकादशे जे इंद्रियोरे वेदमतें वरताव्य, अर्जुननें हरि उचर्या, एवो थांय तो वैकुंठ आव्यरे, नर जा० ॥ ११ ॥ बारशें बारे पंथमांरे, खडभड पेठी खचीत, रसना नारीना रागमां, पडि राखमां ज्योगनी रीत्यरे, नर जा० ॥ १२ ॥ तेरशें ते रस पामशेरे जे रस मांणे महेश, घटमांहि गीता ऊतरे, दुर थै जाय रागनें द्वेशरे, नर जा० ॥ १३ ॥ चौदशें चौदे रत्नथीरे पंदरमुं नर तंन, जतन करी नव जाळव्युं, एणे खाई बगाड्यूं अंनरे, नर जा० ॥ १४ ॥ पुन्यमें पुन्य नें पाप बेरे,

संचरे जीवने संग, हाथे करी दुख होरियूं, जेने आभड्यो लोभ भुजंगरे, नर जा०॥१५॥ पंदर तिथ्यो पुन्यवाननीरे, कंटकनूं नहि काम, रचना ग्रहे ऋषीराजनी, एना ऊपर रीझशे रामरे नर जा० ॥ १६ ॥ १ ॥

ब्रह्मज्ञानथी भ्रष्ट थयेलानुं वर्णन.

के हरिगुण गावोरे गावो, के अवसर नहीं आवे आवो ॥ एदेशीछे.

के पडवेयें नर बहु पाखंडी, के छांना दैत थया दंडी, के नांखे भक्तिमारग खंडीरे तजिये दैतगणी तेने ॥ के जमडा बांधि जशें जेनेरे तजिये दैतगणी तेने ॥ १ ॥ के बीजें बुद्धिहिण बहु बोले, के खळतो अर्थ उंधा खोले, के त्रीकमनें कहे खर तोलेरे तजिये० ॥ २ ॥ के त्रीजें त्रिविधिना तापें बळे,

के भक्तिविना ब्रह्ममांहि भळे ॥ के तेने तो जमडा तेलें तळेरे तजिये० ॥३॥ के चोथें-तो चोरतणी रीती ॥ के जडतुं लाविनें जाय जीती ॥ के नहि जरिये भगवतभीतीरे तजि-ये०॥४॥ के पांचमें पंचविषय साधे॥ के आ-सुरि वेदांत आराधे॥ के खर ज्यम खूशि अ-खोर खाधेरे तजिये० ॥५॥ के छठ्ठें शठम-ति शूं समजे ॥ के हरिने भवब्रह्मादि भजे॥ के तेने तो पीत्राइ थैने तजेरे तजिये० ॥६॥ के सातमें सात वखत दाखूं॥ के रामवि-मूखनें हुं नहि राखूं ॥ के अदिठ थजो एनुं ह्मो आखूंरे तजिये० ॥७॥ के आठमें अव-तरिया वहालो ॥ के गोकुळ नंदतणो ला-लो ॥ के ठग एनो बोध गणे ठालोरे तजि-

ये० ॥ ८ ॥ के नूंम्ये तो नरनारायणनें ॥ के पर-
ब्रह्म संतपारायणने, के जिव्हसरखा कहे वे
जणनेरे तजिये० ॥ ९ ॥ के दशमी देवदुल्लभ
भगती, के सेवे शुक सनकादि जती, के मां-
ने क्यम करि मंदमतीरे तजिये० ॥ १० ॥ के
एकादश इंद्रियो आपतणी, के मोकळि मेले
मायाभणी, के त्यागि थया मुखें तत्वगर्णीरे
तजिये० ॥ ११ ॥ के बारशें बारस्कंध कहे,
के भक्तिविना गति कोइ न लहे, के घोझारा
अवगूण ग्रहेरे तजि० ॥ १२ ॥ के तेरसें ते र-
स शूं जांणे, के जे रस शेष महेष मांणे, के
तुच्छमति उलटो मततांणेरे तजिये० ॥ १३ ॥ के
चौदशें चौद भुवनप्रांणी, के सद्गुरुपें थयो
सारंगपाणी, के जेणे एवूं लिधूं जांणीरे त-

जिये० ॥१४॥ के पुन्यमें पुन्य पाप सरखे, के जाणिनें हिणमति मनहरखे, के नटवरनें कदि नहिं निरखेरे तजि० ॥१५॥ के तिथियोनुं नाम शब्द टकवा, के आसुरिमतने ओळखवा, के लिधि ऋषिराजें कलम लखवारे तजिये० ॥१६॥ ॥२॥

॥ राग धोळ ॥

हालो हालो हाथेणी शणगारोरे एदेशीछे.

पडवेयें परमात्मा नथि छेटेरे, भाग्यप्रतापें जो सदगुरु भेठेरे ॥१॥ बीजें बिजीवात मेलोनें बाळीरे, हरतां नें फरतां जपो वनमाळीरे ॥२॥ त्रीजें त्रिवीधिना ताप बुझाशेरे, समरण जो थाय सास उसासेरे ॥३॥ चोथें तो चिंता चोराशिनि भागेरे, तन धननी ज्या-

रे लालच त्यागेरे ॥ ४ ॥ पांचमें पर्वत तरणा-
ने ओठेरे, कुंजरने ज्यम ढांकियो कोठेरे ॥ ५ ॥
छठ्ठें तो सहेजमां ऊकेल एनोरे, जे नर भा-
व भजनमां भेनोरे ॥ ६ ॥ सातमें सातमि भू-
मिका सहेलीरे, आनंदनी जेने अंतरे अहेली-
रे ॥ ७ ॥ आठमें आठे छुटी जाय पडदारे,
सद्गुरु शब्दोना जो खमे गडदारे ॥ ८ ॥ नूं-
म्येतो नरने नारायण नीत्येरे, पडपंच मेली-
नें संभारो प्रीत्येरे ॥ ९ ॥ दशमें दोहेली भ-
क्ति छे दशमीरे, राखजो आगळ घांटी छे व-
समीरे ॥ १० ॥ एकादशी व्रत आवेछे दहा-
डीरे, नांखिये मूळ कुबुद्धिनां कहाडीरे ॥ ११ ॥
बारशें बारस्कंधनो साररे, कहेणी नें रहे-
णीथि पामिये पाररे ॥ १२ ॥ तेरशें तेरमो पं-

थ छे न्यारोरे, मोक्षमां नां मळे पळनो उधारोरे ॥ १३ ॥ चौदशें चौदे विद्याकेरुं सत्वरे, आ तनथी जुदुं आतम तत्वरे ॥ १४ ॥ पुन्यमें पुन्यनां फळ सहू पामेरे, ज्ञानविना भवरोग न वामेरे ॥ १५ ॥ पंदर तीथ्योने वेदें प्रमाणीरे, वादविना ऋषीराजनि वांणीरे ॥ १६ ॥ ३ ॥ ५५ ॥

॥ पदराग गर्वी ॥

॥ जे कोइ प्रेमिहंस अवतरे, प्रेमरस तेना उरमां ठरे एदेशीछे ॥

अरे जिव शूं करवा आथडे, प्रभुनि गम गुरूविना नहि पडे ॥ टेक ॥ खोज करी नहि खेवटियानी, नवबेठो नावडे, तूंबडलूं लेइ हाथे तरतां, अर्णव क्यम आवडे प्रभुनि गम० ॥ १ ॥ वेहेताळांमां तेज बळे पण, द-

रसे दीवावडे ॥ आंख्योनो आगळो होय-
पण, अंधारे आखडे प्रभुनि० ॥ २ ॥ शिष्य
थयो नहि शिलाटनो ते, थोर विना थापडे,
ओखद दे उस्ताद विना तो, शरीर आखूं स-
डे प्रभुनि० ॥ ३ ॥ अखाडमां अभ्यास कर्या
विना, नहि ए मल्ल नोंबडे ॥ दावपेचमां दि-
ल दिधाविण, लातमलाता लडे ॥ प्रभुनि०
॥ ४ ॥ गानकळानो गुरू मळ्या विना, ता-
ळ चूके ताकडे ॥ रागतणूं घर छेटे रहेशे,
उंट रागे आरडे ॥ प्रभुनि० ॥ ५ ॥ वगर भ-
ण्ये वादीनी वीद्या, रोपे पग राफडे, मणी
खोळतां फणी मळेतो, उछळिने आभडे ॥
प्रभुनि० ॥ ६ ॥ ऋषीराज भणतां रसनाये,
चौदे विद्या चढे ॥ गुरू विना भणि सर्व ग-

थो पण, जाण कुंची नव जडे ॥ प्रभुनि० ॥७॥ पद ॥ १ ॥ ज्ञानमां गुरूदयाथी गळे, भजनमां तेनी सुरता भळे ॥ टेक ॥ ग्राम्य कथाना घाट उठे पण, विचारि पाछा वळे ॥ परधन नें परनारि पेखतां, चीत जरा नव चळे ॥ भजनमां० ॥ १ ॥ हरतां फरतां हरेक कामे, रामनाम धन रळे ॥ कायानुं गुजरान करे पण, तननी ममता टळे ॥ भजनमां० ॥ २ ॥ संततणी सुखदाइ शिखामण, सुरत धरी सांभळे ॥ आतम रूपतणो नित आनंद, अंतरमां उछळे ॥ भजनमां० ॥ ३ ॥ हरिजन थै हेते हरिजनने, मान मुकीने मळे, अंतरमांथी टळे अकडता, लाव्यंताथी लळे ॥ भजनमां० ॥ ४ ॥ लीलां सूकां सकळ ला-

कडां, पात्रकथी परजळे ॥ प्रभुप्रतापे पाप करमनां, बीज बधां एम बळे ॥ भजनमां० ॥ ५ ॥ खेतीवाडी खलक करे पण, खबर पडेछे खळे ॥ उद्यममांथी फळ आव्यानुं, कारण कर्मज कळे ॥ भजनमां० ॥ ६ ॥ गोविंदगूणतणी घंटीमां, दोश भितरना दळे ॥ ऋषीराज ऋषियो कत रूढी, प्रेम थकी जो पळे ॥ भजनमां० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ५७ ॥

पद राग धोळ.

जनरस रायनेरे मांडवे एदेशीछे.

हरि गुण गावामां हूंसीला, जगमां हरिनारे जन ॥ खरशुं खाइ जांणे खीरने, मलके ऊकरडे मन ॥ पामर प्रभुरस ते शूं पीये ॥ पामर हरीरस ते शूं पीये ॥ १ ॥ काग

मोतीने शूं करे, मोती भरखे मराळ ॥ पाननां बीडां शां पाडाने, पाडो सोधे पराळ ॥ पामर० ॥ २ ॥ अंधा आगळ शी आरशी, समझे छाणा समान ॥ बहेरा आगळ शुं बोलवूं, क्यम करि ऊघडशे कान ॥ पामर० ॥३॥ भमरे गेंगाने भोळवी, बाधो देखाड्यो बाग ॥ जोतां वाडीनां झाडूवां, भाळ्यो वीष्टानो भाग ॥ पामर० ॥ ४ ॥ श्वान न समझेरे संपमां, अगणित देतां उपदेश ॥ नजरे नातीलां न्याळीने, दिलमां दाखवशे द्वेश ॥ पामर० ॥५ ॥ अंननां भोजन शां उंटने, रीझे झांखरने जोई ॥ ईतडि वळगी अडाणमां, पीशे पय छांडी लोई ॥ पामर० ॥ ६ ॥ पुरुषातन इछे पावैयो, एके न मळे इलाज ॥ काळी कां-

बेळ ने कर्मजनो, रंग न लागे ऋषिराज ॥
पामर० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ ठरशे कंच-
नना थाळमां, डुंगरि वाघेणनुं दूध ॥ त्रांबा
पीतळमां नहि टके, सो वार करिये जो शु-
द्ध ॥ प्रभुरस प्रेमीजन पी शके ॥ हरिरस ह-
रिनाजन पीशके ॥ १ ॥ सोमवल्ली संसारमां,
पचवे ब्राह्मणनो पुत्र ॥ वमशे बीजी सद्दु व-
र्णने, शुं थाय धारेथी सुत्र ॥ प्रभुरस० ॥२॥
खारा जळनीरे माछली, मीठाजळमां मरि
जाय ॥ खाशे कूतरुं खीरतो, ऊलक ओचं-
ती थाय ॥ प्रभुरस० ॥ ३ ॥ अफिण केरीरे
ईयळनुं, मळसे गोळेथी महोत ॥ जळरतु पां-
मीने जवासा, सुकाय शाखा थड सोत ॥ प्र-
भुरस० ॥ ४ ॥ आखा जगनीरे आंख्योने,

सूरज उगे सुख थाय॥ उल्लुक जगमां अभा-
गीयां, दीवसे कांइ न देखाय॥ प्रभुरस० ॥५॥
सेवे साकरने श्रीमंता, करवा सुंदर काय॥
खर जो कांकरो खाय तो, जिवनुं जोखम था-
य॥ प्रभुरस० ॥ ६ ॥ मांघा मखमलनां मू-
ढियां, मढतां बगडे पखाज॥देइने आटला दा-
खला, रचना कीधी ऋषिराज॥प्रभुरस०॥७॥
॥ पद ॥ २ ॥ ॥ प्रगटे साची जो प्रीतडी,
भेठे सहजे भगवंत॥ एहेवा प्रेमी आ विश्व-
मां, समजु जेवल्ला संत॥ परखो लक्षण ए प्रे-
मनां॥ समजो लक्षण ए सनेहनां ॥ १ ॥ चा-
तक स्वातीनी चाहना, विखसम धरतीनां वा-
र ॥ चंदमां सुरता चकोरनी, एथी भरखे अं-
गार परखो० ॥ २ ॥ हरीयल पंखीना हैया-

नो, भाळो लाकडशुं भाव ॥ मरतां सूधी पण नव महेले, न धरे प्रथवीपर पाव ॥ परखो लक्ष० ॥ ३ ॥ दिलडुं बंधांणूं दीवामां, प्रेमी देखो पतंग ॥ रोक्यो तोहे पण नव रहे, अरपे पोतानुं अंग ॥ परखो० ॥ ४ ॥ शबद वेंणानो सांभळी, टुटे त्रशनाथी तान ॥ मोत्यां नादनां म्रगलां, भूले चरवानुं भान ॥ परखो० ॥ ५ ॥ सति पोताना स्वामीना, साथे बाळे शरीर ॥ सूरो धोडे संग्राममां, छेदी पोतानूं शीर ॥ परखो० ॥ ६ ॥ भमरो कमळनो भोगीयो, प्रेमे खुवेछे प्रांण ॥ रचना अहावी ऋषिराजनी, ए पण प्रीती एधांण ॥ परखो० ॥ ७ ॥

॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ नैष्ठिक ब्रह्मचारी नारदजी, सनकादिकने शुकदेव ॥ पांम्या अहेवांनी पं-

गतीने, घेरे बेठे गंगेव ॥ समजू तरिया सं-
सारमां, बीजा बुड्या संसारमां ॥ १ ॥ सूदा-
माजीने सुंदरी, उपज्यां बाळक बे आठ ॥
जनके रहियतने जाळवी, राख्यो ठकराइनो
ठाठ समजू० ॥ २ ॥ वहाडव कुळना वसी-
ष्टजी, वदता वेदनो वाद ॥ असुरकुळमांहि
उपज्या, पहेला जुगमां प्रेहलाद॥समजु०॥३॥
सती ताराने सतरुपा, ॥ निरगुण ऋषियो-
नी नारच ॥ पुत्री वेस्यानी पींगळा, ॥ पहो-
ची वैकुंठपारच ॥ समजु० ॥ ४ ॥ सुवरण
लंका सोहामणी ॥ भोगवि भभीक्षण भूप ॥
विदुर निरधन वैरागीया ॥ समज्या आत-
मसरूप ॥ समजु० ॥ ५ ॥ ज्योगी भोगीने जा-
त्यनो ॥ नथी जडतो निरधार ॥ समजण शु-

द्धी सिद्धांत ए ॥ पाडे नीगम पोकार ॥ समजु० ॥ ६ ॥ शबरी कोळीना साथमां ॥ समजी भगतीनो भेद ॥ रीझव्या स्वामी ऋषिराजनो ॥ जेने वरणवे वेद ॥ समजु० ॥
॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ६१ ॥

॥ मूरखजीना महीना ॥

॥ में जांण्यूं ते उजळूं एटलुं दूधरे वहालाजी ॥ एदेशीछे ॥

कार्त्तिक महिने काळ रह्यो छे कोपीरे मूरखजी ॥ कांइ रात्य दिवस बेठो छे झंडो रोपी मारा मूरखजी ॥ १ ॥ पळ पळ करतां वरस पुरां थै जायरे मूरखजी ॥ कांइ आवर्दा-मध्येथी ओछां थाय मारा मूरखजी ॥ २ ॥ बकरी बेठी वाघनणे बारणियेरे मूरखजी ॥ कांइ जीव्याना मनसूबा शा कारणिये मारा

मूरखजी ॥ ३ ॥ रंगभरेला रहेता दहाडी र-
सियारे मू ० ॥ कांइ वार न लागी जै सम-
शाने वसिया मारा मू० ॥ ४ ॥ जुवो तमारा
मीत्र रह्या क्यां जातारे मू० ॥ एम अंगत-
णा थाशे अंगारा राता मारा मू० ॥ ५ ॥ सा-
स उसासें वदनें वायरो जायरे मू० ॥ कांइ
पाछो नहि आवे तो शो ऊपाय मारा मू०
॥ ६ ॥ एळें जाय जन्मारो जोजो आखोरे
मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दिलमां रा-
खो मारा मू० ॥ ७ ॥ ३ ॥ मागशिर महिने जा-
वूं माया मेलीरे मू० ॥ कांइ धर्म होय तो
धर्मसभामां बेली मारा मू० ॥ १ ॥ मुखडले
ढाटो देइ दमडा मेळ्यारे मू० ॥ कांइ भोग-
वटो नकर्‍यो नें भुइमां भेळ्या मारा मू० ॥ २ ॥

परमारथमां पुन्य कर्युं नहि पालीरे मू० ॥ कांइ हरामना सम खाइनें चाल्या खाली मारा मू० ॥ ३ ॥ नित्य तमोने सगा संबंधी सोतरे मू० ॥ कांइ त्रणे वेळा जुवे तपाशी ह्लोत मारा मू० ॥ ४ ॥ उंघ बगासां अणबोलाव्यां आवेंरे मू० ॥ कांइ जमडाकेरा जासा एतो कहावें मारा मू० ॥ ५ ॥ डगले डगले मरवानो डर ह्लोटोरे मू० ॥ कांइ पांणीनो परपोटो पळमां खोटो मारा मू० ॥ ६ ॥ लोभें तो नर चाल्या नरकें लाखोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दिलमां राखो मारा मू० ॥ ७ ॥ २ ॥ पोशें जोशें जोशीडा शो जोशरे मू० ॥ कांइ डंकोदेइने नहें करेला दोष मारा म० ॥ १ ॥ दैवतणूं मोकलियूं आव्यूं दर्दरे मू० ॥

कांइ झोत खशेडे एवो नथि कोइ मर्द मारा मू० ॥ २ ॥ हाथीडे बेशीनें आंइ तो हिंडोरे मू० ॥ कांइ मुवा पछे नहि मळे गधेडो मींडो मारा मू० ॥ ३ ॥ खमा खमा खूंखारो करतां थायरे मू० ॥ कांइ उंधे मांथे जमडा तांणी जाय मारा मू० ॥४॥ शाल दुशालाकेरी सोड्यो सारीरे मू० ॥ कांइ परलोकें तो पीटे मुदगर मारी मारा मू० ॥ ५ ॥ दीधां नहि कांइ आ भवमां तो दांनरे मू० ॥ कांइ धोका पडशें शमणे दूलभ धांन मारा मू० ॥६॥ नर्क उ-पर छे क्रोधी साहेब नांखोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दिलमां राखो मारा मू० ॥ ७३ ॥ महा महिने महा संकट सहेवां पड-शेंरे मू० ॥ कांइ पशूहण्यानां पातक नरकें

नडशें मारा मू० ॥ १ ॥ परदाराथी प्रीती ए-
तो पापरे मू० ॥ कांइ थंभ धखावी बाथ भ-
रावे बाप मारा मू० ॥ २ ॥ दारूनां फळ त-
रत मळेछे त्यांयरे मू० ॥ कांइ पापीडांनें ऊं-
नूं सिसूं पांय मारा मू० ॥ ३ ॥ लांचो खाइ-
ने थै बेठाछो नहालरे मू० ॥ कांइ भाइसा-
हेबना त्यांछे भूंडा हाल मारा मू० ॥ ४ ॥
नात्यें जात्यें पक्षे कीधो न्यायरे मू० ॥ कांइ
तेलकढामां तळशे जमडा काय मारा मू०
॥ ५ ॥ लांचफेंच के तर्कट त्यां नव चालेरे
मू० ॥ कांइ घोझारानें अवळी घांणिये घा-
ले मारा मू० ॥ ६ ॥ शाखी तो सद्गु समजे
आतो शाखोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी र-
चना दिलमां राखो मारा मू० ॥ ७ ॥ ४ ॥ फा-

गण महिने फोगट मनखा जांयरे मू० ॥
कांइ खुंखारीने जमडा फेरा खांय मारा मू०
॥ १ ॥ त्राजूडीमां तर्कट ओछुं तोलरे मू० ॥
कांइ धर्मतणा सम खाइनें बोले बोल मारा
मू० ॥ २ ॥ रांगळुं नहि त्यां बोपां बाइनुं राज्य
रे मू० ॥ कांइ साचेसाचूं करज्यो जोइने का-
ज मारा मू० ॥ ३ ॥ शेखसल्लीना विचार नी-
श्चे नडशेरे मू० ॥ कांइ मूख उपर पेंजारां पु-
ष्कळ पडशे मारा मू० ॥ ४ ॥ किडी कण सं-
चे नें तेतर खायरे मू० ॥ कांइ चोरोनूं चंडा-
ळे वाटे जाय मारा मू० ॥ ५ ॥ पांच पांण्यो-
नी पंदर पांण्यो कीधीरे मू० ॥ कांइ शेठतणा
छैया क्यां थाशे सीद्धी मारा मू० ॥ ६ ॥ द-
या धरीनें साचेसाचूं दाखोरे मू० ॥ कांइ क्र-

षीराजनी रचना दिलमां राखो मारा मू० ॥
॥ ७ ॥ ५ ॥ ॥ चैत्र मासमां चारे देशो स-
ळगीरे मू० ॥ कांइ आद्यवर्णमांथी विद्या थै
अळगी मारा मू० ॥ १ ॥ खेती करतां कर-
चा खूच्या अंगेरे मू० ॥ कांइ रोस भरेला क-
पडां भगुवां रंगे मारा मू० ॥ २ ॥ ठोबारीने
सूज्यो नहि क्यांइ ठोररे मू० ॥ कांइ घांची मो-
ची थया भणीने गोर मारा मू० ॥ ३ ॥ भेद
लह्यावण वाडे पेठां भूररे मू० ॥ कांइ अज्ञा-
नावर्णे थयां चकचूर मारा मू ॥ ४ ॥ का-
चो पारो ठगविद्यानां कूररे मू० ॥ कांइ ग्रा-
सें ग्रासें जुलम थाय जरूर मारा मू० ॥ ५ ॥
खाती वेळा खुशी थैने खाशेरे मू० ॥ कांइ ज-
बाप देतां आंख्यो ऊंची जाशे मारा मू० ॥ ६ ॥

चहावो रुडुं तो आरस प्रेमें चाखोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दि० ॥ ७ ॥ ६ ॥ वैशाखें वाडवनां वंठ्यां मूळरे मू० ॥ कांइ कमळापतियें आप्यूं ऊंचुं कूळ मारा मू० ॥ १ ॥ दान लिधामां दझवी नांख्या हाथरे मू० ॥ कांइ करियानो नव जांण्यो जरिये काथ मारा मू० ॥ २ ॥ पत्राळी पुराव्या वेळें पाकारे मू० ॥ कांइ गायत्री गुरुजांणे कक्को काका मारा मू० ॥ १३ ॥ प्रेतजमण नें सज्यामां मन प्रोइयांरे मू० ॥ कांइ हैयासूधी पेट करोछो होइयां मारा मू० ॥ ४ ॥ संध्या करतां वाय शरीरे शीतरे मू० ॥ कांइ सत्याक लींबडि ऊपर पूरण प्रीत्य मारा मू० ॥ ५ ॥ मेंलडियो साधीनें मांज्यां मोह्लांरे मू० ॥ कांइ हरतां फरतां

कुतरां चाटे हांल्लां मारा मू० ॥ ६ ॥ साथीडा वीना हळ हाथे हाकोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दि० ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥ जेठे झाजा ग्रंथे बुद्धी गंठीरे मू० कांइ झाजी दाइये वेतर जाशे वंठी मारा मू० ॥ १ ॥ भण्यागण्या पण भेद कशो नव भाळ्योरे मू०॥कांइ अभणथकी नरसो जन्मारो गाळ्यो मारा मू० ॥ २ ॥ घरमांडयुं पण वंझ्याने दुखडाभरे मू० ॥ कांइ लगडूं लीधे गद्धाने शो लाभ मारा मू० ॥ ३ ॥ पग थाके नें उलटी बगडे पीठरे मू० ॥ कांइ एहेवा हो तो करजो मूख अदीठ मारा मू० ॥ ४ ॥ वाडीनां आरोगे ईश्वर आपरे मू०॥कांइ पोथीनां रींगडलां खाधे पाप मारा मू० ॥ ५ ॥ स्वारथ माटे कही

सक्या नहि साचूंरे मू० ॥ कांइ एमाटे आ ज-
गमां कारण काचूं मारा मू० ॥ ६ ॥ जमतां
जमतां टंटा करवा ताकोरे मू० ॥ कांइ ऋ-
षीराजनी रचना दि० ॥७॥८॥ ॥ अशाड
महिने अवळा पडिया आंकरे मू० ॥ कांइ वि-
धात्रानो नथी लगारे वांक मारा मू० ॥१॥ उ-
द्यम करतां अंगे आळस आवीरे मू० ॥ कांइ
मुद्रा लेइने कांनांमां लटकावी मारा मू० ॥२॥
ब्रह्मचारी थै पैशांमाटे भटक्यारे मू० ॥ कांइ
ज्योगभोगथी जूदा थैने लटक्या मारा मू०
॥ ३ ॥ संसार छोडिने हाथे होयूं शूळरे मू० ॥
कांइ धोबीनो कुतरो ज्यम चाटे धूळ मारा मू०
॥ ४ ॥ महाजनियाने नहि मोल्यडीके नाथरे
मू० ॥ कांइ कला भगतनी शाखीमां ज्यम का-

थ मारा मू० ॥ ५ ॥ डाढे लागें सूखडलीनां
डळियांरे मू०॥ कांइ पलीतमध्ये जो ज्यो प-
डशें पळियां मारा० ॥ ६ ॥ पंच उपर तो क-
र्यों अडंगो पाकोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी
रचना दि० ॥ ७॥ ९ ॥ ॥ श्रावण महिने
शोशो करिये शोकरे मू० ॥ कांइ लोभी गु-
रवे लूंट्यां भोळां लोक मारा मू० ॥ १ ॥ प-
रबोधीने ज्ञान कर्यूं परभारूंरे मू० ॥ कांइ दे-
खि जुवोनें दिवातळे अंधारूं मारा मू०॥ २॥
डाकेण पहेली घरनां माणस खायरे मू०॥कांइ
एहेवी रीत्यें आदरियो ऊपाय मारा मू०॥३॥
पुजनारां तो पुन्यगणी नें पूजेरे मू०॥कांइ पूज्य
थनारो समजे तो ठिक सूजे मारा मू० ॥ ४ ॥
दैवज्योगथी मानवियो तो मानेरे मू०॥कांइ

प्रभूप्रतापें पुजाय छे कइ बांने मारा मू०॥५॥
गीताकेरू जुओ विचारी ज्ञांनरे मू०॥ कांइ
अधीकार लोपे तो छे अज्ञांन मारा मू०॥६॥
भूख न भागे फांफां पुष्कळ फाकोरे मू०॥
कांइ ऋषीराजनी रचना दिल०॥७॥१०॥
भादरवे तो थशे भगाना जेवूंरे मू०॥ कांइ
लप्पन छप्पन करतां रहेशे नेवूं मारा मू०॥१॥
धनहरवामां बारे महिना ध्यांनरे मू०॥ कांइ
गुरू बनीनें थईगया गुलतान मारा मू०॥२॥
शोक हण्यानी समश्या तो नव शीख्यारे मू०॥
कांइ भोळा सेवक कान फुंकावी भीख्या मा-
रा मू०॥३॥ शिष्य कथिरा थाशें गुरुजी थ्या-
नरे मू०॥ कांइ वेरवाळवा करडी खाशें कांन
मारा मू०॥४॥ जमाडनारां तेतो जगमां

जीत्यांरे मृ०॥कांइ जमनाराने वीतशे के वी-
त्यां मारा मृ० ॥ ५ ॥ हरीभजनमध्ये रहेशे हुं-
शियाररे मृ० ॥ कांइ तेतो पामे भवसागरनो
पार मारा मृ० ॥ ६ ॥ नहींतो कटका करश
जमडो काकोरे मृ०॥कांइ ऋषीराजनी रचना
दि० ॥ ७ ॥ ११ ॥ ॥ आसो महिने खासो
कीधो खेलरे मृ०॥कांइ दंड कमंडळ लेइ फरे
डंडेल मारा मृ० ॥ १ ॥ भगुवां पेरी केक प-
डेला भुलारे मृ० ॥ कांइ माल पराया खातां
वाधे कूला मारा मृ० ॥ २ ॥ रसना पोखे क-
मजिताशे रंडीरे मृ० ॥ कांइ मोजडियो पडशें
नें जोशे मंडी मारा मृ० ॥ ३ ॥ स्वामिनहि जो
दृष्टी शरीरसांमीरे मृ० ॥ कांइ गामो गामे
मायाकेरि गुलांमी मारा मृ० ॥ ४ ॥ मनमृं-

डावे एतो असल महंतरे मू० ॥ कांइ शांती
राखी भजन करे ते संत मारा मू० ॥ ५ ॥ एम
विना तो वेश आळपंपाळरे मू० ॥ कांइ सा-
चे राचे रांम करे संभाळ मारा मू० ॥ ६ ॥ ब्रह्म
लह्याविण ब्रह्मनिरूपण भाखोरे मू० ॥ कांइ
ऋषीराजनी रचना दि० ॥ ७ ॥ १२ ॥ ॥ अ-
दकें अदकूं हवें केटलूं कहियेरे मू० ॥ कांइ
साचूं कहेतां सहुना दुश्मन थैये मारा मू० ॥
॥ १ ॥ साचाने पोतानी माता आपेरे मू० ॥
कांइ लाग पडे तो अमल घोळिनें आपे मा-
रा मू० ॥ २ ॥ लाल्यपाल्यनां करनारां बहु
लोकरे मू० ॥ कांइ कडवां ओशड पानारा
तो कोक मारा मू० ॥ ३ ॥ इंद्रजवना जेवी
आ छे वांणीरे मू० ॥ कांइ चोराशीनो ताव

खशेडे तांणी मारा मू० ॥ ४ ॥ समजूनें आ महिना लागें सारारे मू० ॥ कांइ खूटलने तो झेरसरीखा खारा मारा मू०॥५॥पापी आ महिना सुणिनें पस्ताशेरे मू० ॥ कांइ गाळो देइनें नाम अमारूं गाशे मारा मू० ॥ ६ ॥ धर्मीनी तो उघडी जाशें धांकोरे मू० ॥ कांइ ऋषीराजनी रचना दिलमां राखो मारा मूरखजी ॥ ७ ॥ १३ ॥ ७४ ॥

एकादशी माहात्म्य.

॥ प्रेमगीतानी देशीछे ॥

करूं छूं प्रेमेंथि वंदनरे, प्रथम गुरुपायनें॥ दयाकरीनें ओळखाव्यारे, जेणे जगरायनें ॥ १ ॥ गुरूतणो महिमा महोटोरे, गोविंदना

---

१ काननी बहेराश.

तुल्यछे॥ एवूं नथि समज्यो जे नररे, तेने झोटी भूल्यछे ॥ २ ॥ गुरू विना संसृतिसंकटरे, करी केम वामिये ॥ गुरू करुणा करे ज्यारेरे, तारें प्रभुपांमिये ॥ ३ ॥ मायातणुं अंधारुं झोटूंरे, सुझे नहि कोई दिशा ॥ गुरूज्ञान सूरज उ-ग्यारे, रहीशके नहीं निशा ॥ ४ ॥ जगतमां सद्गुरु सउथीरे, सारमां सारछे ॥ एक जिभें क-हेवाय क्यम करीरे, के महिमा अपारछे॥५॥ कथाकहुं एकादशीनीरे, विगत विस्तारीनें ॥ चतुर्धा मुक्तिनि प्राप्तीरे, थाय नरनारीनें॥६॥ एक समे कृष्ण कृपानिधिरे, दयाकरि आवी-या ॥ उभा थै पांचे पांडवरे, के सन्मुख चा-लीया ॥ ५ ॥ करी साष्टांग दंडवतरे, नम्या ज-दुनाथनें ॥ भूधरजी भाव करीनेरे, मळ्या

भिडि बाथनें ॥ ८ ॥ चाल्या करझालि जुधि-
ष्टिररे, सदा सुखधामनें ॥ सोनातणा सिंहा-
सनपररे, बेसार्या श्यांमनें ॥ ९ ॥ पुजाकरि पां-
चे भाइयेरे, प्रदक्षणा प्रेमनी ॥ वहालोचा-
मां वातडि पुछीरे, के कुशळखेमनी ॥ १० ॥
जदूपतिसांमा जुधिष्टिररे, उभा जोडि पाणी-
ने ॥ प्रार्थना प्रेम भरेलीरे ॥ वद्या भलि वां-
णीने ॥ ११ ॥ नमो जगकारण जीवनरे, दीन-
ना बंधूछो ॥ नमो प्रभु पतित पावनरे, सदा
सुखसिंधू छो ॥ १२ ॥ नमो कमळापति केश-
वरे, हरण भवआपदा ॥ प्रभूजी प्रेमीजनने-
रे, हृदे रहोछे सदा ॥ १३ ॥ नमो सुखदायक
शिक्षक रे, कुकर्मिना काळछो ॥ प्रभू ऋषी-
राजना रक्षक रे, भक्तप्रतिपाळ छो ॥ १४ ॥ १ ॥

॥ राग मारु ॥

॥ गिरधरकृत रामायणनी देशीछे ॥

बोल्या धर्मराज धर्मधारी, मारी विनती सुणोरे मोरारी ॥ मोटा मोटा वदे मुनिराये, मोटो एकादशी महिमाये ॥ १ ॥ आज सुणवानें भाव अमारो, माटे आपना मुखथी उचारो ॥ क्यांथि प्रगट थई ए पुनीता, आपि मोटाइ केणे अमीता ॥ २ ॥ केटलूं फळ व्रत करवाथी, सहूने अन्न तजाव्यूंछे शाथी ॥ वालीडा एनो वीधी वतावो, आज लीजीये लाखेणो ल्हावो ॥ ३ ॥ घेरास्वरथी बोल्या गिरधारी, राजा बहु सारि बुद्धी तमारी ॥ एकादशीनो महिमा अती छे, जतीमां जेम हनुवो जतीछे ॥ ४ ॥ धर्ममांही दया मु-

ख्य धारो, एम नदियोमां गंगानो आरो ॥
वेदमांही शिरोमणी शाम, राजासहुना शि-
रोमणी राम ॥ ५ ॥ मुनियोमांहि व्यास महं
त, एम सर्पमां सर्प अनंत ॥ देवमांहि वडा
महादेव, सेवामांहि मातापिता सेव ॥ ६ ॥
पशुजातिमां गाय पवीत्र, मीत्रमात्रमां पु-
न्यज मीत्र ॥ भलो खंड नवेमांहि भर्त्त, व्र-
तमांहि एकादशि वर्त्त ॥ ७ ॥ वृक्षमात्रमां
तुळसी वडीछे, घडिमात्रमां भजनघडीछे ॥
वर्णमात्रमां विप्र वखांणूं, ज्योगियोमां द-
त्तात्रेय जांणूं ॥ ८ ॥ दानमां अन्नदान अती-
शे, देवव्रतमां एकादशि दीशे ॥ कोक पूर्वना
पुन्ये करीरे, धन्य नरतनु जीवें धरीरे ॥ ९ ॥
व्रत एकादशी नव कीधूं, दुख मीथ्या जने-

तानें दीधूं ॥ एणे एळें खोयो अवतार, धरि नरतनु तोहे धिख्खार ॥ १० ॥ प्रागराजमां पुन्यनो पायो, आपे ग्रहणमां कोटिक गायो ॥ पुन्य पामवानुं मुखें बोले, नावेनावे एकादशि तोले ॥ ११ ॥ जाय गंगाये चालिनें चरणे, नहाय प्रातसमे कोठे नरणे ॥ देशोदेश तिरथमाटे डोले, नावेनावे एकादशि तोले ॥ १२ ॥ कोइ काशिमां कर्वत लेछे, देहअर्पण गंगानें ध्येछे ॥ धामधामनि हाथे छापो ले, नावनावे एकादशि तोले ॥ १३ ॥ ऋषिराजनो राजा रुपाळो, छेल फांकडो कान छोगाळो ॥ वहालो हरिव्रतमहिमा वांचे, पांम्या अचरज पांडव पांचे ॥ १४ ॥

पद ॥ २ ॥

॥ जोगेंद्रपणूं शंकर तमारुं में जाण्यूं, जटामां घालिने कहोनें आ क्यांथि आंण्यूं ॥ एदेशीछे ॥

व्रततो हरीव्रत नें बिजां व्रतडां, मत तो गितानो अनें बिजां मतडां ॥ व्रत तो हरीव्रत० काम जिते ते जती बिजां जतडां, व्रततो हरी व्रत० ॥ टेक ॥ महितळ आ व्रतनो महिमा छे, वाल्मिकजी पण व्रणवी गयाछे ॥ शौ-नक सनकादिकनी सही छे, कपिल मुनियें पण करवी कही छे ॥ व्रततो हरीव्रत० ॥ १॥ जनक विभीषण आ व्रत जांणे, व्यास वसि-ष्ठ वरिष्ठ वखांणे ॥ एकादशी अंबरीखें उपा-सी, प्रियव्रत नें प्रह्लादें प्रकाशी ॥ व्रत तो हरीव्रत्त०॥ २ ॥ नारदजीनुं एकादशी नांणूं, वाहरेवाःव्रत हुंअे वखांणूं ॥ वैष्णवमात्रनें आ व्रत वहालूं, आव्रत नकरे तो ज्ञान छे

ठालूं ॥ व्रत तो हरीव्रत्त० ॥३॥ चार वरण अनें आश्रम चारे, नकरे तेनें जम मुद्गरें मारे ॥ अति बाळक अतिवृद्धनें रोगी, आ व्रतनां नहिं त्रण उद्योगी ॥ व्रत तो हरी० ॥४॥ जगमांहि आदर्युं आ व्रत जेणे, तारेंथि वश्य कर्यों मने तेणे ॥ जांणे अजांणे जो अमृत पीशे, अमर थइजाय संशे न दीशे ॥ व्रत तो हरी० ॥५॥ कल्पतरूतळे संकल्प करिये, सफळ मनोरथ बाकि न जरिये ॥ चिंतामणी जगमां सिद्धि जेवी, एकादशी सुखदायक एवी ॥ व्रत तो हरी० ॥६॥ कोइ नर नावनो आश्रय करशे, ते नर सहेजें समुद्रनें तरशे ॥ दुखनें हरे सुरसूरभि देवी, एकादशी सुखदायक एवी ॥ व्रत तो हरीव्र

त० ॥ ७॥ एके एकादशि व्रत नकरे जो, एज हवें कुतरो अवतरेजो ॥ ते भवमां भुख वेठ-शे तेवी, एकादशी सुख दायक एवी ॥ व्रत तो हरी० ॥८॥ गाय ब्राह्मण अने बाळक गोरी, चारे हत्याओ करे वळि चोरी ॥ पाप-नि पोटलि मांथे उपाडी, एकादशीमां करे जिभ आडी ॥ व्रत तो हरी० ॥९॥ बिजानें व्रत करवा परबोधे, स्वर्गनो मारग सहेजमां सोधे ॥ एकादशी व्रतनूं अजवाळूं, कैकनुं पाप टळीगयुं काळूं ॥ व्रत तो हरी० ॥ १० ॥ नरतनमां कृत दोष नडेला, पोताना पूर्वज न-रकें पडेला ॥ हरिव्रत करशे हरीजन हांमे, वेगमां वैकुंठ पूर्वज पामे व्रत तो हरी०॥ ११॥ पुत्रविना होय पारणुं खाली, मनमांहि एज

पिडा मतवाली ॥ एकादशीनुं उपासन क-
रशे, श्रीहरि कहे एनो स्वारथ सरशे ॥ व्रत तो
हरी० ॥ १२ ॥ मुजकारणे व्रत जे करे मारूं,
ते नरने भवसागर तारूं ॥ ए रित ईश्वर आप
उच्चरिया, दयारे क्षमा सुखना प्रभु दरिया ॥
व्रत तो हरी० ॥ १३ ॥ दोष हजारो आ व्र-
त्त दहे छे, कृष्ण कृपानिधि पोते कहे छे ॥
रक्षक गौ ऋषिराजनो राजा, गोविंद गिर-
धर गरिबनिवाजा ॥व्रत तो हरी०॥ १४ ॥ ३ ॥

आवो आवो शिवशंकर भोळा, हाथे सोहे भस्मतणा गोळा ॥
आवो० ॥ एदेशीछे ॥

एकादशि सहुव्रतथी सारी, मुखें एम बोल्या-
छे मोरारी एकादशि सहुव्रतथी सारी ॥ टेक॥
सुणो तमे पांडव सहु भाई, लक्षारथ एक ची-
तें लाई, सेवकनें आव्रत सुखदाई, एकादशि

सद्गुव्रतथी सारी सुखें० ॥ १ ॥ मुरासुर वेरी थयो मारे, जगतमां देवदुखी ज्यारें, तपस्वि में रूपधर्यूं तारें, एकादशि सद्गुव्रतथी सारी ॥ सुखें० ॥ २ ॥ हिमाचळमांहि गयो हूतो, समाधि चढाविनें हूं सूतो, धोड्यो मुरदानव जगधूतो, एकादशि० ॥ ३ ॥ पगोपग आव्यो मुजपासे, असुरनें जुद्धतणी आसे, तेने जोइ पामिया सुर त्रासे, एकादशि सद्गुव्रत० ॥ ४ ॥ खरेखरो क्रोध भर्यो खळमां, बोल्यो मन भावतुं बहु बळमां, जेवो गरजे घन वादळमां, एकादशि सद्गुव्रत० ॥ ५ ॥ एकादश इंद्रियो अंमारी, अनादिथि अधरम असुरारी, एना तेजथी निपजी नारी, एकादशि सद्गु० ॥ ६ ॥ नारि जांणे भांणमांथी निसरी, रतीथकि रूप अ-

धीक धरी, देखंतांमां दैत्यनि सुध विसरी, एकादशि सहु०॥ ७॥ मच्युं जुध भोम्यविषे भारी, नथी डगती लडतां नारी, नांख्यो मुरदानवनें मारी, एकादशि० ॥ ८॥पृथ्वीपर ए पळें दैत्य पड्यो, पडंतांमां वृक्षोनो घाट घड्यो, खरेखरो पर्वत जांणे खड्यो, एकादशि० ॥ ९॥ भूदेवोने भे सघळा भाग्या, वधावडा सुरलोकमां वाग्या, पछे जगजीवनजी जाग्या, एकादशि० ॥ १०॥ महाप्रभु बेठा आळस मोडी, आगळ उभि कामनि करजोडी, छुंरे हुंतो आपतणी छोडी, एकादशि सहु० ॥ ११॥ बनेली वात कही बाधी, समाधि आ शी पळनी साधी, मुवोरे मुर विश्वनि गइ व्याधी, एकादशि सहु०॥ १२॥ पछे बोल्या सकळभुवनस्वा-

मी,प्रसन्ता पारविना पामी,खचित वर माग्य न रहे खामी, एकादशि सद्गु० ॥ १३ ॥ कर्म मन वचन कृपा केवी, घुंछुं वरदान माग्य देवी, लखि ऋषिराजने छे लेवी, एकादशि सद्गु० ॥ १४ ॥ ४ ॥

॥ राग मारु ॥

॥ गीरधरकृत रामायणनी देशीछे ॥

बोलि एसमे वायक बाळा, जय गौ ब्राह्मण प्रतिपाळा ॥ जय जगवंदन जगदीश, जय अखिल भुवनना ईश ॥ १ ॥ हुंतो लळि लळि चरणे लागूं, मनगमती मोज हवें मागूं ॥ तपशाधर तेज तमारूं, एथि प्रगट्युं शरीर अमारूं ॥ २ ॥ व्हाला माटे मनें तप वहालूं, चौद लोकमां तपधरि चालूं ॥ दशनें

एक इंद्रीद्वारा, प्रगटी हुंतो पिताजि प्यारा ॥३॥ धृढनाम एकादशि धारो, मारि विश्वमां कीर्त्ति वधारो ॥ प्रांणि मारुं पुजन करनारो, तेनें बांहे ग्रही तमे तारो ॥४॥ मारा सेवकनां कष्ट कापो, एज वरदान मागुंछुं आपो ॥ दिनबंधुयें वरदान दीधूं, कोटि जूग सफळ तप कीधूं॥५॥पापें पुरायेलो हशे प्रांणी, करे एकादशी प्रित्य आंणी ॥ तेने भवसागरथकि तारूं, मांने सत्यवचन छे मारूं ॥ ॥६॥एम कहि थया अंतरध्यान, भक्तवछळ श्रीभगवान ॥ कृष्ण कहे सुणो कुंताना तंन, एम एकादशी उतपंन ॥७॥ हवें व्रतकेरो वीधि वतावूं, गुण एकादशीतणा गावूं ॥ व्रत नीर्णें करी लेवो वहेलो, पांडवो दशमीना

पहेलो ॥८॥ दशामी दिन दिवसें सोवूं, जु-
वती सांमु कामेंथि जोवं ॥ अंन परनुं बि-
जिवार अहार, तजवानां ए वांनां चार ॥९॥
पाछली रात्यें घडि खट पहेलूं, व्रतकर-
नारे जागवुं वहेलूं ॥ घडि बे नामसमरण
करवूं, पछि ध्यान चार घडि धरवूं ॥ १० ॥
पुजा मानसि थइ रहे पूरी, एने नवरहे सिद्धि
अधूरी ॥ पछि आसनथी उभा थैने, मळशु-
द्धि करे दुर जैने ॥ ११ ॥ पग हस्तनें शुद्ध प-
खाळे, एतो भ्रष्टपणूं नवभाळे ॥ दंतधावन
क्रिया आदरवी, लौहि नावे एवी रीत्ये कर-
वी ॥ १२ ॥ पछे नाहिने तीरथ जावूं, नदि
नहोय तो घेर नहावूं॥जळपात्र मोटुं एक जां-
णी, पछे तेमां भरे सित पांणी ॥ १३ ॥ नदि-

योतणां नामज लीजे, जळमांहि आवाहन कीजे ॥ नहावुं तीरथनां लेइ नाम, ऋषिराजके संभारि राम ॥ १४ ॥ ५ ॥

मनकी खोज करो नें मेरे भाई ॥ एदेशीछे ॥

राजा धर्मने कहे जदुराया ॥ नीर्मळ नीरथि हरीजन नहाया ॥ स्नानें शरीरनी थायछे शूद्धी ॥ बळदायक वळि नीर्मळ बूद्धी ॥ १ ॥ पछि जन वस्त्र पवित्रनें पहेरे ॥ आसन बेसवुं उरणाकेरे ॥ कुशआसन अतिपावनकारी ॥ वरणवे व्यास वसिष्ठ विचारी ॥ २ ॥ सन्मुख पूर्वके उत्तर सांमूं ॥ जळदिशि दक्षिण सांमु नकांमू ॥ जाग्रत स्वप्न सुषोपति जांणो ॥ एथकिपर निजस्वरुप प्रमांणो ॥ ३ ॥ पंचकोशनें पराथकि परछे ॥ सत चित आनंदरूप अमरछे ॥ एवी भावना धरवी अखंडा ॥ ज-

ड दुख असत्य छे पिंडब्रह्मंडा ॥ ४ ॥ जेटलुं
जांण्यूं तेनो साक्षी जणायो ॥ ज्ञानस्वरूप अ-
रूपि गणायो॥निजनिज वर्णाश्रमतणुं नेमे ॥
करिरहि पछे पुजे इष्टनें प्रेमें ॥ ५ ॥ एका-
दशिये तजवां अगियार ॥ वरणवुं भिनभिन
करि विस्तार ॥ चितवन संकल्प विषयना चा-
ळा ॥ श्रवणमां हरीविना शब्द रसाळा ॥ ६ ॥
सपरस परसपरस त्वकसारा ॥ देखवुं हरीवि-
ना अन्य दृगद्वारा ॥ खटरस हरीनि प्रसादि
विना खावा ॥ गंध नें गोविंदविना गुणगा-
वा ॥ ७ ॥ करे कर माळा वंदनविना करिया ॥
भगवतसन्मुखविना डग भरिया ॥ अहार अ-
धिकथकि प्रसरे अपाना ॥ नैष्ठिकव्रत खंडन
रस नाना ॥ ८ ॥ एकादश एकादशियें ए तज-

वा ॥ ब्रह्मरूप थइ भगवत भजवा ॥ आखी
उंमरमां एके व्रत एहेवूं ॥ तारण कुळ इकलं-
तर तेवूं ॥ ९ ॥ नारदि भक्तिमां जाग्रत नी-
शा ॥ अहो नहि ऊंघ ए सद्गुरु शिष्या ॥ की-
र्त्तन कथा मन आनंदकारी ॥ अधिकारी स-
द्गु नर अनें नारी ॥ १० ॥ सुखदायक पक्षदीठ
व्रत सेवो ॥ आयुरवेदनो मत पण एवो ॥ शु-
द्ध जगोमांहि जाग्रण साधे ॥ लोकम्रजाद
विरोध न वाधे ॥ ११ ॥ दशविश पांच पचि-
श हरिदासा ॥ जाग्रणहाराना वैकुंठ वासा ॥
कांम नें क्रोध लोभ त्रण कापो ॥ आ उपदे-
श घरोघर आपो ॥ १२ ॥ प्राणने अंज-
लिजळ सुख देवूं ॥ उत्तम हरीव्रत हरी कहे
एवूं ॥ मध्यम व्रत तो फराळथि मांनूं ॥ एक

भुक्तनर ए व्रत नांनूं ॥ १३ ॥ राजनइंद्र ऋषीराजनो राजा ॥ गोविंद गिरधर गरीबनिवाजा ॥ दिव्यसिंहासने बेशि व्रत दाखे ॥ राजा जुधीष्ठिर उर लखि राखे ॥ १४ ॥ ६ ॥

रागप्रेमगीतानो.

कमळदळलोचन कृष्णाजीरे, उमंगेथि ऊचर्या ॥ एकादशीनी कथा एवीरे, के सेवक सूधर्या ॥ १ ॥ एकादशिने दिनपात्रनेरे, के दान देवायछे ॥ तेनूं फळ अन्य दिवसथीरे, क्रोडघणुं थाय छे ॥ २ ॥ एकादशिने दिन गंगामांरे, के नेहथि नहाय छे ॥ तेनूं फळ अन्य दिवसथीरे, क्रोडघणुं थायछे ॥ ३ ॥ एकादशिने दिन मारोरे, के मंत्र जपाय छे ॥ तेनूं फळ अन्य० ॥ ४ ॥ एकादशिने दिन मारां

रे, चरीत्र गवायछे ॥ तेनूं फळ० ॥ ५ ॥ ए-
कादशिने दिन दर्शनेरे, के तीर्थें जायछे ॥ तेनूं
फळ० ॥ ६ ॥ एकादशिने दिन मारीरे, कवी-
ता रचायछे ॥ तेनूं फळ० ॥ ७ ॥ एकादशिने
दिन वेदनिरे, निंदा संभळायछे ॥ तेनूं पाप
अन्य दिवसथीरे, क्रोडघणुं थायछे ॥ ८ ॥
एकादशिने दिन पारकोरे, के जीव दुभाय-
छे ॥ तेनूं पाप अन्य० ॥ ९ ॥ एकादशिने
दिन भिक्षुकरे, के नीर्मुख जाय छे ॥ तेनूं पा-
प अन्य० ॥ १० ॥ एकादशिने दिन काम-
थिरे, बुद्धी बदलायछे ॥ तेनूं पाप अन्य० ॥
॥ ११ ॥ एकादशिने दिन पारकुंरे, चोरीनें
खायछे ॥ तेनूं पाप अन्य० ॥ १२ ॥ कथा
कीर्त्तनादिक रात्रियेरे, करीनें जागवूं ॥ बार-

शना वहांणांमां समरणरे, के करवा लाग-
वूं॥१३॥देहनी क्रिया देवार्चनरे, पाठ कीर्त्त-
न कथा ॥ वदे ऋषिराजनो वाल्यमरे, पहेलूं
कह्युंछे जथा ॥ १४ ॥ पद ॥ ७ ॥ ॥ ॥

रघूपति राम रुदेमां रेहज्योरे ॥ ए तिथियोनी देशीछे ॥

एकादशि आजनी भलें आवीरे, एतो वै-
ष्णवलोके वधावी, एकादशि० ॥ टेक ॥ द्वा-
दशी छे पर्वणी अमूल्यरे, तेनूं फळ छे एका-
दशि तुल्यरे, भणे भगवत एमां शि भूल्य ए-
काद० ॥ १ ॥ ब्रह्मभोज्य पंदरनो विवेकरे, पुजे
पांच तोहे सारि टेकरे, पोखे गरिब अतीथि
तो एक, एकाद० ॥ २ ॥ कृष्ण प्रभुयें कृपा
तो किधीछेरे, सुखदायक जेमां सिद्धी छेरे,
हवें उद्यापननो विधीछे एकादशि० ॥३॥ व्र-
त बार वरस धर्वानूंरे, त्रिजे छठ्ठे तोहे तरवा-

नूरे, यथाशक्ति खर्च करवानूं ,एकाद० ॥४॥
सातधाननुं मंडळ मापेरे, वचें श्रीसहित श्री-
पति थापेरे, एतो मनवांछित फळ आपे ए-
का० ॥ ५ ॥ हेम रजत ताम्र मृतिकानारे, ज-
थाशक्ति घडा थापवानारे, पुरा सत्ताविश पू-
जवाना एका० ॥ ६ ॥ घडा सफळा सवस्त्रा-
करवारे, एकादशियोना नांमें उधरवारे, तेने
पूजवा भवजळ तरवा एका० ॥ ७ ॥ एका-
दशियोनुं पुस्तक एवूंरे, लख शुद्ध तपाशिने
लेवूंरे, दान विप्र भणेलानें देवूं , एकादशि०
॥ ८ ॥ विष्णुसहस्रनामावळि लेवीरे, घृत ज-
व तल आहुति देवीरे, पुजा एकादशीनी छे
एवी, एका० ॥ ९ ॥ ब्रह्मभोजन शक्ति जथा
छेरे, पोखे कुटंब एवी कथा छेरे, व्रतवाळाने

दूर व्यथा छे, एकादशि० ॥ १० ॥ जेजे व्रतधारी आवा थाशेरे, गुण गोविंदना नित्य गाशेरे, तेनां जन्ममरण दुख जाशे, एका० ॥ ११ ॥ कथा भावसहित सुणे कर्णे रे, चितपावन चरणेचरणेरे, तेने श्रीहरि राखशे शरणे, एकादशि० ॥ १२ ॥ नवो आनंद नित्ये नें नित्यें रे, कहि कृष्णें कथा आवि रीत्यें रे, पांच पांडवे सांभळि प्रीत्यें, एकादशि० ॥ १३ ॥ पदबंधें प्रबंधप्रकाशीरे, ऋषिराज व्रसोडानो वासीरे, आ कथा रुडि कृष्णकथाशी एकादशि आजनी भलें आवीरे ॥ एतो वैष्णव लोके वधावी एका० ॥ ७ ॥ पद ॥ ८ ॥ ८२ ॥

इति एकादशीनी कथा ॥

॥ पद राग परज. ॥

॥ जीवो माणीगर बंदला एदेशी छे ॥

गोथां खाधां भवमां घणांरे, थयो हाथे हेरान ॥ चिंताने डुंगरे जै चढ्यो, हांरे भूल्यो पोतानुं भांन भजनविना मुवो भाटकी ॥ १ ॥ नाक कटांनी नात्यमांरे, घणे हरखें घुचाय, एमां तो नहीं मळे आबरु, हांरे शीद अवळो उजाय भजन० ॥ २ ॥ काया दमीने क्लेश होरियोरे, विनासमजण विचार ॥ जाळवी जांणी न जातरा, हांरे ज्ञांनवीना गमार भजन० ॥ ३ ॥ उंधे मांथे झुले एकलोरे, पोते पुजावा काज्य ॥ मनमांनी वधे मांनता, हांरे एज फाव्यो इलाज भजन० ॥ ४ ॥ नागाफरे कैक नकटारे, वळी वस्तीमां वास ॥ तपशी-

नि बंधाणि टोळियो, हांरे भुंडि अंतरमां आ-
श भजन० ॥ ५ ॥ जाळवे झिणांजीवडांरे, जां-
णे करिये कल्यांण ॥ ताके माणसनां तुंबलां,
हांरे पापि पळमां ल्ये प्राण भजन० ॥ ६ ॥ वा-
डे पुरांणां वेवलांरे, बिजो जांणे नहि बोध ॥
रचना सुणी ऋषिराजनी, हांरे करे अंतर-
मां क्रोध भजनविना० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥
मतमां घुचांणां मुरखांरे, जेवि पंखीनी जा
ळ ॥ अहोढीने राखें अभागिया, हांरे चे-
ला करवा चंडाळ बुड्यां चोराशीमां बापडां
॥ १ ॥ नीकळे तो झीजिये नुंतरुंरे, भाव भक्ती
भोजन ॥ विचारवाडीमां वधामणां, हांरे प्र-
भू थाशे प्रसंन बुड्यां० ॥ २ ॥ तृष्नानी तो-
रमां टुटी मरेरे, वळे जरिये न जंप ॥ धंधो

करीने ढळी पडे, हांरे संतसाथे नहि संप बुज्यां० ॥ ३ ॥ गळां रेंशीने घणुं करेरे, नव खरचे न खाय ॥ पापनो लेइने पोटलो, हांरे अंते एकीलां जाय, बुज्यां० ॥ ४ ॥ पटलाइ डहोळवा पापियारे, उंधुं बोले अजांण ॥ लांचो-खाधाना लालचु, हांरे बांध्या पडपंचे प्राण, बुज्यां० ॥ ५ ॥ हरी भजन क्यारे होरियेरे, कहेछे नथी नवराइ ॥ रखडवा सुंढे रावणे, हांरे आखि उंमर गमाइ, बुज्यां० ॥ ६ ॥ ठठाबाजीमां ठाउकां रे, बोलें बहेकेला बोल ॥ रीझे वाल्यम ऋषीराजनो, हांरे तेनो बांध्यो नहि तोल, बुज्यां० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ उंचे कुळे जीव अवतर्योरे, करयां नीचेरां कांम ॥ लपटांणो खूब लोभमां, हांरे दहाडी जंखेछे दांम, भूलो

पड्यो भवजाळमां ॥ १ ॥ कुटंबतना कांटा कार्यमारे, भेद्या सुंसरा सरीर ॥ आवरुने डुंगरे आथडे, हांरे शोक बचकीछे शीर, भूलो पड्यो० ॥ २ ॥ वहालां वरू वेंटी वळ्यां रे, नथि नाठानो लाग ॥ खुंचे खुंमाशना कांकरा, हांरे तोहे नावे वेराग, भूलो पड्यो० ॥ ३ ॥ कपटी गुरू मळ्या कागडारे, आंख्यो फोड्यानी आश ॥ दसमोड्यो डापणने बांटुवे, हांरे उंचुं भाळे आकाश, भूलो० ॥ ४ ॥ आडुं जोइने थाय आकळोरे, घणे दुखे गभराय ॥ धंधावंतोळनी धूळमां, हांरे आंख्यो मिंची अथडाय भूलो० ॥ ५ ॥ त्रष्ना आंतडियो कळकळरे, पाडे भूखें पोकार ॥ पापनी खाडमां जै पड्यो हांरे कुंण खंमां करनार भूलो० ॥ ६ ॥

मारग वतावे कोइ महात्मारे, तेनुं माने नहि वेण ॥ रस्ते चठावे ऋषीराज तो, हांरे सांमां चढावे नेण, भूलो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

पोथी लेइने बेठो पेटनीरे, नथी भगतीमां भाव ॥ वेमें भरांणो वांचतां, हांरे दाम उपर छे दाव, नहीं सरे कांम एमां कोइनुं ॥ १ ॥ आंधळि दळे नें खाय कुतरूंरे, नरहे थाळामां लोट ॥ होका पियेनें हुंकारा धरे, हांरे थाय कर्मतणो कोट नहीं सरे काम एमां कोइनुं ॥ २ ॥ परिक्षित सात दहाडे पहोचीयारे, हरि चरणे हजूर॥ शीतेर वीती गयां सुणतां, हां रे दोश कीधा नहि दूर, नहीं सरे० ॥ ३ ॥ लोभी लंपट भट लालचुरे, अहेवो आपे उपदोश ॥ करता होयसो कीजिये, हां रे माया पीये महेश, नहीं

सरे० ॥४॥ काको अजमेर गया कागळेरे, करि वांचनारे काण्य ॥ गीतानो अर्थ ऐहेवो गोठवे, हांरे जीव पांमरनी जांण्य, नहीं सरे० ॥५॥ पापी श्रोता हता पहेलथीरे, भुंडो समजाणो भेद ॥ वांदरनो घा थयो वातमां, हां रे त्रास पांम्याछे वेद, नहीं सरे० ॥६॥ गोपीयोना रास गाइ गाइनेरे, उरे पेठा अवगूण ॥ रोडां थयां ऋषीराज कहे, हां रे हवे कत्युं करे कूंण, नहीं सरे० ॥७॥ पद ४ ॥८६॥

पद राग परज.

कुंवरी तें कूळ वगोयूंरे, आशुंरे कीधुं ॥ एदेशीछे ॥

मायामां मनडुं महोयुंरे, पामर प्राणी ॥ प्रभूमां चीत न प्रोयुंरे, पामर प्राणी ॥ टेक ॥ जीवडला उंधे मांथे तुं दश महिना झुल्यो, ते

दहाडा हवे भुल्योरे पामर० ॥ १ ॥ जोनें ल्या तुंतो बळतोतो जठरानी झाळें, ऊगाऱ्यो दीन दयाळेंरे पामर० ॥ २ ॥ करडता तारी कायानें क्रमिया ने कीडा, पष्टातो पामी पीडारे पामर० ॥ ३ ॥ खाटुं ने खारुं तीखुं जनेता तारी खाती, ते थकी बळता थातीरे पामर० ॥ ४ ॥ मुंझातो मूरख आळा ते चांबडानी मांही, त्रीकमजी बेली त्यांहीरे पामर० ॥ ५ ॥ गोझारा तेंतो मळ नें मूतरमां खाधां गोथां, पूछावी जोने पोथांरे पामर० ॥ ६ ॥ संभाऱ्या साते महिने ऋषिराजकेरो स्वामी, अलबेलो अंतरजामीरे पामर० ॥७॥पद॥१॥

गर्भनी स्तुती विषे.

वालीडा चढ्यो वहारेरे, बळवंत बेली ॥

कपाशे बंधन क्यारेरे, बळवंत बेली ॥ टेक ॥
वहालाजी मारा नथी आ वेळें कोइ मारूं,
छे शरणुं एक तमारूंरे बळवंत० ॥ १ ॥ वाला-
जी मारा वडाइ आपनी विचारो, अपराध
न जोशो मारोरे बळवंत० ॥ २ ॥ वहालाजी
मारा सगपण तमारूं एक साचूं, बिजुंतो स-
रवे काचूंरे बळवंत० ॥ ३ ॥ वहालाजी मारा
पीता तमे ने तमे माता, भूधरजी माहारा भ्रा-
तारे बळवंत० ॥ ४ ॥ वहालाजी मारा तमे
छो दीनकेरा बंधू, शामळिया गुणना सिंधूरे
बळवंत० ॥ ५ ॥ वहालाजी मारा नबळी व-
खतना छो नाणूं, जग सरवे मीथ्या जाणूंरे
बळवंत० ॥ ६ ॥ शरणागतकेरी संभाळ स्वा-
मी छो लेनारा, ऋषिराज रुदे रहेनारारे बळ-

वंत० ॥७॥ पद ॥ २ ॥ ॥ भूधर हुं तमने भू
ल्योरे, भटकुंछुं भवमां ॥ ए माटे दुखमां डू
ल्योरे, भटकुंछुं भवमां ॥ टेक ॥ थावरना भ-
वमां जीवन हुं झाड थै थपांणो, कहोवाडे
त्यांही कपांणोरे भटकुं० ॥ १ ॥ जनावरकेरा
जनमें न सुखनी वेळा जाणी, पाम्यो नहि व-
खते पाणीरे भटकुंछुं ॥ २ ॥ लाखो फेरा में
अजना अवतार वहाला लीधा, त्यां दहिते
झटका दीधारे भटकुंछुं० ॥ ३ ॥ भोरंगना भ-
वमां चरणां वीना हुं पेटें चाल्यो, त्यां सांण-
सडेथी झाल्योरे भटकुंछुं० ॥ ४ कुतरानी का-
या पामीने वेणी खाधा कडका, त्यां भुखना
वेठ्या भडकारे भटकुंछुं० ॥ ५ ॥ अवतार ख
रने उंटोना केटलाक काढ्या, अणतोळ्या भार

उपाड्यारे भटकुंछुं० ॥ ६ ॥ ऋषिराजकेरा स्वामी हवेंतो शरणे राखो, लेइ जनम चुक्यो छुं लाखोरे भटकुंछुं० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ सांभळज्यो सगा साचारे, अलबेला अरजी ॥ वृथा नहीं बोलुं वाचारे, अलबेला अरजी ॥ टेक ॥ नरकनी पीडा अठावी कुंडमां में न्याळी, गर्भवासें तो हद्य वाळीरे अलबेला० ॥ १ ॥ मटाडो महेरबांनी करीनें संकट महारूं, वहाला नहीं गूण विसारूंरे अलबेला० ॥ २ ॥ कथा तमारी कांना हुं सांभळिश करणे, तीरथाटण चाहिश चरणेरे अलबेला० ॥ ३ ॥ नारायण तमने नेहेंथी नीरखीश नेणे, वळि कीरतन गाइश वेणेरे अलबेला० ॥ ४ ॥ स्वामी तमारा हरिजननी करिश हाथे सेवा, शि-

रनामिश हुं सुरदेवारे अलबेला० ॥५॥ तथापि त्रिकम नावे पतीज मारी तमनें, तो जमान आपुं जमनेंरे अलबेला० ॥६॥ भगवतनुं अरजी सुणी ऋषिराज कहे दिल भेद्यूं, संकट प्रांणीनुं छेद्यूं रे अलबेला० ॥७॥ पद ॥४॥ ॥ वीसाऱ्या तें वनमाळीरे, जीवडला जुठा ॥ भरमाणो माया भाळीरे, जीवडला जूठा ॥ टेक ॥ आव्योछे तुं आ दुनियामां देह इंद्रि दमवा, क्यम रस्ते लाग्यो रमवारे जीवडला० ॥१॥ आव्योछे तुंतो भगतीना भेद सेवं भणवा, क्यम गणीत बेठो गणवारे जीवडला० ॥ २ ॥ आव्योछे तुंतो चतूरभुजने रस्ते चढवा, क्यम पाछो लाग्यो पडवारे जीवडला०॥३॥आव्योछे तुंतो जमडानी आपी-

ने जमांनी, ए भुल्यो क्यम अज्ञानीरे जीवड-
ला० ॥ ४ ॥ आव्यो छे तुंतो गुणरे गोविं-
दजीना गावा, क्यम लाग्यो मोह मचावारे
जीवडला० ॥ ५ ॥ आव्योछे तुंतो बदरीपती-
नुं धरवा बानूं, क्यम छळ आदरीयुं छानूंरे
जीवडला० ॥ ६ ॥ आव्योछे तुं रघुवरने ऋ-
षिराज कहे रीझावा, क्यम जोयुं जमपुर जा-
वारे जीवडला० ॥ ७ ॥ पद ॥ ५ ॥ ॥ जति
रहेशे काल्य जवानीरे, छाकेछे शाथी ॥ दि-
लडानी टाळ्य दिवानीरे, छाकेछे शाथी ॥ टे-
क ॥ सोभीतो तेंतो मान्यो छे देह तारो सा-
चो, छे काया घडुलो काचोरे छाकेछे० ॥ १ ॥
मनसूबो तेंतो धार्‍यो छे देह माटे महोटो, छे
पाणीनो परपोटोरे छाकेछे० ॥ २ ॥ कोइ द-

हाडो तेंतो पडवानी धारी नथी काया, पण
वादळनी छे छायारे छाकेछे० ॥ ३ ॥ टळि
जाशे जोतां जोतांमां देह प्रांणी तारो, ज्यम
वीजळिनो झबकारोरे छाकेछे० ॥ ४ ॥ जो-
नेल्या सूता समसाने कैक तारा जेवा, नव
कोइ रत्या सुख लेवारे छाकेछे० ॥ ५ ॥ ह-
जारो उपर हुकम चलावता हाक्यमडा, पण
झडपी चाल्या जमडारे छाकेछे० ॥ ६ ॥ रस-
नाये जिवडा रटरे ऋषिराजकेरो रसियो, जे
वीश्व सकळमां वसियोरे छाकेछे० ॥ ७ ॥
पद ॥ ६ ॥ ॥मानेछे मारुं मारुंरे, जागीने जो-
ने ॥ तलभार नथी कांइ तारुंरे, जागीने जो-
ने ॥ टेक ॥ माणकने मोतीकेरी दुकानो जेणे
मांडी, हिंङ्या लेइ फूटी हांडीरे जागीने जोने

॥ १ ॥ भंडार धनना भरिया भूपाळे बजवी झाला, पण चाल्या ठालामालारे जागीने० ॥ २ ॥कीरतीयो जेना नाणानी संभळाती काने, ते सूता जै समसानेरे जागीने० ॥ ३ ॥ संचरता हाथी घोडा हजारो जेनी साथे, ते हेळ्या खाली हाथेरे जागीने० ॥ ३ ॥ संसार सर्वे देखीनें डरतो जेनी शहेमां, ते चोट्या जैने चहेमांरे जागीने० ॥ ५॥ किधां होय हाथे करीने दानपुन्य कोडे, ते जाय जीवनी जोड्येरे जागीने० ॥ ६ ॥ रुषिराजना रुदियामां रहेनारो जेथी रीझे, कामुंतो एवुं कीजेरे जागीने० ॥ ७॥ पद ॥ ७॥ ॥ नारायण नरनारायणरे, जीभेथी जप्यने ॥ प्राणीथा हरि पारायणरे, जीभेथी जप्यने ॥ टेक ॥ पहेलेथी

महोतें चेतावा मोकल्यांछे पळियां, वळि गा-
तर सर्वे गळियांरे जीभेथी० ॥ १ ॥ कह्योे-
मां वसियूं कळतर नें पगनुं बळ परवाऱ्युं, हा-
थांनुं जोर हार्युंरे जीभेथीजप्यने० ॥ २ ॥ वंठी
गयां वेणां नेणांनुं तेज मांड्यु टळवा, बळ स-
रवे लाग्युं बळवारे जीभेथी० ॥ ३ ॥ लाखे-
श्रीनी पदवी ताकेछे हजी लेवा, जव नहीं व-
धे वड जेवारे जीभेथी० ॥ ४ ॥ अवतार पा-
छो माणसनो आवशे नहि अहावो, पछे थ-
शे पस्तावोरे जीभेथी० ॥ ५ ॥ परवारी ल्येने
प्रांणी शा सूखथी सुवेंछें, जमडातो वाट्य जु-
वेंछेंरे जीभेथी० ॥ ६ ॥ ऋषिराजकेरी रचना
तु अंतरमां उतारे, मां झीती बाजी हाऱ्येरे
जीभेथी० ॥ ७ ॥ पद ॥ ८ ॥ ९४ ॥

काळना भयविषे राग गरबी

रातडली केनिसंगे जाग्या ॥ एदेशीछे ॥

जीवडला आजके काल्य जावुं, ॥ उडी जाशे राख थई तन आहावुं ॥ जीवडला०॥ टेक ॥ पड्यां जाळे पंखी तेतो पकडाशे, कमळ खील्यां तेतो खचित कर्माशे, जनमिया तेतो जरुर मरि जाशे, जीवडला० ॥ १ ॥ गया जोने गादीपती खाई गोथां, पड्यां मुकी चालिया पंडित पोथां, थयां पछे थोरें सडी सडी थोथां, जीवडला० ॥ २ ॥ खंमा खंमा कहेवातां पडतां आखडतां, चतूरंगी जेनी पुंठे दळ चढतां, जुओ एनां नाम हवे नथी जडतां, जीवडला० ॥ ३ ॥ गुणीजन जेनी आगळ नित्य गाता, वळी देश विदेशमां वखणाता, तेतो गया काळना पूरे तणाता, जीवडला० ॥४॥

नवा नवा पोशाग पहेरी नीकळता, झाटा झो-
टा महिपतिने जै मळता, वहू अहेवा भाळ्या
मशाणांमां बळतां, जीवडला० ॥ ५ ॥ फुलां
काने लटकावी फांकडा फरता, धमकधम ध-
रती उपर पग धरता, दीठा एतो नजरे ठाठडि-
योमां ठरता, जीवडला० ॥ ६ ॥ जेने घेर ग-
डगड त्रंबाळु गाजे, वळी वाजां छत्रिश वे-
गमां वाजे, राजा अहेवा जलता जोया ऋ-
षिराजे, जीवडला० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ रे म-
नडा मान्य साचुं छे मरवूं, खील्यां पांदडां
एने नहीं मटे खरवूं रे ॥ मनडा० ॥ टेक ॥ पञ्चा
चहेमां कहिकतो वरस पचीसे, वळी केटला-
कतो वही गया वीशे, त्रीया मेली टळवळती
कोईये त्रीशेरे, मनडा० ॥ १ ॥ खुटे काळे कैक

अगाशीथी खशिया, रत्या खपी परदेशमां कै-
क रसिया, दीठा कैक देहोत वशियरे डसि-
यारे ॥ मनडा० ॥२॥ बाळावेमां सोधी लीधां
कैक बळिये, फऱ्यां जाणे वांदर चोळानी
फळिये, काढी नाख्या कैकना वंश कोग-
ळियेरे मनडा० ॥ ३ ॥ भळी गया भोमीविषे
कैक भोगी, उडी गया कै तारी आगे उद्यो-
गी, जता रत्या जाण दिगंबर ज्योगीरे मन
डा०॥४ ॥ निचुं करि कांध न कोइने नमता,
महा अभिमान अने अति ममता, भाळ्या
एना समसाने कागडा भमतारे ॥ ५॥ लखे-
शरी क्रोड्यपती कैक लोको, हतो जेना हाथ-
मां हेमनो होको, पडी गई अहेवांनी आंचिं-
ति पोकोरे मनडा० ॥ ६ ॥ सही नोय स्वप

नानि दोलत साची, काया माया एज रित्यें जाणो काची, रखे ऋषिराज कहे जाओ राचीरे मनडा०॥७॥पद॥२॥ जगतमांरे जाया तेतो जवाना, थया नाश एरित्यें बीजा थवाना जगतमांरे० ॥ टेक ॥ हरी हरि कहेनारनें हाथे हणतो, चरण पुजे नहि तेनें भीतमां चणतो, गयो एवो दैत्यपती गोथां गणतो जगत० ॥ १ ॥ दशे दिशमां जेना वागता डंका, सती सिता हरतां धरी नहि शंका, लिधी एनि पळमांहि लंगुरे लंका जगतमां० ॥ २ ॥ अरे ल्योनें चीत्रकेतूनि एंधांणी, रंभा जेवि एक करोड्य तो रांणी, तकें आवि तेनें गयो काळ तांणी जगतमां० ॥ ३ ॥ प्रियव्रत भूपति भलपण भरिया, दिधा गोडि जेना रथें सात दरिया, म-

रण आव्ये एवाहता पण मरिया जगतमां०
॥ ४ ॥ करण दुरजोधन कौरव केवा, अनें
वळि पांडव प्रतापि एवा, जता रत्या जुद्धेश
जादव जेवा जगतमां० ॥ ५॥ अरे नंदराजा-
ने अनगळ नांणूं, ध्रपत्यविना तोपण मन न
धरांणूं, छुट्यो देह मुखपर छांणूं मूकाणूं ज-
गत० ॥६॥ ताणीताणि तोरी कुदावता ताजा,
जेने घेर्य कुंजर झूलता झाजा, रत्यानहि कहे
ऋषिराज ए राजा जगत० ॥ ७॥ पद ॥ ३॥
दिवडलोरे प्रकटी ल्येने दलमां, पडी जशे
आहावो रुडो पंड्य पळमां दिवड० ॥ टेक॥
पच्या मेल्य पडपंचना हवें पाशा, भणील्येने
रामभजन भलि भाषा, उंघ्याकेडें केनें उठ्या-
नी छे आशा दिवड० ॥ १ ॥ प्रित्यें हाथमां

कसुंबा लेइ पाता, खांतें खांत्यें संगाथें बेशी-
नें खाता, जोने तारा जोडिया क्यां रह्या जा-
ता दिवड० ॥ २ ॥ बोळी बधि रमत्यमां वय
बाळा, चतूराथि मांड्या जुवानीमां चाळा,
काळें करि केश मटीगया काळा दिवड०॥३॥
भण्यो अभण्यो अनें काळोके भूरो, पळें पळें
आयुष थै जशे पूरो, अरे तारो मनसूबो रहेशे
अधूरो दिवड० ॥ ४॥ उंध्यामांहि खोइ बेठो
उंमर आधी, वळी बाळ वृद्ध जुवानी नें व्या-
धी, एके घडि इश्वरनी न आराधी दिवड-
लो० ॥५॥ वारे वारे वीनवुंछुं कर्य वार्यूं,
वाये उडि जशेरे तारुं विचार्यूं, उभूंरहेशे छो-
त आवि आणधार्यूं दिवड० ॥ ६ ॥ भजन-
विना भाषण भूंडुं न भाख्ये, दया दिलमां ध-

रीने वेण दाख्ये, रुदे ऋषिराजनि शिक्षा राख्ये दिवडलो० ॥७॥ पद ॥४॥ ९८ ॥

आज व्रजमां वातो एम थायछेरे ॥ एदेशी छे ॥

तेंतो जांण्यो छे शरीर ठाठ साचनोरे, आतो कायारे कुंपोछे काचनोरे तेंतो० ॥ टेक ॥ तेंतो जांणी छे जुवानी जशे नहि टळीरे, एक पळमां अलोप थशे वीजळीरे तेंतो० ॥ १ ॥ ॥ तेंतो जांण्युछे मोजा करीनें महालवूंरे, जरुर एकदिनछे चडप लेइने जालवूंरे तेंतो० ॥ २ ॥ तुं तो रीझ्योछे रुपाळि जोइने रांणियांरे, एकदिन लेखमां लख्यांछे मशाणियांरे तेंतो० ॥ ३ ॥ तेंतो जांण्योछे अमर चुडोनें चोटलोरे, एकदिन वेरागण थवुं वळे ओटलोरे ॥ तेतो० ॥ ॥४॥ तेंतो जांण्युंछे रमुजो करीशूं रुडिरे, एकदिन आकडानां तूर तो जशें उडीरे ॥ तेतो०

॥ ५॥ तेंतो जांणीछे कमांणी तारा कामनीरे, एकदिन भमरो भुंसावे चिठि रामनीरे॥ तेंतो०
॥ ६ ॥ छाजे केटला दाडा ते वेल्य छाजनीरे, रुदे शीखामण धरने ऋषीराजनीरे॥ तेंतो०
॥ ७॥ पद॥ १॥ ॥ प्रभू विना बिजि कुंण तारी बेल्यछेरे, हरिनें भजेंतो सुखडलांनि रेल्यछे रे प्रभू०॥ टेक॥ सगां संबंधि मतलबकेरां स्वारथीरे, नाडीटुटे तारें कोइ कोइनां नथीरे॥ प्रभू०॥ १॥ गाडी रथडा वळि हाथीडाने घोडलारे, मेलिने मरवूं रहेवुंछे दाडा थोडलारे॥ प्रभू०॥ २॥ मोटां रंगनां भरेलां रुडां माळियांरे, एकदिन सुवूंछे मशाणमां अकाळियांरे॥ प्रभू०॥ ३॥ घणादेशोमां हुकम जेना गाजियारे, रुडारुडा एवांना पिटाइगया राजि-

यारे प्रभू० ॥४॥ भण्या गण्या मरी गया कैक भोगियारे, रामना शरणविना भवोभव रोगि-यारे प्रभू० ॥५॥ डाह्या डाह्या जे नर वखणाता देशमांरे, प्रभुने भज्याविना पेठा वंतर वेशमांरे प्रभू० ॥६॥ काया कोमळी आतो अगनकेरा काजनीरे, रुदे शिखामण धरने ऋषीराजनीरे प्रभू०॥ ७ ॥पद॥ २॥ तारा मनमां जाणेछे म-रवुं नथीरे, जेवुं पींपळाना पत्रने खरवुं नथीरे तारा० टेक ॥ जोने तारा जोतां जोतां कई ज-ता रह्यारे, अमिर केटलाक उदे थै उडी गयारे तारा० ॥ १ ॥ जोने मांनवी अमुल्य कै मरी गयांरे, तेमां हुंपद खोवांणुं ते तरीगयांरे ता-रा० ॥ २ ॥ जोने वीरहाक कैक देता वहार-मांरे, एवा एवा बहादुरोनां विती गयां वार-

मांरे तारा०॥ ३॥जोने जे ठेकाणे घाली मोड घाटडीरे, एकदिन ए ठेकाणे तांणी बांधी ठाठडीरे तारा० ॥ ४ ॥ जोने जे जगाए वाजां रुडां वाजीयांरे, एक दिन ए जगाये लेवांणां॥ छे छाजीयांरे तारा०॥ ५ ॥ जोने जे नरांनी वहेंचांणी वधामणीरे, एनी काळोतरीयो लखांणी अळखांमणीरे तारा० ॥ ६ ॥ बारेमास काळ चोट्य मारे बाजनीरे, रुदे शीखामण धरने ऋषीराजनीरे तारा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३॥

जोनें जागीनें मरणनी मांथे घातछेरे, वरति जाणेतो नरतंन वडी वातछेरे जोनें० टेक ॥ नाम रूपतणो एक दिवस नाशछेरे, आतो उगरवानी जगमां जुठी आशछेरे जोनें०॥१॥ पांच दिवसनो परुंणो तुंतो प्रांणियारे, जीती

गया जेणे जगनो जिवन जांणियारे जोनें०
॥२॥ चार घडीनुं चोघडियुं आतो ऊलशेरे,
जिवना धारेला विचार बधा झूलशेरे जोनें०
॥३॥केर करीनें रहेवुंछे काळ केटलारे, जरुर
जवाना जनमियाछे जेटलारे जोनें०॥४॥अरे
शाथी तुं फुलेंछें भुंडा अहावडोरे, तारा आध
णनो उकळेछे तावडोरे जोनें० ॥५॥ घडी घ-
डीये आवरदा घटी जाय छेरे एकदिन एमांथी
महोतनो उपायछेरे जोनें० ॥६॥सोबत करी-
ले तुं संतना समाजनीरे, रुदे शिखांमण ध-
रनें ऋषिराजनीरे जोनें०॥७॥पद॥४॥१०२॥

पद राग गर्बि भुंडुं थवा विषे.

पुन्य मारगमां कोडी न पालवेरे, आडा
मारगमां वावरे अजाण भुंडुं थावानो डहोळ

संतो भाळ्योरे॥ उपज ओछी नें खरच घ-
णुं आदरेरे, वशण झाझां नें वेमनो वेचाण
भुंडुं थावानो डहोळ संतो भाळ्योरे॥ १ ॥
जूठ साथें जडेल जेनो जीवडोरे, कुडी साहे-
दी पूर्यांना कोड, भुंडुं० ॥ दीनोनाथ रुठ्या त-
हारें घाल्यां डाकलांरे, धणी धणियांणी धुणें
जोडाजोडथ, भुंडुं० ॥ २ ॥ दोरा चीठियोमां
नित्य वरें दोकडारे, बाधा आखडियो चाल-
ती सदाय, भुंडुं० ॥ आखा घरनां माणस थ-
यां आळसूरे,कोइ इद्यमने वायरे न जाय, भुं-
डुं० ॥ ३ ॥ खावा सर्वेने जोइये सारुं सूतरुंरे,
आवे भांणामां बिहितुं बिहितुं अंन, भुंडुं० ॥
छते छांणे उचेरा जेवुं आंगणुंरे, छते पाणी-
यें ढेढ जेवुं तंन, भुंडुं० ॥ ४ ॥ वाटें घाटें आं-

गणे खळे खेतरें रे, पड्युं पाडोशीनुं चोरवानो चाल, भुंडुं० ॥ नित्य घरमां कंकास थाय कारधमोरे, लेछे ताळियो नें लोक जुवे ताल, भुंडुं० ॥ ५॥ देवुं करतां न डरे जरा दीलडूंरे, लेत देत मशे ढाढियोनां ढाण, भुंडुं० ॥ हरीअर्थे तो हाथ लागें धूजवारे, ठठा बाजियोमां लाडुवांनां लहांण, भुंडुं० ॥ ६ ॥ चोरी चाडी कुकर्मनी चिंता नहीरे, महेनत मजूरीमां लाख घणी लाज, भुंडुं० ॥ शीख सारी नठोरनें तो नां गमेरे, रुडुं सर्वेनुं चहाय ऋषीराज ॥ भुडुं० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

रुडुं थवा विषे.

पाप मारगमां कोडी न पालवेरे, परमारथमां पूरण प्रेम, वेळा वळवानी सुणो कोई

वारतारे॥ उपज होय एथी खरच ओछुं आ-
देरे, वशण अंनविना नहीं नहि वेम वेळा
वळवानी सुणो कोई वारतारे ॥१॥ सत्यसा-
थें जडेल जेनो जीवडोरे, पवित्राइ पुरी ऊज-
ळो आचार वेळा० ॥ दोरा चीठियोमां वरे
नहीं दोकडोरे, नव देखें देवाळा द्वार वेळा०
॥ २ ॥ आखा घरनां माणस थयां उद्यमीरे,
कोई आळसने वायरे न जाय वेळा० ॥ रुडुं
दीशे रळियांमणुं आंगणूंरे, अधीकार जेवो
आवोकार थाय वेळा० ॥ ३ ॥ आखा घर-
नां माणस एकसंपनारे, खरा खोटानें ओ-
ळखें खचीत वेळा० ॥ साचा संतोनी नित्य
जेने संगतीरे, चोरकांमामां कोईनुं न चीत
वेळा० ॥ ४ ॥ देवुं करतां दूभाय खुब दील-

ढूंरे, दुधें धोयेला आपवा छें दांम वेळा० ॥
हरीअर्थें तो खरच करे हरखमांरे, बुज्या खाते
न वावरे बदाम वेळा० ॥ ५॥ कर काछडी नें
जीभ कबजे कर्यांरे, भुंडी दानतनो थाय न
हीं भाव वेळा०॥ प्रभु दया करी पडें जेनें पां-
शारारे, अेज वेळेंथी सूधरे सुभाव वेळा०॥६॥
अहावी वात मांने अेनुं नांम मांनवीरे, लुंड
लवरीमां लाखघणी लाज वेळा० ॥ शीख-
सारी नठोरनें तो नां गमेरे, रुडुं सर्वेंनुं चहाय
ऋषिराज ॥ वेळा० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

नरकना अधिकारीविषे.

वेद मरजादा जेणे मेली वेगळीरे, मीठि
वांणी नें पेटमां तो पाप एतो जमोनां गराग
संतो जाणज्योरे ॥ काम जोतां शरदनां कू-

तरांरे, क्रोध जोतां संछेडेलो साप एतो जमो-
नां गराग संतो जाणज्योरे ॥ १ ॥ लोभ झा-
झो ने लांचकेरा लालचुरे, दुष्टबुद्धिवाळा दा-
रुना पिनार एतो० ॥ जीवहत्या करनार वेण
जुठडांरे, गांजाखोर चोर हवेरीना यार ए-
तो० ॥ २ ॥ दयाहीण नव वावरे दसुंधनेरे,
दगाखोर तथा नात्य तोडनार एतो० ॥ रुडुं
परनुं देखीने खुंणे जै रुवेरे, पशु पंखियांनी
आंख्य फोडनार एतो० ॥ ३ ॥ जुठुं कलंक च-
ढावे जाणीजोइनेरे, जुठी साहेदी पुर्यानुं जेने
जोर एतो० ॥ चाऱ्यपाणीथी चाकरी बने न-
हिंरे, नांखे निसासा बारणामां ढोर एतो०
॥ ४ ॥ करी जाणे नहि शुभ खट कर्मनेंरे, हाथ
ओढवामां खूब हुंशियार एतो० ॥ जेनें मा

लम मळे नहि मोक्षनीरे, फूंके चलम नें कांन फुंकनार एतो०॥५॥ धन हरवामां बारेमास धांखनारे, चेला मुंडवामां लाखगणुं चीत एतो० ॥ लुण हरांमी लबाड मुवा लागनारे, रुडी गमे जेनें असुरोनी रीत्य एतो० ॥ ६ ॥ घातकरी जाणे विश्वासघातनीरे, करे धूळ-धाणी रांककेरुं काज एतो० ॥ शीख सारी नठोरनें तो नां गमेरे, रुडुं सर्वेनुं चहाय ऋषि-राज एतो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

॥ संतना ३० लक्षणविषे ॥

दयावान नीर्मान गूण दीनतारे, पवित्राइ इं-द्रिजीत नें अक्रोध शुभलक्षणथी ओळखी ल्यो संतनेरे ॥ नीर्लोभ शोकरहित नें संतो-खियारे, बळे हूंपदनां मूळ एवो बोध ॥ शु-

भल० ॥ १ ॥ शशिबराबर शीतळ स्वभाव-
नारे, खेमा गूणवंत पृथविप्रमाण शुभ० ॥
नित्य निमित कर्म करे नीर्मळांरे, मुखें पोता-
नां नां करे वखांण शुभ० ॥ २ ॥ पुरि ताळि
लागि पांचमा वेरागथीरे, परधन जेने पथरा-
समांन शुभ० ॥ परनारि जेने पोताकेरि मा-
वडीरे, गळे देहअभिमान एवुं ज्ञान शुभ०
॥ ३ ॥ कामकाजमां हरेक वातचीतमांरे, धी-
रज धेंगी विवेक नें विचार शुभ० ॥ श्रवण
कीर्त्तन समरण गुरुसेवनारे, वळि अर्चनभ-
क्तिनो अधिकार शुभ० ॥ ४ ॥ छठि वंदन
नें दासभाव सातमीरे, सखा आठमीछे भक्ति
खांडाधार शुभ० ॥ छेलि आत्मानिवेद तारे
सर्वनेंरे, संत तरीजाय सहेजमां संसार शु-

भ०॥ ५ ॥ त्रिस लक्षण सोहांमणां संतनांरे, एवा संत एतो हरीना समांन शुभ० ॥ एना दर्शनथि दोष संघळा टळेरे, पुन्य प्रागराज त्रिवेणिनुं पान शुभ० ॥ ६ ॥ एकलशंगीमहाराजने आशरेरे, एवा संत फरे आसमे अनेक शुभ० ॥ ऋषिराजकेरा संतनि ए रीत्य छेरे, टाळे चोराशिनां दूख एवि टेक शुभ०॥ ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १०६ ॥

लावणी, जमना झपटा विषे.

जमका अजब झपाटा रे, तुम क्या जांनो लडकारे एदेशी छे.

जमदें नीत्य झपाटारे, कोइ चेतणहारा चेतो जमदें नीत्य झपाटारे ॥ टेक ॥ ठीठी ठीठी दांत करो शुं, पळमां बगडे पीठी ॥ दीठी दीठी घणांनि बगडी, चडप आवि गै चीठी जमदें० ॥ १ ॥ मातपिता जाणे सुत महारो

थाय दीनदिन महोटो ॥ महोत नजिक आ-
वेछे एक दिन, खेल थशे भाइ खोटो जम-
दें० ॥ २ ॥ बंधव जाणे बंधव महारो, जि
वो जुगोजुग जोडी ॥ काळ अचानक आ
वि पकडशे, तरत नांखशे तोडी जमदें०
॥ ३ ॥ नारी जाणे मुज नावलियो, अमर त-
पो अविनाशी ॥ एक दिन झटियां झडप उत-
रशें, करशे काळ उदासी जमदें० ॥ ४ ॥
सोळ अंग सणगार सजीने, रोबडशां शुं री-
झो ॥ एक दिन लाल बेरागण बणवुं, वेश ब-
दलवो बीजो जमदें० ॥ ५ ॥ दर्पण लेइ शुं
मुखडुं देखो, समजो जमनी शहेमां ॥ एक
दिन करशे काग कळाहळ, चडप सुवारे चहे-
मां जमदें० ॥ ६ ॥ दार पुत्र परिवार तजीनें,

जावुं मिलकत महेली ॥ ऋषीराज रघुनाथ-
विना, नथी कोइ बराबर बेली जमदें० ॥ ७॥
पद ॥ १ ॥ ॥ जबरो काळ झपाटोरे, मांथे म-
रण बीकछे महोटी जबरो ॥ टेक ॥ जंतर जा-
णो मंतर जाणो, जाणो तंतर टाळा ॥ महोत
वडो मरदांन मरद, ज्यां धूजि पडें धाराळा ॥
जबरो० ॥ १ ॥ वैद बोलावो सैद बोलावो,
करो उकाळा कूटी ॥ खूटी तेतो जरूर खूटी,
खूटीनी नहि बूटी ॥ जबरो० ॥ २ ॥ भुंइरुं खो-
दो शिखो शरोदो, तत्व विचारो ताजां ॥ नाडि
भेदमां दाहाडी रमो, पण वळशे उंधां वाजां ॥
जबरो० ॥ ३ ॥ जोश जुओ निर्दोष भणीनें,
कोश शुकनना काढो ॥ जमकिंकरनो अज-
ब झपाटो, गजब करीछे गाढो ॥ जबरो० ॥

॥ ४ ॥ वेश उतारो केश उतारो, देश उतारो दू-
जे ॥ पकडे आवी महोत पलकमां, जीवडलो
शुं झूजे ॥ जबरो० ॥ ५॥ रोटी बदलो चोटी
बदलो, लोटी बदलो लाखो ॥ दरद मरदनें
गरद करी घे, महोत मरद छे आखो ॥ ज-
बरो० ॥६॥ धरम धरो अधरमनें मेली, खां-
तेंथी ल्यो खेली ॥ ऋषीराज रघुनाथविना,
नथि कोइ बराबर बेली ॥ जबरो० ॥ ७॥
पद ॥ २॥ ॥ निश्चे रहेवूं नथीरे, माथे महोत
झपाटो मारे ॥ निश्चे० ॥ टेक ॥ फाल्या फुल्या
शुंरे फरोछो, जुओ विचारी जगमां ॥ वण-
संतां कांई वार न लागे, रोग भर्यो रगरग-
मां ॥ निश्चे० ॥ १ ॥ हाट भरो धन माट भरो,
मन घाट करो भलें महोटा॥पाटठाठ सहु घाट

आठ पळ, पाणीतणा परपोटा ॥ निश्चे० ॥२॥ झग् झग् झग् मेवाडि मोळीयां, झग् झग् दीपें डगला ॥ लाडकडांनी चेल्यो लागी, थया धूळना ढगला ॥ निश्चे० ॥ ३ ॥ डापण डाह्या कोमळ काया, उड्या पलकमां एतो ॥ केडा महोरें वार नथी, कांइ चुंप करीनें चेतो ॥ निश्चे० ॥ ४ ॥ कासीवासी अती उदासी, जंगलवासी ज्योगी ॥ काळझपटमां चपट थया, कइ भात्यभात्यना भोगी ॥ निश्चे० ॥ ५ ॥ मेंठी वांणी पुरा पुराणी, जाणी वातो झाजी ॥ काळ कोळिया करीगयो, कुंण किताबवाळा काजी ॥ निश्चे० ॥ ६ ॥ सगां संबंधी रुवें स्वारथें, विनता रुवे वरेली ॥ ऋषीराज रघुनाथविना, नथि कोइ बराबर बेली ॥ निश्चे०॥

॥७॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ पकडे काळ पलकमांरे, कांइ अजब झपाटो आतो ॥ पकडे० ॥ टेक ॥ जीव विचारे अभेदांन थइ, मेदांन करिनें महालूं ॥ काळ विचारे खेदान करवा, ज्योग मळे तो झालूं पकडे०॥ १ ॥ गड् गड् गड् गड् नोबत गाजे, जबरूं लश्कर जातूं॥काळ हसेछे खड् खड् खड्, कोइ भाळो महारूं भातूं पकडे० ॥ २॥ घोडा नाचें वरघोडामां, झगझग् झळके झूल्यो ॥ जोडें जोने जमडा नाचे, लाडकडा शुं फूल्यो पकडे० ॥ ३॥ नारि सारि घरसूत्र पुत्र जोइ, जिवडो सारूं जांणे ॥ काळ विचारे फराळ करवा, त्रास पडावुं टांणे॥ पकडे०॥४॥जमादार सरदार त्यार त्यहां, छडीदार नित्य बोले ॥ अमलदार बळदार

काळतो, गणे तरखला तोले ॥ पकडे० ॥ ५॥ रोबड रीझे नंगरंग जोइ, अंग बराबर ओपे ॥ खलक मुलक खुरबान करीद्ये, काळ पलक जो कोपे ॥ पकडे० ॥ ६॥ देह आळपंपाळ काळभय, शीखामण आ छेली ॥ ऋषीराज रघुनाथनिना, नथि कोइ बराबर बेली ॥ पकडे० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ११० ॥

पापी माणसने ठपको, रागधोळ.

॥ मनें मारीनें रथडा खेड्यरे, बाळाराजारे एदेशीछे ॥

थोडो फाटीजा कुणछें थोरीरे, प्राणिया पापीरे॥ प्रभु जाणेछे चीतनी चोरीरे, प्राणिया पापीरे॥ १ ॥ कांक ताराथी पुन्यवांन पाडोरे प्राणिया० ॥ तेंतो वाळी नांख्यो आंक आडोरे प्राणिया० ॥ २॥ श्वांन ताराथी बापडां सारां रे प्राणिया० ॥ तुछ तेनाथी कर्म

छें तारांरे प्राणिया० ॥ ३ ॥ कुळ ऊंचुं नें कांम तारां काळां रे प्राणिया० ॥ हैये वास्यां छें टंकशाळितांळांरे प्राणिया० ॥ ४ ॥ रुदे रोशनवाळे नें वेण रूडां रे प्राणिया० ॥ शेठ भोळा नें काटलां कूडां रे प्राणिया० ॥५॥ पशुपाडमां मनुषदेह पामीरे प्राणिया० ॥ खरेखात एक पुंछडानी खांमीरे प्राणिया० ॥६॥ तारां लक्षण कहेतां मरुं लाजीरे प्राणिया० ॥ ऋषिराज राम केम थाय राजीरे प्राणिया० ॥७॥ पद॥१

अज्ञानी भेखधारीओने ठपको.

तारा भेखमां शो भद्रक भाळुंरे जीवडा जूठारे ॥ तारुं अंतरतो वासनावाळुंरे जीव० ॥ १ ॥ नथि नाकतणी डांडीसामां नेणांरे जीव० ॥ नथि वहालां वेरागनां वेणांरे जीव०

॥ २ ॥ नथि रसनानो स्वाद कांइ रोक्योरे जी-
व० ॥ माल मफतनो खाइ पंडपोख्योरे जी-
व० ॥ ३ ॥ नथि शंकर के राम लीधा साधीरे
जीव० ॥ आतो आदरीछे ऊलटी उपाधीरे जी-
व० ॥ ४ ॥ दांम जंखवामां जांय तारा दहाडा-
रे जीव० ॥ तारा अंतरमां घाट थांय आडा-
रे जीव० ॥ ५ ॥ टेव भुंडीनें तांणियां टीलांरे
जीव० ॥ ढोर भडकें नें भोळवांय भीलां रे
जीव० ॥ ६ ॥ तारुं मंन भणे हेंणी वाते हाजी-
रे जीव० ॥ ऋषिराज रांम केम थांय राजी-
रे जीव० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

॥ अज्ञानी पुराणियोने ठपको ॥

तुंतो भणतरनी जाळ्यमां भूल्योरे चावळा
चहावारे ॥ विषय वनमांही मानमां फुल्योरे

चावळा० ॥ १ ॥ शोक अगनीमां शूभ कर्म शेक्यां रे चा० ॥ दोष दीपडां नजीक ते नदेख्यांरे चा० ॥ २ ॥ धर्मदेश भुल्यो थयुं धूळधांणीरे चा० ॥ पीवा दोडेंछें झांझुवांनां पाणीरे चा० ॥ ३ ॥ पेट भरवानां संगछे पोथांरे चा० ॥ गजब गुफामां खूब खांय गोथांरे चा० ॥ ४ ॥ लोभ डुंगरिये चढीने लुंटांणोरे चा० ॥ तोहे समजेंछें भाग्यशाळी शांणोरे चा० ॥ ५ ॥ कांटा कुटंबना भचोभच्च भागें रे चा० ॥ पूर्ण पथ्थरातो मांनतणा वागेरे, चा० ॥ ६ ॥ जांणी बुझीनें जक्क करें झाजीरे चा० ॥ ऋषिराज रांम केम थांय राजीरे चा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

अज्ञानी मांणसोने ज्ञान थवानां साधनविषे.

लाख वातोनी एक वात लेजो शिखामण छे-
लीरे ॥ दया राखीने अंनदांन देजो शिखा०
॥ १ ॥ परधंन साप पथरो प्रमांणो शिखा०॥
परनाऱ्य जनेता समांन जांणो शिखा० ॥२॥
जूठ साथें जरूर वेर बांधो शिखा० ॥ सास
उसासें रांमतार सांधो शिखा० ॥ ३ ॥ गूण
गोविंद आनंदभेर गावो शिखा० ॥ काम
क्रोध लोभ संगे बांधो दावो शिखा० ॥ ४ ॥
पोतपोतानो धर्म सर्व पाळो शिखा० ॥ ए-
मां अवळुं देखाय तेनें टाळो शिखा० ॥ ५ ॥
शीव विष्णुनुं एक नांम साचूं शिखा० ॥ बि-
जुं बातल करोड काम काचूं शिखा० ॥ ६ ॥

ज्ञान मेळववा सांभळो गिताजी शिखा० ॥
ऋषिराज रांम एम थांय राजी शिखा० ॥
॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ११४ ॥

पांमरने विषयी थवानाबोध

विषे, पद राग गर्बि.

मारी नवरंग चुंदडी ताणीरे, छेलछबीला छोगाळा एदेशीछे॥

माया मोहननी नारीरे, अकल गई नर क्यां उडी ॥ मूरख तो कहेछे मारीरे, अकल० ॥ ॥ १ ॥ नंदरायनुं क्यां गयुं नांणूंरे, अकल० ॥ तन छुटयुं आवे टांणूंरे, अकल० ॥ २ ॥ रावणनी क्यां गै रीद्धीरे, अकल० ॥ लंगुरिये लुंटी लीधीरे, अकल० ॥ ३ ॥ मांख्यो जाणे मद महारूंरे, अकल० ॥ जशो प्रांणसहित परभारूंरे, अकल० ॥ ४ ॥ खर गूंण उपाडे खा-

शीरे, अकल० ॥ जमनारा बेठा काशीरे, अ-
कल० ॥ ५ ॥ उंदर दर गोडे आपेरे, अकल० ॥
मांही वास पूर्यो जै सापेरे, अकल० ॥ ६ ॥
दमडा मारा नव दाखेरे, अकल० ॥ ऋषिरा-
जनि शिक्षा राखेरे, अकल० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥
खरनी पेठें खुब खाधूंरे, खूटलने धन शा ख-
पनुं ॥ बांडें कुळ बोळ्युं बाधूंरे, खूटल० ॥ १ ॥
परमारथमां नव पेठोरे, खूटल० ॥ बगध्यान
धरीने बेठोरे, खूटल० ॥ २ ॥ मीयां कण चोरे
मूठरे खूटल० ॥ पछे अल्ला चोरे ऊंटरे, खू-
टल० ॥ ३ ॥ कीडी कण संचो करशेरे, खूट-
ल० ॥ चट तेतर ते कण चरशेरे, खूटल० ॥ ४ ॥
अक्करमीयें आंख्यो ऊंजीरे, खूटल० ॥ पार-
का भोगवशे पुंजीरे, खूटल० ॥ ५ ॥ पशुपं-

खी पेट भरेछेरे, खूटल० ॥ एम ठोठनुं पेट ठ रेछेरे, खूटल०॥ ६॥ चितमांही दयारस चाखेरे, खूटल० ॥ ऋषिराजनि शीक्षा राख्येरे, खूटल० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ हथियार कायरना करमांरे, पामरने धन ए पेरें ॥ जिव नरकें जाशे जरमांरे, पामर० ॥ १ ॥ रवितेज घुवडनें रगडेरे, पामर० ॥ बहु भणतरथी खळ बगडेरे, पामर० ॥ २ ॥ मेवांथी मांदो मरशेरे, पामर० ॥ वंनळनी परनें वरशेरे, पामर०॥३॥ असवारी करशे अंधोरे, पामर०॥ एतो धूळ मळ्यानो धंधोरे, पामर० ॥ ४ ॥ अणभण पुस्तक लेई लवशेरे, पामर० ॥ नकटीनें वाळि लजवशेरे, पामर० ॥५॥शाणो सिंह पांजरे पेसेरे, पामर० ॥ खर साकरथी

दुख सहेशेरे, पामर० ॥ ६ ॥ ऋषिराजशि-
खामण रूडीरे, पामर० ॥ दुरजनियां कहेछे
कूडीरे, पामर० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

शास्त्रद्वारा समजणमां, सुखविषे॥

वनमां पण माया वळगेरे, सूख रह्युंछे सम-
जणमां ॥ संपत्यमां बुद्धी सळगेरे, सूख रह्युं-
छे समजणमां॥१॥गेरू पण बटो लगाडेरे,सू-
ख०॥पाघडी नरकमां पाडेरे, सूख०॥२ चंचळ
पण नरकें चालेरे, सूख० ॥ जड जमनो मारग
झालेरे, सूख० ॥ ३ ॥ कइ पंडित पापी पूरारे,
सूख० ॥ कइ मूरख छळमां शूरारे, सूख०॥४॥
कइ घरबारी घोझारारे, सूख० ॥ कइ भेख स-
पंना भारारे, सूख०॥५॥कइ भूपति जमनें भे-
ठेरे, सूख० ॥ कइ भिखारि जमपुरि वेठेरे, सू-

ख०॥ ६॥ ऋषिराज गुरुगम रहेंणीरे, सूख० ॥
एतो संकट ऊपर शेंणीरे, सूख० ॥ ७ ॥
पद ॥ ४ ॥ ११८ ॥

॥ पदराग गर्बी ॥

रामचरण अनुराग्या, जगमां सोइ जाग्या ॥
टेक ॥ संतसमागम सांभळि श्रवणे, विरहना
भलका वाग्या जगमां सोइ जाग्या राम०
॥ १ ॥ मनुषाजनमनो महिमा पिछांण्यो, भ-
वना टंटा भाग्या जगमां० ॥ २ ॥ धन तन
विषमविषय रस ढोळ्या, प्रेम पियाला माग्या
जगमां० ॥ ३ ॥ ग्राम्यकथातणा कुटिल ग-
पाटा, तत्पर थैनें त्याग्या जगमां० ॥ ४ ॥ डोढुं
डोढुं बोलि डापण करवा, नात्यनि पंचाते ना
ग्या जगमां० ॥ ५ ॥ गीतानां वचन गळ्यां

गळ्यां साकर, ईश्वरनी पाळि आग्या जग-
मां० ॥ ६ ॥ रोजमेळ ऋषिराजके रुदिये, र-
हेणीनो लखवा लाग्या जगमां० ॥ ७॥ पद
॥ १ ॥ भरपुर मोहें भरेला, नर एज उंघेला ॥
टेक ॥ तीरथ भोम्य पवीत्र तजीनें, फोगट
ज्यां त्यां फरेला नर एज० ॥ १ ॥ नारायण-
नी कथामांथि नाठा, ठगना मंडळमां ठरेला
नर एज० ॥ २ ॥ मह्नेनत करतां तनें उठे तण-
खा, चोरीना माल चरेला नर० ॥ ३ ॥ अं-
तरमां अज्ञान भरेलूं, धूतवा वेश धरेला नर
एज० ॥ ४ ॥ स्वारथमां रजनी दिन शूरा, प-
रमारथमां मरेला नर एज० ॥ ५ ॥ संतपुरु-
षतणि संगत नगमे, कपटिना संग करेला नर
एज० ॥ ६ ॥ रूचे नहि ऋषिराजनि रचना,

व्यसनमां वटलेला नर एज०॥७॥ पद॥२॥
लालचमां लपटांणा नर एज ठगांणा ॥ टे-
क ॥ क्रोध भरेली अहोनिश आंख्यो, वेम-
ना हाथे वेचाणा नर एज ठगांणा॥ १ ॥ कृ-
ष्णकथा तो गमेनहि काने, अवळी कथामां
उजांणा नर० ॥ २ ॥ द्रुंपदनी जेना हैयामां
होळी, अज्ञानमां अवरांणा नर० ॥ ३ ॥ सं-
तोष तारानो साथ तजीनें, तृष्णाना पूरें त
णांणा नर० ॥ ४ ॥ पाणि पिवा पड्या कपट-
कुवामां, पापना बांधिने पांणा नर० ॥ ५ ॥
तोफान जीवामां त्रण दिन भागे, सतसंग-
मां शरमांणा नर० ॥ ६ ॥ रूचे नहि ऋषिरा-
जनि रचना, छळ करवामां शांणा नर० ॥
॥७॥ पद ॥ ३॥ जेणे भज्या जदुराया, न एजर

कमाया ॥ टेक ॥ भजनतणां जेणे भुवन ब-
नाव्यां, पुन्यना नांख्या पाया नर० ॥ १ ॥ भ-
रपुर एक हरीनो भरूंसो, संशे सर्वे समाया
नर० ॥ २ ॥ पापनुं नाम सुणि वळ्या पाछा,
धर्मना काममां धाया नर० ॥ ३ ॥ धंधोये क-
रतां नें हरतां नें फरतां, गोविंदना गुण गा-
या नर० ॥ ४ ॥ कर्म रुडांकरि आ भवें कीधा,
सहित मुडीना सवाया नर० ॥ ५ ॥ कृष्णक-
था रुडि काशिना घाटें, ज्ञान गंगामांहि न-
हाया नर० ॥ ६ ॥ रूचे भलि ऋषिराजनि र-
चना, पंडितमां पोसाया नर० ॥ ७ ॥ पद
॥ ४ ॥ १२२ ॥

पद राग घोळ, धीरज विषे.

हरिनो मारग छे सुरानो, नहि कायरनूं काम जोने ॥ एदेशीछे ॥
धीरज धरनें अरे अधीरा, ईश्वर देशे अंन

जोनें ॥ खलकतणो छे प्रभुनें खटको, मांने
साचुं मंन जोनें ॥ १ ॥ जन्म्या पहेलो जगना
नाथें, उपाय सोध्यो शुद्ध जोनें ॥ हाडमांस-
ना हैयामध्ये, देवें सरज्युं दूध जोनें ॥ २ ॥
कोशंटामां कीट वसेछे, ईश्वर पूरे अहार जो-
नें ॥ हाथीने मण कीडीने कण, चारपगांने
चाव्य जोनें ॥ ३ ॥ मसीदकेरा केलमनारा,
ऊपर उग्यां झाड जोनें ॥ पथरां ऊपर पाणी
पांमे, परमेश्वरनो पाड जोनें ॥ ४ ॥ अजगर
सूतो अरण्यमध्ये, डगलुं नव दे डोळ्य जोनें ॥
वीश्वंभरनुं बरद विचारो, खावानी शी खोळ्य
जोनें ॥ ५ ॥ अनळ जनावर रहे आकाशे,
मदझर भरखे महोटा जोनें ॥ जगना माटे ह-
रीयें जमाव्या, गगनें जळना गोटा जोनें ॥

॥६॥मराळकेरो चारो मोती, वखतें आपे व-
हालो जोनें ॥ ऋषीराज के रामभरूंसो, रा-
खी मगनें महालो जोनें ॥ ७॥ पद ॥ १ ॥ बा-
ळक हूवे बाउवामाटे, माता समझे मर्म जो-
नें ॥ प्राणीकेरी मरजी परखे, धरणीधरनो ध-
र्म जोनें ॥ १ ॥ चांच बनावी तेने चिंता, का-
यर मन शीद करिये जोनें ॥ पेट घड्युं ते पोष
ण करशे, फिकर तजीनें फरिये जोनें ॥ २ ॥
माणक मोती मांघां कीधां, धरथी सुंघां धान
जोनें ॥ अमृत जेवां पाणी अमथां, दिनबंधू-
नां दान जोनें ॥ ३ ॥ सूरज आपे प्रकाश स-
हुनें, दमडी न पडे देवी जोनें ॥ वगर बदामे
वाय वायरो, केशवकरुणा केवी जोनें ॥ ४ ॥
सुरपंखीने सोमण नीत्यें, खावा जोइये खीर

जोनें ॥ दूधडलांना दरीया कांठे, सरज्यां ए-
नां शरीर जोनें ॥ ५ ॥ जन्म्यां तेनें जीवाड-
वानी, मावीतरनें ममता जोनें ॥ वीश्वपिता-
छे विश्वंभरजी, शाथी न धरे शमता जोनें ॥
॥६॥ अजब दया छे अलबेलानी, हैयुं राखो
हाथ्य जोनें ॥ ऋषीराज के पतीज राखो, बे-
ली बदरीनाथ जोनें ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ शुं
करवा तुं सुखनामाटे, घेंछें दोडादोड्य जोनें ॥
तारां सुख तो तुजनें सोधे, सुइ रहे तांणी सो-
ड्य जोनें ॥ १ ॥ माग्यावीना मळे मेउला, मा-
ग्ये मळे तो मागी जोनें ॥ महोत सरीखुं मा-
ग्ये न मळे, जीवडला तूं जागी जोनें ॥ २ ॥
अवसरवीना फळ नव आवे, सोमण पाणी
सेंची जोनें ॥ पुत्रवीना पारणियूं खाली, सो-

मण साकर वहेंची जोनें ॥ ३ ॥ भाग्याविना सुख न मळे तो, संकट आवे शाथी जोनें ॥ बारणियामां सर्वे बांधत, हेमभरेला हाथी जोनें ॥ ४ ॥ जगमां सर्वे पुत्र झुलावत, वांझणि न रहत विनता जोनें ॥ लालच राख्ये लाभ मळे तो, कोइ न देखत दीनता जोनें ॥ ५ ॥ भाग्यप्रमाणे भोगववानुं, एते क्यम थाय अळगुं जोनें ॥ कोटी उपाये केळ्य नमेले, वज्जर थैने वळग्युं जोनें ॥ ६ ॥ हींमत राखी हरी भजील्ये, ॥ बीजी आशा बाळ्य जोनें ॥ ऋषीराज के सुख दुख रचना, भाव करीनें भाळ्य जोनें ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ धीरज राखे तेनें धन्यछे, बने नहीं बेभान जोनें ॥ पांडव पांचे वन परवरिया, दुखने दीधां

मांन जोनें ॥ १ ॥ हरिचंद्रनी हरीसंगाथें, लग-
नी केवी लागी जोनें ॥ अंतजघेरे आपें व-
सिया, भवनी भावट भागी जोनें ॥ २ ॥ प्रेहे-
लादजीनें पूरणपीडा, दैतपतीयें दीधी जोनें॥
सुखना जेवी सहन करी तो, केशवें रक्षा की-
धी जोनें ॥ ३ ॥ शेर मळ्युं नहि सुदामाने, तो-
पण आनंद तेवो जोनें ॥ मोळी भाजी विदुरें
मानी, सूतरजेवी सेवो जोनें ॥ ४ ॥ मुर्धजरायें
मस्तकमध्ये, करवत लीधूं कोडे जोनें ॥ सगा-
ळसायें सूत वधेऱ्यो, त्यागी दीठा टोडे जो-
नें ॥ ५ ॥ रंतिदेवना रुदिया मध्ये, जरणाकेरो
ज्योग जोनें ॥ माधवदासें लीधो मागी, रा-
जी थइनें रोग जोनें ॥ ६ ॥ दुखनें देखी हरिजन
न डरे, करे फिकरना फाका जोनें ॥ ऋषिरा-

ज कहे रघुवरबंदा, काळतणा पण काका जो-
नें ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १२६ ॥

सुखनो सागर छे शांमळोरे एराग छे ॥

भमतां वीत्या भव केटलारे, गणतां पामे
नहि कोइ पार हो लाल, दुखना सागरमां ड-
बियोरे ॥अगणित फेरा तुं आथड्योरे, चाळ-
वी नांखी खाण्यो चार हो लाल, दुखना सा-
गरमां डूबियोरे ॥ १ ॥ कोटिक कल्पनी छे क-
ल्पनारे, मीथ्या मोह भऱ्यो मनमांहि हो ला-
ल, दुखना सागरमां० ॥ हजिये हेत हरीथीं
नां कर्युंरे, अवळे मारग शिदनें उजांय हो ला-
ल, दुखना सा० ॥ २॥ अगणित फेरा तें इं-
द्रनीरे, गादी भोगवि मूढ गमार हो लाल, दु-
खना० ॥ तोहे तरियानो तरशो रह्योरे, धर-
पत नावी पड्यो धिखार हो लाल, दुखना

सा० ॥ ३ ॥ कोटिक फेरा थयो कामनीरे,
त्यांतो भोगविया भरथार हो लाल, दुखना०
तोहे मोह टळ्यो नहि मांसनोरे, गरधेण जेवो
तुंतो गमार हो लाल, दुखना सा० ॥ ४ ॥
भव बहु भोगविया भूंडनारे, त्यांतो जणत-
रनो नहि त्याग हो लाल, दुखना० ॥ तोहे
दीकरा काजें दोडतोरे, जेवो कुंभ तकासे
काग हो लाल, दुखना सा० ॥ ५ ॥ लाखो
फेरा लाखेशरीरे, थैने नाणां राख्यां थोक हो
लाल, दुखना० ॥ तोहे दमडानी दुबधा रहीरे,
पैशामाटे महेले पोक हो लाल, दुखना सा०
॥ ६ ॥ जळ थळ जनम धऱ्या तें जीवडारे,
लेश नआवी तोहे लाज हो लाल, दुखना०॥
धरपत वाळें तो धन्यछेरे, राम रटण कऱ्य क-

हे ऋषिराज हो लाल, दुखना० ॥ ७॥ पद १॥

॥ मुमुक्षुने विचार करवा विषे ॥

अण समजू बहु साधन आदरेरे, तेमतेम मनमां वळगे मेल हो लाल, मारग न्या, रोछे मोक्षनोरे॥ खेप करे पण त्यांनो त्यां फरेरे, जेवो घांचीकेरो बेल हो लाल, मारग न्यारोछे मोक्षनोरे ॥ १ ॥ वनमां वास करेछे वांदरांरे, शरीरें वेठें तापनें शीत हो लाल, मारग०॥ ए रीत्यें नर वनमां आथडेरे, क्यम करि प्रगटे प्रभुथी प्रीत्य हो लाल, मारग०॥२॥ रासभ रोज आलोटे राखमांरे, समजण नावे नावे शांनहो लाल, मारग०॥जळमां वसें हजारो जीवडांरे, घटमां प्रगटे नहि कांइ ज्ञान हो लाल, मारग०॥३॥नारीवेशों फरे बहु फा-

तडारे, हरिथी छेटूं गाउ हजार हो लाल, मा-
रग० ॥ नरनो वेश धरे बहु नारियोरे, एथी
क्यम रीझे करतार हो लाल, मारग० ॥ ४ ॥
चरणां हरिये आप्यां चालवारे, तीरथ करवा
तरवा भव हो लाल, मारग० ॥ मूरख उभा
रही दुखमां मरेरे, नारायण तो मळिया नव
हो लाल, मारग० ॥ ५ ॥ करिया करवा कर
हरियें कर्‍यारे, अक्कड राखे हाथ अजाण हो-
लाल, मारग० ॥ खरडी गुदा रहे खरनी प-
ठेंरे ॥ न पडे ईश्वरनी ओळखाण हो लाल,
मारग० ॥ ६ ॥ हरिगुण गावा जिभ हरियें र-
चीरे, मुनिव्रत लेइ फरे कइ मूढ हो लाल, मा-
रग० ॥ रचना हृदे धरो ऋषिराजनीरे, आतो
ज्ञांन अरथ छे गूढे हा लाल ॥ ॥ मारग० ॥

॥७॥पद॥ २ ॥ मधुगरि श्वान घरोघर मागतांरे, आखा कुळनो एज अभ्यास होलाल, वैकुंठ मारग छे वेगळोरे ॥मांनुनि त्यागे छे मोरडांरे, मरघडां जागे बारे मास होलाल, वैकुंठ मारगछे वेगळोरे ॥ १ ॥ दंडवत करता दीठा कात्यरारे, बगलां धरे अडग थइ ध्यान होलाल, वैकुंठ० ॥गाडर उंन्य मुडावेअंगनीरे, एथी शीद धरो अभिमांन होलाल, वैकुंठ० ॥२॥ माळा कुवातणा मंडांणमांरे, रात्य दिवस पोकारे राम होलाल, वैकुंठ० ॥ गुणका करे रुपाळां गावणांरे, कुंभीपाकें जवानां काम होलाल, वैकुंठ० ॥३॥ ज्योगी वेश भवैया ज्योगवेरे, खळ थै अंग लगावे खाख होलाल, वैकुंठ० ॥ गंगाये न-

हावा जायछे गंठियारे, उंधो अंतरनो अभि-
लाख होलाल, वैकुंठ० ॥ ४ ॥ कविजन गी-
त बनावे काव्यमांरे, सुंदर मूर्त्ती घडे शिला-
ट होलाल, वैकुंठ० ॥पंडित पोथी वांचे पेटनीरे,
अंतरे रळवातणा उचाट होलाल, वैकुंठ० ॥५॥
नागां रैंच फरेछे रानमांरे, भासे बाळकनें सद्गु
ब्रह्म होलाल, वैकुंठ० ॥ वखने तपशा नें वै-
रागछेरे, एथी कांइ बळे नहि कर्म होलाल,
वैकुंठ० ॥ ६ ॥ मननो गुरू थयाविना मानवी-
रे, रखडे रोझ सरीखां थै होलाल, वैकुंठ ॥ र
चना रुद् धरे ऋषिराजनीरे, तेने भवनी भा-
वठ गै होलाल, वैकुंठ० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

मोक्षदाता, सत्पुरुषना लक्षण विषे

सद्गुरु भेठे तो सहेजमांरे, आवे भवसाग-

रनो अंत होलाल, सद्गुरुलक्षण ए सांभळोरे॥
शरणे आवे तेनें सहेजमां रे, समझण दइनें
करिये संत हो लाल, सद्गुरुलक्षण ए सांभ-
ळोरे ॥ १ ॥ पारस हेम करीये पलकमांरे,
टळिजाय एक लहरके लोह होलाल, सद्गु-
रु० ॥ कोटिक भवनी टाळे कूमतीरे, मेटे म-
मता माया मोह हो लाल, सद्गुरु० ॥ २ ॥ प्र-
भुसमरणमां जेने प्रेम छेरे, ईंद्रीजित अक्रो-
धी अकाम हो लाल, सद्गुरु० ॥ धर्म सना-
तन ऊपर धारणारे, जेने लालच लोभ हराम
हो लाल, सद्गुरु० ॥ ३ ॥ जिव ईश्वर नें मा-
या जुजूवारे, चोखी रीत्यें समझें चोज हो ला-
ल, सद्गुरु० ॥ भक्ती करि जांणे नव भा-
त्यनीरे, वाळे हुंपदकेरो बोज हो लाल, सद्गु-

रु० ॥ ४ ॥ वरती रहे सदा वैरागनीरे, परउ-
पकारी परम दयाळ हो लाल, सद्गुरु० ॥ खें-
मा खडग धिरजनी ढालडीरे, वाढे अज्ञान-
फोज विशाळ हो लाल, सद्गुरु० ॥ ५ ॥ शि-
ळगुण सतवादी संतोखियारे, अधरम टाळ्या
ऊपर तांन हो लाल, सद्गुरु० ॥ निर्मळ नि-
रमानी निसवादीयारे, दिन जोइ आपे अभे-
पद दान हो लाल, सद्गुरु० ॥ ६ ॥ जेने शोक
हरख सरखां थयां रे, सरखां आदर नें अप-
मान हो लाल, सद्गुरु० ॥ रचना रुदे धरे
ऋषिराजनी रे, तेनें मळशे गुरुगम ज्ञान हो
लाल, सद्गुरु० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४३ ॥ १३० ॥

राधाना वर शिदनें रोको मही मारां एकेशीछे.

दुनियां रुठीने शुं करशे, प्रभू जेना बेली ॥
कोइना मार्‍या केम मरशे प्रभू जेना बेली ॥

टेक ॥ लाखाग्रहमां पूऱ्या पांडवोनें, कौरवे लहाय करेली ॥ प्रभू० ॥१॥ चंद्रहासकेरि वहारेंरे चढिया, विखफेडि विखया लखेली ॥ प्रभू० ॥ २ ॥ भिस्मांगदनी भवानीने माटे, शामळिये किधि शेली ॥ प्रभू० ॥ ३ ॥ शीतळ जेवी सुधन्वानी कीधी, तेलकढा ऊकळेली ॥ प्रभू० ॥ ४ ॥ अंबरिखनें आपोआप उगाऱ्या, दुरवासानें लहाय मेली ॥ प्रभू० ॥५॥ हरिचंद्ररायनि हरकत जाणी, बाजी सुधारीरे छेली ॥ प्रभृ० ॥ ६ ॥ दुरिजनियां ऋषिराजनें दूभे, तेम तेम आनंद हेली ॥ प्रभू० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ दुरिजनियां केम डरशे, अनादीनां अवळां ॥ माथां कुटी कुटी मारशे, अनादीनां अवळां ॥ टेक ॥ सी-

ताने संतापी वनमां वोळाव्यां, ठाऱ्यां एवां ए, तो ठरशे अनादीनां० ॥ १ ॥ ज्यांरे उगे त्यांतो जरिये न वावे, खारोड्य धरतीमां धरशे ॥ अनादीनां० ॥२॥ संत असंतनि रीत्य न समझे, आडे धडेथि उच्चरशे ॥ अनादीनां० ॥३॥ सवळा उपायनो संग करे नहि, अवळा उपाय आदरशे ॥ अनादीनां० ॥४॥ तुछमती पशु पुंछ विनानां, डापणमां फुल्यां फरशे ॥ अनादीनां० ॥५॥ गोविंद सरखा गुरूनें न गांठे, केडेंथि कीरतियो करशे ॥ अनादीनां० ॥६॥ नांज गमे ऋषिराजनि नजरें, दहितोनी ओधें उतरशे ॥ अनादीनां० ॥७॥ पद ॥ २ ॥ चारे जुगोमां रे चहावा, अधरमी अनादी ॥ अगळअहावाने अहावा अधरमी० ॥ टेक ॥

पहेला जुगे हिरणाकंस पापी, धरमीने धा-
तोरे खावा ॥ अधरमी० ॥ १ ॥ त्रेतामां राव-
णें त्रास पडाव्या, दशरथने घेर दावा ॥ अ-
धरमी० ॥२॥ द्वापरमां फर्‍यां दहितोनां टोळां,
संतोने त्रास पडावा ॥ अधरमी० ॥ ३ ॥ द्वा-
परअंते थयो दुरज्योधन, पांडवोने झेर पावा॥
अधरमी० ॥४॥ कंस शिशूपाळ कौरव केशी,
लागिया धरती धुजावा ॥ अधरमी० ॥ ५ ॥
कळिजुगमां पण कौरव जेवा, बहु फरे बावू
नें बावा ॥ अधरमी० ॥ ६ ॥ चारे जुगे ऋषि-
राजतणा चोर, अधरमनें उपजावा ॥ अ-
धरमी० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ हरिजननां दुख ह-
रवा, शामळियोजी शूरा ॥ दुष्टोनुं कडतल क-
रवा शामळियोजी शूरा ॥ हरिजननां० ॥ टे-

क ॥ पंचाळिनां चीर पापिये तांण्यां, मूढ दु-
शाशनें मरवा ॥ शामळियोजी० ॥ १ ॥ ए-
जवेळें अलबेलो उजाणा, भंडार चीरना भ-
रवा ॥ शामळियोजी० ॥ २ ॥ रोक्यां शिशुपा-
ळें रूकमणीने, फेरा उतावळा फरवा ॥ शाम-
ळियोजी० ॥ ३ ॥ अबळानी अरज सुणीनें
उजाया, विश्वपति पोते वरवा ॥ शामळियो-
जी० ॥ ४ ॥ प्रहेलादना प्राणलेवा असुरे, अ-
धरम मांड्यो आदरवा ॥ शामळियोजी० ॥
॥ ५ ॥ नरसिंह रूप धर्युं दिनानाथे, दहितनें
झाल्यो वेतरवा ॥ शामळियोजी० ॥ ६ ॥ ला-
खो हरिजननी राखि लज्या, धिरज ऋषिराज
धरवा शामळियोजी० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १३४ ॥

पद राग गोडी.

उडजा पंखिरा, दिन तो रहेगया थोरा एदेशीछे ॥

धऱ्यो मेल धंधो जोनें थै गइ गोडी, धऱ्यो मेल० ॥ टेक ॥ चार पहोर करी पेटनी चिंता, पंखिडां वळ्यां चारो छोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥१॥ नशीबें लखेलाथकि अदकुं मळे नहि, दिन थई शिद मरें दोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥ २ ॥ मिलकत मेलीनें जावुंरे जीवडा, संगे तो नावे एक कोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥ ३ ॥ भगती भजनतणि देश भुलीने, मूरख गयो दसमोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥ ४ ॥ संतसमागम कऱ्यरे सुरो थै, आळस राखशे अहोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥ ५ ॥ भानविना तनें भवमां भमावे, आशा नें तृष्णानी जोडीरे ॥ धऱ्यो० ॥ ६ ॥ अंतरज्यामी ऋषिराजनो स्वामी, तेना गुण गा तांन तोडीरे ॥ धऱ्यो०

॥७॥ पद ॥ १ ॥ दोहेली वेळाना बेली दिनना-
थ दाता दोहेली० ॥ टेक ॥ जनमनरंजन नाथ
निरंजन, भवभयभंजन भ्रातारे ॥ दोहेली०
॥ १ ॥ जगमां असुर जेवा तजे छे तमारी से-
वा, भवो भव एवा अथडातारे॥ दोहेली० ॥ २॥
कोइथी कळाता नथी भण्याथी भळाता नथी,
असुरोथी नथि ओळखातारे ॥ दोहेली० ॥ ३॥
नटवर नागर शुभ गुण सागर, त्रीकम मुनि-
वरत्रातारे ॥ दोहेली० ॥ ४ ॥ हे दिनबंधु हे क-
रुणाना सिंधु, भक्तवछळ पितु मातारे ॥ दो-
हेली० ॥ ५ ॥ हे भवतारण अधमओधारण,
धर्मना धारण धातारे ॥ दोहेली० ॥ ६ ॥ अं-
तरज्यामी ऋषिराजना स्वामी, सेवकनें करो
शातारे ॥ दोहेली० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ हरिनर-

नारायण सगाछो हमारा हरि० ॥ टेक ॥स्वा-
रथियो संसार सकळ छे, माता नें पिता सुत
दारारे ॥ हरि० ॥ १ ॥ गरभसमे प्रभु ज्ञान प्र-
काश्युं, जठराथी जाळवनारारे ॥ हरि० ॥२॥
प्राणपती पुरुषोत्तम एक पळ, नेणांथी नव रहो
न्यारारे ॥ हरि० ॥ ३ ॥ तन मन धन अर्पण छे
तमनें, प्राणथी प्रीतम प्यारारे ॥ हरि० ॥ ४ ॥
सुखसागर एक आपनुं शरणुं, बीजेतो सु-
खना उधारारे ॥ हरि० ॥ ५ ॥ शरणागतवछळ
सत्यसिंधु, खळ जननें बहु खारारे ॥हरि०॥६
दास वछळ ऋषिराजना दीलनी, प्रीतडी पा-
रखनारारे ॥ हरि० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ मनेंतो त-
मारो महोटो भरुंसो मोरारी ॥ मनेतो ० ॥ टे-
का॥ जनम धर्‍या महोर्‍य रोजी जगावो, पछे

प्रगटे दुधाधारीरे ॥ मनेंतो० ॥ १ ॥ विश्वंभर वहाला बरद तमारूं, नाम ऊपर जाउं वारीरे ॥ मनेतो० ॥ २ ॥ जळ थळ पहाड पवनना प्राणी, सर्वेनें पोखोछो संभारीरे ॥ मनेंतो० ॥ ३ ॥ शरणागत केरा छो बेली, सेवकनें सुखकारीरे ॥ मनेंतो० ॥ ४ ॥ शवरी सुदामा विदुरनारे वहाला, अडतामां अहल्या उद्धारीरे॥ मनेंतो० ॥ ५ ॥ असुरसभामांथि अबळा उगारी, लाजभेर पांडवनारीरे ॥ मनेंतो० ॥ ६ ॥ गोडी समे ऋषिराजना गरुवा, प्रेहलादविपत्ति विदारीरे ॥ मनेतो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १३८ ॥

पद राग धुन्य.

भजो गोविंद गोविंद गोपाला, एदेशीछे.

आवो संतो उमंगे धुन्य आदरिये, धुन्य आदरिये भवजळ तरिये ॥ आवो० ॥ टेक ॥ वि-

टभूगने पण पंच विषय छे, ए सुखमां शुं प-
ची मरिये ॥ आवो० ॥ १ ॥ वणमतियां दुनि-
यांने वादे, फोगट फेरा शिद फरिये ॥ आ-
वो० ॥ २ ॥ संतसमागम देवनें दुल्लभ, कोडे
कोडे जरूर करिये ॥ आवो० ॥ ३ ॥ धुन्य
समे ढग लोक अधरमी, दोडी पडे दुखने द-
रिये ॥ आवो० ॥ ४ ॥ रुडुं करंतां कुडूं भलें
कहेंतो, दुरिजनियांथकि शिद डरिये ॥ आ-
वो० ॥ ५ ॥ जेटलिवार संभारिये शामनें, ए-
टला आपण सांभरिये ॥ आवो० ॥ ६ ॥ रा-
जीरहे ऋषिराज रघूवर, वायक एवांरे वाव-
रिये ॥ आवो० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ नंदलाला अ-
मेतो तारां दासडियां, व्रजवहाला अमेता
तारां दासडियां ॥ हरिहरि दासडियांनि पुरो

आसडियां नंदलाला० ॥ टेक ॥ जे मुखें नाम नही प्रभु तारुं, ए मुख ऊपर खासडियां ॥ नंदलाला० ॥ १ ॥ नामप्रतापथकी जम नासे, कळिजुग ले मुखें घासडियां ॥ नंदलाला० ॥ २ ॥ रटन करंतां विते दिन रजनि, दिन दिन करतां मासडियां ॥ नंदलाला० ॥ ३ ॥ नाम भुलावे भेगां थै नघरां, तो अमनें पडे त्रासडियां ॥ नंदलाला० ॥ ४ ॥ प्रेमने आधीन गोपीना प्यारा, प्रेमने वश रम्या रासडियां ॥ नंदलाला० ॥ ५ ॥ नवधामां लागी पूरण लगनी, आठे पहोर ए अभ्यासडियां ॥ नंदलाला० ॥ ६ ॥ जनमोजनम ऋषिराजना जीवन, वैष्णवमां देज्यो वासडियां ॥ नंदलाला० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ राखो राखो

शरणे हवें शांमळिया, हरि हरि शांमळिया-
जी छो बहु बळिया ॥ राखो राखो० ॥ टेक ॥
शेश महेश वडा तम शरणे, शरणविना का-
ळें सहु गळिया ॥ राखो राखो० ॥ १ ॥ ध्रू
प्रेहलाद जनक सनकादिक, शरणथकी सव-
ळा वळिया ॥ राखो राखो० ॥ २ ॥ पोताना
जोरें माया तरे प्राणी, श्रवणे नथी कोइ सां-
भळिया ॥ राखो राखो० ॥ ३ ॥ गीध कपी
गुणका गज ऊपर, धन्य प्रभुजी अढळक ढ-
ळिया ॥ राखो राखो० ॥ ४ ॥ अकळ स्वरूप
सकळ अवतारे, कुड मतिये कदि नां कळि-
या ॥ राखो राखो० ॥ ५ ॥ सहाय करो श-
रणागतनी प्रभु, मूळेंथि दाखला बहु मळि-
या ॥ राखो राखो० ॥ ६ ॥ महेर करी ऋषि-

राजके मोहन, पूरवना वचने पळिया ॥
राखो राखो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ बोलो
बोलो जय जय बद्रीश्वरनी, बद्रीश्वरनीरे
मुनीश्वरनी ॥ बोलो बोलो० ॥ टेक ॥ जय जय
मछ कमठ जय नरहरी, जय जय जय धर-
णीश्वरनी ॥ बोलो० ॥ १ ॥ जय वामन जय
भृगुकुलभूषण, जय रघुपति जगदीश्वरनी ॥
बोलो० ॥ २ ॥ जय जदुनाथ बुद्ध जय कलं-
की, रषभ कपील ऋषीश्वरनी ॥ बोलो० ॥३॥
जय नारद जय व्यास विशारद, जय मोह-
नि मुक्तीश्वरनी ॥ बोलो० ॥ ४ ॥ जय प्र-
थुराज जगन जगकर्ता ॥ जय जय दत्त ज्यो-
गीश्वरनी ॥ बोलो० ॥ ५ ॥ जय हयग्रिव ज-
य हंस धनंतर, सनकादिक शृंगीश्वरनी ॥

बोलो० ॥ ६ ॥ करजोडिनें ऋषिराज कहेछे-
जय जय जय तपसीश्वरनी ॥ बोलो० ॥ ७॥
पद ॥ ४ ॥ ॥ १४२ ॥

संतना महिमा विषे राग धोळ.

बोलता पुरुषनी बुझी ल्योनें वांणी ॥ एदेशी छे ॥

संत कलपतरु शीतळ छाया, बळतां जीवड-
लांना ताप बुझाया, अलख निरंजन आपें
तहां आया तो वेरागनो वाय वायरोरे ॥ १ ॥
सतसंग निर्मळगंगा सोहावे, मध्यम नीर ते-
मां मळि जावे, ते पण गंगा स्वरूप कहावे तो
बलिहारि संतोना बरदनेरे ॥ २ ॥ सतसंग नौ-
तम नाव अमारे, आवी चढो कोइ ऊभुं छे
आरे, आंधळां पांगळां पार उतारेतो भव द-
रियातणो भे मटेरे ॥ ३ ॥ कामधेन मारां सा-
धूडां कहिये, सेवंतां सकळ मनोरथ लहिये,

जीव मटी शिव सहेजमां थैये तो रिध्य सि-
ध्यने शुं कीजियेरे॥४॥अगरचंदन मारा सा-
धु उदासी, वनकटि थैजाय चंदन खासी, नां
जुवे मक्का मथूरां के कासी तो एरंड वांस अ-
भागियारे ॥ ५ ॥संत पारसमणि जगत सक-
ळमां, साचेंथि सेवो के सेवोरे छळमां, परस-
तां लोह टळी जाय पळमां तो कुंदन थैजाय
कार्यमुंरे ॥ ६ ॥ भमरि इयळकेरी जात्य भु-
लाडे, आप बराबर करीनें उडाडे, अंतरआं-
खडि संत उघाडे तो रचना जुवो ऋषिरा-
जनीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ संत शशीसम
शीतळकारी, अमि झरतां रत्या वायक धारी,
शांति करे त्रण ताप निवारी तो आनंद सा-
गर ऊलटेरे ॥ १ ॥ संत धनंतर वैद हमारा,

महा भवरोग मटावणहारा, ओखद अमृत ज्ञांननी धारा तो परमारथ करे प्रेमशुंरे ॥ २ ॥ संत सुरजसम पुरणप्रकाशी, मोह माया महारजनी विनाशी, हंसतणां थाय हैडां हुलासी तो घुवड अधरमीनें गम नहीरे ॥ ३ ॥ संत वडा साहुकार वेपारी, हीरा माणकनी दुकानो हजारी, समजू गराग मळे संसकारी तो पेटी उघाडी द्ये पलकमांरे ॥ ४ ॥ संत हरीकेरा लाडीला हंसा, मोती चुगे न खपे मछमंसा, अळगो करे दुधथी जळ अंसा तो बगलां जुदां पडे बोलतांरे ॥ ५ ॥ संत सुरा मारा गोविंदे घडिया, बेभान थया पीने प्रेमना पडिया, अधरमना दळमां जइ अडिया तो सोळमा शांमत सोभतारे ॥ ६ ॥ ग्रंथ-

पंथकेरी नोबतो गाजे, पाखंडना दळनें करे प्राजे, सहेवास रंग दिधो ऋषिराजें तो जणनारीनें धन्य जाणियेरे ॥ पद ॥ २ ॥ सुघड नायता संत अमारा, दामविना परमारथ द्वारा, पापपडोळ उतारणहारा तो नजर करी घे नीर्मळीरे ॥ १ ॥ संतसमागम दुल्लभ जगमां, रामअमल चढियो रगरगमां, प्रथवी तोडे एवुंछे बळ पगमां तो कीडी दुभंतां कमकमेरे ॥ २ ॥ धन्य धन्य संत फरे एज धरणी, संत सेवे एनी धन्य धन्य करणी, वदन हजारेथि नां शके वरणी तो एक मुखे शुं उचरुंरे ॥ ३ ॥ धन्य धन्य घर जेमां वैष्णव वसता, हरीजन बेसे उठे नित हसता, गमार लोक फरे कर घसता तो पापि पोताने पापे

बळेरे ॥ ४ ॥ नीर्मळ तीरथ ज्यां संत नहाया, मोहनसंग अवीचळ माया, संत विश्राम करे जेनी छाया तो धन्य धन्य जगमां ए झाडनें-रे ॥ ५ ॥ जे कुळमां पाकिया संत साचा, विष्णुंनु नाम वदे जेनी वाचा, तहां कनें तो जम खाय तमाचा तो इकलंतर कुळ उद्धर्‍यां रे ॥ ६ ॥ हरिहरिहरि जपे संत अमारा, गंग बराबर मूखनी धारा, प्राणथकी ऋषिराजनें प्यारा तो भेठिये ऊठिनें भावशुंरे ॥ ७ ॥

पद ॥ ३ ॥ ॥ नीर्मळ सुंदर संतोनां नेणां, निर्मळ वैरागनां भर्यां वेणां, मूरख लोकडियांतणां महेणां तो सांभळतां थाय सूखिया-रे ॥ १ ॥ कृष्णरिझावण पावन कहेणी, रामरिझावण सुंदररहेणी, संशे शोक उपरियां

शेंणी तो ब्रह्मविद्याकेरा भूंमियारे ॥२॥ आ-
पोपुं टाळी बाळी जगआशा, दयाळु गंभिर
दासना दासा, त्रण गूणपर अजब तमासा
तो देखे त्रिवेणीनि तीरमांरे ॥ ३ ॥ वेदम-
र्जादा अहोनिश वहाली, भक्तिविना पळ
एके न खाली, महादशा आवी गई मतवा-
लितो ओळखनाराज ओळखेरे ॥ ४ ॥ कद्-
रजनी पेरें डुंपद काप्यूं, व्रजविनता सम व-
हालोचुं व्याप्यूं, आत्मनिवेदन सर्वस आप्युं
तो बलराय सरखा बनी रह्यारे ॥ ५ ॥ साधु
अहोनिश साधन साधे, एक मनें भगवंत
आराधे, वहालपणूं सतसंगमां वाधेतो आ-
नंदनी छोळ ऊछळेरे ॥ ६ ॥ विषयवास-
ना तो वेरण जांणे, काम क्रोधकेरो अंतज

आंणे, मोक्षपदारथ जीवतां मांणे तो रूडा लागे ऋषिराजनेरे ॥ ७॥ पद ॥ ४॥ १४६॥

॥नरतन वसंत विषे, राग वसंत॥

आनंदनो दरियो भलें आव्यो, नरतन मास वसंत॥ वाजां सकळ अनह्दघनांरे वाजे, सांभळे विरला संत ॥ आनंदनो० ॥ टेक ॥ जरणानी झारी नें ज्ञान गंगाजळ, सत्यनुं श्रीफळ लावो ॥ खेमावाडीमांहि अक्रोध आंबो, नीर्भेनो मोर मगावो ॥ आनंद० ॥ १ ॥ उंचि संगत लावो घउंनीरे ऊंबी, प्रेमनुं कुंकुम काढो ॥ सद्गुरुशब्दोनि फांट्यो भरी भरी, अबिर गुलाल उडाडो॥ आनंद०॥२॥ चोखा विचारना सुंदर चोखा, वहालानें चालो वधावा ॥ रहेणीनी रंभानो मंडप रोप्यो,

सुरतनी सखियो नचावा ॥ आनंद० ॥ ३ ॥
अशोकनां रूडां तोरण ओपे, सुधरम शाथि-
या सोभे ॥ अंतर महेके निराश अरगजा,
भक्त भमर तहां लोभे ॥ आनंद० ॥ ४ ॥ से-
वाना फुलडेथि मंडप छायो, जुक्तिनि गुंथिछे
जाळी ॥ व्रत्तियो आतुर थै वृजनारियो, व-
संत खेले वनमाळी ॥ आनंद० ॥ ५ ॥ नाम
नारायण मीठडा मेवा, ध्यानने थाळे धरा-
वो ॥ लोभ कपूरनि आरति लागे, क्रोधनो
धूप करावो ॥ आनंद० ॥ ६ ॥ फळहूचि शे-
किनें फगुवा बनाया, जमिने वखाण्या छे व-
हाले ॥ पोसलिये ऋषिराज प्रसादी, आतुर
जननें आले ॥ आनंद० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥
नरतन गोकुलमां गिरधारी, खेल करे जुओ

खाशा॥पूरणब्रह्म करे परिपूरण, आहिर भ-
क्तनि आशा॥नरतन० ॥ टेक ॥ प्रथम पा-
पमती हणी पुतना, चिंतानुं झेर चुशीनें ॥
टाळ्यो पछे तरणावत टंटो, राजी किधा छे
रुशीनें ॥ नरतन० ॥ १ ॥ भक्ति जसोदाये
बांध्या छे भूधर, प्रेमने दामणे वहालो ॥ हुं-
पद ममपद झाड उखेड्यां, लीला करे नंद-
लालो॥नरतन०॥२॥वाद वछासुरनो वध
कीधो, शमता कोठीकेरे छांये॥मोह बगासुर
मोहनें मार्‍यो,तपशातणा तटमांहे॥नरतन०
॥३॥ आळस दहित अघासुर आव्यो, सा-
धन बाळक सहायां ॥ एक घडीमांहि ए द-
हित मार्‍यो, अर्भक जीवतां आयां ॥ नरत-
न० ॥ ४ ॥ भणतर ब्रह्मानो गर्व गळ्यो छे,

छोभा पञ्या गुणसिंधू ॥ धुन्य वृंदावनमां चारे धेनो, दयारुपी दिनबंधू ॥ नरतन० ॥५॥ करुणा कुंवारिका वरत करेछे, शीतळता रत सारी ॥ अभेकदंबे चढी अलबेले, नहाल करी व्रजनारी ॥ नरतन० ॥ ६ ॥ दुरिजन मेघ चढ्या दुख देवा, ध्यान गोवर्धन धाऱ्यो ॥ ऋषिराज प्रभु गोकुळ राख्युं, इंद्रनो गर्व उ-ताऱ्यो ॥ नरतन० ॥ ७ ॥ ॥ पद ॥ १४८ ॥

प्रेमलक्षणा भक्तिविषे.

रागअसवारी.

भला तुंतो दागदलूंदा, धोदेरे कपडा धोबीडारे तुंतोदा० एदेशीछे.

जीवो मारा प्राणजीवन हुंतो, वारीरे तमपर वालीडा जीवोमारा ० ॥ टेक ॥ प्राणथी प्यारा नेणांना तारा, हैडानारे हार मनहरनारा ॥ जीवो० ॥ १ ॥ हसी हसी दिल लीधां हेरी, आ

चीत लिधां हेरी॥ लाग्यांरे जगकेरां सुख झेरी॥ जीवो० ॥ २ ॥ कोटी कलप वीते पळ दुर रहेतां, ए दुखरे थाके फणीधर कहेतां॥जीवो० ॥ ३ ॥ लळी लळी ल्युंरे भामणियां, केई पेरेंरे कीधांछें आ कांमणियां ॥ जीवो०॥४॥ नेणकटारी मोहन मारी, घायलरे थैछुं हुंतो गिरधारी ॥ जीवो० ॥५॥ जोइनें जीवुंछुं कशुं कांम न सूझे, बीजुंरे कोइ आमां शुं बूझे ॥ जीवो० ॥ ६ ॥ राज रुपाळा ऋषीराजना रसिया, कौतकरे विना वहाला शुं हसिया ॥ जीवो० ॥ ७ ॥ पद १ ॥ वालीडा मनें वहाला रहेज्यो, लाडीला मनें वहाला रहेज्यो ॥ चातकरे चहाय जेम स्वातिनें ॥ वालीडामनें० ॥ टेक ॥ हरियल पंखीनुं हेत लकडमां, तेविरे प्रीती ह-

रिजनतडमां ॥ वालीडा० ॥ १ ॥ माछलडिनी जळसंगे माया, भूधररे एवा मारे मन भाया ॥ वालीडा० ॥ २ ॥ लोभी नरनी धनपर लगनी, प्यारीरे लागे एहवी रज पगनी ॥ वालीडा० ॥ ३ ॥ मौहेर सुणि मणीधर डोले, दिलडांरे डोलो मारां ए तोले ॥ वालीडा० ॥ ४ ॥ कामीनें ज्यम कामनि प्यारी, एहवीरे अवीचळ रहो यारी ॥ वालीडा० ॥ ५ ॥ पतंगने दीवलडो प्यारो, माधवरे एहवो भाव रहो मारो ॥ वालीडा० ॥ ६ ॥ चकोरनें ज्यम चंद्रमा वहालो, रुदियेरे ऋषिराजने महालो ॥ वालीडा० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ १५० ॥

प्रेमलक्षणा भक्ति विषे,

॥ पद राग प्रभातनी छाया ॥

लागी लागीरे मनें लटकाळाजीनी, पूरण

लगनी लागी ॥ टेक॥ आनंदनो दरीयो उभरा-
णो, भावट भवकेरी भागी ॥ लटकाळा० ॥ १ ॥
लाख फेरा सम खाइनें लालच, त्रणे भुवन-
केरि त्यागि ॥ लट० ॥ २ ॥ सुंदर शामना चर-
णांमां सजनी, आठे पहोर अनुरागी ॥ लट० ॥
॥ ३ ॥ आळस मोहकेरी उंघमांथी, झडप देइ-
नेंरे जागी ॥ लट० ॥ ४ ॥ नाककटां जे-
वी लागे लजामणि, नीर्लज दुनियां नागी ॥
लट० ॥ ५ ॥ हाथे करिनें मारे माथे हरीनुं,
महेणुं लीधुंछे मेंतो मागी ॥ लट० ॥ ६ ॥ रुदे-
कमळ ऋषिराजने वसिया, निरभे नोबत वा-
गी लट० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ तांणी तांणीरे लि-
धां तांणी मारे वालीडे, चीतडलां लिधां तां-
णि ॥ टेक ॥ झेर थयां जगनां सउ सूखडां, ला-

वण्यमारे लोभांणी ॥ मारे० ॥ १ ॥ लोकडि-यांतणी लाजें न लाजुं, भावति बोलो भलें वाणी ॥ मारे० ॥ २ ॥ शिरपर शेष महेशनो स्वामी, धिंगो धणी व्रजदांणी ॥ मारे० ॥३॥ चिंतामणी अणचिंतवि लाधी, कीयारे भव-नि कमांणी ॥ मारे० ॥ ४ ॥ पोसलिये मेंतो अ-मृत पीधां, भावे ते क्यम हवें पांणी ॥ मारे० ॥ ५ ॥ दिलडां खोयां छे माटे डोलुं दिवानी, जीवडलां शुं शके जांणी ॥ मारे० ॥ ६ ॥ रुदे-कमळ ऋषिराजने वसिया, वांसळियें रे वें-धाणी ॥ मारे० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ वारी वारीरे जाउं वारी मारा वालीडाना, मूखडला पर वारी ॥ टेक ॥ ए मुखडे मुनें एक पलकमां, भवजळ बूडतां उगारी ॥ मारा० ॥ १ ॥ ए मू-

खडाना दरशनमाटे, त्यागी थया त्रिपुरारी ॥ मारा० ॥ २ ॥ देखंतांमां थाउं हरखे दिवानी, इंद्रने जाणुं भिखारी ॥ मारा० ॥ ३ ॥ वणदीठे घेलीतूर फरुं छुं, धुजुछुं नेणे जळधारी ॥ मारा० ॥ ४ ॥ आ रोगनुं नथी ओखद जगमां, नाडि न जाणे कोइ मारी ॥ मारा० ॥ ५ ॥ कोटिक वैद भलें मरो कूटी, कोइनी न लागे आमां कारी ॥ मारा० ॥ रुदेकमळ ऋषिराजने वसिया, मनना चोर मोरारी ॥ मारा० ॥ ७ ॥

पद ॥ ३ ॥ दासी दासी रे हुंतो दासी मारा वालीडानी, लाखफेरा हुंतो दासी ॥ टेक ॥ अणतेड्यां मारें आंगणे आव्यां, कोटिक गंगा कासी ॥ मारा वालीडानी० ॥ १ ॥ सेवा लिधीछे करी शिरनां रे साटां, हरामी जनने तो-

हासी ॥ मारा० ॥ २ ॥ सो शिर खोइये तोहे सुंघा, अलबेलो अविनाशी ॥ मारा० ॥ ३ ॥ तेत्रिश कोटिथी नेह टळी गयो, चिंता भागी चोरासी ॥ मारा० ॥ ४ ॥ नरकथकी मनें नरशी लागे, अज्ञानियोनी आशी ॥ मारा० ॥ ५ ॥ श्रीमुखें कही सहु सांभळतां, मनें खवासेण खाशी ॥ मारा० ॥ ६ ॥ रुदेकमळ ऋषीराजने वसिया, वाल्यम वैकुंठवासी ॥ मारा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १५४ ॥

प्रार्थना.

तमे ओरानें आवोरे, कहूं एक वातडली ॥ एदेशीछे ॥

मारा साचा सनेहीरे, बदरीपति बापलिया ॥ मनें भारे भरुंसोरे, जपुं तारा जापलिया ॥ १ ॥ अंतवेळें तो अळगां रे, सगां सहु स्वारथियां ॥ आज हरिजन वाहलां रे, पुरां परमारथियां

॥ २ ॥ आवि अंतसमामां रे, ऊगारो तो ऊ-
गरिये ॥ नाथ मारि तो लज्या रे, जनारि नथी
जरिये ॥ ३ ॥ मारा धर्मधुरंधर रे, अनाथना
नाथ अरे ॥ प्रभु पतित पावनरे, नोधारां ओ-
धार हरे ॥ ४ ॥ गुरु गरिबनिवाजारे, प्रभु मा-
रा प्राणपती ॥ अरे अंतरजांमीरे, सुधारी
द्यो मारी मती ॥ ५ ॥ मछ कछ मनोहररे,
वराह नृसिंह विभू ॥ वेदव्यापक वामनरे,
भृगुकुळभांण प्रभू ॥ ६ ॥ अजोधाना अधि-
पतिरे, सीतापति शोक हरो ॥ व्रजराज वि-
हारीरे, सेवकनी सहाय करो ॥ ७ ॥ बळ बुद्ध
कलंकीरे, दया करो दत्त हरे ॥ हरि हंस प्रथु
प्रभु रे, कल्याणना कत्त हरे ॥ ८ ॥ हरि नारद
हयग्रिवरे, वळी वेदव्यास हरे ॥ दासवछळ

दातारे, हरो भवत्रास हरे ॥ ९ ॥ नाभिराजाना नंदनरे, दया लावि द्रष्टी करो ॥ मुरतीसुत मोहन रे, कपीलजि कष्टी हरो ॥ १० ॥ धेंगि ढाल्य धनंतररें, विधीसुत चार विभू ॥ दासनुं दुख जाणीरे, वहारें चढो जज्ञ प्रभू ॥ ११ ॥ प्रेहेलादनी पीडारे, हणी ततकाळ हरी ॥ तेलकढाइ तातीरे, सुधन्वानि टाढि करी ॥ १२ ॥ रसिया लाज राखीरे, पंचाळिनां चीर पुऱ्यां ॥ पोताना जांणि पांडवरे, हरी तमे दुख हऱ्यां ॥ १३ ॥ एक नामे अजामेळरे, उधारियो एज पळें ॥ गुणका गुण गातांरे, तरी भव तेज पळें ॥ १४ ॥ वणआचारि वांदररे, गण्यां निजदासडियां ॥ गिधपंखिनें गौलोकरे, वसावियो वासडियां ॥ १५

गजराजनें गोविंदरे, जुडें ग्रह्यो जेह समे ॥
हरी बंधन हरवारे, उजाणाता एह समे ॥१६॥
पार वीनाना पापीरे, तार्‍या प्रभु टेक धरी ॥
ध्रव काळजुं मारेरे, नचिंते छुं हुंतो हरी॥ १७॥
विश्वासिनें वाल्यमरे, दगो कर्‍ये दोश अ-
डे ॥ व्रत वाढ्ये तो वीठलरे, कुवामांहि कोश
पडे॥१८॥ सति नारि लुंटातांरे, पतिकेरुं माप
घटे॥ शीश्यनुं सत्य जातांरे, गुरूजीनुं मांन-
मटे ॥ १९॥ सुरव्रक्षने छांयेरे, बेठे ज्यारें देह
बळे ॥ तारें कलपतरुनीरे, वडाइ तो वेगें ट-
ळे ॥ २० ॥ सिंहभरख शियाळेरे, लिधो तारें
सिंह शनो ॥ मोर्‍य सुंणि मधूरीरे, नडोले
भुजंग शनो ॥ २१ ॥ पत्य राखो प्रभुजीरे,
मारि आज मावलिया ॥ नव थैए नमेरारे,

दयाळुछो नावलिया ॥ २२ ॥ वाला कठण
वेळामांरे, सगुं कोइ केनुं नथि॥नाथ छो नी-
रमांनीरे, अव्यां केम मांन अति ॥ २३ ॥ दा-
सपीडातो देखीरे, दिलें नव लावो दया ॥
त्यारें गीतामां गोविंदरे, कृपानिधि केम क-
ह्या ॥ २४॥ महोटो नामनो महिमारे, वखा-
णेछे वेद सदा ॥ आपलुं बरद अहेवुंरे, बुडी-
जाय केम कदा ॥ २५॥ हेठुं नाखे न हरिय-
लरे, अडचुं पगे एक वरां ॥ मेंतो सेव्यां छे
चरणांरे, उमंगे अनेक वरां ॥२६॥ धूळ च-
पटी भींजाशेरे, ताळि लेशे मुरख मळी॥ ब-
रद बांनानुं जाशेरे, विचारीनें जोजो वळी
॥ २७॥ अरे अवगुण जोतांरे, प्रभू केम पा-
ळवशे ॥ पेटमां मारे पाटूरे, जनेतातो जाळ-

वशे ॥ २८ ॥ बच्चां न्याळें नपंखांरे, मळे क्यारें मावडली ॥ एम जोउंछुं जीवनरे, वळी वळी वाटडली ॥ २९ ॥ संत लेइ संगाथेंरे, पधारोनें प्राणपती ॥ ऋषिराजरुदेपतिरे, चहुं तव चरणरती ॥ ३० ॥ पद ॥ १ ॥ १५५॥

मननें शीखामण विषे. राग काफी

मनडा कह्युं मारुंरे, मानी लेनें मनडा कह्युं मारुंरे ॥ टेक॥ मानी लेनें कह्युं मारुं, चोराशीनुं मटे बारुं, वारे वारे तनें वारुंरे मानी० ॥ १ ॥ मायामां तुं सुख मानें, भुजेछे हरीने ध्यानें, सतसंगे लाजे शानेंरे मानी० ॥ २॥ झांजुवानां पाणि जोई, पिवा दोडे प्रित प्रोई, रखडी मरीश रोईरे मानी० ॥ ३ ॥ चपळता पडि चूले, जगमां बेहाल झूले, भर्मनामां शि-

द भूलेरे मानी० ॥४॥ विषयानी गमे वातो, गोविंदने नथि गातो, अवळाई घणि आतोरे मानी० ॥५॥ बदरीपतीनें बेली, करिले कपट मेली, सुधारी ले बाजी छेलीरे मानी० ॥६॥ऋषिराज हरी रीझे, काम एवुं करी लीजे, प्रभूरस नीत पीजेरे मानि० ॥७॥पद॥ १॥

मननो विश्वास करवो नहि.

मननी न कोइ करोरे, पतिज पापि मननी न कोई करोरे ॥ टेक॥ कोइ न पतिज करो, दिन दिन बहु डरो, तो सहेजें भव तरोरे पतिज० ॥१॥ चोरमां अहारि चोर, हिणामां हरामखोर, कपटी कठोर ढोररे पतिज० ॥२॥ बांधिये तो नावे बंधे, ढापलुं मायाने धंधे, कह्युंछे पंचमकंधेरे पतिज० ॥३॥ रषभ प्रभुयें

पेख्यूं, मननें लबाडि लेख्यूं, सिधियोसामुं न देख्युंरे पतिज०॥४॥ सुभरी रुषियें आंणी, मननी पतिज आंणी, तप थयुं धुळधांणीरे पतिज०॥५॥ मनने भरुंसे रुध्या, सिध नें साधक वध्या, पराशर पडिगयारे पतिज०॥६॥ ऋषीराजरीत्य अहेवी, मननी पतिज केवी, जुगारीनी मात जेवीरे पतिज०॥७॥पद॥२॥

मनना अजब ख्याल विषे.

मनुवो अखंड करेरे, अजब ख्याल मनुवो अखंड करेरे ॥ टेक ॥ मनुवो अखंड करे, पळमां पाखंड धरे, पळमां ब्रह्मांड फरेरे अजब० ॥ १ ॥ पळमां मजुर बने, पळमां तो सुर बने, कायर करूर बनेरे अजब० ॥ २ ॥ पळमां वांदर जेवूं, पळमां उंदर जेवूं, पळमां तो खर जे-

वूंरे अजब० ॥ ३ ॥ पळमां भुपाळ बने, पळ-
मां गोवाळ बने, पळमां शियाळ बनेरे अज-
ब० ॥ ४ ॥ पळमां तो क्रोधरुप, पळमां तो
ज्योधरुप, पळमां विरोधरुपरे अजब० ॥ ५ ॥
जुवे न कुठाम ठाम, करे एनुं धार्युं काम, ह-
रामीनी बहु हामरे अजब० ॥ ६ ॥ लोक वेद-
तणी लाज, माने नहि दगाबाज, रिश आं-
णे ऋषिराजरे अजब० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

मननें वश्य करवा विषे.

चपळ चोर मनरे, जीतो संतो चपळ चोर म-
नरे ॥ करो वश्य चपळ चोर मनरे ॥ टेक ॥
ध्यांननी लगाम धारो, सुमरण दाम धारो,
विषया रातब वारोरे करो वश्य० ॥ १ ॥ तप-
ना ताजणिया, वेरागदोरे वणिया, चाबक

गुरु बणियाछेरे करोवश्य० ॥ २ ॥ सतसंग रे-
तमांहि, खेमजिना खेतमांहि, थकवो फेरवि
त्यांहिरे करोवश्य० ॥३॥ पवननो थंम थापो,
रणंकार सिडि मापो, मन भूतडाने आपोरे
करो० ॥ ४ ॥ मन गज मतवालो, ज्ञांननो
अंकुश झालो, भगती भजन भालोरे करो०
॥५॥ काम क्रोध लोभ मोह, चारना उपर द्रोह,
चरणे जंजिर लोहरे करो० ॥६॥ शिखामण दे-
उं छेली, देशोमां धिरज मेली, ऋषिराज राम
बेलीरे करो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १५९ ॥

पद राग गर्बी, धीरज विषे.

मारुं मन झोयूंरे राधावरने लटके एदेशीछे ॥

धन्य संतोनेरे, धीरज राखी धरथी ॥ न डग्या
दुरिजनियांना डरथी धन्य संतोनेरे० ॥टेक॥

श्वान भसे पण श्वानसामुं, भसाय नहि कुं-
जरथी धन्य० ॥ १ ॥ वांदरना दांतियांने वा-
दे, नथाय तेवुं नरथी धन्य० ॥ २ ॥ पांच व-
रसना प्रेहेलादजीनी, छाति कठण वज्जरथी
धन्य० ॥ ३ ॥ हजार वाते हरकत पहोची, पां-
डवनें पामरथी धन्य० ॥ ४ ॥ रोज रगडगत
वेठी भभीक्षण, उछऱ्या ते अवसरथी धन्य० ॥
॥ ५ ॥ हरीचंद्र हेरान थया पण, नव तोड्युं
नटवरथी धन्य० ॥ ६ ॥ ऋषिराज बलिहारी
बळनें, तोड्युं गोरना घरथी धन्य० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ १ ॥

वैराग विषे.

धन्य गोपीचंदरे, वेरागनें जांउं वारी ॥ मम-
ता सर्वस नांखी मारी धन्य गोपीचंदरे० ॥

टेक ॥ सहेज वातमां तजी सोळसें, नव ज्यो-
बनियां नारी धन्य गोपी० ॥ १ ॥ झेर थया
जरियांनी जामा, टुटेली कंथा धारी धन्यगो-
पी० ॥ २ ॥ सोनातणा सुखपाल तज्या वळि,
पगमां नहि पेंजारी धन्यगोपी० ॥ ३ ॥ पडी
मुकी जुओ एक पलकमां, झगमग कनक-
कचारी धन्यगोपी० ॥ ४ ॥ कनकथाळ पक-
वांन तजीनें, वन वन अलख पोकारी धन्य-
गोपी० ॥ ५ ॥ सुख संपत्य संसार साहेबी,
स्वपने नव संभारी धन्यगोपी० ॥ ६ ॥ ऋ-
षीराज रीझ्या वेरागें, वाल्यम कुंजविहारी
धन्यगोपी० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

प्रेम भक्ती विषे.

धन्य गोपीजनरे, प्रेमपणे हृद्यवाळी ॥ वश्य

करि लीधा श्री वनमाळी धन्यगोपीजनरे, प्रेमपणे० ॥ टेक ॥ लोक कुटंबनी लाज तजीनें, बरद राख्युं बरदाळी धन्यगोपीजन० ॥ ॥ १ ॥ मात पिता सुत बंधव महेल्यां, खावन न शक्या खाळी धन्यगोपीजनरे० ॥ २ ॥ वांसलडीनो शब्द सुणंतां, तननी सुधबुध टाळि धन्य० ॥ ३ ॥ नफट लोकनी हरकत न गणी, बरकत नांखी बाळी धन्य० ॥ ४ ॥ लक्षमीथी घणि मोहोटप लीधी, कूण बचारी काळी धन्य० ॥ ५ ॥ कोटि भुवनना करतासाथें, रात्य दिवस रंगताळी धन्य० ॥ ६ ॥ वाहवाह ऋषिराजें व्रजनी, भक्ति अलोकिक भाळी धन्य० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

रागी मुक्तनी समजण विषे.

धन्य धन्य समजणरे, जनकरायनी जाणूं वंदन करीनें नीत्य वखाणुं धन्यधन्य समजणरे० ॥ टेक ॥ अलखत जोतां इंद्र बराबर, मोहतणे मुख छांणूं धन्य० ॥ १ ॥ हरिरस पीतां हवेलि सळगी, दिलडुं नव डहोळाणूं धन्य० ॥ २ ॥ एकांते छळवा आवि अपछरा, ज्योगिनुं मतुं जणाणूं धन्य० ॥ ३ ॥ रंगमहोल तो रान सरीखा, भभुत बराबर भाणूं धन्य० ॥ ४ ॥ सुळी अने सिंहासन सरखां, लेंट बराबर नाणूं धन्यधन्य० ॥ ५ ॥ वेरागना उपर हय वाळी, गादीनुं काम गणाणूं धन्य० ॥ ६ ॥ ऋषीराज बलिहरि रायनें, हरदम नाम जपाणूं धन्य० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १६३ ॥ ॥

मुक्तना आनंद विषे.

जे कोइ अंबिकाजि मातनें आराधशेरे लोल एदेशीछे.

भलें शुकन थाओ सारा, आनंद छेरे लोल ॥ मळो लाकडांना भारा आनंद छेरे लोल ॥ १ ॥ भलें नवे ग्रहो रूठो, आनंद छेरे लोल ॥ भलें दुधें मेह त्रूठो आनंद० ॥ २ ॥ हाल मरणथी न बिहिवुं, आनंद० ॥ भलें क्रोड्य वरस जीवुं आनंद० ॥ ३ ॥ भलें पुष्प लेइ पूजो, आनंद० ॥ भलें धूळ नांखि धुजो आनंद० ॥ ४ ॥ गणो गुणियल के गांडो, आनंद० ॥ भलें भावे एम भांडो आनंद० ॥ ५ ॥ गणो रोचुवो के रंडी, आनंद० ॥ भलें परखो पाखंडी आनंद० ॥ ६ ॥ ऋषिराजना रुदाये, आनंद० ॥ व्यापि रह्यो छे सदाये आनंद ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ कोइनो खूटव्यो न खूटे, आनंद छेरे लोल ॥ चोर हाक्यम नव

लूटे आनंद० ॥ १ ॥ भलें मळो हाथि होदो, आ० ॥ भलें बंधिखाने बांधो आ० ॥ २ ॥ भलें रहुं सदा भोगी, आ० ॥ भलें रोज रहुं रोगी आ० ॥ ३ ॥ भलें मळो लूखि भाजी आ० ॥ भलें रसोइयो ताजी आ० ॥४॥ भलें थीर मान थापो, आ०॥ भलें अपमान आ-पो आ० ॥ ५ ॥ वेम बळी थयां वानी, आ० ॥ ध्रव काळजुं छे ध्यानी आ० ॥ ६ ॥ ऋषीरा-ज राम रीझे, आ० ॥ हवें काम एज कीजे आ० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ आते साचूं के स-पनुं, आ शुं थयुंरे लोल ॥ जगत जाणे छे खपनुं ते क्यां गयुंरे लोल ॥ १ ॥ माया मरे-लि शी भाळुं, आ शुं० ॥ काम कळिजुगनुं काळुं, ते क्यां० ॥ २ ॥ आखुं जगत लागे

अवळुं, आ शुं० ॥ सगां काम करे सवळुं ते
क्यां० ॥ ३ ॥ सूख दूख थयुं सरखूं, आ शुं० ॥
नेणां भरी लोक निरखूं ते क्यां० ॥ ४ ॥ डा-
ह्युं लागेछे दिवानुं, आ शुं० ॥ पाप पुन्यत-
णुं पानुं ते क्यां० ॥ ५ ॥ जमण लागे वेळ्य
जेवुं, आ शुं० ॥ नरक चोराशिनुं देवुं ते
क्यां० ॥६॥ ऋषिराज राम राजी, आ शुं०॥
मंन मेवासी पाजी ते क्यां० ॥ ७ ॥ पद
॥ ३ ॥ ॥ हवें कूंण जाय कासी, चिंता टळीरे
लोल ॥ मळ्या वैकुंठवासी वेळा वळीरे लो-
ल ॥ १ ॥ शीद वात राखुं छानी, चिंता० ॥
मनें वात लीधि मानी वेळा० ॥ २ ॥ केफ
कान्यमी चढी छे, चिंता० ॥ गांठ्य प्रेमनी प-
डी छे वेळा० ॥ ३ ॥ अशल वात ओळखा-

णी, चिंता० ॥ किया जनमनी कमाणी वे-
ळा० ॥४॥ खलक सरजनार खोळ्यो, चिं-
ता० ॥ हरखनो समुद्र छोळ्यो वेळा० ॥५॥
जगत तरखलाशुं जाणूं, चिंता० ॥ मोक्ष
जीवतां हुं मांणूं वेळा० ॥६॥ ऋषीराज रा-
म राजी, चिंता० ॥ दुरीजंन बळो दाझी वे-
ळा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १६७ ॥

दुरीजननो त्याग, राग केदारो.

नहिकरुं नहिकरुं नहिकरूं, दुरिजनियांनि सं-
गत नहिकरूं ॥ टेक॥ वसतिमां वसवानो न-
हि ज्योग आवे, तो जंगलमां फरतो फरूं दु-
रि० ॥१॥ शब्द सुण्ये आवे श्रवणांमां च-
सका, तो झाळी झाळी नेणे जळ भरूं दुरि०
॥२॥ पासे बेठाथकि त्रास पडेछे, तो अड-

वाथी उलकी मरूं दुरि० ॥ ३ ॥ समरण तार तोडावेछे सहेजें, तो धीरज केम करी धरूं दुरि० ॥ ४ ॥ वाटे ने घाटे जतां नित्य वळगे, तो जंगलनुं जाणे जांखरूं दुरि० ॥ ५ ॥ सुळीनुं दुख हजी कांक सारुं, तो दुरिजनथि हुंतो बहु डरूं दुरि० ॥ ६ ॥ दुरिजनथी ऋषिराजने दावो, तो पापीनुं मुख थज्यो परूं दुरि० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

संतसमागमनी इच्छा विषे.

जो मळे जो मळे जो मळे, रुडो संतसमागम जो मळे ॥ टेक ॥ त्रीविधि ताप वुझे तज वेळा, तो शीतळता अंतरें ढळे रुडो० ॥ १ ॥ रुदिया नगरमांथि साव उचाळे, तो अवगुण सरवे ऊचळे रुडो० ॥ २ ॥ आतमलक्षतणी अग-

नीमां, तो मोहनां मुळ बधां वळे रुडो० ॥ ३ ॥
सागरमांहि भळे जेम सरिता, तो भगवतमां
वरती भळे रुडो० ॥ ४ ॥ धर्म सनातनमां था-
य धृढता, तो वेरागनी अवधी वळे रुडो० ॥५॥
भक्तिविना बिजुं भांन रहे नहि, तो ज्ञांन हे-
माळे मन गळे रुडो० ॥ ६ ॥ ऋषिराज वारि
साधूनि संगत्य, जीवदशा जीवनी टळे रुडो०
॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

सुरवीरपणा विषे.

नहि भरुं नहि भरुं नहि भरूं, पाछां पगलां हवें
हुंतो नहि भरुं ॥ टेक ॥ समरण बखतर पहे-
रूं शरीरें, तो अहं ब्रह्म मुखें उचरूं ॥ पाछां०
॥ १ ॥ तुळसीपान मुखमां लेइ मुकुं, तो प्र-
थमथी डाभ पाथरूं पाछां० ॥ २ ॥ सतस-

मशेर खेमा कर खांडू, तो धिरजनि ढाल्य आगळ धरूं पाछां० ॥ ३ ॥ मृत्युज्योगमां मुहुरत साधुं, तो शीश उतारीनें संचरूं पाछां० ॥ ४ ॥ कांम क्रोध मद लोभ मळे तो, तो कापी कापी कटका करूं पाछां० ॥ ५ ॥ अधरम वाघनो अंतज आंणुं, तो ढुंगासिंहने ढुंढतो फरूं पाछां० ॥ ६ ॥ रोकणहार ऋषिराजने कूण, मारुं केपोते हुं मरूं पाछां० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

देहाभिमांन तजवा विषे.

कणकरे कुणकरे कुणकरे, गंदि देहनु, अभीमांन कुणकरे ॥ टेक ॥ प्रथवी पवन जळ अगनी गगननी, तो गांठ पडीछे तेतो नरे गंदि० ॥ १ ॥ लेंटलाळ गळफानुं भरेलुं, तो खोखुं पानानी पेठें खरे गंदि० ॥ २ ॥ पाच परु मळमूत्रनुं

पुतळुं, तो रात्य दिवस झरतुंझरे गंदि० ॥ ३ ॥
हाडपिंजर पर चांबडुं आळुं, तो लोहि बधे
फरतुं फरे गंदि० ॥ ४ ॥ नखथि शिखा सुधि न-
रक भर्युंछे, तो देखी जोतां दिलडुं डरे ॥ गंदि०
॥ ५ ॥ पाणीतणा परपोटानि पेठें, तो रहेवा-
नी धिरज कुणधरे गंदि० ॥ ६ ॥ तननो माल
ऋषिराजें तपाव्यो, तो कंपि कंपि मन थरथरे
गंदि० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १७१ ॥

मायापर स्थिती विषे राग काफी.

॥ क्यारें मळशे मनें कांनरे, जोशीडा जोश जुवोनें ॥ एदेशीछे ॥

कायरनुं नहि काम, न्यारो भाई पंथ अ-
मारो कायरनुं नहि काम ॥ टेक ॥ पेट कटारी
पहेरीनें पहेलथी, संचरवूं संग्राम न्यारो भा-
ई० ॥ १ ॥ त्रण भुवनना सुखनी त्रष्णा, हजार
वार हराम न्यारो० ॥ २ ॥ विषयि जननें वेण

अमारां, दीधा जाणिये डाम न्यारो० ॥ ३ ॥
सहेज समाधी सास उसासें, नाभियें रटवुं
नाम न्यारो० ॥ ४ ॥ अष्टसिद्धि नवनीधी ला-
गे, गंठीचोर गुलाम न्यारो० ॥ ५ ॥ आ दु-
नियांमां दहेरा दीधा, मायापार्य मुकाम न्या-
रो० ॥ ६ ॥ ऋषिराज आनंद रहे नित, जा-
तां तन धन धाम न्यारो० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ मर-
जीवा रस माणेरे, जिवे तेनें भेद जडे नहि ॥
मरजीवा रस माणे ॥ टेक ॥ अढार भारमां
अमर बूटी, ज्योगी विरला जाणेरे जिवे०
॥ १ ॥ आंखे अंधो कंठें कोयली, भुख्यो उठे
भऱ्ये भाणेरे जिवे० ॥ २ ॥ मरण धारिनें महा
जळें जाय ते, अमूल्य मोतिडां आणेरे जिवे०
॥ ३ ॥ हेरण होय तो हीरो जणाशे, परखाशे

नहि पहाणेरे ॥ जिवे० ॥ ४ ॥ दोर उपर नट खांडे खेले, मोज मळे ते टाणेरे जिवे० ॥ ५ ॥ तेल भरेली ञांसळि जाळवी, शहेर तपाश्युं एक शाणेरे जिवे० ॥ ६ ॥ ऋषिराजमतनो अमृत रस, चखाय नहि रंक राणेरे जिवे० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

जीवने मायानुं आवृण, ते विषे.

जीवतणुं नहि जोर, हेंडी शके पंथे अमारे॥ जीवतणुं नहि जोर ॥ टेक ॥ हेंडवा जायतो हरकत महोटी, घरधंधो वनघोर हेंडी० ॥ १ ॥ अति वीकट छे मारग आडा, कुटंब पहाड कठोर हेंडी० ॥ २ ॥ धन विद्या मद नें वळि मतना, आडा थुवोरना ओर हेंडी० ॥ ३ ॥ दशो दीशामां वेंटी वळ्या छे, चोविश खापरा चोर

हेंडी० ॥ ४ ॥ मेघघटा जोई नाचवा मांडे, कनळी वनना मोर हेंडी०॥५॥शरद पुनमनी सुरता सांधे, चांदो जोइ चकोर हेंडी० ॥६॥ ऋषिराज जळकूकडिराहें, धीर धरे नहि ढोर हेंडी० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

आसुरीजीवनेंबोध नलागेतेविषे

बोधकमां नहि बाध, पात्रमां पाप रह्यूं छे॥ बोधकमां नहि बाध ॥ टेक॥ पारस परशे हेम न होयतो, आयसनो अपराध पात्रमां०॥१॥ पलळे नहि पाषाण कदापी, उंडूं नीर अगाध पा० ॥ २ ॥ सरावनारो कहोनें शुं करे, अव-ळचंडीनुं आध पा० ॥ ३ ॥ दरपणमां रवि पुरण दरसे, दुंणीनी क्यां करुं दाद पा० ॥ ४ ॥ सुरज ऊग्ये सरवे देखे, उलक घे अपवाद

पा० ॥ ५ ॥ देवजग्यामां दारा देखी, महेले छे मरजाद पा० ॥ ६ ॥ सर्वे सुणे ऋषिराजनी रचना, सरखो न लहे स्वाद पा० ॥ ७ ॥

॥ पद ॥ ४ ॥ १७५ ॥

राग भैरव, नामस्मरणनो महिमा.

नरनारायण नरनारायण जीभलडी तुं जप्यरे, चंचळता चतूराई चरणमां अरप्यरे ॥ नरनारा० ॥ टेक ॥ नरनारायण नरनारायण नाम मंत्र महोटो, भवजळ दरियाव नाव जुगल नाम जोटो ॥ नर० ॥ १ ॥ नरनारायण २ जाप एज जादू, वेरी वश थाय काम क्रोधनें विवादू ॥ नर० ॥ २ ॥ नरनारायण २ नाम तोपगोळो, तोडे अज्ञानकोट टळे मोह टोळो ॥ नर० ॥ ३ ॥ नरनारायण २ नाम बडी बू-

टी, जनम मरण जबर रोग तरत जाय टुटी ॥ नर० ॥ ४ ॥ नरनारायण २ नाम शुकन सारा, अगणित अवज्योग ज्योग नां नडे नठारा ॥ नर० ॥५॥ नरनारायण २ नाम महोटी सीद्धी, नरकतुल्य अवर सकळ रीद्धि सिद्धि नीधी ॥ नर० ॥६॥ नरनारायण २ नाम महोटी माजा, ऋषिराजनें निवाजनार विश्वराजा नर० ॥७॥

पद ॥ १॥ नरनारायण नरनारायण जप्यरे करमाळा, चपळतानी चाल बदल महेल बिजा चाळा ॥ नर० ॥ टेक ॥ नरनारायण २ बोल्य मारि नाभी, लख चोराशी लेंट तुल्य दूर थाय डाभी ॥ नर० ॥ १ ॥ नरनारायण २ समर मारि छाती, हरदमें हजारवार ग्रिवा रहेनें गाती ॥ नर० ॥ २ ॥ नरनारायण २ बोल नाक मारा,

त्रिवेणीनी तीरमांहि पाज्यनें पोकारा ॥ नर०
॥ ३ ॥ नरनारायण२ नाम बोल नेणां, कोटि
भमर शब्द तुल्य कान सुण वेणां ॥ नर०॥४॥
नरनारायण२ उच्चर नवसें नाडी, रग रगमां
भजन रंग पास घेनें पाडी॥ नर० ॥ ५॥ नर-
नारायण२ नाम बोल मनरे, नखथि शिखा
सहित तुंतो नाम बोल तनरे॥ नर० ॥६॥ आठ
पहोर आज उद्यम, वीरहाक वागी, ऋषि-
राज रोम रोम, नाम धुन्यलागी ॥ नर० ॥
॥ ७॥ पद ॥ २ ॥ १७७॥

दीलनी रामायण.

॥ मीठडां गोरस ल्योरे गोरस ल्यो ॥ एरागनें मळती देशीछे ॥

दिलमां देखील्योरे देखील्यो, रघुनाथजी-
नो खूब रंग खील्योरे दिलमां० ॥ टेक ॥ हांरे
गंग सरजु तो शांतवृत्ती सूरी, नित्य नहाय

तेना दोश थाय दूरी, हांरे प्रेम कोटमां अ
ज्योध्यापूरीरे दिलमां० ॥ १ ॥ हांरे परमारथ
तो दशरथ पीता, मात कौशल्या हरिगूण
गीता, हांरे शुद्धबुद्धी तो जांणज्यो सीतारे ॥
दिल० ॥ २ ॥ हांरे ब्रह्महवेलीमां रमे राम हि-
रो, जापअजंपा धनुषबांण धीरो, हांरे वडो
वीवेक लछमन वीरोरे दिल० ॥ ३ ॥ हांरे शु-
द्ध धर्म धारज्यो वसीष्टस्वामी, ज्ञानरूप भर-
त मोक्षपंथगामी, हांरे राग रहियतनी वेदना
वामीरे दिल० ॥ ४ ॥ हांरे ज्योग जंगलमां जी-
वदया झाडी, चित्रकोट चीत पात्रपुन्य पहा-
डी, हांरे दीनोनाथ करे खेलमांहि दहाडीरे
दिल० ॥ ५ ॥ हांरे सत्य सुग्रिव हनमान हरख
कदे, विद्या वांदरनी फोज थई उदे, हांरे रोस

राखसनां कंपियांछे रूदेरे दिल० ॥६॥ हांरे नळ नील नीयम छे शिलाट सारा, भवसागरनी पाज्य बांधनारा, हांरे ऋषीराज राम सुवेळें उतारारे दिल० ॥७॥पद॥१॥ ॥हांरे दिलमां देखील्योरे देखील्यो, राय रावणनो खूब रंग खील्योरे, दि० ॥ टेक ॥ हांरे लोभसागरमां मायापूरि लंका, कपट कोटउपर वाजे दोषडंका, हांरे वचें वसिया छे मोह वीर वंकारे दि० ॥ १ ॥ हांरे काम रावण तो नित्य रह्यो कोपी, लोक वेदतणी लाज बधि लोपी, हांरे अहेवी अनीतिनी फोज बूरि ओपीरे दि० ॥ २ ॥ हांरे क्षमा राणी मनोवरी छे खाशी, शीख दीधामां गइ जीभ घाशी, हांरे तोहे जोयुं नहि मूरखे तपाशीरे दि० ॥ ३ ॥ हांरे क्रोध

कुंभकरण भाइ जुओ केवो, तर्कें त्रष्णानी सोव्य तांणे तेवो॥ हांरे अहंकार इंद्रजीत सूत एहेवोरे दि० ॥४॥ हांरे फल थंभ धजा पापनी फरूके, अजस चोघडियां अवसर न चूके, हांरे मिथ्या कचारी मूरखता न मूकेरे दि० ॥५॥ हांरे शीश दशे दीश मूगट मछरना, अभिमान छत्र प्राण दुभे परना, हांरे शोक सिंहासन चोरगूंण चरनारे दि० ॥६॥ हांरे कारभारी अज्ञांन करे कामूं, एहेवुं रावणनुं राज्यछे नकामूं, हांरे ऋषीराज राम जुओ एना सामूंरे दि० ॥७॥ पद॥२॥ ॥ हांरे दिलमां देखील्योरे देखील्यो, राम रावणनो संग्राम खील्योरे दिलमां० ॥ टेक॥ हांरे प्रथम अंगद वैराग गया आपें, जेवा उंदरोने बिहि-

वराव्या सापें, हांरे एहेवुं करिआव्या रामने प्रतापेंरे दि० ॥ १ ॥ हांरे दैवि फोज चढी दीनानाथकेरी, कपट कांगरां तमांम लीधां घेरी, हांरे शुरा शोकमां सुकाय शेरि शेरीरे दि० ॥ २ ॥ हांरे ईंद्रजितें मारि अनाचार बरशी, वागि लक्षमणनें तरत छाति सरशी, हांरे तेनि मूर्छा थई घणीक नरशीरे दि० ॥ ३ ॥ हांरे अमर दीवो सतसंगनो उपाडी, लाव्यो वीर जेनी अंजनि छे माडी, हांरे तरत लक्षमणनी मूर्छा मटाडीरे दि० ॥ ४ ॥ हांरे जापअजंपानां बाण छूट्यां ज्यारें, कुंभकर्ण ईंद्रजीत मुवा त्यारें, हांरे पछे कुंण चढे रावणनी वारेंरे दि० ॥ ५ ॥ हांरे रावण मारिनें लंका लुंटि लीधी, दास हतो तेनें राजगादी दीधी, हांरे सिता भे-

ठियां नें लीलालेहेर कीधीरे दि० ॥ ६ ॥ हांरे वहालो वैमाने बेशिनें घेऱ्यआव्या, सिता सहित वळि सखा संगें लाव्या, हांरे ऋषीराजें भाव मोतिडे वधाव्यारे दि० ॥ ७ ॥ पद ॥ ॥ ३ ॥ ॥ हांरे दिलमां देखील्योरे देखील्यो, सकळ तीरथनो खूब संघ खील्योरे दिलमां० ॥ टेक ॥ हांरे ज्ञांन गंगाजळ कृष्णकथा काशी, ज्योगजगन्नाथ अवध संतआशी, हांरे कुरुखेत्र कोमळचीत वीश्वासीरे दि० ॥ १ ॥ हांरे अवंतीपुरी आचार सिंधु सेवा, धिरज धरणीधर दान देविदेवा, हांरे राम राम राम राम वाणि रेवारे दि० ॥ २ ॥ हांरे दया द्वारामति बद्रिनाथ बानूं, पुरि सुदामानी शांति पुन्य छानुं, हांरे मूनिवृत्त सहेर मथुरां

हुं मानुरे दि० ॥ ३ ॥ हांरे तीव्र तपशा तो जाणवी त्रिवेणी, सेतुबंध रामनाथ रुडि रहेणी, हांरे महिसागर तो क्षमा मोक्षदेणीरे दि० ॥ ४ ॥ हांरे प्रभुआशरो प्रयागराज परखो, नदी सरस्वती निम्रतानें निरखो, हांरे आबुराज तो अक्रोध मेरुसरखोरे दि० ॥ ५ ॥ हांरे गुरुशिक्षा तो गोमतीनो आरो, धर्मधारणा तो साभ्रमति धारो, हांरे सुविचार गीरनार पहाड प्यारोरे दि० ॥ ६ ॥ हांरे विधि वीवेक संतोष विष्णुस्वामी, निलकंठजि वैराग नीस्कांमी, हांरे ऋषिराजें खोळि जोयुं नथी खांमीरे ॥ दि० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १८१ ॥

नवधा भक्ति विषे.

पद राग धोळ, घणी देशीयोमां गवायछे.

संतो भक्ति श्रवण पहेली साधोरे, एक चीतें-

थी श्रवणे आराधोरे ॥ १ ॥ वीणा जंतरनी सुणि वाणीरे, मृगलां तजें चारो नें पाणीरे ॥ २ ॥ मळे एकठां शब्दोनां महोयांरे, एक सुरता अचळ चीत प्रोयांरे ॥ ३ ॥ एवा थैनें सभामांहि आवोरे, त्योनें आ टाणे लाखेणो लहावोरे ॥४॥ जेवां चीत्रेलां भींतमां चीत्ररे एवा थैने बेसो मारा मीत्ररे ॥५॥ पेहली भक्ती तो प्रीक्षतें माणीरे, विधि प्रेमेंथी शुकजिनि वाणीरे ॥ ६ ॥ ऋषिराजनि आवी छे रीतीरे, जाणी त्योतो जशो जगत जीतीरे ॥७ पद ॥ १ ॥ बिजि कीरतन भक्तिमां बुझोरे, प्रीतें प्रभुजिनें शब्देथी पूजोरे० ॥ १ ॥ जेवि वीहीवामां खीले जानडियोरे, जांणे चिंतामणी मणी जडियोरे ॥२॥ एवा प्रेमेंथी हरि-

गुण गावोरे, फरि अवसर नहि मळे अहावो-
रे ॥ ३ ॥ नव घासे जिभडली तो जरियेरे,
आठे पहोर मुखेंथी उचरियेरे ॥४॥ अवतार
चरित्र उमंगेरे, गातां शीखिये संतोने संगेरे
॥५॥ बिजि भक्तती तो नारद बोलेरे, गुलतान
थई दिले डोलेरे ॥ ६ ॥ ऋषिराज एवी रीते रा-
चेरे, गातां कीरतन नटवर नाचेरे ॥ ७॥ पद
॥ २ ॥ त्रिजि समरण भक्ती तो तारेरे, भव-
सागर पार्य उतारेरे ॥ १ ॥ नव हाले जिभड-
ली तो जरियेरे, सासोसास हरीनें समरियेरे
॥२॥ नाभिथी बोलो कंठ लगणियांरे, अहावी
भक्तीनां ल्युरे भांमणियांरे ॥ ३ ॥ जेम लाखो
क्रिया करे लोभीरे, तोहे सुरता तो धनपर थो-
भीरे ॥ ४ ॥ चरे गावडली वनचारोरे, वीसरे

नहि वाछडो प्यारोरे ॥ ५ ॥ एम बेसतां हरतां नें फरतांरे, रहेवुं संतोने समरण करतांरे॥६॥ त्रिजि भक्ती त्रिलोचनकेरीरे ॥ ऋषिराजने अंतरें घेरीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ चोथी भक्ती तो संतोनि सेवारे, घेऱ्य बेठे गंगाजी नें रेवारे ॥ १ ॥ हाथ करुणा करी दीधा हरीयेंरे, कोडे कोडे सेवा नीत्य करियेरे ॥ २ ॥ मांन मूकिने सेवा संभाळोरे, रीझे नंदकुवोर लटकाळोरे ॥ ३ ॥ बीजी भक्ती सुगम सुखदाईरे, सेवा भक्ती कठण छे भाईरे ॥ ४ ॥ अभिमानीने पासे न आवेरे, ॥ भलें नाचे खुंदे भले गावेरे॥५॥ सेवा भकृति तो शवरीने सोहियेरे, हमारा हो तो राखवी जोइयेरे ॥ ६ ॥ ऋषिराज के मोक्षनी दातारे, सेवा भक्ति करे सुखशातारे॥७॥

पद ॥ ४ ॥संतो पांचमी अर्चन भक्तीरे, साचा भावनि जोइये छे शक्तीरे ॥ १ ॥ नंदलाला-नां लाड लडावोरे, फुल चंदन थाळ धरावो-रे ॥२॥ एना भोगी तो अंबरिख जेवारे, शुद्ध बुद्धिनी पांचमि सेवारे ॥ ३ ॥ छठि भक्ति तो वंदन साचीरे, प्रभु पासे गरुडजीये ज्याची-रे ॥ ४ ॥ हरि के हरिना जन जोइनेरे, शीष्य नांमिये डुंपद खोइनेरे ॥ ५ ॥ छठि भक्तिथि सोभेछे स्रष्टीरे, छठि भक्तिथि वरसेछे वृष्टी-रे ॥ ६ ॥ जे कोइ संतोने चरणे नमेछेरे, ऋ-षिराजना गुरुनें गमेछेरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ५ ॥ दास भक्ति तो सातमी देखूंरे, एना मूलनुं नहि थाय लेखूंरे ॥१॥ आतो भक्तिनि वातोछे ऊं-डिरे, दासभक्तिनी मुक्तिछे लूंडीरे ॥२॥ ज्ञां

नहेमाळे मन जेनुं गळियूंरे, दास भक्तिनुं पद तेनें मळियूंरे ॥ ३ ॥ आंमां पोतापणुं नव चालेरे, मन आगन्यामां नीत्य महालेरे ॥ ४ ॥ दास भक्तीना हनमान भोगीरे, त्रास खेंचे भला भला ज्योगीरे ॥ ५ ॥ दास भक्तीमां ओधव डहायारे ॥ जेने मूदल नां नडी मायारे ॥ ६ ॥ धन्य आ भगती जेणे जांणीरे, ऋषिराजें विशेष वखाणीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ६ ॥

सखा भक्तिछे आठमी संतोरे ॥ रिझवो गिरधर गुणवंतोरे ॥ १ ॥ प्रभुनें करो प्राणथि प्यारारे, एक निमिप न मेलिये न्यारारे ॥ २ ॥ सखा भक्ति तो अर्जुनें साधीरे, मटि आ जगकेरी उपाधिरे ॥ ३ ॥ नुंमि भक्ति तो आत्मनिवेदनरे, करो तो थाय संस्रति छेदनरे ॥ ४ ॥

हरिअर्पण सरवस मायारे, सुत दारानें पोतानी कायारे ॥५॥ नुंमि भक्ति शिख्या बळराजारे, जेणे जगन कर्या हता झाझारे ॥ ६ ॥ छेलि भक्ति तो भक्तिनुं छोगूंरे, भलें जडियुं ऋषिराजज्योगुंरे ॥ ७॥ पद ॥ ७॥ व्यास वालमिक नारद जेवारे, एतो नुंधेछे नवधानी सेवारे ॥ १ ॥ वळि नवधाउपर वात्य वसमीरे, प्रेमलक्षणा भक्तिछे दशमीरे ॥ २ ॥ एतो गोपिये रंगभेर राखीरे, शुकदेव मुनि एना साखीरे ॥ ३ ॥ प्रेमलक्षणामां बुडे प्राणीरे, एनुं नवधा भरेछे पाणीरे ॥४॥प्रेमभक्तिना विरला उपासीरे, एने आंगणे कोटिक काशीरे ॥ ५॥ मुंघां पण महारा हरिजन माटेरे, कर्यां अर्पण में पद आठेरे ॥ ६ ॥ गाय

शीखे सुणे नर नारीरे, ऋषिराज रिझे गिरधारीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ८ ॥ १८७ ॥

अज्ञानमां दुख विषे, राग धोळ.

लाव लाव सखी एक कागळ लखिये हरीनेंरे एदेशीछे.

सदा सुखिया जगतमां संत, दुरीजन दुखियांरे ॥ नावे अकळामणनो अंत, मुरखनां मुखियांरे ॥ १ ॥ रुवे रात दिवस सहु रांक, भुखें मन भटकेरे ॥ वडो पूर्व जनमनो वांक, खरेखरो खटकेरे ॥ २ ॥ तालेवंतने अंतरें त्रास, धांखना छे धननीरे ॥ रखे थै जाय नाणानो नाश, महाव्याधि मननीरे ॥ ३ ॥ सुवासणने धणीनो संताप, हुकम करे हाळीरे ॥ वीधवानांतो पूरण पाप, उमर ओशियाळीरे ॥ ४ ॥ वणपरणेला मनमां मुंझाय, फोगट जेवा फरियेरे ॥ परणेला पुरण पश्ताय, हवें शूं करि-

येरे ॥ ५ ॥ भोगलाग्या ते लीधो भेख, बोले ए-
वुं बावारे ॥ पडी हाथमां रोबड रेख, एथी थ-
या अहावारे ॥ ६ ॥ जेने पडपंच ऊपर प्रीत,
झुरे एतो झाजूंरे ॥ ऋषिराजनि समझे रीत,
तेने सुख ताजूंरे ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ महा दूख धरे
महिपाळ, घणा वेरी गाजेरे ॥ झेर दीधानी अं-
तरे झाळ, दहाडी दिल दाझेरे ॥ १ ॥ राणियोने
तो नहि सुख लेश, शोकडलियो सालेरे ॥
काळजेथि मटे नहि क्लेश, बंधीखांनां झाले-
रे ॥ २ ॥ पुत्रवंतीओ चुंटे पेट, छकी गया छे-
यारे ॥ करुं क्यां लगि तारी वेठ्य, काळाझोना
कैयारे ॥ ३ ॥ जेनी रेहछे कुंवारी कूख, एतो
ढाळे आंसूरे ॥ दहाडी संभारे दारुण दूख,
जनम गयो फांसूरे ॥ ४ ॥ कुळवंत करे ककळाट,

देवामांहि डूल्यारे॥आठे पहोर अखंड उचाट, भजन एथी भूल्यारे ॥५॥ ओछा कूळवाळा अकळांय, वधी गया वांढारे॥ प्रभु सरजाड्या शिद आंय, न सरजाड्या ढांढारे॥६॥जेने पड-पंच ऊपर प्रीत, दारुण एतो दुखियारे ॥ ऋ-षिराजनि समझे रीत, सदाय एतो सुखिया-रे॥ ७॥ पद ॥ २॥ डाह्यानां दील दहाडी दुभां-य, भोगे थया डाह्यारे॥ घडि जंप्या नहीं घ-रमांय, कह्या लोके काह्यारे॥ १ ॥ मूरखा म-नमांहि मुझाय, पशुजेवा पाक्यारे॥ खुणे जै-नें निसासा खाय, झुरी झुरी थाक्यारे॥ २॥ भणेलांने जडे नहि भेद, गयुं सुख छेटेरे ॥ वांची वांची उथाम्या वेद, जाण्युं ब्रह्म भेठे-रे ॥ ३॥ दयावंतने अंतरे दाझ्य, दुखें भरे ड-

गलूंरे ॥ राजा भरतें तज्युं बधुं राज, तोहे थ-
या मृगलूंरे ॥ ४ ॥ ज्योगी थैने साधे वनज्यो-
ग, सिद्धियोना सारूरे ॥ वाधे अंतरे वासना-
रोग, वडुं दुख वारूरे ॥ ५ ॥ देवलोकमां वळि-
यो डाट, जराये न जपियारे ॥ इंद्रने आठे पहोर
उचाट, त्रासे जोइ तपियारे ॥ ६ ॥ जेने परपंच
ऊपर प्रीत, एने दुख दरियारे ॥ ऋषिराजनि
समझे रीत, सुखें एतो ठरियारे ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥
अति उत्तम आतम ज्ञान[1], दशा जेने आवेरे ॥
मटे देहतणूं अभिमांन, फरी नव आवेरे ॥ १ ॥
वळि संतसमागम[2] नीत्य, रुडो करि जांणेरे ॥
छेलि भक्तिमां[3] पूरण प्रीत्य, महासुखमांणेरे
॥ २ ॥ मनमांहि संतोष[4] सदाय, भलि रित्यें भा-
वेरे ॥ एतो केदि उदासि न थाय, अखेसुख आ-

वेरे ॥ ३ ॥ चार लक्षणमां जेनुं चीत,तेना ता-
प टळियारे, एतो त्रणेगुणेंथि अतीत, महाप-
दें मळियारे ॥ ४ ॥ तजे आपोपुं आठे पहोर,
अतीशे उमंगेरे॥हरवेळें हरीनी होर, रहे रुडे-
रंगे ॥ ५ ॥ बाई भाइके रागि वेरागि, वस्ति व-
नवासीरे ॥ लगनी जेने आरित्य लागि, एने
नित्य काशीरे ॥ ६ ॥ ऋषिराजनि समजे रीत्य,
मतामतमेलीरे ॥ एना उपर पूरण प्रीत्य, बद-
रीपति बेलीरे ॥ ७ ॥ पद ॥ ४॥ १९१ ॥

राग धुंमार.

तार तार माधो अबकीवार ॥ एदेशीछे ॥

तज तजरे मनुवा तुं जुठि आश, आतो झां-
झुवानां पाणि न मटे प्यास तजतजरे मनु०
॥टेक॥ कैकवार भोगविया तें राजभोग, तो-
ह रंच मट्यो नहि लोभरोग ॥ कैकवार थयो

साहुकार शेठ, तोहे पैशाने माटे कुटेछे पे-
ट ॥ तजतजरे० ॥ १ ॥ कैकवार भोगविया
तेंनरककुंड, त्यांतो जमडे दीधो तनें खूब
दंड ॥ तारे माथे उग्या दुखना रे डाभ, हजि
जाणेछे लेउंरे उंडोळे आभ ॥ तज० ॥ २ ॥ कै-
कवार चुंथी तेतो चारे खाण्य, तोहे न मटि
हजी तारी ताणाताण्य ॥ फत्यरे तेंतो कीधां
अपार फेल, हजि वळगेछे दिन दिन माया-
मेल ॥ तज० ॥ ३ ॥ धुंबाडानी मुठी जेवि ठा-
लिठंम, ग्रांध्रवकेरि नगरी तो खालिखंम ॥
एम सकळ जगतकेरुं जुठं सुख, अरेरे आ-
तो दीसेछे दूखदूख ॥ तज० ॥ ४ ॥ दसमोडी
गयो तुंतो हरिनि देश, अल्या भूल्यो भमे-
छे तुं बेशवेश ॥ जांणभेदु खलकमांथि गुरु-

नें खोज्य, पिल्ये रामकथा रस रोज्यरोज्य ॥
तज ० ॥५॥ उठय आळस मरडीनें जाग्य-
जाग्य, रुडो संत समागम माग्यमाग्य ॥
बदरीपतीनुं नाम बोल्यबोल्य, हैये खंभाती
वाश्यां छे खोल्यखोल्य॥ तज० ॥६॥ धद्ध अं-
तरमां कर्य धुन्यधुन्य, मुखें ल्येने गपाटांनी
मुन्यमुन्य ॥ ऋषिराजनि शीक्षा तुं राख्यरा-
ख्य, भलां साचनां वायक भाख्यभाख्य ॥
तज० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

दुष्टनो संग तजवा विषे.

तज तजरे मनुवा तुं दुष्टसंग, एनो संग भ-
जनमांहि पाडे भंग ॥ तजतजरे० ॥ टेक ॥
एक साधुयें बाळेरो दीठो साप, दुध पाइ पा-
ईने उछेर्‍यो आप ॥ एक दहाडीले नघरानें

फाव्यो लाग, नावी महेर नमोरो डश्योरे ना-
ग ॥ तज० ॥ १ ॥ एक ब्राह्मण शीख्योतो अ-
मरमंत्र, मुवा वाघ उपर जै कीधो तंत्र ॥ घू-
घवाटो करिनें उठ्यो सिंह घोर, खाइ गयोरे
ब्राह्मणनें हरामखोर ॥ तज० ॥ २ ॥ एक उंद-
रने अंगे आव्युं शीत, पांखमां घाल्यो हंसें
करीने प्रीत ॥ हुंफ वळतां आवी हुंशिआरी
कांक, पछे पंखिराजकेरि कापी पांख ॥ तज०
॥ ३ ॥ एक कळबीये आंगणे पाळ्यो काग,
रोज रोज समागमें वाध्यो राग ॥ एक दहा-
डीले नगरानें फाव्यो लाग, आंख्यो फोडिनें
उडी गयोरे काग ॥ तज० ॥ ४ ॥ एक गाममां
एवो बन्योज खेल, पायुं सांढीयाने मण पां-
च तेल ॥ पछे करवा लाग्योरे हराइनां काम,

थोडे थोडे उजड किधुं एज गाम ॥ तज०
॥५॥ एक नारीयें पाळी बलाडी पास, दुध
पाय अने पोते पीयेरे छाश ॥ जायो विन-
तायें पुत्र केसरियो वर्ण, मनिबाइयेतो पुत्रनुं
कीधुं मर्ण ॥ तज० ॥६॥ त्रिशवार तपाशी-
नें जोइये ताल, तारें हाथमां आवे अमाल
माल ॥ ऋषिराजनी रीतेंथी रीझे राम, नव
दुष्टनुं लेइये प्रभाते नाम॥ तज०॥७॥पद॥२॥

धर्मकाममां ढील न करवा विषे.

कर्य कऱ्यरे मनुवा तुं धरम काज, काले क-
रवानुं होय ते करनें आज ॥ क० ॥ टेक ॥
वायदे चढे कैकनां वंठ्यां काम, धर्यां मूकिने
जावुं धरा नें धाम ॥ तेने माटे आवडलुं शुं
लावे तांन, जोनें भजनतणुं नीत थाय जांन

॥ क० ॥ १॥ शेखसल्लीना सरखा विचार छां-
ड्य, प्रभुसनमुख पगलांरे भरवा मांड्य ॥ दे-
वताने दुर्लभ आतो मनुषदेह, तेंतो कांइ वि-
चार कीधो न तेह ॥ क० ॥ २ ॥ मळ्यो मूर-
खनें मणि अमुल मूल्य, बांध्यो बकरीनी को-
टमां पथरा तूल्य, इम उत्तम कुळ अवतार
सार, पण प्रीक्ष्या विना गोथां खाय गमार ॥
क० ॥ ३ ॥ गजराजनें धोबीये बांध्यो घेर,
पट लादवा मांड्यां छे खरनी पेर ॥ एम उंचे
कुळें वाळ्यो आडोआंक, नथी आमां वि-
धात्रानो जरिये वांक ॥ क० ॥ ४ ॥ मळ्युं अ-
मृत तोहे पीये न मूढ, बासतो मळे तोहे न प-
हेरे बूढ ॥ एम अमुलख अवसर एळें जाय,
सहु संत प्रसिद्ध पुराण गाय ॥ क० ॥ ५ ॥

घाल्यो मर्कटने गळे मोतीहार, तोडी नांखी-
नें नाठो नगरनी बहार ॥ एम संतसमागमें
लाजे अंध, जम बांधी जशे तनें जकडी बं-
ध ॥ क० ॥ ६ ॥ चुंप राखीने चेतन चेतचेत,
हरीसाथें करी लेनें हेतहेत ॥ ताराकाजें ऋ-
षीराजें तोड्यो तार, चारे वरण भजनविना
चरमकार ॥ क० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

भगवाननी प्रसन्नतानां साधन.

जप जपरे मनुवा अजंपाजाप ॥ बुझे जाप-
थकी तारा त्रणे ताप ॥ टेक ॥ नव आवे जी-
भडलीनें जरिये जोर, काम क्रोध बळी जांय
चहावा चोर ॥ नव जोइये बदाम के सोना-
दाम, वळि अंतरमांवरते आराम ॥ ज० ॥ १ ॥
राख हरतां ने फरतां अखंड तार, सहेजें आ-

वशे भव दरियानो पार ॥ रुडि राख्य चरी
आतो छे रशांण, मान्य वेण नके मळशे म-
शांण ॥ ज० ॥ २ ॥ जीव हिंसा केफ वळि
जूंठि वात, दारुं मांस चोरी नें छिनाळी सात
॥ तेनें तजवा उपर तुंतो राख्य तांन, धान्य
चारवानां हवें राखि ध्यान ॥ ज० ॥ ३ ॥ प-
वित्राइ प्रथम दया दूजि वात, त्रिजो पोत
पोतानोरे धर्म तात ॥ चोथि भक्ती छे नवधा-
मां भेळ्य चीत, खट शास्त्रतणो सार छे ख-
चीत ॥ ज० ॥ ४ ॥ आ बारे साधनकेरुं एक
अंग, शिख्य शीष्य थई सदगुरुने संग ॥ स-
दगुरुविना कोई न पाके संत, एम गीतामां
कहिगया कमळाकंत ॥ ज० ॥ ५ ॥ टुंकि वा-
तमां मान्य हजार माल, करे आटलुं तो हरि

रीझे हाल, बीजा साधननुं नथि कांइ काम, आमां लाख साधनकेरां आव्यां नाम॥ ज० ॥६॥ जेम दरिआमां नवसें नवाणुं गंग, जेम चिंतामणीमांहि सर्वे नंग ॥ एम चार अढारनुं तत्व आज, परमारथ कहे पद ऋषिराज ॥ ज० ॥७॥ पद ॥४॥ १९५ ॥

भक्तीना महिमा विषे, धन्याश्री.

भगति भाळिनें, वहालो मारो रीझे छेरे वहेलो ॥ नव गणे ज्योगी, भोगी वळि गांडो के घेलोरे भगति० ॥ टेक॥ धावणापणामां, ध्रूजिनें मळिया मोरारी॥ कुबज्या करुपी, करी वहाले पटराणि प्यारीरे भ० ॥ १ ॥ कौरवे करेलां, कुर वहालो जमिया न जाणी ॥ विदुरनि भाजी, वहालो मारो आरोग्या बखा-

णीरे भ० ॥ २ ॥ भला भला ज्योगीडे, प्रभु-
जिनां मुखडां न भाळ्यां ॥ पांडवोने घेरे, प्र-
भुजिये वासीदां वाळ्यांरे भ० ॥ ३ ॥ उंचा
उंचा आचारीकेरां, वहाले पिधां नहिंरे पाणी॥
खिचडलो खाधो, करमांनो ओटकार आ-
णीरे भ० ॥ ४ ॥ भरुवाडांभेळा, वहालो मा-
रो रंगेथीरे रमिया ॥ कांगुवा सुदामाकेरा, व-
हालो झडपीनें जमियारे भ० ॥ ५ ॥ सारि-
सारि सतिये, वहालाजिनां वारणां न लीधां ॥
दुष्टकर्मवाळी, गुणकानें दरशंन दीधांरे भ०
॥ ६ ॥ शवरिनां बोरां, सितापति जमियारे
ज्याची ॥ ऋषिराज कहेछे, रहेछे वहालो प्रे-
मेथि राचीरे ॥ भ० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ भग-
तिना भोगी, दुनियांमां वीरलारे देखूं ॥ ति-

लक नें माळावाळां, तणुं लाखे न लेखूंरे॥भ०
॥ टेक ॥ धिरज धरशे, कहो कुण जनकनारे
जेवी ॥ झोलमांहि लागी, लाह्य तोये कथा
सूणि केवीरे भ० ॥ १ ॥ सगाळशा शेठें, अ-
तिथिनि मरजी नां उथापी ॥ खांडणिये खां-
ड्युं, केलैयानुं मस्तक कापीरे भ० ॥ २ ॥ रा-
जा रंतिदेवें, अडताळि उपोशण कीधां ॥
अंतजने आप्यां, जळ पण पोते न पीधांरे
भ० ॥ ३ ॥ असुरें अतीशे, दुख प्रेहेलादनें
दीधूं ॥ पण न विसाऱ्या, प्रभुनें तो कारज
सीध्यूंरे भ० ॥ ४ ॥ सुदामाना छैयांतणा, ग-
या भुखे पग भागी ॥ शामळियो सखा, तोहे
माया स्वपने न मागीरे भ० ॥ ५ ॥ वसिष्टना
सो पुत्र, विश्वामित्रेंरे विदाऱ्या ॥ क्रोध नव

कर्‍यो, अवगुण उरमां न धार्‍या भ० ॥ ६ ॥
भुपति भभिक्षण, राक्षसभेळारे रहीनें ॥ ऋ-
षिराजकेरो, स्वामी भज्या दुखडां सहीनेंरे
भ० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ भगतिविना तो, सा-
धन एके नहिंरे साचूं ॥ करिविना व्याधि, न
मटे पडे वैदूंरे काचूंरे भ० ॥ टेक ॥ त्रणे रतु-
मांही, तरुतणि तपश्या तपासो ॥ संसार न
छूटे, मळे नहि वैकुंठवासोरे भ० ॥ १ ॥ कुत-
रां करोड्यो, मधुगरि घरोघर मागे ॥ मांन
गयुं मटी, तोहे दुख भवनां न भागेरे भ० ॥ २ ॥
जळमांहि जिवे, वारिचर हमेशां वसीनें ॥
पवित्राइ पाळी, तोहे प्रभु मळ्या नहि हसी-
नेंरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ गुणकाना गावा, मांहि कुण
काढेरे खांमी ॥ रागडा कर्‍याथी, रिझे नहि

सीतानो स्वामीरे भ० ॥ ४ ॥ उंधे शिरें आ-
खो, दहाडो वडे वागोळ झूले ॥ रामजि न
रीझे, एहेवे तपें भ्रमनामां भूलेरे भ० ॥ ५॥
नोळिक्रम नित्यें, करे रहे उघाडेरे अंगे ॥ ब्र-
ह्मचारि भलो, बेल तोहे रिझे नहि श्रीरंगेरे भ०
॥६॥वखाऱ्यो भरीनें, कंठियो राखेरे वेपारी॥
ऋषिराज रिझे, नहि तोहे कुंज्यविहारीरे भ०
॥७॥पद॥३॥ ॥भगतिविना तो, नर तारि
काया छे नकांमी ॥ अवर उपायें, रिझे नहि
अंतरज्यांमीरे ॥ भ० ॥ टेक ॥ हरि नें हरिना,
जनसांमां चरणां न चाल्यां ॥ जांणि ल्यो
मुळाडां, ए तो जेवां झाडांनां फाल्यांरे भ०
॥ १ ॥ पेटमां न पहोची, ज्यां सुधि प्रभूनी
प्रसादी ॥ राखोडि सरिखां, रुडां रुडां भोज-

नियां रसादीरे ॥ भ० ॥ २ ॥ दामोदरजीनुं, दिलडामां धर्युं नहिरे ध्यान ॥ तेवा नरतणी, छाति जांणो पथरा समांनरे भ० ॥ ३ ॥ हाथ नव जोड्या, ज्यां सुधि सितारामसांमा ॥ शबना सरीखा कर, एतो नक्कीछे नकामारे भ० ॥ ४ ॥ जिभडि न जपी, ज्यां सुधि प्रभु-जीनो जाप ॥ मिंडकना जेवी, मांनो करो मुळांमांथी कापरे भ० ॥ ५ ॥ कृष्णजिनां दर-शन, करवा जेनां लोचनियां न लोभे ॥ एथि तो अंधापो, भलो नाम सुरदास सोभेरे ॥ भ० ॥ ६ ॥ कथा नव सुणे, कान एतो राफ-लडारे कहिये ॥ ऋषिराज भजन, विना शिद रोझडांशा रहियेरे भ० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ११९ ॥

मुमुक्षुनो विचार, राग काफी होरी

जांणी जांणी मेंतो जांणिरे, आतो दुनियां दि-
वानी ॥ टेक ॥ पंडित काजी वेरागी पुराणी,
कुण राजा कुंण राणिरे आतो दुनियां दिवा-
नि ॥ जांणि० ॥ १ ॥ मूवा केड्यें मनमांन्या
मोदक, जिवतां पाय न पांणिरे आतो०॥२॥
होळी रमे खुब वाटे नें घाटे, वहु बधे गामें
वखाणिरे आतो० ॥ ३ ॥ राम भजे तेनें न-
णदीरे रगडे, झगडो आरंभे जेठाणिरे आ-
तो० ॥ ४ ॥ लाज मर्जाद तजी करे लवरी,
वेवाणनी भलि वाणिरे आतो० ॥ ५ ॥ हरि-
गुण गातां करे सहु हरकत, धंधो एतो धुळ-
धाणिरे आतो० ॥ ६ ॥ शुं समझे ऋषिराज-
नि समस्या, पापिडां पामर प्राणिरे आतो दु-
नियां दि० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

दुरिजनना अवगुण विषे.

दुरिजनियां छोनें दाझेरे, हुंतो न तजुं हरीने ॥ ठेक ॥ वण वांके थयां वेरीडां वसमां, लवरी करंतां न लाजेरे हुंतो० ॥ १ ॥ पोताजेवां एतो जाणेछे परनें, गाल फुलाविने गाजेरे हुंतो० ॥ २ ॥ मुनिव्रत लेइये तो मुरख गणेछे, बोलवा जैयेतो बाझेरे हुंतो० ॥ ३ ॥ साचनो मारग समणे न जाणे, बेठलां जूठने झ्याजेरे हुंतो० ॥ ४ ॥ शाणां थई वळि समजावा आवे, भजन भडाकेथि भाजेरे हुंतो० ॥ ५ ॥ नीर्लज वातमां धरपत नावे, लाजे छे संतसमाजेरे हुंतो० ॥ ६ ॥ रूडुं इछुं तोहे कुडुं कहेछे, दावो बांध्यो ऋषिराजेरे हुंतो० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ दुरिजनियां दुखदाइरे, प्रभु भज-

तां पंजेले ॥ टेक ॥ प्रहेलादजीनें बराबर पुण्यां, नथी ए आज नवाइरे प्रभु० ॥ १ ॥ पांडवने परिपुरण पुण्या, पापी ए तो पित्राइरे प्रभु० ॥ २ ॥ भूप भभीक्षणने भाइ पुण्यो, कजियादलाल कसाइरे प्रभु० ॥ ३ ॥ नात बहार महेल्या नरसीं महेतानें, एवी नागरनी उंधाइरे प्रभु० ॥ ४ ॥ कपटी कठोर राणाजीयें कीधां,महादुखियां मिरांबाइरे प्रभु०॥५॥ कुंजरने पगे बांध्या कबिरने,राम भज्यानी दवाइरे प्रभु०॥६॥ दुरिजनथी ऋषिराजने दावो, आवो अधरमी उजाइरे प्रभु० ॥ ७॥ पद॥३॥

धीरज विषे.

दुरिजनियां जखमारेरे, हरिजन राखो हिंमत ॥ टेक ॥ धीरीये तो धुळधाणी करी द्यें,

वीठल भजतां वारेरे हरि० ॥ १ ॥ पापी पोताने पापेंरे बळशें, अंते हरामी तो हारेरे हरि० ॥ २ ॥ पीतानुं वेण प्रेहेलादें न पाळ्युं, वालीडो आविया वहारेरे हरि० ॥ ३ ॥ मातानुं वायक भरतें न मान्यूं, जाणपणूं हतुं ज्यारेरे हरि० ॥ ४ ॥ साचनां मूळ उंडां छेरे संतो, त्रीकम रीझशे त्यारेरे हरि० ॥ ५ ॥ जूठनुं कामतो तरत जणाशे, चहावुं थशे दिन च्यारेरे हरि० ॥ ६ ॥ राम रीझे ऋषिराजने वचने, खळ जनतो बळे खारेरे हरि० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ १०३ ॥

पद राग गरबि.

आसा लींबडामां एकडाळुं मीठुरें रणछोडरंगीला. एदेशीछे ॥

ओधा आवडलां कूड नतां जाण्यांरे छेतऱ्यां छोगाळे ॥ महावे मथुरांमां जइ सुख मां-

प्यांरे छेतऱ्यां० ॥ १ ॥ जते कीधाता वायदा जूठारे छेत० हवें केम आवे प्रभु पञ्या भुं-ठारे छेत० ॥ २ ॥ त्यांनि भामनिये लालनें भरमाव्यारे छेत० ॥एज कारणिये नाथजी नाव्यारे छेत० ॥ ३॥ खावा पीवानुं खूब म-ळ्युं खांत्येरे छेत० ॥ छाश घेश मटि त्यां र-ह्या निरांत्येरे छेत० ॥ ४ ॥ नाथ केम थया आवडा नमेरारे छेत०॥बूम केम करि सुणे थया बहेरारे छेत० ॥५॥ हिरावेद हता हती दया हैयेरे छेत० ॥ करी नांख्या कठोर त्यां-ने छैयेरे छेत० ॥६॥कोक परपंचि नार्यें आ-प्यो पहांणोरे छेत० ॥ ऋषिराजतणो वाल्य-मो रिशांणोरे छेत० ॥७॥पद॥ १॥ सखि दुखडलामां गयां डुलीरे, कानजी केम नावे॥

भाळि कूबजा ने भांन गया भुलीरे आंइ हवे शीद आवे ॥ १ ॥ नथि जातुं कपट कांइ कळियुंरे कांनजी० ॥ मांमो मार्यो नें राज बधुं मळियुंरे आंइहवे० ॥ २ ॥ सखि भाळियेतो भवदूख भाजेरे कां० ॥ हवे लाकडीनें कांबळाथी लाजेरे, आंहि० ॥ ३ ॥ आठे पहोर जाय आपणा उदासीरे कां० ॥ आपण गुंद्दुडां गांमडानां वासीरे आंहि० ॥ ४ ॥ शाथि रुडु लाग्युं मथुरामां रहेवुंरे कां० ॥ सखि शहेरना ते सूखमां शुं कहेवुंरे आंहि० ॥ ५ ॥ शांम एटलामां शुं थया सहेरीरे कां० ॥ गरज मटी ने वैद थयो वहेरीरे आंहि ०॥६॥ ऋषिराजतणा वहाले महेल्यां वहेतांरे कां० ॥ सखि शरम आवे छापरामां रहेतांरे आंहि०

॥७॥ पद ॥ २ ॥ एवि रीतें वेण बोलि रहि बीजीरे, गोपियो गूण ल्योने ॥ तरत बोली कयडाकीमां त्रीजीरे गोपियो गूण ल्योने ॥१ ज्योग थोडो थयो ते ठीक जाणोरे गो० ॥ नके मारत कपाळमां पहाणोरे गो० ॥ २ ॥ बळिरायें बधि मेदनी दीधीरे गो० ॥ पछे तांणी बांधिने लाज लीधीरे गो० ॥ ३ ॥ एवि राखजो पतीज एनि पाकीरे गो० ॥ रह्युं आपणांने बांधवानुं बाकीरे गो० ॥ ४ ॥ आवि सूपनखा कूळ जोइ ऊंचूंरे गो० ॥ कान कापिया नें नाक कर्युं बूचूंरे गो० ॥ ५ ॥ हजी आपणुंतो नाक महेल्युं आखूंरे गो० ॥ आवा दाखला ते केटलाक दाखूंरे गो० ॥ ६ ॥ ऋषिराजतणो देव दगावाळोरे गोपियो० ॥

एतो कपटी जनमनो काळोरे गोपियो० ॥७॥
पद ॥ ३॥ ओधा हाडिया उडाडी अमे था-
क्यांरे, काळजानी कूण जाणे ॥ पंथ न्याळी
न्याळीनें नेण पाक्यांरे, काळजानी कूण जा-
णे ॥ १ ॥ ओधा रोइ रोइ आंधळां थैशुंरे का-
ळजानी० ॥ कुण दोरशे नें दुख केने कही-
शुंरे का० ॥ २ ॥ चीत चोरीनें नंदलाल ना-
ठारे का० ॥ आवा नता जाण्या काळजाना
काठारे का०॥३॥ छांय कुवातणि कुवामां स-
मांणीरे का०॥किया जनमतणि ऊघडी कमां-
णीरे का० ॥ ४॥ खालि जमनानो घाट धा-
य खावारे का० ॥ बेसे गळखुडां लागिये शुं
गावारे का० ॥ ५॥ गति घाहेलनी घाहेलनें
सूजेरे का०॥बिजुं अजाण्युं ते केम करी बू-

झेरे का० ॥ ६ ॥ खोळा पाथरिये लांच खूब खावोरे का० ॥ ऋषिराजतणा वालमाने लावोरे काळजानी० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २०७ ॥

मोहनजिये मोकल्युं रे मुसाळुं ॥ एदेशीछे ॥

बदरीपति नाथनें कऱ्यबेली, मरि जावुंछे मिलकत मेली बदरीपति नाथनें कऱ्य बेली ॥ टेक ॥ केना दीकरा नें केनी दारा, सगा अंते तो सरजनहारा बदरी० ॥ १ ॥ एक झाडें जोडी मेंतो अंखी, पळ रहिने उडी गयां पंखी बदरी० ॥ २ ॥ एक पर्व उपर मळ्यां पंथी, घडि रहिनें जुदां पड्यां ग्रंथी ॥ ब० ॥ ३ ॥ सुतनुं आव्युं वंझाने सपनूं, कहो ए सुख क्यांलगि खपनूं ब० ॥ ४ ॥ एक सापें उंदरडाने साह्यो, एना प्राणनो क्यां सुधि पायो ब० ॥ ५ ॥ रुडो राग शरीर रुपाळूं, एतो वीजळिनुं अ-

जवाळुं ब० ॥ ६ ॥ ऋषिराजनो वाल्यम रटवा, मांझ्य जनम मरण दुख मटवा ब० ॥ ७ ॥

पद ॥ १ ॥ बदरीपति नाथनुं ल्येने बांनुं, चोराशीमां पडे नहि पानुं बदरीपति नाथनुं० ॥ टेक ॥ कइक भवमां विकट दुख वेठ्यां, पण भगवत चरण न भेठ्यां ब० ॥ १ ॥ तेंतो बळध थई गाडी ताणी, घांचिने घेऱ्य खेंचतो घाणी ब० ॥ २ ॥ भमतो वऩ्य हरणांना भवमां, दाझ्यो कैक वखत तुंतो दवमां ब० ॥ ३ ॥ कैक वार तरू थई कंप्यो, जीवडा तुंतो क्यांहि न जंप्यो ब० ॥ ४ ॥ खरने भवें सोधतो खांचो, तोहे कागडा चोहोडता चांचो ब० ॥ ५ ॥ फऱ्यो साप थई घेर फांसू, तारां क्यांहि मट्यां नथि आंसु ब० ॥ ६ ॥ भुंडा अंतरमां घा-

ट उठ्या, ऋषिराज के रामजी रुठ्या ॥ ब० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ बद्रीपति नाथनी बिक राखो, चितमांहि प्रभूरस चाखो बद्री० ॥ टेक ॥ जेना हुकमेथी वायरो हाले, मरजाद मुकी नव महाले ब० ॥ १ ॥ जेना डरथी अचळ रह्या दरीया, साते समझीनें ठेकाणे ठरिया बद्री० ॥ २ ॥ जेना भयथकि सूरज भासे, प्रभुइछाथि तेज प्रकासे ब० ॥ ३ ॥ जेना हुकमेथि सरजाय स्रष्टी, जेनि इंछाथि वरसेछे वृष्टी ब० ॥ ४ ॥ धर्मराजा जेनी बिक धारे, इनसाफ तो अदल उतारे ब० ॥ ५ ॥ हर हुकमेंथि स्रष्टी हरेछे, धरणीधर धिरज धरेछे ब० ॥ ६ ॥ ऋषिराजवचन दिल रोपे ॥ एतो चौद भुवनमांहि ओपे ॥ ब० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ बद्रीपति नाम

बोलें तो बसछे, मुंघुं सोनाना मेरुथी मस-
छे बदरी० ॥टेक॥ त्रण लोकमां नहि नांम
तोले, उपनीपद बावन बोले ब० ॥ १ ॥ का-
मधेननुं दूझणुं कहिये, हरिनाम एहेवुं धर है-
ये ब० ॥ २ ॥ लाभ चिंतामणीथकि लाधे,
एहेवुं काम सरे नाम आधे ब० ॥ ३ ॥ जे-
वी कलपतरूतणि छाया, वेदें नामना गूण
वताया ब० ॥ ४ ॥ नथि वडाइ नामनि नां-
हांनी, गाया कोटी कवी अने ज्ञांनी ब०॥५॥
नामनूं नथि वेसतुं नांणूं, तनें नहि मळेरे आ-
वु टांणुं ब० ॥ ६ ॥ ऋषिराजनो नाथजी
रीझे, लाज मेली हरीनाम लीजे बदरीपति-
नां० ॥७॥ पद ॥४॥ २११॥

मननुं रुंसणुं राग धोळ॥

नरतन नगरीमां मनभाइ रिसाईने बेठा, मोटेरे मानथी मनावुं हो लाडणा, आ शी आडाइरे तारी मनडारे मारा ॥ १ ॥ रामचरीत्र कहोतो रमकडां आपुं, बेहद्यमां वाजियो मंडावुं हो लाडणा, आ शी आडाइरे तारी मनडारे मारा ॥ २ ॥ तपशा नगरीना कहोतो कंदोइ तेडावुं, प्रेमनां पकवान पडावुं हो लाडणा० ॥ ३ ॥ थिरता नगरीना कहोतो थाळ मगावुं, भावतां भोजनियां पिरसावुं हो लाडणा० ॥ ४ ॥ धीरज नगरीनां कहोतो धोतियां मगावुं, समजणनो जामो शिवडावुं हो लाड० ॥ ५ ॥ मोह वेचीनें कहोतो मोळियां मगावुं, सुधर्मनां छोगलां सोहावुं हो लाड० ॥ ६ ॥ कोमळताकेरां कहोतो कुंडळ क-

रावुं, जुक्तीनी चुनियो जडावुं हो लाड० ॥ ७ ॥ उंची संगतनी कहो तो उतरी करावुं, पुन्यनो टूंपियो पहेरावुं हो लाड० ॥ ८ ॥ मरजादाकेरी कहोतो माळा पहेरावुं, मोक्षनो हीरलो मढावुं हो लाड० ॥ ९ ॥ व्याशीमी भक्तीकेरा बाजु बनावुं, रटणाना रेशमें गंठावुं हो लाड० ॥ १० ॥ पवित्राइकेरी कहोतो पुंचियो पहेरावुं, बुद्धिना वेढ बनावुं हो लाड० ॥ ११ ॥ कपट वेचीनें कहोतो कंदोरो मगावुं, चैतननां महोरां चितरावुं हो लाड० ॥ १२ ॥ त्याग कनकना कहोतो तोडा करावुं, अशोकनां अंगुठियां घडावुं हो लाड० ॥ १३ ॥ शांति बनाती कहोतो मोजडी शिवडावुं, भलपणने तारे भरावुं हो लाड० ॥ १४ ॥ ज्ञान

सरूपी कहोतो घोडिलो मगावुं, करुणाना चोकमां कुदावुं हो लाड० ॥ १५॥ ध्यान सरुपी कहोतो छत्री धरावुं, विवेकने मोतिये वधावुं हो लाड० ॥ १६ ॥ सतसंग सोनानी कहोतो गाडी घडावुं, जरणाना धोरीडा जोडावुं हो लाड० ॥ १७॥ तीखी रहेणीनो कहोतो तकियो भरावुं, निश्चेनी गादियो नंखावुं हो लाड० ॥ १८॥ महापद देशेंथी कहोतो हाथीडा मगावुं, मुक्तीनो होदो मुकावुं हो लाड० ॥ १९ ॥ बावन बजारे कहोतो फुलेकुं फेरवुं, अनहद्यनां वाजां वगडावुं हो लाड० ॥ २० ॥ सूरता नगरीनी कहोतो सखियो तेडावुं, ज्ञाननां गाणां गवरावुं हो लाड० ॥ २१ ॥ अधर्मदारुनी आतसबाजी

उडावुं, नीतीनी नायका नचावुं हो लाड०
॥ २२॥ चारे वेदोनी रुडी चोरी रचावुं, नी-
वरती नारी परणावुं हो लाड० ॥ २३ ॥ ब-
होतेर बेठकनो कहोतो बंगलो बनावुं, सूर-
जनी साखे सुंपावुं हो लाड० ॥ २४ ॥ छये
देशोनी कहोतो गादी सुंपावुं, अढारे दफत-
र अपावुं हो लाड० ॥ २५॥ विचार वाडीमां
शिळता पाणी छंटावुं, ज्योगनां झाडवां रो-
पावुं हो लाड० ॥ २६॥ जेमजेम मनावुं ते-
मतेम जोरें पडेंछे, फंदीने उहुंकारियुं फाव्युं
हो लाड० ॥ २७॥ मननो उस्ताद ऋषीराज-
नें मळियो, सद्गुरुयें सानमां समजाव्युं हो
लाडणा आ शी आडाइरे तारी मनडारे मा-
रा॥ २८॥ पद ॥ २॥ २१२॥

॥ मोक्ष पद, राग धोळ. ॥

॥ सूजनीनें सपनंतर एक लाध्धुंरे एवेशीछे ॥

सर्वे सगां बदरीपतीने संभारोरे, जेने नामे सफळ थशे जन्मारोरे ॥ पुत्र नामें उधऱ्यो अजामेळ पापीरे, अरधेनामें गुणकाने मुक्ती आपीरे ॥ १ ॥ प्रभूजीना नामवडे तर्या पहाणरे, वालीडानां वेद करेछे वखाणरे ॥ एवो महिमा नामतणो छे अपाररे, समजी लेज्यो सर्वे साधननो साररे ॥ २ ॥ गोविंदजीयें कहिछे गरूडने वाणीरे, मूवाकेडें रुवे जे रागडा ताणीरे ॥ छाती कूटे कूटे मस्तक लेइ पहाणोरे, जानारानां पूरण शत्रु ए जाणोरे ॥ ३ ॥ लेंट पडे ने आंखे आवे आंसुरे, फंद करीने मुवाने रगडे फांसुरे ॥ मरनारानें परलोकें

महादुख थायरे, वैतरणीमां जमडा ताणी जायरे ॥ ४ ॥ सगां संबंधी स्वारथसारू रूवेरे, जानारानूं संकट कोई न जूवेरे ॥ मरनाराना केडें जे रोवणां थायरे, लेंट लाळना पडिया भरी जम पायरे ॥ ५ ॥ एवुं समजी रागताणी नव रोवुंरे, प्रभूजीना चरणांमां चीतडुं प्रोवुंरे ॥ हरिनुं मगतुं धारी धिरज धरो हैयेरे, कुठंब मळीने कृष्णनां कीर्त्तन कहियेरे ॥ ६ ॥ एथी थाशे मरनारानो उद्धाररे, फरिनें नावे आ भवमां अवताररे ॥ दुरीजन निंद्या करशे तो करवा देईशुंरे, लक्ष्मीवरनुं नाम अहोनिश लेईशुंरे ॥ ७ ॥ उछिनुं नाणूं राजीथई पाछुं आपोरे, मरनारानें परलोके शीदनें संतापोरे ॥ पंथी मळियां परबऊपर

पिवा पाणीरे, एक घडीमां प्रीतनि रीत वे-
रांणीरे ॥ ८ ॥ पंखीडांनूं टोळुं बेठूं तरुडाळेरे,
पलक रहीनें चाल्यां पोताने माळेरे ॥ सुप-
नाकेरा पुत्रनि जूठी सगाईरे, मृगजळ जेवी
आ जगनी मीत्राईरे ॥ ९ ॥ एवुं समजी अं-
तरे शोक न आणोरे, बाजीगरनी माया मी-
थ्या जाणोरे ॥ सगां संबंधी भेगां थयां सं-
स्कारीरे, मिथ्या माया कुण पुरुष कुण नारी-
रे ॥ १० ॥ जूठा जगनी सगाई ते पण जूठी
रे, अमर कुणछे जावुं पलकमां ऊठीरे ॥ शा-
मळियानूं सगपण जगमां साचूंरे, कोड्य व-
शा छे कायानुं कारण काचूंरे ॥ ११ ॥ सम-
जी एवुं सीतापतीनुं ल्यो शरणुंरे, जेथी मटे
महादुख जनम नें मरणुंरे ॥ शरणागतना

बेली छे शाम सूजाणरे, क्लेश हरे नें तरत करे कल्याणरे ॥ १२ ॥ नमो दयाळू देव कल्याणना दातारे, पिता प्रभूजी मोहन माता नें भ्रातारे ॥ नगद् नाणूं नारायण छो हमारूंरे, विश्वसमरधी नाम ऊपर लेई वारूंरे ॥ १३ ॥ अंतसमेना बदरीपतीछो बेलीरे, वरद् विचारी मोहन देशो मां मेलीरे ॥ जूडें ग्राह्यो कुंजर रायनें ज्यारेरे, अरज सुणीने चढिया चतूरभुज वहारेरे ॥ १४ ॥ सुधन्वानी तेलकढा करी टाढीरे, वैष्णवमाटे दानव नांख्या वाढीरे ॥ मछारुपें वाळ्या ब्रह्माजीना वेद्रे, भण्यागण्या पण कोई न जाणे भेद्रे ॥ १५ ॥ कछपरुपें नागनां नेतरां कीधांरे, सागर मथियो देवनां कारज सीध्यांरे ॥ व-

राहरुपें धारी डाढ्योमां धरणीरे, असूर मा-
र्‍यो ई[illegible] अद्भूतकरणीरे ॥ १६ ॥ नरसिंह-
रुपें साधुतणी किधि सहायरे, वामनरूपें बां-
ध्यो प्रभु बळरायरे ॥ खत्री हणिया फरशी
लेईनें हाथेरे, सीतापतीये वांदर लीधां सा-
थेरे ॥ १७॥ पथरा तार्‍यां बांधी सागरनी पा-
ज्यरे, रावणमारी दीधुं भभीक्षणने राज्यरे ॥
अबळारुपें देवोने अम्रत आप्युंरे ॥ कपटी
दानव राहुनुं मस्तक काप्युंरे॥१८॥ वैद थईनें
आयूर वेद विस्तार्‍योरे,क्रष्ण सरुपें अवनीनो
भार उतार्‍योरे ॥ उद्धवअर्जुनप्रत्यें प्रकाश्यूं
ज्ञानरे, जेथी मटे मोह ममत अभिमानरे॥१९
कपिलरुपें मातानुं अज्ञान काप्युंरे, पृथु स-
रुपें धर्मनुं थापन थाप्युंरे॥ दत्त गुरुजी जदु-

रायनें ज्ञान दीधुंरे, हंस थईनें पाणी तजी पय पीधुंरे ॥ २० ॥ हयग्रिव रुपें द[illegible] हण्यो दीनानाथेंरे, सनकादिकतो चारे फरोछो साथेरे ॥ ब्रह्मचारीनो वेश धर्यो भगवानरे, नारद रुपें वेदांतनुं वाळ्युं वानरे ॥ २१ ॥ वेदनि शाखा व्यास रुपें विस्तारीरे, परमहंसनी दृढता रषभदेवे धारीरे ॥ बुद्धसरुपें असुरोनुं प्राक्रम बाळ्युंरे, जगन सरुपें पुत्रप्रमाणे जपाळ्युंरे ॥ २२ ॥ नरनारायण रुप धर्युं बहु नामीरे, तपशा करवा बेठा त्रीलोकना स्वामीरे ॥ ऊंघ अहार नें अस्त्री ए त्रणनो अभावरे, स्वामी एवो राखोछो सहेज स्वभावरे ॥ २३ ॥ कळिजुगअंते कलंकी थशो सुखकारीरे, सूर वीप्रना शत्रुने देशो

संहारीरे ॥ ज्यारें ज्यारें अधर्मनुं बळ जामेरे, पापीडांनो पंथ वधारो पामेरे ॥ २४ ॥ त्यारें त्यारें आप धरोछो अवताररे, अधर्म टाळी सुधर्म थापोछो साररे ॥ वारी जाउंरे वाली-डा वैकुंठ वासीरे, नमो नमोजी अलख पुरुष अविनाशीरे ॥ २५॥ नमो नमोजी हरिजन-ना हितकारीरे, नमो नमोजी अवतारना अ-वतारीरे ॥ नमो० भूधर ब्रह्मण्यदेवरे, नमो० सुरनर मुनीवरसेव्यरे ॥ २६ ॥ नमो० वीश्वं-भर विश्वेशरे, नमो० सारंगपाणी सूरेशरे॥न-मो० सद्गुणना प्रभु सिंधुरे, नमो० दामो-दर दिनबंधुरे॥ २७॥ नमो० पतितपावनका-रीरे, नमो० गोविंद गिरवरधारीरे ॥ नमो० अनंतलोचन ईशरे, नमो० जगजीवन ज-

गदीशरे ॥ २८ ॥ नमो० अखिल जगआधा-
ररे, नमो० कोटि भुवनकरताररे ॥ नमो० स-
तचित आनंद रूपरे, नमो० भूधर भक्तना
भूपरे ॥ २९ ॥ नमो० विश्वथी वेगळो वासरे,
नमो० प्रेमीजनने छो पासरे ॥ नमो० पर-
ब्रह्म अक्षरपाऱ्यरे, नमो० बावनथी छो ब-
हाऱ्यरे ॥ ३० ॥ नमो० बळवंत बेली छो बा-
परे, नमो० टाळी द्यो भवना तापरे नमो०
अढारमां छो अगम्यरे, नमो० संत प्रसंगे सु-
गम्यरे ॥ ३१ ॥ नमो० दुरिजनथी छो दूररे,
नमो० झीणामां झीणा जरूररे, नमो० मेरू-
थकी पण महोटारे, नमो० खळनें तो लागो-
छो खोटारे ॥ ३२ ॥ नमो० ईश्वर अंतरज्या-
मीरे, नमो० शेषमहेशना स्वामीरे, नमो०

अवगुण कोटी अमारारे, नमो० सद्गुण सर्वें तमारारे ॥ ३३ ॥ नमो० नाथ निरंजन नित्यरे, नमो० परखोछो अंतरनी प्रीत्यरे, नमो० वडाई आपनी विचारोरे, नमो० त्रिकम भवजळ तारोरे ॥ ३४ ॥ पूरण कीधी चोपाईयो पांत्रीशरे, चरण सुणीनें जमडा पाडे चीशरे ॥ शिखे सुणे नें जे कोइ आ पद गाशेरे, प्रभु ऋषीराजनो प्रसंन थाशेरे ॥ ३५ ॥

॥ पद ॥ २१३ ॥

राग धोळ, विवेकविषे.

वीरा वहेला आवज्यो ॥ एदेशीछे ॥

वीरा वस्तु विचारीने होरिये, परीणांमे परमसुख थाय, रूपें नव रीझीये ॥ सावधान थई गुण सोधिये, जेथी पोताना अवगुण

जाय, रूपें नव रीझीये ॥ १ ॥ ईंद्रवरणां केसर जेवां ओपतां, चाखिजोयां तो विखजेवि चिज, रुपें० ॥ धोळि धरती जोई धोरि जोतऱ्या, वाव्या केडें बोवांणुं छे बीज, रुपें० ॥ २ ॥ देख्युं दूध आकडियानुं ऊजळुं, पीतांवांत छुटीगया प्राण रूपें० ॥ शीळी छाया जोई कर्यो साथरो, मेणो चढियो नें मळियुं मसाण रूपें० ॥ ३ ॥ घणि महेनतें उछेरी घोडली, जाणि पंचकल्याणिनी जोड्य, रूपें० ॥ परदेशी मळ्यो कोइ पारखू, खोळि देखाडी चोराशि खोड्य, रूपें० ॥ ४ ॥ जांण्यु सोनानी लाधीछे सांकळी, आथि सरसे काठेमाठे अर्थ, रूपें० ॥ जिवजेवी जतन करि जळवी, तावि जोतांपितळ थयुं तर्त, रूपें० ॥ ५ ॥

अजाण्यां पंखि जै बेठां आकडे, केरियो जोइ वशियां छे वास, रूपें० ॥ चार पखवाडिये भरी चांचडी, तूर देखिनें पांमियां त्रास रूपें० ॥ ६ ॥ खप होयतो विवेकेंथि खोळिये, पछि गुरुवचनाम्रत पीजे, रूपें० ॥ वीरा ल्युं रे विवेकनां वारणां, ऋषिराज के रामजि रीझे, रुपें० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ डहोळ देखि वडाइ न दाखीये, गूण जोतां पडी जाय गंम ॥ भुलाशो नहि भरमेंथी ॥ कैक ढुंगी फरें धन धूतवा, शीळ संतोखना लेई संम, भुलाशो नहि भरमेंथी ॥ १ ॥ हंस जांणी पुजा करि हेतमां, मेली आगळ मोतीनी माळा, भुलाशो० ॥ ध्यानमध्ये माछलडीनी धांखना, चट वरतांणा बगलाना चाळा, भु० ॥ २ ॥

जळ जांण्यु गंगाजीना घाटनुं, शीशी पीधी करीनें सनेह, भु० ॥ एक पळमां पडी गयुं पारखुं, दारु चढियो बगडीयोछे देह, भु० ॥३॥ लेंडी पींपरमां भळि लेंडीयो, झेणी नजरें जुवेतो जणाय, भु० ॥ पेट चढशे रगडशे ए रोगीनें, खोळि जोया विना शिद खाय, भु० ॥४॥ सारी साकर जाणीनें संघरी, दील हरख्युं नें डोलावि डोक, भु० ॥ फाकि जोतां फटकडीनो फाकडो, लागि वरुवी नें हशिया छे लोक, भु० ॥५॥ हीरो जांणी जतन कर्युं हेतमां, बहु शोभितो बीलोरी पहांणो, भु० ॥ झवेरी घेर लेइ गया ज्याहरें, वाल त्रांबाने मूलें वेचाणो, भु० ॥६॥ त्रणवार तपाशिये तोलडी, तारें नक्की निरांत्यज थाय, भु० ॥

रुदे धरशे वचन ऋषिराजनां, तेनें मळशे त्रिभोवनराय, भु० ॥ ७॥ पद॥ २॥ ॥ कण चरवा टोळे मळ्यां कोगलां, झट नाखीछे उपर जाळ, अधर्मीनो आशरो ॥ उडे तोहे उडाय न आपेंथी, पाणि पहेली न बंधाणि पाळ्य, अधर्मीनो आशरो ॥ १ ॥ डुंगांनुं वहांण दरियाने कांठडे, भाव देखाडि भलपण भांखे, अधर्मीनो० ॥ वच्यें लेई जइ थोभाडे वहांणने, लुंटि लेइनें दरियामां नांखे, अध० ॥ २ ॥ पशुघातीयें बोकडा पाळिया, सारा साचविया भावसोत, अध० ॥ रांचेडुं धारी बोकडां रिझीयां, इदने दिन मळियुंछे झोत, अध० ॥ ३ ॥ फांशियातणुं मंदिर फूटडुं, सारि रित्यें कर्यो सतकार ॥ अध० ॥ प्रेम देखाडी

भोजन पीरश्यां, मांहि खवराव्यो सोमलखा-
र, अध० ॥ ४ ॥ वीणाजंतर लेइ वनपारधी,
रुडी रीत्ये आळाप्यो छे राग, अध० ॥ मोह
पामिनें आवीयां मृगलां, तीखे बाणे थयां
तनत्याग, अध० ॥ ५ ॥ पहेर्युं केदारकांक-
ण कोट्यमां, मनिबाइनें मळियुं छे मांन,
अध० ॥ भरुंसो देइ उंदर भोळव्या, देवा मां-
ड्यां छे महोतनां दान, अध० ॥ ६ ॥ भट पं-
डित बाबु नें भेखमां, कहेज्य बांधी फरे कळि-
काळ, अध० ॥ ऋषिराज के वंचशे वीरला,
जेनें जाळवशे जगपाळ ॥ अध० ॥ ७ ॥

पद ॥ ३ ॥

सदगुरुनें ओळखवा विषे.

नवजाय झबकडीथी जामनी, रवि प्रगटे रहे

नहि रात्य, गुरू अहेवा गोतीये ॥ बोध सुण-
तां करम बळे बापडां, झट खोवाय जीवनि
जात्य, गुरू अहेवा गोतीये॥ १ ॥ पळ एकमां
पारस परसतां, हथियारनुं थइजाय हेम, गु-
रू० ॥ माया पडदो मटाडीनें मेळवे, कमळा-
पति कुशळखेम, गुरू० ॥ २ ॥ एक अगरचं-
दननेरे आशरे, तरू थइजाय चंदनतुल्य, गु-
रू० ॥ एम सदगुरु शरणेथी सहेजमां, भव
संभवनी टळे भुल्य गुरू० ॥ ३ ॥ आवी पां-
खो इयळ लागि ऊडवा, साचो मळियो छे
भमरीनो संग, गुरु० ॥ब्रह्ममंत्रें करी परिब्रह्मने,
ओळखाविनें आपे उमंग ॥ गुरु० ॥ ४ ॥ म-
णिदीप मंदरमांहि मेलीयो, बारे मासमां क-
हिं न बुझाय, गुरु० ॥ दिलमां थाय ज्ञाननो

दीवडो, मायाअंधारु जोतांमां जाय, गुरु० ॥ ५ ॥ एकवार अमृत गळे उतरे, मरवानी मटी जाय बीक, गुरु० ॥ काळ कर्म हवें मने शुं करे, मारो नाथ फरेछे नजीक, गुरु० ॥ ६ ॥ चढे ब्रह्मखुमारीनी भावना, टळे लोकडीयांतणी लाज गुरु० ॥ दूर मायानुं मंडळ देखिये, रुदे वास करे ऋषिराज गुरु० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २१७ ॥

मुमुक्षुनें बोधविषे राग फाग.

भजन कऱ्य धिरज धरीरे धरीरे भजन कऱ्य ॥ टेक ॥ धिरजधरी प्रहेलाद प्रथमथी, प्रभुजिये चिंता करीरे परी रे भजन कऱ्य॥भजनकऱ्य धिरज० ॥ १ ॥ धिरज धरी भूपाळ भभीक्षण ॥ रघुवरें जै लिलालहेर करीरे भज-

न० ॥ २ ॥ धिरजधरी राजा द्रुपदनी दिकरी, असुरोना हाथथकि उगरीरे ॥ भजन० ॥ ३ ॥ धिरजधरी हरिचंद्र धरापत्य, फरीनें ठामें रत्याज ठरीरे भजन० ॥ ४ ॥ धिरजधरी प्रथवीपति पांडव, भंडार सुखना लिधाज भरीरे ॥ भजन० ॥ ५ ॥ धिरजधरी वळि विप्र सुदामे, हाथमां आव्यो हिरोज हरीरे भजन० ॥ ६ ॥ धिरजें रिझे ऋषिराज रघूवर, धीरज धरी तो तरी शवरीरे भजन० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ भजनकऱ्य सदगुरुने शरणे रे भजनकऱ्य ॥ टेक ॥ सदगुरुनी सर्वोपरि समझण, भारत वेद पुराण भणेरे भजनकऱ्य ॥ भजनकऱ्य सदगुरु० ॥ १ ॥ सदगुरुना परतापें सहेजमां, बोबडो पंडितराज बणेरे ॥ भजन० ॥ २ ॥ सदगु-

रुनो घडि एक समागम, कोटिजनमनां पा-
पहणेरेभजन० ॥ ३ ॥ सदगुरुदरसनथी पर-
सनछे, त्रिभुवननायक देव त्रणेरे ॥ भजन०
॥ ४ ॥ गुरुगोविंद वचें नहि अंतर, ज्ञांनघढी
घडिमांहि चणेरे भजन० ॥ ५ ॥ सदगुरुनुं श-
रणूं दातरडुं, लाखजनमनुं पाप लणेरे भज-
न० ॥ ६ ॥ बलिहारी ऋषिराज गुरूपर, गो-
विंद नें गुरु तुल्य गणेरे भजन० ॥ ७ ॥ प-
द ॥ २ ॥ २१९ ॥

साभ्रमतीना गुणविषे रागप्रभात

उठ प्रभाते समरिये भाइ श्रीगेणशदेवा ॥ एदेशीछे ॥

सेवो उठि प्रातसमे, साबर सुखकारी ॥ धर्म
अर्थ काम मोक्ष, दाननी देनारी सेवो० ॥ टे
क ॥ सेवे श्रद्धासहीत, ज्योगि ब्रह्मचारी ॥ उ-

रमां नरहे अनंग, नागणीशी नारी सेवो०॥१॥
पतितपुरुष पामरनें, पावन करनारी ॥ विन-
ता गौ बाळ विप्रहत्या हरनारी॥ सेवो०॥२॥
सेवा श्रद्धा समेत, करे जो कुमारी॥ पांमे गु-
णवंत पेउ, भाग्यशाळी भारी ॥ सेवो०॥३॥
विप्रआदि चार वर्ण सेवे संसारी॥ पांमे चा-
रे पदार्थ, वीपती विदारी ॥ सेवो० ॥ ४॥ पं-
चावने विष्णुपदी, स्वर्गमां सधारी ॥ साबर
सुरसरी थाय, वरदें बलिहारी ॥ सेवो०॥५॥
प्रजारहित पुजा करे, हरखथी हजारी ॥ एक
टेक अचळहोय, तो बने विस्तारी ॥ सेवो०॥
॥ ६॥ ज्ञांनीनो हस्त ग्रही, मेळवे मोरारी॥ से-
वक ऋषिराज जाय, वारवार वारी॥ सेवो०
॥७॥पद॥ १ ॥ सवारे उठीनें स्नान, काश्यपीनुं

करिये ॥ शृंगीने समिप जई, श्रीपती समरिये ॥ सवारे० ॥ टेक ॥ निंदे नास्तीक तेथि, दीलमां नडरिये ॥ कृत्यवती तिर, कृष्णध्यान नित्य धरिये ॥ सवारे० ॥ १ ॥ माता मणिकर्णकानि, ऊपमा उचरिये ॥ चंद्रभागाचरण पूजि, त्रणे लोक तरिये ॥ सवारे० ॥ २ ॥ भावें साबरनि भक्ति, अंतरें आदरिये ॥ मोहतणा मूखथकि, अनांमत उगरिये सवारे० ॥ ३ ॥ भगवतनुं भजन भूलि, फोगट नव फरिये ॥ डगमग दुर्गंधिदेह, डग विचारि भरिये सवारे० ॥ ४ ॥ साबर भज साबर भज, जोर नावे जरिये ॥ आ उचार अरुणोदय, पुन्यहोय परिये सवारे० ॥ ५ ॥ पान एनुं ध्यान एनुं, अरोगी उछरिये ॥ वीमळ वैकुंठधाम, ठीक ठाम ठरि-

ये सवारे० ॥ ६ ॥ दाखे ऋषिराज देव, विश्वं-
भर वरिये ॥ साबरनी सेवनाथि, हरकत भ-
व हरिये सवारे० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ २२१ ॥

॥ राग गोडी ॥

नंदनो लालोरे वहालो नंदनो लालो, आवे
गोडिसमे गोकुळमां वहालो नंदनो लालो ॥
टेक ॥ गोवाळियोनी मध्यें चाले, गजगति गि-
रधारी ॥ वांसतणी वांसळियो वाजे, श्रृंगियो-
सारी ॥ नंदनो० ॥ १ ॥ गौधनकेरी गौरजउ-
डे, अबील आकारें ॥ शामळियानें मळवा
सखियो, टोळे थै त्यारें ॥ नंदनो० ॥ २ ॥ ऊ-
तावळमां ऊलटपुलट, आभूषण अंगें ॥ देह-
घेर्य पण दिलडुं जेनुं, शामळासंगे ॥ नंदनो०
॥ ३ ॥ बालपणे वाल्यमनें वंदे, विनता व्रज-

वासी ॥ धन्यधरा ए धेनूरजमां, कोटि गया काशी ॥ नंदनो० ॥ ४ ॥ कनकतारमय कटी पितांबर, गुंजाहार गळे॥ मोरमुगट मस्तकें विराजे, सोभतो सघळे॥ नंदनो० ॥ ५ ॥ कांनांमां मकराकृत कुंडळ, कमळफूल करमां॥ सउअे नजरो साथें जोडी, कांन कुंवरमां ॥ नंदनो० ॥ ६ ॥ गोवाळियांथी गंमत करतो, आव्यो आंगणिये ॥ ऋषीराजके राधावरने, जैये वारणिये॥ नंदनो० ॥ ७॥ पद॥ १ ॥ २ २ २॥

॥ राग रांमकलि ॥

कुणरे समाना कांमनी, दत फळियल रांमा ॥ एदेशीछे ॥

माया मटी मनमांहेथी, तेतो मायानें तरिया॥ भण्यारे गण्यारे भुलापड्या, कहोनें क्यां गई करिया मायामटी० ॥ टेक ॥ जन्म्याकेडें ज-

नोइ देइ, नाम ब्राह्मण धार्यूं ॥ चोको करिबे-
ठा चूंपथी, ब्रह्मपद न विचार्यूं ॥ माया० ॥ १ ॥
अंचळो लेइ चाल्या एकला, वनमां जइ व-
सिया ॥ प्रीति मळीगइ पहाडमां, राति तूं वि-
ना रसिया ॥ माया० ॥ २ ॥ खाख भुंसी खू-
ब खाखिये, तके आडबंद ताजो ॥ भोजन ऊ-
पर भाव नहि, गोट्यो मनमांहि गांजो ॥ मा-
या० ॥ ३ ॥ मुनिरेपणूं लीधूं मांनमां, सांनमां
समजाव्यूं॥ मननें मुनीपणूं नावियूं, जेवुं डा-
ढेथि चाव्यूं ॥ माया० ॥ ४ ॥ उपरथी अबळा
तजी, रुचि मनमांहि राखी ॥ जन्ममरणकेरो
ज्योग ए, वेद पूराण साखी ॥ माया० ॥ ५ ॥
रंग उपरथी रुची टळी, गेरुमां प्रीत्यजामी ॥
माया मटी केम मांनिये, रूचि सनमांनसां-

मी ॥ माया० ॥ ६ ॥ उपरथी अळगी कर्ये,
आवे ढुकडी धशीने ॥ ऋषिराजके माया न-
व गणे, राजा ज्योगी ऋषीने ॥ माया० ॥ ७॥
पद ॥ १ ॥ चौद भुवन जुओ चाळवी, माया
भरपुर महाले ॥ जिवडलां पड्यां जाळमां,
झट पारधि झाले ॥ चौद० ॥ टेक ॥ उद्यम
करतां आळश्या, पेट भरवामां पूरा ॥ भगुवां
करे वणभेदथी, संसारमां शूरा ॥ चौद०
॥ १ ॥ अणबन्ये अबळा तजि, वस्या वांढोना
वनमां ॥ ज्ञांनविना मन क्यम गळे, पछे मुं-
झाय मनमां ॥ चौद० ॥ २ ॥ कुटंब तज्यूं को-
ई कारणे, चेलामां चीत चोटे ॥ विश्वंभर क-
र्यां वेगळा, माटे नर्कमां लोटे ॥ चौद० ॥ ३॥
घरतजिनेंरे नाशीगया, बेठा मुंडमुंडाई ॥ मु-

वा नहि नें पाछा थया, नथि जरिये जुदाई ॥ चौद० ॥ ४ ॥ मातपितानी सेवा मुकी, गोठ्युं मन त्यां घुचांणा ॥ इश्वरना चोर ऊलटा, एतो थै अथडांणा ॥ चौद० ॥ ५ ॥ देश तज्यो तज्यो वेशने, केश मुंडावि काढ्या ॥ मन न मुंडांणूं त्यांलगी, जेवा हेज्यमां हाड्या ॥ चौद० ॥ ६ ॥ माया मरी गै मनतणी, तेनें माधव मळशे ॥ रचना सुणी ऋषीराजनी, अज्ञांनि उछळशे ॥ चौद० ॥ ७ पद ॥ २॥२२४ ॥

॥ राग भैरवी ॥

मैया तेरो लाल प्यारोरे, जसोदा तेरो लाल प्यारोरे ॥ बडो ज्यादूगारोरे ॥ मैया तेरो० ॥ टेक ॥ सामरीसि सूरत, माधुरीसि मूरत, कंवर कांनड कारोरे ॥ मैया तेरो० ॥ १ ॥ घेरे

सुर गावे निकी, बांसुरी बजावे, चितवा चो-
रनहारोरे ॥ मैया० ॥ २ ॥ मोरमुगट पट, अ-
जब पितांबर, अजब नाचनवारोरे ॥ मैया०
॥ ३ ॥ लाल बिना, ऋषीराजकुं निशदिन, ल-
गत खलक खारोरे ॥ मैया० ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥
पितम मेरा प्रानदातारे, तुमहो पिता मातारे,
पितम० ॥ टेक ॥ ओरहू कुटंब काचा, तुमहो
सुहृद साचा, भिरके भंजन भ्रातारे ॥ पित-
म० ॥ १ ॥ तुमहो नयनदाता, तुमहो बयन
दाता, तुमसें में पांउं सातारे ॥ पितम० ॥ २ ॥
मतियां दातन मोरी, तुमरे हाथन दोरी ॥ मेरे
तो तुम त्रातारे ॥ पितम० ॥ ३ ॥ जंत्रि हो
तुम बंदे, मेंहुं सतारहंदे, ऋषिराज गुन गातारे
पितम० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥ २२६ ॥

राग शामकल्याण. वर्णसगाई ॥

जय जयरे जगदेवरे, जयदेवकिजाया जय जयरे० ॥ टेक ॥ शुक शारदा सनकादिक शंकर, शेष सदा करे सेवरे जयदेवकिजाया जय० ॥ १ ॥ ज्ञानगुरू गणे गालव गौतम, गर्ग अनें गंगेवरे जयदे० जय० ॥ २ ॥ अजित अखंड अगोचर अद्वित, अकळ अलेख अभेवरे जयदे० ॥ जय० ॥ ३ ॥ रुदिये रमेश रहो ऋषिराजने, राजने रुदिये रमेवरे जयदे० ॥ जयजयरे जगदेवरे जय० ॥ ४ ॥ पद ॥ १॥२२७ ॥

आ, बोधचिंतामणीनें मानपत्र.

भावनगरदरबारना कविराज प्रताप भाइनुं बनावेलु पद, राग काफी.

संतमळे साचारे, अगमनी खबर करे ॥ एदेशीछे ॥

रुडा ऋषिराजेंरे, हेतें भजियाछे हरी ॥ अगम अलखनीरे, कीरती सुगम करी ॥ टेक ॥ भरतखंडमां ब्राह्मण ज्ञाती, अवदिचनी अवटंक ॥ कुबेरजीनुं कुळ दिपाव्यूं, निरंजन गायारे निशंक, गाम गुजरातेंरे, वरसोडामां वास धरी ॥ रुडा ऋषिराजे हेते० ॥ १ ॥ रसभर्यां नें वेण रुपाळां, निर्मळपद निर्दोष ॥ सांभळतां, सुख ऊपजे भाइ, अळगा रहे अपसोश, विचारिनें वांचेरे, तेतो जन जाय तरी ॥ रुडा ऋषि० ॥ २ ॥ राग रागनां कीर्त्तन रचियां विधविध ज्ञान विशेष, जगत बधीमां सर्वे जननें, आप्योछे उपदेश, घरोघर गावेरे, प्रभुना गुण प्रेम भरी ॥ रुडा ऋषि० ॥ ३ ॥ प्रेमलक्षणा प्रगटज दीसे, वेदांतनें वैराग ॥

भावें नवधा भक्ती कीधी, अखंडछे अनुराग, कंठे जे कोइ करशेरे, फेरो नव आवे फरी ॥ रुडा ऋषि० ॥ ४ ॥ सुरस्वामीयें गाया शांमळियो, प्रीतम प्रेमानंद ॥ महेता नरसीनी वांणि सुकोमळ, गावण रीझ्यारे गोविंद, आप ऋषि एवारे, एविमुखें गिराउच्चरी ॥ रुडा ऋषि० ॥ ५ ॥ शुद्ध शोभीती प्रत्यो छपावी, निजकृत कथारे नवीन ॥ नाम रह्युं ऋषिराजनुं नीश्चळ, सुफळ जनम सो कीन, कवि परतापेंरे, भेजि भेठ्य सूज सरी रुडा ऋषिराजेरे हेतें भजिया छे हरी ॥ अगम० ॥ ६ ॥ पद ॥ ३ ॥ २२८ ॥

वैराग्य विषे, पद राग गर्बी.

॥ भले भले अजोद्धाना रायरे ॥ एदेशीछे ॥

भजो भजो हरीनें तमे भाइरे, तजो तजो म-

नमी कुटीलाइरे ॥ टेक ॥ साचोसाचोछे स-
रजनहाररे, काचोकाचो सकळ संसाररे ॥
भजो० ॥ १ ॥ मारुंमारूं मांन्युछे मनमांहि-
रे, तारुंतारूं तेमां नथि कांइरे ॥ भजो० ॥२॥
मथिमथीनें जोडो भलें दामरे, नथिनथी ठ-
रवानो बिजो ठामरे ॥ भजो० ॥ ३ ॥ वारो-
वारोनें वरुवा वीचाररे, धारोधारो हैयामां
गिरीधाररे ॥ भजो० ॥ ४ ॥ लिजेलिजे ला-
खेणो हवें ल्हावरे, रिझेरिझे मोहनवर महा-
वरे ॥ भजो० ॥ ५ ॥ ज्याचोज्याचो नें जदु-
पति नाथरे, नाचोनाचो नें समरण साथरे ॥
भजो० ॥ ६ ॥ उद्धरोतो समय छे आजरे,
सुद्धरोतो कहेछे ऋषीराजरे ॥ भजो० ॥ ७ ॥
पद ॥ १ ॥

॥ आचार तथा धर्मविषे ॥

पेलोपेलो धर्म आचाररे, घेलोघेलो न मांने एनो भाररे॥पेलो०॥टेक॥कायाकाया न न्हाये शबजेवीरे, डायाडाया गुरुनि रित्य एवीरे पेलो० ॥ १ ॥ नहाजोनहाजो सवारे रुडे नीररे, खाज्योखाज्यो ते केळ्यें मारा वीररे ॥ पेलो० ॥ २ ॥ जेवोजेवो उतरे कोठे अहाररे, एवोएवो आवशे ओटकाररे ॥ पेलो० ॥ ३ ॥ जांणिजाणी नमारे कोई जंतरे, राणिराणीनो जायो तोहे संतरे ॥ पेलो० ॥ ४ ॥ दारुदारू मांसमां मोटो दोषरे, वारुंवारू लावोछो शिद रोषरे ॥ पेलो० ॥ ५ ॥ नथिनथी केफमां कशो साररे, कथिकथीनें थाक्या ग्रंथकाररे ॥ पेलो० ॥ ६ ॥ चोरिचोरी हवेरिनितो नाजरे ॥ कोरिकोरी कविता ऋषीराजरे ॥

पेलो० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

॥ भक्तीविषे ॥

विनाभक्ती साधन सहू वेठरे, विनारक्ती मजुरि नापे शेठरे ॥ विनाभ० ॥ टेक ॥ हरिकथा श्रवण धन्यभाग्यरे, करि तथा किरति जिभें जाग्यरे ॥ विनाभ० ॥ १ ॥ समरसमर हरिनें श्वासोश्वासरे, अमरअमर पुरिमां मळे वासरे ॥ विनाभ० ॥ २ ॥ सेवासेवा गुरूनी अप्रोक्षरे, हेवाहेवा एवि तो घरे मोक्षरे ॥ विनाभ० ॥ ३ ॥ दाडिदाडी अर्चनें रिझे नाथरे, वाडिवाडीनें पायुं जेम पाथरे ॥ विनाभ० ॥ ४ ॥ करोकरो वंदना करजोड्यरे, हरोहरो हुंपद पाडी होड्यरे ॥ विनाभ० ॥ ५ ॥ दासपणे नें सखापणे क्षेमरे, प्रासपणे तो पदें वधे प्रेमरे ॥ विनाभ० ॥ ६ ॥ प्रेम धरो तो

हरि राखे लाजरे ॥ एम करो तो राजि ऋषी-
राजरे ॥ विनाभ० ॥ ७॥ पद ॥ ३ ॥

॥ ज्ञानविषे ॥

ज्ञानिज्ञानी विरला जगमांहिरे, ध्यानिदानी-
नि कमि नथी कांइरे ॥ ज्ञानि० ॥ टेक ॥ गि-
ताजिनाछे तेरमे अध्यायरे, सिताजिना प्र-
भुजि राजीथायरे ॥ ज्ञानि० ॥ १ ॥ विश-
लक्षण मळिनें एक ज्ञानरे, दिश दक्षिणनो
देव आपे मांनरे ॥ ज्ञांनि० ॥ २ ॥ झाझा
नांमें मळिनें थाय गाडिरे, ताजाझाझा वृक्षो-
थि थाय वाडिरे ॥ ज्ञानि० ॥ ३ ॥ देहथकी
अलग छे देहिरे, एहथकी वखाणिये वीदे-
हिरे ॥ ज्ञानि० ॥ ४ ॥ जडरुपें जगत साका-
ररे, थडरुपें छे ब्रह्म निराकाररे ज्ञानि० ॥ ५ ॥
जेजे छकी वरण आश्रमरे, तेते थकी अल-

गछे अक्षरे ज्ञानि० ॥ ६ ॥ तारे तारे ज्ञानि तो जगज्ञाजरे, वारे वारे वखांणे ऋषीराजरे ॥ ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २३२ ॥

॥ काळना भयविषे ॥

अवसर पलपल ज्यावे, सुता तोकूं निंद क्यूं आवे ॥ एदेशीछे ॥

जगतमांही जेटला जाया, कोइनी रही अमर नहि काया ॥ टेक ॥ सिंहासन कनकनां साजे, राणिना जाया ए उपर राजे ॥ मुवारे एतो धाम धन मेली, भजन विना कूंण कहो बेली ॥ जगतमां० ॥ १ ॥ चतुर्धा फोज लेइ चढता, अतुलबळ जुद्धमां अडता ॥ सकळ सरदार तो सगला, थयारे एतो धूळना ढगला ॥ ज० ॥ २ ॥ मारगमांही चालता मैंना, जिवोरे छडीदारकहैं जेना ॥ वरणागिया नां-

नडी वेमां, चढ्यारे एतो सळगती व्हेमां ॥ ज० ॥ ३ ॥ सुमनकेरी सेजमां सूता, हजारो रखवाळ पण हूता ॥ तकेंरे तन छूटियां तेनां, कशांरे नव चालियां केनां ॥ ज० ॥ ४ ॥ खमारे खमा छींकनें खातां, कचेरिमां जेने कहेवातां ॥ अरेरे एतो एकला चाल्या, मंदिरियामां कागडा महाल्या ॥ ज० ॥ ५ ॥ ठमकठम चालती ठमके, घणणणणघूघरी घमके ॥ झळळ मुख आरशिमां जोती, रहिरे एतो रांडतां रोती ज० ॥ ६ ॥ मरण नित्य हाक त्रण मारे, सितापतीशे न संभारे ॥ विचारे ऋषीराजनी वांणी, जगत सहू जूठडूं जांणी ॥ ज० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ समज जगकेरुं सुख स्वपनूं, खलकमांहि हरिभजन खपनूं ॥ टेक ॥

वडारे वडा कहेवाता वेंपारी, कोटिरे धजतणा अधीकारी ॥ रंगेलि जेनी हवेलियो रूडी, एतोरे गया राख थै ऊडी ॥ समजजग० ॥ १ ॥ कपट छळभेद बहु करियां, भुवनमांहि लावि धन भरियां ॥ डाट्यारे रत्या धरणिमां दमडा, झडपि गया जीवनें जमडा समज० ॥ २ ॥ घोडांनी रुडी खखडती गाडी, दुकानें जता दोडता दाडी ॥ दिवस एक आवियो दुखनो, मटीगयो वायरो मुखनो ॥ समज० ॥ ३ ॥ मांणक मोती पहेरि मलकाता, जुवानिना जोरें झलकाता ॥ मळ्युं रे एने एकदिन मरणूं, गयुं न संगें व्हेतनूं गरणूं ॥ समज० ॥ ४ ॥ लटकती हांडियो लाखो, अजब एवो बंगलो आखो ॥ वडारे वडा अमिर त्यां व-

सता, गयारे उडी एनो कर घसता ॥ समज०
॥५॥ अक्तर उंचां चोळता अंगे, रहेतारे नि-
त्य गरक थै रंगे ॥ तनेंरे नव भाळता तडका,
भुंसाइगया ए थइनें भडका ॥ समज० ॥६॥
अमर हती देहनी आशा भजन विना गोठती
भाषा ॥ रुदेमां ऋषीराजना रसिया, धर्यारे
विना मशाणमां धसिया ॥ समज० ॥७॥
पद ॥ २ ॥ ॥ मोडुंरे वहेलूं एकदिन मरवूं,
कायानुं अभिमांन शिद करवूं ॥ टेक ॥ केश-
विकेरां गणित नित्य करता, फुल्यारे फुल्या
मांनमां फरता ॥ पडिरे रही गणितनी पाटी,
मळिरे गई माटिमां माटी ॥ मोडुंरे वहेलूं ०॥
॥ १ ॥ जोयारे ग्रंथ वैदकना झाजा, रुडारे रु-
डा मांनता राजा ॥ मांघिरे मांघी जांणता

मात्रा, जोईरे एणे मशाणनी ज्यात्रा ॥ मो-
डुंरे० ॥ २॥ कथारे भण्या पुराणि जे काशी,
पुस्तक जोयां पांचसे पंचाशी॥ पड्यांरे रत्यां
पोशाळमां पांनां, सळगतांरे सेव्यां समसा-
नां ॥ मोडुंरे० ॥ ३ ॥ रसिक रुडा ग्रंथ बहु
रचता, मरण भुली मांनमां मचता ॥ पड्यारे
एना पंड एक पळमां, जेवोरे बुझे कोयलो
जळमां ॥ मोडुंरे० ॥ ४ ॥ भणिरे घणी जांण-
ता भाषा ॥ खुंखारिनें बोलता खाशा ॥ अ-
बोला लेइ गूजर्यां एतो ॥ एविरे वेळा आव-
शे चेतो ॥ मोडुंरे० ॥ ५॥ प्रगणातणी करता
पंचात्यो, नमिने जेने मांनती नात्यो॥ नाडिरे
पडी शी पळनी नरशी, वितीरे गई एहनी व-
रशी ॥ मोडुंरे० ॥ ६ ॥ भजन विना भूतशा

भासो, जामनिमांही झोत दे जासो ॥ ओ-चंतांनूं तजावशे अनडूं, टळशे ऋषीराजके तनडूं ॥ मोडुंरे० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ जरुर मरी जावुंछे जांणो, आवरदानी पतिज नव आंणो ॥ टेक ॥ रावण घढ लंकनो राजा, असुर सुर मांनता माजा ॥ धरणिपर एकदिन ढळियो, बिचारो एतो लाकडे बळियो ॥ जरुर मरी० ॥ १ ॥ न रह्युं नंदरायनूं नांणूं, टळ्युंरे तन आवतां टांणूं ॥ विवेकविना मांननें वळग्या, सगरसुत सांमटा सळग्या ॥ जरुर० ॥ २ ॥ कौरवकुळ खूटव्यूं काळें, जुद्धारे सुता मशाणनी झाळें ॥ रुपाळा हता रंगमां राता, ज्यादव रह्या एकदम जाता ॥ जरुर० ॥ ३ ॥ वसावनारा सहेरना वंका, दिधा रे जे-

णे देशमां डंका ॥ वश्यारे एतो मशाणमां वनना, मनमां रत्या घाट सउ मनना ॥ जरुर० ॥ ४ ॥ पश्यारे न्हेमां आपणा परिया, मायाळु रुडा मित्र कइ मरिया ॥ पडिरे मेली रझळती परणी, करेलि साथें लेइ गया करणी ॥ डारुर० ॥ ५ ॥डापण बधा जगतनूं डहोळ्यूं, खरुंरे तत्व आतम नव खोळ्यूं ॥ लिधुं न सितारामनूं शरणूं, माटेरे रत्युं जनमनें मरणूं ॥ जरुर० ॥ ६ ॥ एकला जवूं पलकमां ऊठी, जिवतकेरी आश तो जूठी ॥ वचन ऋषीराजनां वसमां, चेते तेने दिव्यछें चसमां ॥ जरुर० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २३६ ॥

॥ भगवान गर्वगंजनछे, ए विषे ॥

रे माधव मळवा शे नावो ॥ ए महिनानी देशीछे ॥

रे गर्वना गंजन गिरधारी, विवेकेथि जोयुंमें

विचारीरे गर्वना गंजन० ॥ टेक ॥ के जीवन-
दिल राधा जडियां, ते गर्वतणे घोडे चढियां,
तो पद गौ लोकथकी पडियां रे गर्वनागंज०
॥ १ ॥ के दर्शनें पाप टळे दुरथी, ते ईशें ग-
रव प्रगट्यो उरथी, तो वेदना पांम्या वृका-
सुरथी रे गर्वनागंज० ॥ २ ॥ के दक्षसुता
सद्गुण दरियो, ते कांइक गरव मनमां करि-
यो, तो पर्वतपेट जनम धरियो रे ग० ॥ ३ ॥
के नरहरीनूं मन नारदजी, ते अंतरगरव वृत्ती
उपजी, तो मर्कटमुख मरज्याद तजी रे ग०
॥ ४ ॥ के बाणावळी अर्जुन बळिया, के दै-
तोना ओघ जेणे दळिया, ते गरव करी प-
णथी गळिया रेग० ॥५॥ के धामतजी वनमां
धशियो, ते विनताने गरव रुदे वसियो, तो

रासमध्येथि खोया रसियो रेग० ॥ ६ ॥ के
शीख ऋषीराजनी सारी, के अंतरमां जुओ
ऊतारी, के आखो रह्यो कुण अहंकारी रेग०
॥ ७॥ पद॥१॥ ॥ रे गर्व हरीनें नथी गमतो,
निचुंकरि कांधनथी नमतो ॥ रेग० ॥ टेक ॥
रे सागरनी किरती सारी, एमाटे थई गयो
अहंकारी, तो विखसम खारुं थयूं वारी ॥
रेग० ॥ १ ॥ रे शीवरुपी दुरवासा सदा, ते ग-
र्वतणी धरी दिलमां गदा, तो अंबरिखथी
उपजी आपदा रेग० ॥ २ ॥ रे केवडो धन्य
धन्य सहुअे कह्यो, ते राखि गरव खुब खी-
ली रह्यो, तो गिरजापतीना पुजनथी गयो
रेग० ॥ ३ ॥ रे वायुकुमारनि कीरती वडी, ते
अंतरे गर्वनी लहेर अडी, तो भरतनी भाल-

डि पगमां नडी रेग० ॥ ४ ॥ रे भागीरथी आ-
व्यां भूतळमां, ते बहु अभिमान धर्यूं बळमां,
तो पीगया जह्नू ऋषी पळमां रेग० ॥ ५ ॥
रे गाय देवी सुरलोकतणी, ते भानतजी अ-
भिमान भणी, तो वदनेथि बहुरे अशुद्ध बणी
रेग० ॥ ६ ॥ रे कामकाज सवळां कीजे, रे ग-
र्वरंग दिलें नव दीजे, तो ऋषिराज रघुवर
रीझे रेग० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ रे गर्वथकी
उडि कैक गया, राखी गर्व कहो सुखि कोण
रह्या रे गर्वथकी० ॥ टेक ॥ रे दैतनें लेश न
आवी दया, ते ज्ञानी मुनी अने ज्योगी ग्रह्या,
तो थंभेथि नरहरि प्रगट थया रे गर्वथकी०
॥ १ ॥ रे रावणें चौदे भुवन रळ्यां, ते मनमां-
हि गर्वनां मूळ मळ्यां, तो शीशदशे रणमां

रझळ्यां, रेग० ॥ २ ॥ रे कामनें सर्वें अजीत कर्‍यो, ते वेगथी गर्वने पूरे वर्‍यो, तो भवतणि दृष्टिथि भस्मथयो रेग०॥ ३ ॥ रे बाणासुर जगमां बळियो, ते गर्वछकी चितमां चळियो, तो भूजजथो धूळमां भळियो रेग०॥४॥ रे दुरजोधन अभिमांनी अती, ते दुभिया पांडव द्रुपदीपती, तो वंशेसहीत सही विपती रेग० ॥ ५ ॥ ॥ रे जगमांहि जेरासंध जुओ, ते ज्ञानविना गरवीष्टहुओ, तो मांनेथि भीमना हाथे मुओ रेग० ॥६॥ रे मोहन राजि न थाय मदे, ते राखवो गर्व शामाटे हृदे, रे वेदवचन ऋषीराज वदे रेग० ॥ ७॥ ३॥ ॥ छे केटला काढवा काळ अरे, धिरो रेनें शामाटे गर्व धरे छे केटला० ॥ टेक ॥ सुरानि तो केफ

हजी सारी, पिनारोज नर्कनो अधिकारी, अभिमानि कुळनांखे संहारी छे केटला० ॥ ॥ १ ॥ रे शूं थयुं भारत वेद भण्यो, के शूं थयुं बहु धनवान बण्यो, के शूं थयुं गणितनो मेळ गण्यो छे के० ॥ २ ॥ रे नाकें नें मूखें वायू निकळे, शुं करिये जो वळती न पाछो वळे, तुं जोने फरे होत पगलातळे छे के० ॥ ॥ ३ ॥ रे पंडित काजीनें पूराणी, तर्कें आवि काळ गयो तांणी, धरापति थै गया धुळधांणी छे के० ॥ ४ ॥ पडीगया वैकुंठथी पोळिया, भस्मथया कपटी अनें भोळिया, जगत तो छे काळतणा कोळिया छे के० ॥ ५ ॥ भलें लेने आभ बधो बाथमां, भलें चाल्य स्वर्गतणा साथमां, छे दोरितो हरिवरना हाथ-

मां छे के० ॥ ६ ॥ भलाइनां सत्य वचन भाखिये, के चितडामां गोविंदरस चाखिये, ऋषीराज शीद गरव राखिये ॥ छे केटला० ॥ ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २४० ॥

समर्थनी अकळगति विषे, भजन

मार्गी लोकोना भजननी देशी छे.

गुरुजिनी अगमगती, शुं जांणे जिवडां गुरुजिनी अगमगती हे जी ॥ गोविंदनी अकळगती, शुं परखे प्रांणी गोविंदनी अकळ गती हे जी ॥ टेक ॥ संतो भाइरे वीधिना नाकमांथि प्रगटया वराहजी भाइ प्रगटया वराहजी तो, प्रथविना प्राणपती ॥ शुं जांणे जिवडां० ॥ १ ॥ संतो भाइरे लाकडमांथि प्रगट थया नरहरि प्रगट थया नरहरी तो, किधल क्रोध अती, आंणल कोप अती ॥ शुं जांणे०

॥ २ ॥ संतो भाइरे कर्दमवंशमां कपीलजिये कीधी, कपीलजिये कीधी तो, मातानि नीर्मळी मती ॥ शुं जांणे० ॥ ३ ॥ संतो भाइरे वणरे वांकें रामें मूरखांने मेणले, भाइ मूरखांने मेणले तो, तरछोड्यां सीता सती, संताप्यां सीता सती ॥ शुं जांणे० ॥ ४ ॥ संतो भाइरे सोळ हजार जेनें परणेलि प्रेमदा, भाइ परणेलि प्रेमदा तो, जदुपति तोहे जती ॥ शुं जांणे० ॥५॥ संतो भाइरे अकळकळा क्यम कळीजाय कोइथी, भाइ कळीजाय कोइथी तो,अकळनि अकळाकृती ॥ शुं जांणे०॥६॥ संतो भाइरे वायक जो ऋषिराजनां विचारशो ऋषिराजनां विचारशो तो, रुपाळि भाग्यनी रती, शुं जांणे०॥ ७॥पद॥१॥ २४१॥

राग परज.

मारि गयो सामळियो सूजांणरे, प्रेमनुं पुरुं बाण मारिग० ॥
एदेशीछे ॥ लोभनी निंदा विषे ॥

लोभें तो लुंट्या चौदे लोकरे, ब्रह्मांडमां पडि पोक लोभें तो लुं० ॥ टेक ॥ पारधिनी जाळमांही, पड्यां पंखीडां संतो, एमांथी उगरवानां कोकरे ब्रह्मांडमां० ॥ १ ॥ ज्योगी वेरागि जंगम, संन्यासी शेवडा संतो, फकीरी सहुनी किधी फोकरे ब्रह्मां० ॥ २ ॥ भणेला वणभणेला, वेदिया वैष्णव संतो, छाती कुटेछे पांम्या शोकरे ब्र० ॥ ३ ॥ चारे वरणनी चोटी, झाली छे जोरमां संतो, थया धुळधाणी प्रांणीथोकरे ब्र० ॥ ४ ॥ देवता दुखी फरे, दशे दिशामां संतो, दैतोनी मरडिनांखी डोकरे ब्र० ॥ ५ ॥ शांती शितळ जेवूं, पांणि कुं-

ण पांमे संतो, उंडो कुवो नें फाटी बोखरे ब्र०
॥ ६ ॥ ऋषिराज कहिनें रह्या, नथिनथि लो-
भने दया, सुतो छे क्यम सुबा संतो खरे
ब्र० ॥ पद ॥ १ ॥

॥ स्वादनी निंदा विषे ॥

सवादें सहुनि खोई शांनरे, जगत्तमां थयूं
ज्यांन सवादें सहुनी० ॥ टेक ॥ रळिरळि रा-
त्य दहाडो, मरिगयां मांनवि संतो, खजांना
थइ गया खुरबांनरे जगत्तमां० ॥ १ ॥ एदि
पड्यां इसपिताळें, चारे खुणे चयणें संतो, ह-
जारो रोगवडे हेरानरे, जग० ॥ २ ॥ जमात-
मां कइ जतारह्या, काळिरोटि कारणे संतो,
नहिनहि जमवामां नादांनरे जग० ॥ ३ ॥ मुं-
डाणां स्वादने माटे, मंडळमां मुंडियां संतो,
शुद्रथयां श्वपचना समांनरे, जग० ॥ ४ ॥ स-

वादेंथि सोइया गळे, माछलडां मरवा संतो,
जिभडली जोखमनी जमांनरे जग० ॥ ५ ॥
वढिमरे नात्यमां वाडव, जमें त्यां जोजो सं-
तो, अथाणा एकतणुं आख्यांनरे जग०॥६॥
वदे ऋषिराज स्वादें, वटाळ्युं विश्वसंतो, स-
वादनां रोग बधां संतानरे जग०॥७॥पद॥२॥

॥ सनेहनी निंदाविषे ॥

सनेहें तो वश्य कर्यों संसाररे, चूंथावि खां-
ण्यो चार सनेह० ॥ टेक ॥ मायाळु मित्रमाटे,
कुटंबने कारणे संतो, हरांमनां कांम रचांय
हजाररे चूंथावि खांण्यो० ॥ १ ॥ दुकान के
दमडामांही, वाडीमां वासना संतो, देखाडे ज-
मतणो दरबाररे चूंथा० ॥ २ ॥ खेतर के खो-
ळडामांही, चोटेलुं चितडुं संतो, पडावे परलो-
कें पोकाररे चूंथा० ॥ ३ ॥ बाळकमां प्रित्य

बंधाणी, नारीथि नेहलो संतो, नथिनथि लाभ एमां लगाररे चूंथा० ॥ ४ ॥ टोपी के तुंबडिमांही, प्रितीनो पासलो संतो, धरावे अणधार्यां आवताररे चूंथा० ॥ ५ ॥ भरतजि त्यागी भारे, वेरागमां वांकडा संतो, मृगले कर्या मृगाकाररे चूंथा० ॥ ६ ॥ शिखांमण मांनज्यो सारी, रुडि ऋषिराजनी संतो, प्रिति हरिसंग उतारे पाररे चूंथा० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥

॥ कामनी निंदा विषे ॥

कांमे तो कर्यां कुडां काजरे, रावणनूं खोयूं राज कांमे तो कर्यां० ॥ टेक ॥ टटळ्या टोळ कर्यामां, फांशियें फांकडा संतो, जुलमथी बुडीगयां झाजरे रावण० ॥ १ ॥ वरणथि वेगळा थया, छेलांणी शोखमां संतो, लुटांणि नात्य नें जात्यमां लाजरे रावण० ॥ २ ॥ धर-

मनुं नाम धरीने, विभिचार वरते संतो, अर-
रर बगाडयुं खाइ अनाजरे रावण० ॥ ३ ॥
ध्यांननें धारणावाळा, थया धुळधाणि संतो,
रुपाळां तप थइगयां ताजरे रावण० ॥ ४ ॥
जगतमां भ्रमिया झाजा, कोत्या कइ चांदिये
संतो, आशा मुके वैदकरी इलाजरे रावण०
॥ ५ ॥ मुकाणी कामने माटे, सुकृतमां शेंणि
संतो, वधिगयां विकर्मनां व्याजरे रावण०॥
॥ ६ ॥ भजो ऋषिराजनो भावें, दयानिधिदे-
वता संतो, गुरु मारो गरिबनो निवाजरे रा-
वण० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥

॥ माननी निंदा विषे ॥

एथि नथि अदकेरुं अज्ञानरे, आ तननुं अ-
भीमांन, एथि नथि० ॥ टेक ॥ मथुरांनां ऋ-
षियोमहोयें, ज्याच्या जगजिवन संतो, आप्युं

नहि अन के आदरमांनरे, आ कुळनुं अभी-
मान, एथि नथि अदकेरु अज्ञानरे आ तन-
नुं० ॥ १ ॥ नारदनो श्राप नड्यो, धनदना सु-
तनें संतो, किधेलुं केफभर्यूं पांनरे, आ धननु
अभीमांन एथि नथि० आ तननुं० ॥२॥कौ-
रवे केर कर्यो, दुर्योधन दुष्ट संतो, सतीनुं स-
त्य छोडावा तांनरे, आ राज्यनुं अभीमांन ए-
थि नथि० आ तननुं ॥ ३ ॥ कुडां कुडां कर्म
करी, भळिगया भेखमां संतो, नमे नहि क्यां
गयुं निर्मांनरे, आ वेशनुं अभिमांन एथि न-
थि० आ तननुं० ॥ ४ ॥ इरष्या सहुना उपर,
दया नहि दिलमां संतो, तांणे मत खळ थवा
खुरबानरे आ मतनुं० ॥ एथि नथि० ॥ आ
तननुं० ॥ ५ ॥ वैकुंठमां वासकरीनें, पडिगया

पोळिया संतो, आप्युं अजनंदनने अपमांनरे आ थळनुं अभीमांन एथि नथि० ॥ आ तननुं० ॥६॥ कहे ऋषिराज केनें, कहिये आ कथनि संतो, भजी ल्यो भाव करी भगवानरे आ तननुं०॥एथि नथि०॥७॥पद॥५॥२४६॥

॥ उपदेशविषे, रागकेरबो. ॥

गरभकी बतियां,गरभकी बतियां, बतियां गये भूल, गरभकी बतियां ॥टेक॥ उदरमें दस मास अग्यानी, अधो बदन रहे झूल,संकटवा अतियां,संकटवा अतियां,बतियां गये०॥१॥ खट लछ सहस चोरासि कुंडमें, संकट नांहि एहि तूल, सुनत फटे छतियां,२ बतियां गये०॥२॥ पोकारे तब दीनसें दिन होइ, कब मिटावहु या सूल,दयालु रघुपतियां,२ बतियां

गये० ॥ ३ ॥ अब तुमकुं प्रभू नांहि ठगूंगो, नर देह पाइ अमूल, रदिहुं दिन रतियां, २ बतियां गये० ॥ ४ ॥ हरजीवनपती ठाडे रहूंम, कर लेइ चंदन फूल, आवत सुनि जतियां, २ ॥ बतियां० ॥ ५ ॥ पद ॥ १ ॥ बोलत एसि बांनी, बोलत एसि बांनी, बांनी होइ दीन, बोलत एसि बांनी ॥ टेक ॥ तीरथ करन चरन मोय देहू, कर हरिसेवा बीन, करुं न कछु ज्यांनी, २ बांनी होइ दीन बो० ॥ १ ॥ हरिगुन गावन रसना लोचन, निरखन हरीपद्चीन, अति सुरति आंनी, २ बांनी होइ दीन बो० ॥ २ ॥ हरिगुन सुनन श्रवन देहु स्वामी, आपवचन आधीन, बनुंगो बडे ग्यानी, २ बांनी होइदीन बो०॥३॥ नमन करनहित शिर

हरिजनकूं, एसा लखत तहां कीन, जमनकी जमांनी, २ बांनी होइ दी० ॥ ४ ॥ हरजीवन कहे ओ दिन बिसरे,हरामि शठ मतिहीन,मि-लेगि नर्कखांनी, २ बांनी होइ दी० ॥५॥पद॥ ॥ २ ॥ बिठलकुं बिसारी, बिठलकुं बिसारी, बिसारी किया आंन, बिठलकुं बिसारी॥टेक॥ परधन चोरत दुष्टकि संगत,बिसनमें गुलता-न, हेरत परनारी, २ बिसारी कि० ॥ १ ॥ सं-तकि बात सुनत नहि कोउ दिन, तमासा दे-खीधरे कांन, होवत खुसि भारी, २ बिसारी० ॥ २ ॥ विषयनमें अती आकुल व्याकुल, जे-सें सरदमें श्वान, गुरुकुं देवे गारी, २ बिसारी कि० ॥३॥ एसे अधर्मिके लजत पडोसी, जी-वत प्रेतसमांन, लजत महतारी, २ बिसारि

कि० ॥ ४ ॥ हरजीवनप्रभू कबहु करो गे, खल भरभर जलजान, सागरबिच डारी, बिसारी किया०॥५॥पद॥३॥जिवनकुं नजाना, जिवनकुं न जाना, न जाना मतिदूर, जिवनकुं न जाना॥टेक॥मनमें मांनत नहि कब मरना फिरत होइ मगरूर, देहके अभिमांना, २ नजाना मति०॥१॥अहार नीद्रा अरु भय विषया, चारिमें पशुवत सूर, मरन विसरांना, २न जाना मति० ॥ २ ॥ काम क्रोध ओर लोभके बस-भये, भांग गांजामें भरपूर, अफिन मधुपांना, २ न जाना मति० ॥ ३ ॥ पल पलके सब कर्म लिखेहें, धर्मसभाकी हजूर, रहे न कछु छांना, २ न जाना मति० ॥ ४ ॥ हरजीवन कहे एकदिन उडही, जेसें आकनके तूर, ज-

लावे समसांना, २ न जाना मति० ॥ ५ ॥
पद ॥ ४ ॥ २५० ॥

॥ वसंत ऋतुमां गावाजोग, राग होरी काफी ॥

रंगिलो खेले रंग, अबील गुलाल उडावे रंगि-
लो० ॥ टेक ॥ रंगिलो कान नें व्रजरे रंगीलुं,
रंगेरे लाला रंगे गरक थयुं अंग, ग्वालसंगे
मोहन गावे, रंगिलो खे० ॥ १ ॥ रंगभर हो-
रि रमे रंग भीनो, सर्वेरे लाला सर्वे गोपनें संग,
देवतहां दरशनें आवे ॥ रंगिलो० ॥ २ ॥ रु-
मझुम रुमझुम धूम मचीरहि, वाजेरे लाला
वाजे ताळ मृदंग, तानमां तांन मेळावे रंगि-
लो० ॥ ३ ॥ हरजीवननो देव हसीहसी, धशि-
धशिरे लाला, धशिधशि आंणि उमंग, कन-
कपिचकारि चलावे रंगिलो० ॥ ४ ॥ पद ॥
॥ १ ॥ ॥ सोभे छबीलो छेल, वदनथयुं गरक

गुलालें सोभे छबी० ॥ टेक ॥ केसर रंगनि गागर करमां, वाळीरे लाला, वाळि रसिक रंगरेल, कटीकसि धशिधशि चाले सोभे छबी० ॥ १ ॥ ब्रह्मादिकनें चरणरज दुर्लभ, एवारे लाला एवा श्रीअलबेल, गोपीमध्ये तेतो महाले सोभे० ॥ २ ॥ कोटिक कोटि ब्रह्मांडपती तेणे, खांत्यॆरे लाला खांत्यें मांड्योछे खेल, भरीभरी पिचकारि झाले सोभे० ॥ ३ ॥ हरजीवनना हितस्विये हाथे, झरकशि रे लाला झरकशि झोळि धरेल, गुलालनि व्रजने वहाले सोभे० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ खेले होरी सुखधाम, कनकपिचकारि भरीनें खेले होरी० ॥ टेक ॥ गोपिका मंडळमध्य मनोहर, सोभेरे लाला, सोभे सुंदरश्याम, हरीजन नि-

रखे हरीनें खेले होरी सुख० ॥ १ ॥ झटपट सु-
पटउपर रंग झीके, पळनोरे लाला पळनो
नहि विश्राम, कहान रमे हरख करीनें खेले०
॥ २ ॥ नौतम ख्याल करे तहां नटवर, अग-
णितरे लाला अगणित जेनां नाम, वेद शके
नहि उच्चरीनें खेले०॥३॥ हरजीवनना नाथनें
नयणे, निरखवारे लाला निरखवा वीरंचि
वाम, आविया प्रेम धरीनें खेले० ॥ ४॥ पद
॥ ३॥ ॥ होरीरमे जगवंद, विविधनां वाजांरे
वाजे होरी रमे० ॥ टेक ॥ उडगण रूपि गो-
पगण ओपे, तेमांरे लाला तेमां हरि शोभे चंद,
छवी देखि रतिपति लाजे होरी रमे० ॥ १ ॥
भगवतथी कोइ सुरत न भूले, सर्वेरे लाला
सर्वे व्रजजन वंद, आनंदे भरेला झाजे होरि०

॥ २ ॥ ए समे नेह सहीते जेजन, निरखेरे लाला निरखे नंदनो नंद, एनां भव संकट भाजे होरी० ॥ ३ ॥ हरजीवननो देव दयानिधि, सुखनिधिरे लाला सुखनिधि आनंदकंद, खेल रच्यो निजजन काजें होरी० ॥ ४ ॥ पद ॥ ॥ ४॥२५४ ॥

राग फाग.

शिवके मनमांहि वसी काशी,शिवके मन ॥ एदेशीछे ॥

भजनानंद आनंदनो दरिया भजनानंद ॥ टेक ॥ गरिबनुं सूख ग्रहस्थनुं गुंबडुं, एक सरीखा उचरिया भजनानंद, भजनानंद आनंद० ॥१॥ ग्रहस्थना वैभव भूप गणेछे, जंगलदीशातणी करिया भजनानंद ॥ भजना० ॥ २ ॥ राजाना वैभव रोग गणेछे, चक्रवर्तीतणा चाकरिया, भजना० ॥ ३ ॥ एनृ-

पनुं सुख इंद्रनि आगळ, तुछमां तुछ गणे तरिया, भजना० ॥४॥ इंद्रना निर्जर अज-लोकमांहीं, चूंथेला सरखा चींथरिया, भज-ना० ॥५॥ ब्रह्मलोककेरा वैभव भाळ्या, भ-जनना रोम बराबरिया भजना० ॥६॥ ऋ-षीराज धन्य भजनना रागी, वैकुंठें पहोच्या एना परिया भजना० ॥७॥पद॥ १ ॥२५५ ॥

॥ पद्राग वसंत ॥

आ जगनी मिलगत जावुं मेली, पुन्य थशे परलोकमां बेली ॥ टेक ॥ पुन्यथकी जगमां जसजामे, पुन्यथकी अमरापुर पामे आ ज-गनी० ॥ १ ॥ पुन्यवडे प्रथवीपति राजा, पु-न्यवडे जुओ तोरंग ताजा आ जग० ॥ २॥ पुन्यवडे जग विप्रने पूजे, पुन्यवडे घेर दूझणां दूझे आ जग० ॥ ३ ॥ पुन्यवडे नारी पुत्रझु-

लावे, हालरियां पुन्यवांन हुलावे आ जग० ॥ ४ ॥ पुन्यवाळानी खेती भलि पाके, पुन्यथि बाळक साकर फाके आ जग० ॥ ५ ॥ पुन्यवडे सुखि थाय संसारी, पुन्यवडेज पतीव्रता नारी आ जग० ॥ ६ ॥ पुन्यवडे मळे कूळ पवीत्र, कहे ऋषिराज सुणो मारा मीत्र आ जग० ॥ ७ ॥ पद १ ॥ ॥ पुन्य करो ते विचारीनें करशो, तो भवसागर सहेजमां तरशो ॥ टेक ॥ खाय विचारविना थाय रोगी, भ्रष्ट थशे वण विचारे ज्योगी पुन्य करो ते० ॥ १ ॥ वणरे विचार वदे नर वांणी, ए नरनें कोइ पाय न पांणी पुन्य० ॥ २ ॥ वणरे विचार चटोचट चाले, कांटो भागे पगमां पछि साले पुन्य० ॥ ३ ॥ वणरे विचार करे तप तपशी,

अंते जतां पडशे एतो लपशी पुन्य० ॥ ४ ॥ वणरे विचार खेडू करे खेती, बीज खुवे अनें थाय फजेती पुन्य० ॥ ५ ॥ तरिया विचार विना बहु बोले, लोक ठरावे फुवडने तोले पुन्य० ॥ ६ ॥ जो ऋषिराज विचार न जांणे, तो केम आ पद थाय आ टांणे पुन्य० ॥ ७॥ पद ॥ २ ॥ ॥ एक विवेक विना नर अंधो, शुं थयुं आठे पहोर कर्यें धंधो ॥ टेक ॥ चहाव रुडूं तो विवेकथि चालो, जगपति रीझ्यानो मारग झालो एक विवेक० ॥ १ ॥ गोळ नें खोळ जुदो करि जांणो, संत असंतमां अंतर आंणो एक वि० ॥ २ ॥ कायानें पावन करशो गंगाजळ, नांखशे नरकमां ठेठ सुराजळ एक वि० ॥ ३ ॥ एक दांन त्रण पेढिनें तारे, एक

दांन वणमहोतेरे मारे एक वि० ॥४॥ एक-
नि सोबत आबरु आपे, एकनि सोबत ला-
ज उथापे एक वि०॥ ५॥ एक वचन जुओ
संप करावे, एक वचन जुओ दंड भरावे ए-
क वि० ॥ ६॥ जाय ऋषिराज विवेकनें वा-
री, सहित विवेक रहो नरनारी एक वि०॥७॥
पद ॥ ३॥ ॥ आळस डाकेण आसुरि आवे,
गाफलना घरमां एनें फावे ॥ आळस० ॥
टेक ॥ ज्योगिने वळगे तो ज्योग बगाडे, भो-
गीनें वळगे तो भीख मगाडे आळस०॥१॥
राजाने वळगे तो राज बुडाडे, भक्तने वळगे
तो धर्म उडाडे आळस० ॥ २ ॥ गरिबने व-
ळगे तो घंटि रिसाशे, लक्षपतीनी फजेती लुं-
टाशे आळस० ॥३॥ खेडुनें वळगे तो खेतर

खोशे, नारीनें वळगे तो रोजंदा रोशे आळ-
स० ॥ ४ ॥ विप्रनें वळगे तो वाघरि करशे,
भीखारिनुं पेट लापोटे भरशे आळस० ॥ ५॥
विद्यार्थीनें कदापि जो वळगे, पहेलानी महे-
नत सांमटि सळगे आळस० ॥ ६॥ हरिजन
आळस नांखो उडाडी, कहे ऋषिराज भजन
करो दहाडी आळस०॥ ७॥पद॥ ४॥ २५१॥

॥ पदराग धुमार ॥

वसंत विहिवा आद्यों हो ॥ एदेशीछे ॥

वसंत खेले व्रजवासी हो, अने हो व्रजवा-
सिरे, अविनाशि साथें आनंदे, वसंत खेले
व्रजवासी हो ॥ टेक ॥ धन्य जमुनातट धन्य
वृंदावन, धन्य धन्य व्रजआहीर बलजाउं,
एक गोपीना प्रेममांरे, उडिगया कोटी कबी-
र, वसंत खेले० ॥ १ ॥ धन्य व्रजबाळक ध-

न्य व्रजविनता, धन्य धन्य व्रजनारे वृक्ष ब-
लजांउं ॥ एक बाळकना खेलमारे, उडिगया
गोरख बांणूं लक्ष, वसंत खेले० ॥ २ ॥ धन्य
धन्य नंद जसोमति धन्य धन्य, धन्य धन्य
व्रजनी धेन, बलजांउं, एक धेनुना खुरमारे,
उडिगई कोटिक कामधेन, वसंत० ॥ ३ ॥
धन्य व्रजजीव जंत अने धरणी, धन्य धन्य
व्रजनी, वेल्य बल जांउं ॥ लिला करी जहां
लक्षमिनाथें, थइरही रंगनीरेल्य, वसंत० ॥
॥४॥ धन्य व्रजमोर धर्यो प्रभु मूगट, धन्य गुं-
जा धर्यो हार, बलजांउं ॥ धन्य धन्य वांस जे-
नी वांसळीरे, जेनें वखांण्यो व्यासें बारमवार,
वसंत० ॥ ५ ॥ धन्य धन्य नेत्र जेणे प्रभु निर-
ख्या, कथा सुणि धन्य कांन, बलजांउं ॥ धन्य

धन्य हाथ जेणे हरि सेव्यारे, धन्य छाती धार्युं जेणे ध्यांन वसंत०॥६॥धन्य चरणां हरिदर्शनें चाल्यां, धन्य रसना प्रभुकाज बलजांउं॥ वांणि वदे जेणे वेद वखांणे, रंग देछे तेनें ऋषीराज वसंत ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ २६० ॥

॥पद राग वसंत॥

हांरे गाळो खानारिथै छें गोवालणी दांण दे-ने ॥ हांरे दांण देनेंरे दांण देनें, हांरे नके ची-राशें चीर, जोया जेवूं थशे जांणजे दांण देनें ॥ १ ॥ हांरे घणा दहाडा खेटा करी नाशि गइ महि वाळी, हांरे महिवाळींरे महिवाळी, हांरे नथि लाज लगीर, चालेछे शुं जोई चपडथी दांण० ॥ २ ॥ हांरे चोकि करिये चारे पहोर दहाडले आंइ ऊभा, हांरे आंइ ऊभारे आंहि

ऊभा, सुकै जाय शरीर, चोकी हमारी छे चा-
लती दांण० ॥ ३ ॥ हांरे दुख वेठ्याना लेइयेछे
दोकडा गोपि घेली, हांरे गोपि घेलीरे गोपि
घेली, हांरे नथि लाल फकीर, धर्मादो नव धा-
रजे दांण० ॥ ४ ॥ हांरे घणा ढुंगा फरेछे आ
देशमां लुंटनारा, हांरे लुंटनारा रे लुंटनारा,
हांरे नथि मेलता नीर, दहि दुध खाइ जाय
देखतां दांण० ॥ ५ ॥ हांरे रखवाळा माटे व-
नमां रह्यो वेण वांउछुं, हांरे वेण वांउछुंरे वे-
ण वांउछुं ॥ हांरे बिजो हळधर वीर, गेडीवा-
ळांछे गोवाळियां दांण० ॥ ६ ॥ हांरे ऋषि-
राज के रढियाळो राजवी उभो आगे, हांरे
उभो आगेरे उभो आगे, हांरे धारि पूरण धीर
विनतानें रोकिछे वीठले दाणदेनें ॥ ७ ॥ पद

॥ १ ॥ ॥ हांरे बिवरावी बिहे एतो बीजियो नंदलाला, हांरे नंदलालारे नंदलाला, हांरे लेशो रोकडां ल्हांण कहिशुं बधि वात कंसनें नंदलाला ॥ १ ॥ हांरे चीर तांणतां आपिश चूंटिया नित्य जावूं, हांरे नित्य जावूंरे नित्य जावूं, हांरे दाडि मागोछो दांण, नहि ओ-शियाळी हूं नंदनी नंदलाला हांरे नंदलाला-रे० ॥ २ ॥ हांरे लाडवाया हशो भलें नंदनें ए-मां अमनें, हांरे एमां अमनेरे० ॥ बोलणें वा-गे बांण, सांखशे नहि कोइ सुंदरी नंदलाला ॥३॥ हांरे चोकिदार जोयाजोया चावळा मोटुं मांणस, हांरे मोटुं मांणसरे मोटुं मांणस, हांरे पाधरुं परमांण, कपटें करीने काळा थया नंदलाला ॥ ४ ॥ हांरे रखवाळां शिख्या किया

रोजथी वृंदावनमां, हांरे वृंदावनमांरे वृंदा०
आपिशूं ओळखांण, नथि परदेशिके पारका
नंदलाल॥५॥हांरे बाळपणमांथि आवडा बो-
लका केणे कीधा, हांरे केणे० वढवाडनुं वांण,
हाकवा शीख्याछो हूंशथी नंदलाल॥६॥हांरे
ऋषिराजना वहाला न रोकशो नथि नवरां,
हांरे नथि नवरांरे० भाळो शिरपर भांण,आ-
व्यो हवें अलबेलडा नंदलाला ॥ ७ ॥ पद ॥
॥ २ ॥ हांरे रहेजे अळगोरे रहेजे अळगो, हांरे
गत्यविना गोवाळ,मानवि थावामां माल छे
रहेजे० ॥ टेक ॥ हांरे जशोदायें जण्योनथी
जांणुंछूं तारूं सर्वे, हांरे तारूं० हांरे मुळनें मं-
डाण, वांची बताविश वहि बधी, रहेजे अ-
ळ० ॥ १ ॥ हांरे ढोर चारवा तूजनें धानिया

लिधो नंद, हांरे लिधो नंदरे लीधो० हांरे व्र-
जमांहि वेचांण, मांकडां पाळवा महावजी,
रहेजे अळ० ॥ २॥ हांरे पेटवरांणिये तुंतो
प्रीत्यमा गायो चारें, हांरे गायो चारेंरे गा०
हांरे एमां अमने शो पाड, आवडि नहि छाजे
आंबली, रहेजे अळ० ॥ ३ ॥ हांरे जसोदा-
जिनें झाजुंरे शुं कहिये तनें कीधां, हांरे तनें
कीधांरे तने० हांरे लुखां लुखांरे लाड, माटे
फरें मही मगतो, रहेजे अळ०॥४॥ हांरे ना-
रिहत्या लिधी तेंतो निर्दया नांनपणमां, हांरे
नांन० हांरे लिधा पुतनाना प्रांण,वातो फलां-
णीछे विश्वमां रहेजे अळ० ॥ ५॥ हांरे झेरीला
झेर जमनानुं तें पिधूं नथि सारो, हांरे नथि
सारोरे नथि० ॥ हांरे दहि दूध नां दांण, सांभ

ळियां नथि सृष्टिमां, रहेजे, अळ० ॥ ६ ॥ हांरे ऋषिराजना वाल्यमा रांनमां नव करिये, हांरे नव करियेरे नव० हांरे अबळाथिरे आळ, आंमांथि नहि वधे आबरू, रहेजे अळ० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ हांरे महिवाळीरे महिवाळी, हांरे नथि लाज लगीर, मारेंछे मूजने मेणले, महिवाळी ॥ टेक ॥ हांरे तारा कंसना कांधनें कापिनें करुं कटका, हांरे करुं० ॥ हांरे गजवुं घमसांण, एज माटे हुंतो अवतर्यो महिवाळी ॥ १ ॥ हांरे आखा विश्वनो राजा हुं वेवली सुण्य वांणी, हांरे सुण्य० ॥ हांरे आपुंछूं ओळखांण, चेती शकाय तो चेतजे महिवाळी ॥ २ ॥ हांरे अक्षि हत्यारो झेरीलो आज तें कत्यो मुजने, हांरे कत्यो० हांरे ते-

नां फळ ततकाळ, आपुंछुं रहे उभी आ घडी
महिवाळी ॥ ३ ॥ हांरे मारुं बेचार धोलो
मूखडे फोडुं मटकी, हांरे फोडुं० हांरे ठाउको
करुं थाळ,खोड्य भुलावुं तो हुं खरो महिवा-
ळी ॥ ४ ॥ हांरे तारा मंदरमां घालुं मांकडां
काल्ये जोजे, हांरे काल्ये० हांरे वंसिवाळा-
निवात, वणटांणे छोडिश वाछडां, महिवा-
ळी ॥ ५ ॥ हांरे पडावुं वरका तारा बाळनें
धूळनांखी, हांरे धूळ० ॥ हांरे सोटियो मारुं
सात, मरदांना डंका ए मांनजे महिवाळी०
॥ ६ ॥ हांरे शान भुलावि गोपिनी शांमळे
एज वेळें, हांरे एज वेळे० ॥ हांरे थयो जय-
जयकार, राजी हवें ऋषीराजछे महिवाळी०
॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २६४ ॥

॥ पद राग होरी ॥

आज लाल रंग धूंम मचाई, धूंम मचाई हो, हो, आज लाल रंग धूंम मचाई ॥ टेक ॥ ग्वालबाल बिच लाल, गुलालकि पकरी झोरी, बाजत ताल मृदंग, संग सब गावत होरी, गावत गोपी हो, हो, आज लाल रंग० ॥ १ ॥ झुकझुक बाजत झांज, बजत सरनन सरनाई, भजन भरे भुंगोल, तेंहें तेंहें देव बजाई, दुक्कड़ ताकिट्किट्किट् हो, हो, आज लाल रंग० ॥ २ ॥ डुगडुग डफ धमकार, ताकिट्धीं तोडत तांना, देव बजत दुंदभी, करतहे गांधव गांना, जयजय सुर कहे हो, हो, आज लाल रंग० ॥ ३ ॥ भरभर रंग सुरंग, कनक पिचकारी करकर, धरधर अंतर धीर, आये अबला तजि घरघर, आनंद आनंद हो, हो,

आज लाल रंग० ॥ ४ ॥ अरस परस रंग छांटत, केसर पुनित पतंगा, बसन भये रंग-भीज्य, अनूपम सोभत अंगा, अंखियांमे गुलाल हो, हो, आज लाल रंग० ॥ ५ ॥ नाच-तहे नंदलाल, नहाल भइ सब ब्रिजनारी, रं-गनमें गरकाव, किये विनता गिरधारी, लाल, गुलालमें हो, हो, आज लाल रंग० ॥ ६ ॥ गरगर फूलन गरत, गगनसें चंदन बरखे, आज अजब आनंद, देखि ऋषिराज सु हरखे, गावतहे पद हो, हो, आज लाल रंग धूम मचाई ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ २६५ ॥

॥ गूढार्थनी कविता ॥

गणेशस्यात्मजामंबां क्षमारूपांनतोस्म्यहम् ॥
पयःपानेनयस्याश्च क्रियतेश्रीशकीर्त्तनम् ॥

दोहा ॥ संजयसुतनंदनसुवन, धर्मह्रुकोधरना-

॥दानबीजधरसंतकर, सोनरहेतरनार ॥१॥
चोपाई॥गोरखपुत्रमछंदरनारी, दोनुंकोव्याहभयो सुखकारी॥ताकोपुरोहितएकसन्यासी, वाकिचहेऋषिराजसुआशी॥ २ ॥ इंद्रविजय छंद ॥ अंबुजपुत्रनकोसुतपुत्र, पुनीतसपुत्रनका सुतजेही ॥ तासुतपुत्र बसेघटभीतर, सोजनहोतरमेश सनेही ॥ वायुपितासुरतामतिपुत्रनकी,त्रियकोपयपांनकरेगो॥सोनरयाजगमेंऋषिराज, विराजतगोपुरमेंबिचरेगो॥३॥

॥ होरी दीपचंदी ॥

सांमरो अजहू नहि आयो, एदेशी छे ॥

आ दशा सद्गुरुथकि आवे,भलारे आ दशा० ॥ टेक ॥ घांचिनें बांधिनें फरवे घांणी, जळ अग्नीनें तपावे, हरिहरिलाला, जळ अग्नीनें तपावे ॥ धोबिनें जळविना धोतिये धोयो, अ-

न्न मनुष्यनें खावे, सोनारनें सुवरण तावे ॥
आ दशा० ॥ १ ॥ देखाय नित्य वदनमांहि
दर्पण, जनुनिनें पुत्र झुलावे, गोवाळनें चा-
रवा जाय गोधा, साप गरुडनें डरावे, उडै बा-
ळकनें उडावे ॥ आ दशा० ॥ २ ॥ तंगभिडे
असवारनें तोरी, ढोलिनें ढोल वजावे, पुस्त-
क वेशि पुराणिनें वांचे, खेडुतनें बीज वावे,
बिंदुमांहि सिंधु समावे ॥ आ दशा० ॥ ३ ॥
संप करी श्वान काशियें चाल्यां, चोपगनें चा-
र्य चावे, सिंह डर्यो ससलातणि शहेमां, ज-
ननी सुतानें धावे, पापीमांहि गंगा नहावे ॥
आ दशा० ॥ ४ ॥ आंख्य सुणे अने देखाय
करणे, वायुनें वृक्ष हलावे, काचिनुं शीश ह-
लाल करे अज, धनुषनें तीर चलावे, कुंभा-

रनें चाक फेरावे ॥ आ दशा० ॥ ५ ॥ पांगळो गरुडसमो पंथ कापे, मेरुनें कीडि उठावे, बोबडो वेद चारे चट बोले, अभण भण्याने भणावे, जीभविना गांध्रव गावे ॥ आ दशा० ॥ ६ ॥ अग्निनें टाढ्य बारेमास पीडे, भूख्यानें लांघण भावे, चीत्र उठीनें चितारानें रंगे, थाळनें देव धरावे, ऋषिराज पथ्थर हसावे॥ आ दशा० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

॥ राग ठुमरी ॥

बिगरी कौंन सुधारे श्याम बिनु बिगरी कौंन० एदेशी छे ॥

कविजननीरखसंतबचनमें, कविहरिगतिगतीपावेरे ॥ कविजन० ॥ टेक ॥ कविमलपदभगतीभूषनपितु, जनकजनकपितु कहावेरे॥ कवितनयासुतनाथकविप्रिय, सोइभवरोग समावेरे ॥ कविजन० ॥ १ ॥ अंगदपितुबंध-

वसुतसुखकी, अंतर जो है आसारे ॥ तोद-
शरथकोजनकमतीहो, होकपिधरधरदासारे॥
कविजन० ॥ २ ॥ बुधगुरुभोमहरनभृगुसे-
वक, चंद्रभ्रातपुनि सोईरे ॥ असुरगुरूगुरु-
मारमारके, सेवतसितवनदोईरे ॥ कविजन०
॥ ३ ॥ श्रद्धाजातसुवनसुततनुजा,तापति बं-
धव तेरारे ॥ अर्जुनअरीभीमपितुकारन, क-
हहु असुपतीमेरारे ॥ कविजन० ॥४॥ परि-
क्षितभ्रातसुवनसुतसुतसुत, तासुतसुतजा-
मातारे ॥ ताअरिदरपदरपहरिकोहर, भीम-
सेनपितुरातारे ॥ कविजन० ॥ ५ ॥ जन्मेजय
पितुमातसपत्नी, तापितुशिष्यपिताजीरे ॥ ता-
पितुवल्लभदरधरउरधर, गालेताकिगिताजी-
रे ॥ कविजन० ॥ ६ ॥ चवनपितापितुभग-

नीतारक, विप्रतनुजकोधामारे ॥ ऋषीराज-
ऋषिराजकाजसुत, तासुतको जपनामारे ॥
कविजन० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥

हमारो पितम परदेशवा संघेशवा न आयामें० एदेशी छे ॥

वक्षलक्षमी क्षम तारवा, सुणोरेसंतोवक्षल-
क्षमीक्षम तारवा ॥ उतारवा शरणगतगरल
चिकिछिक वक्षल० ॥टेक॥ भवसिंधूप्लुव च-
रणसरोरुह, खटसंपतीधर खारवा, उतारवा
शर० ॥ वक्षलक्षमी० ॥ १ ॥ भूतनुजा सुम-
ती स्मर रावण, राघव छे क्षम मारवा,उता-
रवा० ॥ वक्षलक्षमी० ॥ २ ॥ निर्जरपादप
भक्तफळीभुत, त्र्यातपतः क्षम ठारवा, उतार-
वा० ॥ वक्ष लक्षमी० ॥ ३ ॥ करि ऋषिराज
प्रार्थना समरथ, ग्राह अज्ञान विदारवा, उ-
तारवा० ॥ वक्ष लक्षमी० ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

खगराज उरगसंकटना, मुरतिजाया खग-
राज उरगसंकटना विकटना समे बेलि बद-
रीश्वरविभु ॥ खगराज० ॥ टेक ॥ जनअप-
राध गिरीसम जद्यपि, समधर खसखस ख-
टना मुरतिजाया समध० ॥ विकटना समे०
॥ १ ॥ शरणागत सद्गुण अणु तोपण, अंत्य
गणोछो उलटना मुरतिजाया अंत्य० ॥ वि-
कटना० ॥ २ ॥ मुनिगणपुज्य मनोहर मा-
धव, ध्येय प्रभू धुरजटना मुरति० ध्येय० ॥
विकटना० ॥ ३ ॥ गुण ऋषिराज अणू गण-
शो पण, राखुं अहोनिश रटना मुरति जाया०
राखुं० ॥ विकटना० ॥ ४ ॥ पद ॥ ४॥ भक्तव-
छळ टेक भारी, मुरारि तारि भक्तवछळ टेक
भारी, संभारी शरणगतनें ले सुधारी भक्तव-

छब्ळ० ॥ टेक ॥ फाल्गुन ज्येष्ट पवनसुत आ-
श्विन,शक्रुत् विपति विदारी,मुरारि तारी भ०
॥ १ ॥ शरप्रपितामह शतधृति सुतशिष्य,अ-
सुरथि लीधो उगारी, मुरारि तारी० ॥ २ ॥
उरजजनक रिपु सुतसह जननो,निजरिपु स-
म देंछें मारी, मुरारितारि० ॥ ३ ॥ केशवसु-
तसुतसुत ऋषिराजनो,सहायक तुं सुखकारी,
मुरारितारि ०॥ ४ ॥ पद ॥ ५ ॥ द्वितिया वर-
गवेद् कर्त्ता नमामि नाथ द्वितियावरग वेदक-
र्त्ता, अकर्त्ता तथापी द्रुहिणयशदाता द्विति-
या० ॥टेक॥ तृतियावरण कापि आप्य च-
तुर्थी, सप्तमि संस्तृतिहर्त्ता, नमामि० अक-
र्त्ता० ॥ १ ॥ रोहणी उत्तरा चतुर्थज सुतनो,
पतितुल्य ताप प्रहर्त्ता, नमामि० ॥ अकर्त्ता०

॥ २ ॥ हस्ताघ्यँ सम अर्क प्रियारत, करिदे-
खि खगयान धर्त्ता, नमामि० ॥ अकर्त्ता०॥
॥ ३ ॥ गुरुराजभृगु ऋषिराजने लोचन, गो-
चर रह्योरे विचर्त्ता, नमामिनाथ०॥४॥पद॥६॥

धीर समीरे यमुनातीरे, वसति वने वनमाली ॥ एदेशी छे ॥

वासुतसुतसमधरणिविषमता, नभखखम-
हिमुजनगणोरे॥बेरदतारणवरदविचारो,श्या-
मभरूंसोछगणोरे ॥ वासुतसुत० ॥ टेक ॥
वर्गहरीसुत अस्ववदननो, ते मांन्यांमेंमारांरे॥
जिवघनघनघनवर्ग तमोविना, खुबकरीघो-
खारांरे ॥ वासुतसुत० ॥ १ ॥ दधिसुतवाह-
ननंदनिनंदन, करिहितदधिसुतधारीरे॥ कृष्ण
नहींपणकृष्णास्वरूपें, कृष्णकथाविस्तारीरे ॥
वासुत० ॥ २ ॥ सौरीअरीपतनीहितसहच-
री, शौरिउधारकशवरीरे ॥ नरसुवर्णनरना-

री सर्वें, नृपनरकीर्त्तीप्रवरीरे ॥ वासुत०॥३॥ वारिजनंदननंदनवारिज, वारिजअहारिविधातारे ॥ तनुजउलटदसपंदरमहिनहि, स्वामि अनुजसुखदातारे ॥ वासुत०॥ ४ ॥ शिवसुतनंदनसुतश्यालीसुत, जुगलजुगलहणनारारे ॥ अर्जुनअरि अर्जुनगुरु अजसुत, आंणेजएक भणनारारे ॥ वासुत० ॥ ५ ॥ रजप्रजराजतनुजरिपुप्रियतम, ओंअजगवपयदातारे ॥ईपककद अर्ककदचकदइश, भांतनामपतिभ्रातारे ॥ वासुत० ॥ ६ ॥ कंपावनजशश्रितकंदायक, दश्शावरगदशनामीरे ॥ रूपहबुकनामोपृधऋजधर, ए ऋषिराजना स्वामीरे ॥ वासुत० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥२७२॥

॥ कृष्णचरित्र ॥

॥ पदराग केरबो ॥

भलाजि मतरोको छबिले घनशाम, देवेंगि हम गारि हो मत रोको ॥ टेक ॥ आ मारग तुम नितनित आयके, भलाजि अहां ठाडे रखत व्रजवाम, देवेंगि हम गारि हो मतरोको ॥ १ ॥ दांनको मिसकर रगरत बनमें, भलाजि रहुं किसविधि गोकुल गाम, देवेंगि० ॥ २ ॥ जांने दो गिरधर कहा कहुं बेरबेर, भलाजि बिगरतहे हमारे घरकांम, देवेंगि० ॥ ३ ॥ हरजीवनके नाथ हठीले, भलाजि मत ग्रहियो दधिनको ठाम, देवेंगि० ॥ ४ ॥ पद ॥ ॥ १ ॥ ॥ भलाजि मत करना जिवन अति जोर, तुमसें हम नांहि डरेंगि मतकरना ॥ टेक ॥ दधिनको हम दान न देवे, भलाजि कहा करोगे नंद किशोर, तुमसें हम० ॥ १ ॥

जादूकरके बजावत बांसुरी, भलाजि डगे नांहि जादुसें मनमोर, तुमसें० ॥ २ ॥ पुरन नहिं अब काही करुंमें, भलाजि तुम डरात देखी बनघोर, तुमसें० ॥ ३ ॥ हरजीवनके स्वामी हमकूं, भलाजि तेरां नेनां लगत चि-तचोर, तुमसें० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥ ॥ भलाजि दुर रहेना हो कपटी कहांन, कहुं में करजोरकें दुर रहेना ॥ टेक ॥ कंसको राजहे महाबल केशव, भलाजि तामें अबलग तुम हो अजां-न, कहुं में करजो० ॥ १ ॥ तुमरे घर गौ बहु-तहे गिरधर, भलाजि तातें आयो हे अति अभिमांन, कहुं में० ॥ २ ॥ तुमरे पितु जगको महिराजा, भलाजि कहा जानी मागत तुम दांन, कहुं में० ॥ ३ ॥ हरजीवनके स्वामी तु-

मारी, भलाजि बांसुरिने हर्यां हे ममप्रांन, कहुं में० ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ भलाजि बसकीनी, बसकीनी सबहि ब्रिजनार, मोरलियांमें जादुकर बसकीनी ॥ टेक ॥ नेनांमें जादु तेरे बेनांमें जादू, भलाजि बांसुरीमें तो जादु हे अपार, मोरलियां० ॥ १ ॥ जो बसकीनी ताहिकुं तुमबिन, भलाजि दुखदाई लगत संसार, मोरलियां० ॥ २ ॥ एसे जादू तुम कहां पढ आये, भलाजि छोटापनमें हो नंदकुमार, मोरलि० ॥ ३ ॥ सांमरि सुरतपर वारहिवारी, भलाजि हरजीवन जहत बलिहार, मोरलि० ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥ २७६ ॥

॥ पदराग धोळ ॥

ढोला मारा जतुर सुजांण, तारि बोलि प्यारि लागे जी ढोला॥

॥ ए देशी छे ॥

ओधा कहोनें सुखिया छे शाम, व्रजनो वि-
हारि वालो, जी ओधा ॥ व्रजनो विहारि वा-
लो राज्य, लटकाळो नंदलालो जी ओधा ॥
॥ १ ॥ वालीडे कीधीती वात, सखि अमे स-
धारीशुं जी ओधा ॥ सखि अमे सधारीशुं
राज्य, पांच दाडे पधारीशुं, जी ओधा ॥ २ ॥
वायदा उपर गयां वर्ष, कांनजी कठोर थया
जी ओधा ॥ कांनजि कठोर थया राज, दि-
लडामां नावि दया जी ओधा ॥ ३ ॥ पहेले-
थि देखाडी प्रीत्य, वळती थी वेरवाळ्यां जी
ओधा ॥ वळतीथि वेरवाळ्यां राज, अगनी
वगर बाळ्यां जी ओधा ॥ ४ ॥ जादू किधां
जगदीश, वळती न वाळि जांण्यां जी ओ-
धा ॥ वळती नवा० ॥ भरमावि भाळिजां-

ण्यां जी ओधा ॥५॥ कुवे उतारीने कहान,
वरतनें वाढिगया जी ओधा ॥ वरतनें० ॥
नेहडो लगाडिगया जी ओधा ॥ ६ ॥ वाला-
विना ऋषिराज, पळ जुग जेवि जायछे जी
ओधा पळजुग जे० ॥ खालि मंदिर खावा
धायछे जी ओधा ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ गोकु-
ळियूं हवें गाम, सांभरे शा सारु जी ओधा॥
सांभरे शा मारुं० ॥ चौटां जोयां चारु जी
ओधा ॥ १ ॥ गिरधर चारता गाय, वीसरि
एवेळा जी ओधा ॥ वीसरि ए वेळा० ॥ भ-
रवाडियां भेळा जी ओधा ॥ २ ॥ कांबळो
ओढता कांन, वांसलडी वाता जीओधा ॥
वांसलडी० ॥ गोवाळांसंगे गाता जीओ-
धा ॥ ३ ॥ दांणीथता दिनोनाथ, रस्तो रो-

की रहेता जीओधा ॥ रस्तो रोकी० ॥ लुं-
टिनें महि लेता जीओधा ॥ ४ ॥ मांखण
चोरीने महाव, खूंणे पेशी खाता जीओधा ॥
खूंणे पेशी० ॥ जोतां नाशी जाता जीओ-
धा ॥ ५ ॥ गोविंद गुंजाना हार, पहेरी प्रसंन
थता जीओधा ॥ पहेरी प्रसंन० ॥ नटवर ना-
चता जीओधा ॥ ६ ॥ राजमळ्युं ऋषिराज,
व्रजगयुं वीसरी जीओधा ॥ व्रज गयुं० ॥ जू-
ठुं नथी जरी जीओधा ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ म-
थुरांमां वसियाछे महाव, नारियो ठगारियो
छे जीओधा ॥ नारियो ठगा० ॥ वळिकाम-
णगारियोछें जीओधा ॥ १ ॥ कुबज्याने वश्य-
थया कांन, वायरा एवा वांयछें जीओधा ॥
वायरा० ॥ व्रजमां वातो थांयछें जीओधा

॥ २ ॥ गिरधरें गादिने काज, मांमानें मारि-
यो जीओधा ॥ मांमानें मारियो राज, गर्व
उतारियो जीओधा ॥ ३ ॥ कपटी जनमना
कांन, कपटी नगर मळ्युं जीओधा ॥ कपटी
नगर ० ॥माटे त्यां मन गळ्युं जीओधा ॥४॥
भोळां अमे भरवाड, छळमां न सांपड्यां जी-
ओधा ॥ छळमां न० ॥ भरमें भुलां पड्यां
जीओधा ॥ ५ ॥ जाण्युं हतूं जगदीश, तर-
छोडि नहितजें जीओधा ॥ तरछोडी नहि०
ब्रह्म जेनें भजे जीओधा ॥ ६ ॥ नित्य ऋ-
षिराजनो नाथ, नयणेथि निरखतां जीओ-
धा ॥ नयणेथि० ॥ हैडामां हरकतां जीओ-
धा ॥ ७॥ पद ॥ ९ ॥ राधाजि राखोमां रोष,
आवशे अलबेलो जीराधे ॥ आवशे० ॥ सुं-

दर वर छेलो जीराधे ॥ १ ॥ झाड नें पहाड-
मां जेम, अग्नी व्यापी रह्यो जी ॥ अग्नी० ॥
नजरें तो नावियो जीराधे ॥ २ ॥ एम अकळ
अविनाश, जगमांहि जांणील्यो जीराधे ॥
जगमांहि० ॥ महापद मांणील्यो जीराधे॥३॥
आदित उग्यो आकाश, बिंब बधे पडे जी-
राधे ॥ बिंब बधे० ॥ जोतां नजर चढे जी-
राधे ॥ ४ ॥ जगमांहि जीव अनंत, सहुमांछे
शामळो जीराधे ॥ सहुमांछे० ॥ सुरताथि
सांभळो जीराधे ॥ ५ ॥ दूर नथी दिनो नाथ,
प्रेमीने पास छे जीराधे ॥ प्रेमीने० ॥ विश्व-
मां वास छे जीराधे ॥ ६ ॥ रुदयामध्ये ऋषी-
राज, अंतरज्यामी छे जीराधे ॥ अंतर० ॥
सर्वेनो स्वामी छे जीराधे ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २८० ॥

॥ पद राग धोळ ॥ मोहनजियें मोकल्युंरे मोसाळूं ॥ एदेशीछे ॥

जसोदाजि सांभळो एक अरजी, माता मारि सांभळो एक अरजी, मारी ठपको देवानी छे मरजी, जसोदाजि सांभळो एक अरजी ॥ टेक ॥ आवो वटकारो लाल न करिये, जिरे जपवा दिधां नहि जरिये जसोदा० ॥ १ ॥ फंदि महिनां गोरसडांरे फोडे, वळि कटांणे वाछरु छोडे जसोदा० ॥ २ ॥ तमे केहेशो लाडकडो छे नांनो, माटे अवगुण शासारु मांनो जसोदा० ॥ ३ ॥ वांकां वांकां कुंवरनां छे वेणां, मारे मर्मभरेलां मेणां जसोदा० ॥ ४ ॥ तेडि लावे मांकडलांनी टोळी, गाळो देछे नें फोडेछे गोळी जसोदा० ॥ ५ ॥ सुनुं घर जोइ मांकडां घाले, महि मांखण खवरावे महाले जसोदा० ॥ ६ ॥ तकें बाळक रोके तो ता-

डे, ऋषिराजनो नाथ रंजाडे जसोदा० ॥७॥
पद ॥ १ ॥ जसोदाजि क्यां गयो काळो कां-
नो, माता मारि क्यां गयो काळो कांनो ॥ र-
खे खूंणे पेठो होय छांनो माता मारि० ॥
टेक ॥ दुध पायुं मांकडलांनें आंणी, पछे माट-
मां भरियुं छे पांणी जसोदाजि० ॥१॥ नांनप-
णथी चढ्यो चोरीचाळे, हवें भलपण नहि क-
दि भाळे जसोदा० ॥ २ ॥ कैकवार ओचितां-
नो आवे, साथें छैयांनां लंगर लावे जसोदा०
॥ ३ ॥ आवे शांणो थई पहेलो पासे, धुळ
आंख्योमां नांखिनें नासे जसोदा०॥ ४ ॥ त-
मे सारां नें नंदजि सारा, लालमां केम गूण
नठारा जसोदा० ॥ ५ ॥ वळि छांनि सांभ-
ळिये छे वातो, तमे पुत्र लिधो छे वेचाथो ज-

सोदा०॥ ६ ॥ ऋषिराजनो नाथ रुपाळो, पण कपटें करी थयो काळो जसोदा० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ २ ॥ अरे सुत आळ घणी नहि सारी, लाडकडा आळ घणी नहि सारी, दाडि ठपके आवे व्रजनारी अरे सुत०॥ टेक॥ आजथी आवो आद्यों अन्या, कुंण परणावशे तनें कन्या अरे० ॥ १ ॥ दूझणां घेर झाजेरां दूझे, शाथि चोरविद्या तनें सूझे अरे सुत०॥ ॥ २ ॥ जेनि शास्त्रमां नंदित छाया, एवा मांकडांथी तारे माया अरे सुत० ॥ ३ ॥ तारा बोलवामां नहि बंधो, धरथी मांड्यो जूठनो धंधो अरे०॥ ४ ॥ कोइ कळशे दयाहिण गोपी, मुख बांधिने लेइ लेशे टोपी अरे सुत०॥ ॥ ५ ॥ एक आव्यूं छे अजांण्यूं ,जिव छैयां-

ना लेछे ते जांण्यूं अरे सुत० ॥ ६ ॥ ऋषि-
राजना नाथनें रीशें, माता वढियां छे गोपी-
ना मीशें अरे सुत० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ माता
मांरो वांक तपाशिने वढिये, माडी मारो वां-
क तपाशिने वढिये, कोइ जपवा देतूं नथि घ-
डिये माता०॥ टेक ॥ कोइ जबराइयें वांसळि
झाले, कोइ पुंठेथि गडदा घाले माता मारो०
॥ १ ॥ कैक आविनें रस्तामां ओडे, कैक मारे
नें हाथ मरोडे माता०॥ २ ॥ कैक चोर ठरा-
वीनें कोपे, कैक लववामां मरजाद लोपे मा-
ता० ॥ ३ ॥ वळि बीजी जुवे वांके नेणे, त्रि-
जि बाळेछे बोलिने म्हेंणे माता०॥४॥ एवां
एवां पडे दुख दहाडी, तोहे मुजनें खिजोछो
माडी माता० ॥ ५ ॥ प्रगट्यूं पछे आंख्यमां

पांणी, थया गोविंद गद्गद्वांणी माता० ॥
॥ ६ ॥ ऋषिराजना नाथनि रीती, जुठि गो-
पी वणी गया झीती माता० ॥ ७ ॥ पद ॥
॥ ४ ॥ २८४ ॥

केरे कडकडळ उलट्यांरे, के आव्यो रेवाजिनो संघ भलेभले ॥
ए देशी छे ॥

प्रथम नांमुछुं प्रेमेंथीरे, शृंगिने चरणे शीश
हरेहरे ॥ जेनि दयाथि आ जिभडलियेंरं, कृ-
ष्णाचरीत्र कथीश हरेहरे ॥ १ ॥ सुधो देखा-
ड्यो शुकदेवजियेरे, प्रिक्षतने मोक्षपंथ हरेहरे॥
दशमकंध देववांणीमांरे, गायो छे गुरूजियें
ग्रंथ हरेहरे॥ २॥ एनुं दोहन करि उचरूंरे, धो-
ळमां अम्रतधारा हरे० ॥ गुज्जरवांणिमां गा-
वाथीरे, पिशके प्रभुजिना प्यारा हरे० ॥ ३ ॥
प्रेमिने रुचे प्रेमलक्षणारे, नवधाथी जे न्या-

री हरे० ॥ जगमांहि जनमें जेवल्लारे, ए भगतिना अधिकारी हरे०॥ ४ ॥ दशमि भक्ति छे दोहेलीरे, समजि शके संस्कारी हरे०॥ प्रेमतणा परतापें करीरे, व्यासें वखांणि व्रजनारी हरे० ॥ ५ ॥ ए रस गावानि आतुरतारे, अंतरमां उभरांणि हरे० ॥ आदरुं अमळ आख्यांन हवेरे, विमळ करवा वांणि हरे०॥ ६ ॥ कालावाला करुं कोडेथीरे, कृष्ण रिझववा काज हरे० ॥ एज सवारथें आतुर छेरे, रात्य दिवस ऋषिराज हरे० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ परिक्षत राजायें पुछियोरे, शुकदेवजिनें सार हरे० ॥ रुडो सुणाव्यो तमे राजाओनोरे, वंशतणो विस्तार हरेहरे ॥ १ ॥ जादवकुळमां जनमियारे, भक्तवछळ भगवांन हरे० ॥ शां

शां चरित्र किधां शामळियेरे, करो पावन, मारा कांन हरे०॥ २॥ सज्जननें सुखदायक छेरे, गोविंदजीना गूंण हरे०॥ ए गुण सुणतां आळसशेरे, कसाइविना बिजो कूंण हरे०॥ ३॥ हरिवर हैडानो हारछेरे, पांडवकेरा तो प्रांण हरे० ॥ कृष्णप्रतापें अमे कौरवनोरे, करियोछे कच्चरघांण हरे० ॥ ४ ॥ अश्वत्थामायें बांण अग्नीतणूंरे, मुजने गर्भमां मार्युं हरे० ॥ सुदरशान लेइ शामळियेरे, ए दुख पळमां निवार्युं हरे० ॥ ५ ॥ मायामनुष मनमोहननांरे, चरित्र चीतडां चोरें हरे० ॥ बोलें बोलें बेभान बनूंरे, मेघ सुण्यो ज्यम मोरें हरे० ॥६ ॥ महेरकरी मुनिराज मनेरे, अमृतवांणि उचारो हरे० ॥ राजनकहे ऋषिराज-

कहोरे, हतेंथि आपुं हुंकारो हरे० ॥ ७॥ पद ॥ २॥ ॥ व्यासना सुत मळि वीनवूंरे, रोहिणीनंदन राम हरे० ॥ देवकिसुत देहअंतरविनारे, संभवे केम मारा श्याम हरे० ॥ १ ॥ पितानुं घर तजि प्रितमजीरे, वशिया क्यम व्रजमांय हरे० ॥ व्रजलिला कहो वाल्यमनीरे, जेथकि भवदुख जांय हरे० ॥ २ ॥ मथुरामां जइ मोहनजीरे, मांमानें शिद मार्यो हरे०॥ ज्यादवपुरिमां जिवनजीरे, वंशनें केटलो विस्तार्यो हरे० ॥ ३ ॥ एसहु वर्णवो उलटथीरे, बाकि रह्युं होय बिजुं हरे० ॥ एपण विस्तारि वरणवोरे, राज्यने वेणे हुंतो रीझुं हरे०॥ ४॥ प्रभुकथाम्रत पिवामांरे, लालच अविचळ लागि हरे० ॥ श्रद्धा वधेछे मनें सांभळतांरे,

भुख नें तृष गयां भागि हरे०॥५॥ उत्तरासु-
ततणि आतुरतारे, श्रवणमां जोइ सारि ह-
रे० ॥ भलां वखांण करि भूपतिनांरे, भण्या
वचन ब्रह्मचारि हरे० ॥ ६ ॥ गंगातुल्य गुण
गोविंदनारे, पावनकारि प्रमांण हरे० ॥ ऋ-
षीराज हरिकथा रसरे, भवदुखरोगनुं रशां-
ण हरे० ॥७॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ सांभळ नृप शु-
कदेव कहेरे, वाल्यम जन्म्यानि वात हरे० ॥
असुरभारें आ अवनिमांरे, अती थयो उत-
पात हरे० ॥ १ ॥ गायनु रूप लेइ भूमि गईरे,
ब्रह्माने ब्रह्मलोकें हरे० ॥ आंख्ये धारा वहे
आंसूनीरे, संपूरण भरि शोकें हरे० ॥ २ ॥ भू-
मि करेछे अर्ज ब्रह्मानेंरे, बुडवा बेठुं वेदबरद
हरे० ॥ पाळि घलांणि गळे गायोनेरे, देखि

खमातुं नथि दर्द हरे० ॥ ३ ॥ ब्राह्मणवृत्ति शूद्र भोगवेरे, तखलाथी थया तुछ हरे० ॥ होम हवन विना राजा थयारे, पशुसमान विनापुछ हरे० ॥ ४ ॥ पिडा खमाति नथि पिताजीरे, करो असूरोनो काळ हरे० ॥ आगन्या आपो नके ब्रह्माजीरे, पेसूं सातमे पाताळ हरे० ॥ ५ ॥ अरजी सुणी एवि अवनीनीरे, खगपति पांम्या खेद हरे० ॥ देव महादेव मुनि देवीनेरे, ब्रह्माये समजाव्यो भेद हरे० ॥ ६ ॥ सर्वेने लेइ खिरसागरनीरे, तिरें गया ततखेव हरे० ॥ ज्यां ऋषिराजनो जिवनछेरे, देवमहादेवकेरो देव हरे० ॥ ७ ॥ पद ॥४॥२८८ ॥

॥ पदराग गर्बी. ॥

करुणा करि हेतें जन्म्या हरी, गोकुळमां हेतें

जन्म्या हरी ॥ टेक ॥ नंदबावे जांणा जोशी तेडाव्या, फुलडे वधाव्या फरीरे फरी गोकु० ॥१॥ ढोल नगारां नें नोबतो धमके, दैत्य दु-भांणा डरीरे डरी, गोकु० ॥ २ ॥ थेइताता थेइ नवजोबना नाचे, स्वर्गथि अप्सराओ उतरी, गोकु० ॥ ३ ॥ ताळ मृदंगी तकें तान तोडे, खमखम झांजो खरीरे खरी, गोकु० ॥ ॥ ४ ॥ अरस्परस एकएकनें छांटे, महिडांनां माट भरीरे भरी, गोकु० ॥५॥ हळदर तेल-थि रंगि हजारो, धेन्योनी हान्य धरीरे धरी, गोकु० ॥ ६ ॥ नृत्य करे ऋषिराजके नौतम, जेनें सति गवरीरे वरी, गोकु० ॥ ७ ॥ प-द ॥ १ ॥ २८९ ॥

हांहांरे के मोटिमो साम मारी ॥ एदेशीछे ॥

अलि गांडी गोवालणी दांण देने, हांहांरे

झळ्ला दूररहेनें ॥ १ ॥ अलि जुठी गोवालणी बोल्य जोइने, हांहांरेके आवजे मुख धोइने अलिगांडी० ॥ २ ॥ अलि चपचपकरती चूप-रहेने, हांहांरे केवूं होय ते कहेने अलिगांडी० ॥ ३ ॥ अलि कहेवानुं छे पण काल्य कहिशुं, हांहांरेके दांण तो पहोर देइशुं अलिगांडी० ॥ ४ ॥ अलि डाचूं तमाचा त्रण मागे, हांहां-रेके बोलणे बांण वागे अलिगांडी० ॥ ५ ॥ अलि वागे तो जोवा चाल्य जैये, हांहांरेके मेणलां शीद सहिये अलिगांडी० ॥ ६ ॥ रंग-भींना ऋषीराजना रसिया, हांहांरेके व्रजमां शीद वसिया अलिगांडी० ॥ध्रापद॥ १॥ २९०

॥ प्रेमलक्षणाभक्ति विषे ॥

हांरे जळ भरवा केम जाउंरे, कानुडो मारि केडें पड्योरे ए देशीछे॥

हांरे देखो सखी डोलरियो, काळंदरीने कांठे उभोरे ॥ टेक ॥ प्राणजिवन रुडुं पहेर्यूं पितांबर, हांरे मोरमूगट मनोहर धरियो काळंदरीने कांठे उभोरे ॥ देखो० ॥ १ ॥ वांसळी वगाडे नें मोह पमाडे, हांरे जुओ चाळो ज्यादूडांनो भरियो काळं० ॥ देखो० ॥ २ ॥ भीनेवांने पण भलो सोभेछे, हांरे पेलो गुंजानो हार केड्यें करियो काळं० ॥ देखो० ॥ ३ ॥ वढनारि नारियो तो कहेछे वटकारो, हांरे मनें लागेछे डापणनो दरियो काळं० ॥ देखो० ॥ ४ ॥ मांकडां लइनें काल्ये मांखण मागवा, हांरे मारा फळियामां घेरघेर फरियो काळं० ॥ देखो० ॥५॥ कैकवार आंगणे नचाडूं नांनकडो, हांरे पेलो कान कुंवोर

केसरियो काळं० ॥ देखो० ॥ ६ ॥ रंगिलो नाथ ऋषीराजनो रुपाळो, हांरे एतो आपणे काजें अवतरियो काळं० ॥ देखो० ॥ ७॥

पद ॥ १ ॥ हांरे काळजानी वात केनें कहिये, गोवाळिये घेलां कीधांरे ॥ टेक ॥ चीतडलां चोरियां नें काळजडां कोरीयां, हांरे एने वीजोगें रोइ रोइ रहिये गोवाळिये० ॥ १ ॥ वगर वांके शीद कीधां वसीकण, हांरे छोगांवाळे जसोदाने छैये गोवा०॥ २ ॥ वांसे फरिये तो करे लोकडां वजारत, हांरे घेर डुमा जामीजाय हैये गोवा० ॥ ३॥ उंघडली नावे नां भावे भोजनियां, हांरे नथि बाकी राख्युं नीरदैये गोवा० ॥ ४॥ आंधळांभेंत करिनांख्यां आहीरडे, हांरे सखि झाझुं कहेतां वन्य-

जैये गोवा०॥ ५ ॥ दुधलडे पेट सखि भरिये
दयाळनां, हांरे एनां कामण वाळे तो गुण ग्र-
हिये गोवा० ॥६॥ रंगीलो नाथ ऋषीराजनो
रुपाळो, हांरे एनें न्याळी न्याळीनें न्हाल थैये
गोवा० ॥ ७॥ पद॥ २॥ हांरे वालीडे वांसळी
वगाडी, अथाह नाद आते केवोरे॥ कानूडे
मोरली वगाडी अथाह० ॥ टेक ॥ वाह वाह
वांस धन्यधन्य तारि वांसळी, हांरे तेंतो ला-
खेणी मोत्यणी लगाडी अथाह० ॥ १ ॥ ध-
न्योना मूखमां धन्यां रत्यां तरखलां, हांरे नाग
डोले नवे कूळ दहाडी अथाह० ॥ २ ॥ आं-
चळ मुखें नें थयां खगाकार वाछडां, हांरे नां-
खे कुंपळियो जमनानी झाडी अथाह०॥ ३॥
जमनानां नीर थीर थै गयां जाणिये, हांरे मो-

ह पाम्यां जमनां मारी माडी अथाह० ॥ ४ ॥
पेउपेउ बंध थयां मोत्यां पंखीड़लां, हांरे के-
नो आशरो ते बोल शके काढी अथाह० ॥
॥ ५ ॥ वांसळीनो नाद सुणी ऊतरी समाधी,
हांरे महादेवजीयें आंखडी उघाडी अथाह०
॥ ६ ॥ रंगीलो नाथ ऋषिराजनो रुपाळो, हांरे
जाउं वारणिये वधो एनि वाडी अथाह० ॥ ७ ॥
॥ पद ॥ ३ ॥ हांरे कामणियां कार्यमां करे-
लां, वेचाण करी लिधां वहालेरे ॥ ज्यादूडां जब
रां करेलां वेचाण० ॥ टेक ॥ लट्यकां उपर
वारिजाउं नंदलालने, हांरे अंतरखेंचवा ज-
रुर आदरेलां वेचाण० ॥ १ ॥ वेणां उपर वा-
रिवारि जाउं वारणे, हांरे भेद उंडो नें भाव-
नां भरेलां वेचाण० ॥ २ ॥ नेणां नेहेंभरेल

ज्यादूनि जाळ्यनां, हांरे जाणे रामबाण वेंध-
वा धरेलां वेचाण० ॥ ३ ॥ मोरलिमां मोल्य-
णी नें मूगटमां मोल्यणी, हांरे ठगीलेवा ना-
चकडां ठरेलां वेचाण० ॥ ४ ॥ बणनारी बणी
गइ सैरो शुं बोलिये, हांरे अंन घरनुं बगाडि
ऊछरेलां ॥ वेचाण० ॥ ५ ॥ मूखडे न जाय
कल्युं हैडुं न हाथ रल्युं, हांरे लोक कहेछे मां-
थानां फरेलां वेचाण०॥ ६ ॥ रंगीले नाथें ऋ-
षिराजने रुपाळे, हांरे होञ्यपाडीने चीतडां ह-
रेलां वेचाण० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २९४ ॥

ज्ञाननां २० लक्षण विषे.

मा पावा ते घडथी ऊतयां माकाळीरे ॥ एदेशी छे ॥

विश लक्षण गरुवा ज्ञाननां हो संतोरे, भांखे-
ल वचन भगवाननां गुणवंतोरे ॥ अध्याये

गिताने तेरमे हो संतोरे, जननें धन्य तेमां जे रमे गुणवंतोरे ॥ १ ॥ वखाण पोतानां परीहरो हो संतोरे, नव ढुंग कदी पोते धरो गुण०॥ जाणी नव हणवो जंतने हो संतोरे, सेवो साचा गुरु संतने गुण० ॥ २ ॥ भुख तरस सहनेनी भावना हो संतोरे, ए साधू चंदनबावना गुण० ॥ वाणी पण सरल स्वभावनी हो संतोरे, राखवी पवित्राइ पावनी गुण०॥ ३॥ वेराग्ये धीरज धारिये हो संतोरे, समरणनो लक्ष वधारिये गुण० ॥ नित संतसमागम कीजिये हो संतोरे, घरमां परुणावत रीजीये गुण० ॥ ४ ॥ दुरिजननि सभाथी दूर रहो हो संतोरे, सतशास्त्र विषे भरपूर रहो गुण०॥ दुंपद नहि कुळममता नहीं हो संतोरे, तनवंश

सुख दुख समता सही गुण०॥ ५ ॥ भवदुख संभारी त्रासिये हो संतोरे, हुं देह नही अविनाशि ए गुण० ॥ विश लक्षण भेगां लीजिये हो संतोरे, तो ज्ञानसुधारस पीजिये गुण० ॥ ६ ॥ ए ज्ञानी गोविंद रूपछे हो संतोरे, आत्यंतिक मोक्ष अनूप छे गुण० ॥ जगमध्ये दैवत जाणियूं हो संतोरे, ऋषिराजें ज्ञान वखाणियूं गुण० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ २९५ ॥

राग धोळ, नंदलाल गोकुळनी हुं गोवालण छुं ॥ एदेशी छे ॥

सखि आज सोनानो सूरज सोभीरह्यो ॥ सखि आज हैडानो हरख नजाय कह्यो ॥ १ ॥ सखि आज सोनाने फूलडे छाब भरो ॥ सखि० केसर कुंकनो गा-यकरो० ॥ २ ॥ सखि आज तोरण बंधावो बारणिये ॥ सखि आज मंगळ गीत भलां भणिये ॥ ३ ॥ सखि आज

मोतीडे मंगळचोक पुरो ॥ सखि आज सुं-
ढाळो देवलियो समरो ॥ ४ ॥ सखि आज
वगडावो छत्रीश वाजलियां ॥ सखि आज
पुजापे पात्र भरो भलियां ॥ ५ ॥ सखि आज
वहालाना सांमां वधामणियां ॥ सखि आज
भावतां लीजिये भामणियां ॥ ६ ॥ सखि
आज सो दीवे सोनानी दीवडली ॥ सखि
आज जीवो ऋषिराज जीभडली ॥ ७ ॥ पद
॥ १ ॥ धन्यभाग्य आनंदसागर छोळें च-
ढ्यो ॥ धन्यभाग्य पापीडांने रुदे त्रास प-
ड्यो ॥ १ ॥ धन्यभाग्य संतसभा जेने आं-
गणिये ॥ धन्यभाग्य प्रेमनां जळ आवे पांप-
णिये ॥ २ ॥ धन्यभाग्य दुधडले धुओ पावलि-
या ॥ धन्यभाग्य वैष्णवनें ढोळो वावलिया

॥ ३ ॥ धन्यभाग्य संतचरणरज शीश चढी ॥
धन्यभाग्य जोतांमां भक्तिनी जुक्ति जडी ॥ ४ ॥
धन्यभाग्य गातावाता आवे संत घरे ॥ धन्य
भाग्य जयजयजय राधेकृष्ण हरे ॥ ५ ॥ ध-
न्यभाग्य वांय टाढा शांतिना वावलिया ॥ ध-
न्यभाय टाळे चोराशीना तावलिया ॥ ६ ॥
धन्यभाग्य धुन्य मची जेने बारणिये ॥ धन्य-
भाग्य जायरे ऋषिराज वारणिये ॥ ७ ॥ पद
॥ २ ॥ ऋषिराज संतसभा सुरवीर अति ॥
ऋषिराज धेंगडमल्ल छें धीरमती ॥ १ ॥ ऋ-
षि० ॥ जरणानां खडग भलां झळके ॥ ऋ-
षि० ॥ धीरज ढालडियो चळके ॥ २ ॥ ऋ-
षि० ॥ संत बांणावळि खूब बण्या ॥ ऋषि० ॥
ब्रह्मविद्याकेरा मंत्र भण्या ॥ ३ ॥ ऋषि० ॥

धुन्यनी तोप अवाज उठे ॥ ऋषि० ॥ कळजुग वेगळो मांथुं कुटे ॥४॥ ऋषि० ॥ माया वचारीना भोग मळ्या॥ ऋषि० ॥ अवगुण देश तजी उचळ्या ॥५॥ ऋषि० ॥ संत सुरा मारा सांमत छे ॥ ऋषि० ॥ रणजित सरवे सलामत छे ॥ ६ ॥ ऋषि० ॥ शरणे आवे तेनि सहाय करे ॥ ऋषि० ॥ मंगळपद महिमाय करे ॥७॥ पद ॥ ३॥ रंगरेल रांमसभा धन्य रातडी ॥ रंगरेल्य वैकुंठनी आतो वातडली ॥ १ ॥ रंगरेल्य मोतीडे वरश्यारे मेवलिया॥ रंगरेल्य दरशनें आवोरे देवलिया ॥ २ ॥ रंग० रांमसभा मारे खूब रळे ॥ रंग० मुगति सदाव्रत आंहि मळे ॥ ३ ॥ रंग० अडशट तीरथ आंहि मळ्यां॥ रंग० परियां-

नां पुन्य तो आज फळ्यां ॥ ४ ॥ रंग० ॥ आनंदना आज ओघ वळ्या ॥ रंगरेल ॥ आंगणे आवि महंत मळ्या ॥ ५ ॥ रंग० ॥ हरखचमक उभराय हैये ॥ रंग० ॥ एक जीभें केटलुंक कैये ॥ ६ ॥ रंग० ॥ मलके ऋषिराजमुखडलूं ॥ रंग० ॥ सदाय रहो आवुं सुखडलूं ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ २९९ ॥

कार्त्तिक महिने कारेली मोरी, एदेशीछे ॥

पहेली भगतिमां प्रीक्षत डाह्या, कांइ मिथिलानगरना मुनिराया, पण थोडाथोडा ॥ १ ॥ बिजी भक्तिमां नारद नहाया, कांइ द्रावडना वैष्णव डाह्या, पण थोडा२ ॥ २ ॥ त्रिजी भक्तिमां महादेव मोह्या, कांइ शृंगिना सेवक जोया, पण थोडा२ ॥ ३ ॥ चोथी भक्तिमां सागरनी सूता, कांइ कुबज्याना हावभाव हू-

ता, पण थोडा२ ॥ ४ ॥ पांचमि भक्तिमां अंबरिख राजा, कांइ पुष्टिमारगमां लोकझाजा, पण थोडा२ ॥५॥ छठी भक्तिमां खगपति खाशा, कांइ नमीनमिनें विजा घाश्या, पण थोडा२ ॥ ६ ॥ सातमि भक्तिमां बजरंग बाळा, कांइ गोकुळ गामना गोवाळा, पण थोडा२ ॥ ७॥ आठमि भक्तिमां अर्जुन एवा, कांइ सुग्रिव सरखानि सेवा, पण थोडा२ ॥ ८ ॥ नूंमी भक्तिमां बळिराजा बेली, कांइ पांडवे मुंमता मेली, पण थोडा२ ॥ ९ ॥ दशमि भक्तिमां गोपिजन राचे, कांइ नरसिं मेहता प्रेमें नाचे, पण थोडा२ ॥ १० ॥ भक्तिना भाव सर्वं व्यासें वतायां, कांइ गुणतो ऋषीराजें गाया, पण थोडा थोडा ॥ ११ ॥

पद ॥ १ ॥ ३०० ॥

पद राग केरबो.

शिद रोकोछो चतूरसुजांण,मुको कांना मा-
रगडो ॥ अमे आवतां आपिशुं दांण मुको
कांना० ॥ १ ॥ नथी परदेशि के नथि परनां,
मुको० ॥ आतो गोरस धारवां घरनां मुको०
॥ २ ॥ नित्य जावुं नें रोकोछो नित्य मु० ॥
रुडा माणसनी नहि आ रीत्य मु० ॥ ३ ॥ वि-
ती वेळा नें लागेछे वार, मु० ॥ काल्ये ला-
विशुं गुंजाना हार मु० ॥ ४ ॥ पेली आवेछे
मांखणवाळी, मु० ॥ एछे कंजुस नें कजि-
याळी मु० ॥५॥ घेरे रागें नथी केम गाता,
मु० ॥ जोज्यो मोरलि विसारिनें जाता मु०
॥ ६ ॥ ऋषीराजना नाथजि रसिया मु० ॥

थोडी आवोछो शूं जोइ धशिया मु० ॥ ७॥
पद ॥ १ ॥ ठाउकां वेण बोले ठगारी, उभी
रहेनें आहिरडी ॥ टेव जांणुंछुं महियारि ता-
रीउभी रहेनें० ॥ १ ॥ छळनी भरि सुंदरि शां-
णी, उभी० ॥ तारे मांथेछे महिडुं के पाणी
उभी० ॥ २ ॥ मही होय तो पीवुंछे पानें, उ-
भी० ॥ नके खावनना सम खानें उभी० ॥
॥ ३ ॥ दांणमाटे दगो नव करिये, उभी० ॥
दगो नहिं सगो कोइनो जरिये उभी० ॥ ४ ॥
शीखवी केणे बोलतां छोडी, उभी० ॥ अली
केम नथी रहेती ओहोडी उभी० ॥ ५ ॥ गा-
ळो खातारिथै गणगणती, उभी० ॥ मांथे मां-
ख्यो फरे भणभणती उभी० ॥ ६ ॥ उंचूं जो
उडे सोनानि चकली उभी० ॥ ऋषीराजनो

नो नाथजि नकली उभी० ॥ ७॥ पद ॥ २ ॥
कपटी कजियाखोर काळा, अल्या नथी ओ-
ळखतो ॥ गंठीया गिरधारी गोवाळा अल्या०
॥ १ ॥ तारा बोलणिये बांण वागें, अल्या० ॥
मरज्यादामेली दांणमागें अल्या० ॥ २॥ हुं-
शीयारीपणे हद्यवाळी, अल्या० ॥ पळ एक-
मां पाकशे काळी अल्या० ॥ ३ ॥ छकी जा-
मां जसोदाना छैया, अल्या० ॥ दांणसाटे
तो देइश डैया अल्या० ॥ ४ ॥ विवरावि चिहे
एतो बीजी, अल्या० ॥ ज्यादू लागे एतो करे
जी जी अल्या० ॥ ५॥ तारा ज्यादुथि हूं घणुं
जांणूं, अल्या० ॥ शिद अंतरमां डर आंणूं
अल्या० ॥ ६ ॥ ऋषीराजना नाथ रंगीला,
अल्या० ॥ हट्य छेल्य जवादे हठीला अल्या०

॥ ७॥ पद ॥ ३ ॥ ॥ ज्यादूगारो अली तारो अहाळी, गोरस पियूं घुंटडले ॥ हुंतो वहेवारियो वनमाळी गोरस० ॥ १ ॥ चमकेलि गाळो देइ चाली, गोरस० ॥ सोळ वरसनि सोमली काली गो० ॥ २ ॥ कजीयाळि हवें कन्य काळी, गो० ॥ तारी खोड्य देवीछे टाळी गो० ॥ ३ ॥ तारी हेंमात्य लाव्यनें तरिया, गो० ॥ कन्य जंतर मंतर करिया गो० ॥ ४ ॥ फत्यरे फतुवाखोर फंदी, गो० ॥ गाळो नहि खमुं गूजरिगंदी गो० ॥ ५ ॥ माट महियारिनूं झट लिधूं गो० ॥ पेटभरीनें प्रीतमें पीधूं गो० ॥ ॥ ६ ॥ ऋषीराजनो नाथ थया राजी गो० ॥ मटूकी सुंपि मोहनें साजी गो० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ३०४ ॥

भगवानना नामनो महिमा.

जपो राम कृष्ण गोविंद महामंत्रजाप, बळे पोतानां पाप टळे त्रिविधिना ताप जपो० ॥ टेक ॥ जांणे जापतणो जथारथ महिमा महेश, हरिनाम जपे हमेशां हजारमुखें शेश जपो० ॥ १ ॥ जश्श जापना जणायछे पुराणमां प्रसीद्ध, जाप उलटो जप्याथि थया वाल्मीक सीद्ध जपो० ॥ २ ॥ वळि नां पडे वटांगळुं के नां पडे वटाळ, सर्व देशमां जपाय नें जपाय सर्वकाळ जपो० ॥ ३ ॥ जपो नाहिनें ननाहिनें नखाइनें के खाइ, जपो सुइनें के बेशिनें के उठिनें उजाइ जपो० ॥ ४ ॥ भण्यो होयतो जपाय भण्यो न्होयतो जपाय, ईश्टनामनो उच्चार कष्ट सांमटां कपाय जपो०

॥५॥ वेदपात्रथी जपाय, मनुष्यमात्रथी जपाय, ईष्टनामनो उच्चार कष्ट सांमटां कपाय जपो० ॥ ६ ॥ राजराजथी जपाय ऋषीराजथी जपाय, इष्टनामनो उ० ॥ जपो० ॥७॥

पद ॥ १ ॥ भजो राम कृष्ण गोविंद भक्तप्रतीपाळ, जाय दूखनि जंजाळ थाय सूखनो सगाळ भजो० ॥ टेक ॥ भजो भावथि तो ठीक नें अभावथि तो ठीक, भजो दावथि तो ठीक नें स्वभावथि तो ठीक भजोराम० ॥१॥ भजो रागमां तो ठीक नें बेरागमां तो ठीक, भजो बागमां तो ठीक नें वैरागमां तो ठीक भजो० ॥ २ ॥ भजो जाणिनें तो ठीक नें अजाणिनें तो ठीक,भजो नांणिनें तो ठीक नें प्रमाणिनें तो ठीक भजो०॥३॥भजो ताळमां तो

ठीक नें बेताळमां तो ठीक, कळिकाळमां तो ठीक कळिकाळमां तो ठीक भजो० ॥४॥ भजो रंमते तो ठीक भजो जंमते तो ठीक, भजो भंमते तो ठीक भजो मंमते तो ठीक भजो० ॥ ५ ॥ भजो दुःखमां तो ठीक दुःख भागशे अशेष, भजो सूखमां तो ठीक सूख जागशे विशेष भजो० ॥ ६ ॥ वानुं धारिनें रह्याथि भजो तोये भलें ठीक, ऋषीराजना कह्याथि भजो तोये भलें ठीक भजोराम० ॥ ७ ॥ पद ॥ २ ॥ ३०६ ॥

पितृभक्ति विषे. अनिरुधजीनी घोडली, एदेशीछे.

वळिवळी बहु वीनवूं, अंबिका मुजअंबाय ॥ तिव्र वैराग्यना तापमांरे, मेंतो नोनो जांण्यो महीमाय अरज अपराधीनी ॥ १ ॥ धनद तातनें धन्यछे, अवगूण मुज अगणीत ॥ तो-

पण गुणतरिकें गण्यारे, वाह पुत्रवच्छळता-
नी प्रीत्य अरज अप० ॥ २ ॥ पालण पोषण
प्रेमथी, करिकरि लडाव्यां लाड ॥ कष्टसह्यां
मुजकारणेरे, मांनुं केटलो पितृनो पाड अर-
ज० ॥ ३ ॥ कल्पतरुवत् मनुषकाया, एनां
दाता आप ॥ जशकीर्त्ति मुज जगतमांरे,
एतो पितृनो पुण्यप्रताप अरज० ॥ ४ ॥ प-
धारतां परलोकमां, जांखीनो नाव्यो ज्योग ॥
वांक नथी मुजरांकनांरे, दैवज्योगें रह्या छें
विज्योग अरज० ॥ ५ ॥ आखी उंमर सुकृत
मुजथी, थयूं कांइ वळि थाय ॥ एसहु अर्प-
ण आपनेरे, एमां नहि मारे लेवादेवाय अर-
ज० ॥ ६ ॥ छे ग्रंथ बोधचिंतामणी, आपनें
अर्पण आज ॥ सफळ वांणी सांमटीरे,

राजी थैनें गणे ऋषिराज अरज० ॥ ७ ॥

पद ॥ १ ॥ ३०७ ॥

थाळ.

रणछोड रंगीलारे, के नटवर नागर छो, एदेशीछे.

मारे मंदिर आवोरे, के नंदतणा लाला ॥ जमवानें जीवनरे, के वैष्णवना वहाला ॥ १ ॥ बेसो चंदनबाजठरे, हरी मारा हेतधरी ॥ नवरावुं उंने निररे, प्रित्यम मारा प्रेमकरी ॥ २ ॥ पेरि पीळां पितांबररे, चढो प्रभु चाखडिये ॥ चटकंनी चाल्येरे, आवो प्रभु ओरडिये ॥ ३ ॥ बाजठिये बिराजोरे, सोनातणो थाळ सरे ॥ कंचनना कटोरारे, विजलडिनें जांखी करे ॥ ४ ॥ वळि कळश कंचननोरे, प्यालासहित पासे धरूं ॥ जमनाजळ शीतळरे, भावेंकरि

मांहि भरू ॥ ५ ॥ पकवान कऱ्यांछेरे, मांही मिसरी घीछे ॥ शेवैया लाडूरे, खाजां नें जलेबी छे ॥ ६ ॥ मोतीचुर मगदळरे, मेवा मीठा छे घणा ॥ टोपरापाक ताजोरे, बर्फीनें साकरिया चणा ॥ ७ ॥ घेबर नें घारीरे, सुंवाळी सुंदर छे ॥ जमो जुक्तिथि जीवनरे, गळ्यो पाकगुंद्र छे ॥ ८ ॥ दुधभात नें साकररे, सुतरजेवि सेव वणी ॥ वळि मालपुंवा छेरे, पोळी चटणी दखणी ॥ ९ ॥ शीरो नें पूरीरे, तर्के पाक दूधतणो ॥ कंसार कर्योछेरे, पिंडानो तो स्वाद घणो ॥ १० ॥ भात्यभात्यनां भजियांरे, सारुं शाक सूरण छे ॥ वालोळ वघारीरे, भींडा पण पूरण छे ॥ ११ ॥ कारेलां कंकोडांरे, रताळु नें रींगणियां ॥ तां-

दळजानि भाजीरे, ताजी छे मुळापणियां ॥ १२ ॥ दाळ चंपाना सरखीरे, तुवर मग अडदतणी ॥ कढि कोथमी नांखीरे, उकळवा दिधीछे घणी ॥ १३ ॥ चणा चोळा वटांणारे, ताजा तेलमां तळिया ॥ दुधि तूर्यां बटाकांरे, प्रित्यें जमो पातळिया ॥ १४ ॥ अतिस्वाद अथांणारे, केरां अनें कर्बटियां ॥ गरमर नें गूदांरे, वडां पापड मठियां॥ १५॥ आदुं लींबु नें आंबळांरे, बिली मरचां हरदी ॥ मेथियांकरि मरुवारे, भरी राइनें मरदी ॥ १६ ॥ चांपांकरि चतूराइयेंरे, करीछे तमकाजे॥ स्याम सांसते जमज्योरे, वारी जाउं व्रजराजे ॥ १७॥ प्रभु पाणिपिधानीरे, वारेवारे टेवपडी ॥ जरा चाखि जुओनेंरे, बाल्यमजी वाल वडी

॥ १८ ॥ केसरियानि केरीरे, घोळी रस करि-
यो छे ॥ मांहि साकर मेळीरे, वाटकडो भ-
रियो छे ॥ १९ ॥ मेवाभात नें शिखंडरे, क-
र्‍यो भात केसरियो ॥ रुचि होयतो रसिया-
रे, दुधडलूं नें बाजरियो ॥ २० ॥ खंमा ओ-
टकार खानारे, अरे अथडूक जशे ॥ वरतो
जोइये वहालारे, संभारतुं कूण हशे ॥ २१ ॥
छाश आज सवारेरे, करीनें वघारी छे ॥ मिठुं
जीरुंछे मांहीरे, जमी जुओ सारी छे ॥ २२॥
पंखो लेइ पासेरे, बेठीछूं दासलडी ॥ अरे आ
शी उतावळरे, जमोछो के हासलडी ॥ २३ ॥
शाक छत्रिससर्वेरे, तळीनें त्यार कर्‍यां ॥
भलां बत्रिश भोजनरे, भंडारमां लावि भ-
र्‍यां ॥ २४ ॥ जे जे जोइयेतेरे, मागि लेजो

मर्मांळा ॥ कांइ कसर न करस्योरे, स्वभावें छो शरमाळा ॥ २५ ॥ चळु करिनें चतुर्भुज- रे, उठो प्रभु अलबेला ॥ दांत धुओ दयाळूरे, सोनाशळिये छेला ॥ २६ ॥ पान सुंदर पाकांरे, काथो चुंनो मेळीनें ॥ बिडुं वाळ्युं छे बळवंतरे, के कस्तुरि भेळीनें ॥ २७ ॥ केळसोपारि कातरिरे, लविंग तज इलायकी ॥ जाव्यंत्रिनें जायफळरे, ल्योनें वारिजाउं लायकी ॥ २८ फुले सेज समारीरे, पलंगे पधारो प्रभू ॥ ऋषिराजना रक्षकरे, वालामारा विश्वविभू ॥ ॥ २९ ॥ १ ॥ ३०८ ॥

जे कोइ अंबिकाजि मातनें आराधशेरे लोल, एदेशी छे.

रवीवारें भजो रवीवंशि नाथनेंरे लोल, ताळिपाडो तांन तोडि जोडि हाथनेंरे लोल ॥ टेक ॥ शुन्यमुन्य तजी धुन्यकरी जापशेरे लो-

ल, इष्ट एहनां अरिष्ट कष्ट कापशेरे लोल र-
वि० ॥ १ ॥ दाम धाम गाम सर्व राम आ-
शरेरे लोल, राम सर्व ठाम चाचरे अपाशरेरे
लोल रवि० ॥ २ ॥ दरस देवदुल्लभ तोहे सु-
ल्लभ संतनेंरे लोल, जंत शूं लहे अनंततणा
अंतनेंरे लोल रवि० ॥ ३ ॥ नीसकामनाम
धारणांनें पारणांरे लोल, ए विचारनां हजा-
रवार वारणांरे लोल रवि० ॥ ४ ॥ गानतान-
मां के नामधुन्य ध्यानमांरे लोल, धन्य व-
स्तिमां मेदानमां के रानमांरे लोल रवि० ॥
॥ ५ ॥ आ अखूट धन्य खूटवे न खूटशेरे लो-
ल, वळी अंधधंध कर्मबंध छूटशेरे लोल र-
वि० ॥ ६ ॥ भली एक टेक भक्तभीड भाजवीरे
लोल, ऋषीराजकाज ऋषीरुपें राजवीरे लो-

ल रवि० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ ॥ चंद्रवार तो
ज्योगेंद्र चंद्रधारिनोरे लोल, निर्जरेंद्रइंद्र भू-
जगेंद्रधारिनोरे लोल ॥ टेक ॥ छबी तेजवृंद
चंदनी छटाहरीरे लोल, मंदमंद हास मस्तकें
जटाधरीरे लोल चंद्र० ॥ १ ॥ अंगअंगमां
अनंगछबी जांखडीरे लोल, शीशगंग नें गु-
लाबरंग आंखडीरे लोल चंद्र०॥२॥ धरे ध्यान
सकळ सिद्ध धामधामनारे लोल, झट्टपट्ट पू-
र्ण करे जटी कामनारे लोल चंद्र० ॥ ३ ॥
नवे नाथ उमानाथतणा साथमांरे लोल,
भूतजूथ साथमां त्रिशूळ हाथमांरे लोल चं-
द्र० ॥ ४ ॥ टट्टु टेच करें पंथपंथ टोळियोरे लो-
ल, ग्रंथग्रंथमां भवानिकंथ भोळियोरे लोल
चंद्र० ॥ ५ ॥ स्पष्ट कष्टनष्ट भजन भावथी

भणेरे लोल, आवे हृष्टपुष्ट अष्ट सिद्धि आंगणेरे लोल, चंद्र० ॥ ६ ॥ कल्पवृक्ष लक्षतुल्य ञ्यक्षलक्षणोरे लोल, ऋषीराजनि प्रत्यक्ष पक्षरक्षणोरे लोल चंद्र० ॥ ७ ॥ २ ॥ ३१० ॥

हरिवेण वाइछेरे हो वनमां, ए देशीछे ॥

भावनो भोगीरे हो वहालो, नटवर नंदाजीनो लालो ॥ भावनो० ॥ टेक ॥ जोगिया वनमांरे हो जैनें, जेना काजें तपशा लैनें॥साधन साधेरे हो सजनी, रटतां वीते दहाडो रजनी ॥ भावनो० ॥ १ ॥ तोहे दुल्लभरे हो रसियो, एतो मारा मंदिरियामां वसियो ॥ ज्योगिया दुल्लभरे हो जांणे, एतो मारा सांमूं वलोणूं तांणे ॥ भाव० ॥ २ ॥ नीगम नेतीरे हो कहेछे, एतो मारी नजरां आगळ रहेछे ॥ मुनियोनि नजरेरे हो नावे, एतो मनें खीचडी

नित्य खंडावे ॥ भाव०॥ ३ ॥ ब्रह्मायें ध्यान-
मंरि हो भाळियो, एतो मारि गावडीनो गो-
वाळियो ॥ ध्यानमांथि नाशीरे हो जाय छे,
एतो मारां छांनां गोरसडां खायछे ॥ भाव०
॥ ४ ॥ अडशट तीरथरे हो अरणां, फरिफरि
थाक्यां कइनां चरणां॥ तोहे नजरेरे हो नावे,
एतो मारे आंगणे जोरेंजोरें आवे ॥ भाव०
॥ ५ ॥ हींमाळे हाडनेरे हो गाळे,अग्नीनें तापे
उंनाळे ॥ दरसन दुल्लभरे हो सखियो, एतो
मारे लमणे केणे लखियो ॥ भाव० ॥ ६ ॥ र-
मझम रमझमरे हो करतो, आवे मारे आं-
गणे फुंदडी फरतो ॥ वांसळी वायछेरे हो
घेरी, लटकाळो ऋषिराजनो लहेरी ॥ भाव०
॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥ कानुडे कांमणरे हो कीध-

लां, चीतडां चोरीनें लटके लीधलां ॥ कानु-डे०॥ टेक ॥ नणदल नांनडीरे हो चावळी,मे-णलां मारेछे आकळी उतावळी ॥ वहु शिर नांस्यमारे हो छेडलो, नंदना नांनकाथी तारे नेडलो ॥ कानुडे० ॥ १ ॥ गावडी दोनारे हो गांउंछुं, सासुडी सांभळे तो शरमांउंछुं॥मो-रलिना नादेरे हो मोहिने, काळजानी नथी क-त्यानी कोइने॥कानु० ॥२॥ अंबर अवळांरेहो ओढियां, बेडलांना साटे उपाड्यां घोडियां ॥ पाणीडां भरवारे हो प्रवर्यां, सांमटां नंदजीने आंगणे संचर्यां ॥ कानु० ॥ ३ ॥ जसोदायें पुछियुंरे हो जोइनें,घोडियां ठालां लिधां क्यां धोइनें ॥ सांमटां पडियांरे हो छोभलां, दुर-जइ किधो विचार कांइ दोभलां॥कानु०॥४॥

हवें शुं करियेरे हो हेलडी, कांनथी छोडी छुटे नहि वेलडी ॥ लोकडां कहेछेरे हो लाडकी, वहु नहि रहेवादे घरमां वाडकी ॥ कानु० ॥ ५ ॥ नहि कांइ त्रेवड्योरे लावशे, खूब एना कानुडानें खवरावशे ॥ घर नहि मांडेरे हो गोरियो, हेरफरे कानुडानी हारि दोरियो ॥ कानु० ॥६॥ शांमळो आवशेरे सेरिये, वारि जावेलनां फूलडां वेरिये ॥ ओछव शोभशेरे हो आजनो, रंगनो भींनो प्रभू ऋषिराजनो ॥ कानु० ॥ ७॥

॥ पद ॥ २ ॥ रासनो भोगीरे हो रसियो, व्रजमां वहालोचुं पाळवा वसियो ॥ रासनो० ॥ टेक ॥ पारखुं कीधुंरे हो प्रेमनूं, नजडे प्रेममां पगलूं नेमनूं ॥ वेदसुधि नेमनींरेहो वखार्य छे, प्रेमनि तो वातो पराने पार्य छे ॥ रा-

सनो०॥ १ ॥ स्वातीनां प्रेमियांरे चातकां, वायसां स्वातीनी समजे वात कां ॥ लक्षणनां वायसांरे हो लोकडां, बक बक बोल्यां करे जेम बोकडां ॥ रास० ॥ २ ॥ मांन सरोवरनीरे हो माछली,करडी खाशे तळावमां काछली ॥ पांणीथी अळगीरे हो जो पडे,दूधमां डूबावो तोहे तरफडे ॥ रास०॥ ३॥ भमर कमळनोरे हो भोगियो, रहेशे कमळ वछोयो रोगियो ॥ गेंगो न समजेरे हो गोठडी, कमळनें जांणे अंधारी कोटडी ॥ रास० ॥ ४ ॥ लोकडां गेंगानीरे हो नात्यनां, भण्यां नें अभण्यां एकज भात्यनां ॥ नेमव्रत प्रेमनांरे हो पारणां, व्रजनां वारे वारे लेउं वारणां ॥ रास० ॥५॥ देखे पतंगियांरे हो दीवडो, चोट्य

नव चूके भलें जाय जीवडो ॥ चंदलानां भोगीरे हो चकोरियां, जयजय जयजय जुगलकिशोरियां ॥ रास० ॥ ६ ॥ सुखनो सागररे हो शांमळो, सेविये मुकीनें मननो आंबळो ॥ भागवत प्रेमनारे हो भाजनो, रंगनो भीनो प्रभू ऋषिराजनो ॥ रास० ॥ ७ ॥ पद ॥ ३ ॥ रुडला रासनीरे हो रातडी, वरणव्ये नावे बशवर वातडी ॥ रुडला० ॥ टेक ॥ शरदपुन्यमनोरे हो शशियो, विमळ आकाशना वचमां वसियो ॥ गगन तंबूनारे हो घाटनूं, वचमां झुंमरूख झुके वैराटनूं ॥ रुडला० ॥ १ ॥ जुवतिना चूडलारे हो झगझगे, तारामंडळनी हांडियो तगतगे ॥ गोपियो जेटलीरे हो घेरडे, एटलां धार्यां स्वरूप अलबेलडे ॥ रुड० ॥

॥ २ ॥ गावणे सुरसहितरे हो ग्राम छे, सर्वे जांणे मारे वश्य शाम छे ॥ वालिडो वांसळीरे हो वाय छे, गोपियो गोविंदने जोडले गाय छे ॥ रुड० ॥ ३ ॥ घनशाम रंगछेरे हो कहांनमां, वीजळी जेवूं पितांबर वानमां ॥ वाजीत्र सांमटांरे हो वाजतां, दुंदभी धेंधें गगनमां गाजतां ॥ रुड० ॥ ४ ॥ शास्त्रमां निंदितरे हो छांयडी, दयानिधि झाली बरावर बांहांयडी ॥ ज्योगपड्यो आठ अंगरे हो जांखडो, अबळानो बेली कानूडो फांकडो ॥ रुड० ॥ ५ ॥ त्रिया प्रभुमां मळीरे हो त्यां रही, अंबर आभरणनी शुध नां रही ॥ रसबस रेलडीरे हो रंगनी, गंगमां लहेर्यो भळे जेम गंगनी ॥ रुड० ॥ ६ ॥ थेइता थेइतारे हो थेइथेइ ॥ रुमझुम

रमक ठमक ताळ देइदेइ ॥ भयनथि लोक-
नीरे हो लाजनो, रंगनो भीनो प्रभू ऋषि-
राजनो ॥ रुड० ॥ ७ ॥ पद ॥ ४ ॥ ॥ धन्य
धन्य रासनारे हो रंगने, धन्य धन्य अरसप-
रसना उमंगने ॥ धन्य धन्य० ॥ टेक ॥ धन्य
कांमनीनारे हो कृत्यने, धन्य धन्य नारद नें
नारदनि नृत्यने ॥ धन्य कटिलंकनेरे हो वंक-
ने ॥ धन्य धन्य डमरु नें शंकरना शंखनें ॥
धन्य० ॥ १ ॥ धन्य फुलडांनीरे हो फोर्यनें,
धन्य धन्य गोपिकानि कुळदेवि गोर्यनें ॥ ध-
न्य शांमळानारे हो शोखने, धन्य धन्य चहा-
वा वंदावनचोकनें ॥ धन्य० ॥ २ ॥ धन्य गां-
धवनारे हो गावणां, धन्य धन्य सुरलोकशो-
कनें शमावणां ॥ धन्य रंगडानीरे हो रेल्यने,

धन्य धन्य व्रज्जरज्ज तृण वृक्ष वेल्यने ॥ धन्य० ॥ ३ ॥ धन्यरुडि रेतडीरे हो तीरनें, धन्य धन्य नीर्मळ जमनाना नीरने ॥ धन्य फेरफेरनीरे हों फूंद्डी, धन्य कंचुवा विचीत्र नें विचीत्र चूंद्डी ॥ धन्य० ॥ ४ ॥ धन्य कमळानारे हो कंतने, धन्य धन्य खग्ग मृग्ग व्रज्जजीवजंतने ॥ धन्य वनवननारे हो विहारने, धन्य धन्य झांजर नें पानि धंमकारने ॥ धन्य० ॥ ५ ॥ धन्य धन्य लटकांरे हो लालनां, धन्य धन्य झळ्ळळ तेजबिंबभालनां ॥ धन्य करे वेद्धुन्यरे हो भारती, धन्य धन्य इंद्रकरे लक्षदीवे आरती ॥ धन्य० ॥ ६ ॥ धन्य धरा छाइगइरे हो चंद्ने, धन्य मंदमंदहास रासना आनंद्ने ॥ धन्य नंद्लालनारे हो नाचने,

धन्य धन्य आज ऋषिराजतणी वाचनें ॥
धन्य धन्य रासनारे हो रंगने० ॥ ७ ॥ पद ॥
॥ ५ रास संपूर्ण ॥ ३१५ ॥

उत्तर मंगळाचरण.

॥ राग धोळ मंगळ ॥

प्रथम गणेश पुज्या हवें पूजुं, मंगकारि मो-
रारी कमळापति केशव ॥ १ ॥ कमळध्वजा-
दिक चरणकमळमां, चिह्न खोळे सुखकारी
कमळा० मंगळ० ॥ २ ॥ कोमळ पदनळ क-
कळ सरीखां, पद्मा शक्ति पुजारी कमळा०
मंगळ० ॥ ३ ॥ अष्टसिद्धी करजोडिनें ऊभी,
जयजय शब्द उचारी कमळा० मंगळ० ॥४॥
नखथि सिखासुधि नाथ निरखतां, कोटिक
कंद्रपवारी कमळा० मंगळ० ॥ ५ ॥ चंदन
पुष्प नें श्रीफळ चोखा, लेइनें पुज्या गिरधारी

कमळा० मंगळ० ॥ ६ ॥ राजिवलोचननी ऋषिराजें, आरति आज उतारी कमळा० मंगळ० ॥ ७ ॥ पद ॥ १ ॥

॥ सुंदरवरनी चूंदडी. एदेशी छे ॥

मंगळकारण मोरलीधर, भक्तवछळ भगवान ॥ गणपतिना गुरुदेव छोरे, दासनें द्योछो इछितदान कृपानिधि कृष्णाजी ॥ १ ॥ सुदामानी सहाय कीधि, किधाविना कोल ॥ पोसलि पुंवानि भेट्यमांरे, झोटा करिआप्या सोनाना झोल कृपा० ॥ २ ॥ दासी कुवज्या कूबडी, बुधउंचाकुळथी वहान्य ॥ चंदन आपनें चर्चतांरे, किधि सुंदरि पोतानि नाऱ्य कृपा० ॥ ३ ॥ गोपिकानां गोरस जमिया, रच्यो रूडो रास ॥ पुष्प धरान्यां प्रेमथीरे, पुरि माळणमाळिनि आस कृपा० ॥ ४ ॥ सेवा जोतां

सर्वनी, नां मळे मूंघो माल ॥ भूधर भावना भोगियारे, नाथ कीधा हजारोनें न्हाल कृपा० ॥ ५॥ गुण तमारा गाववा, पद रच्यां छे बहुपेऱ्य ॥ आपना गुणने आशरेरे, ऋषिराजने लीलाल्हेर कृपा० ॥ ६॥ गौ ब्राह्मण प्रतिपाळ्छो लालजि लक्ष्मीनाथ ॥ शिरधरो ऋषिराजनेरे, रुडा चंदनचर्चित हाथ कृपा० ॥ ७पद ॥ २॥ ३१७+१४॥ प्रथम = ३३१॥

श्रीशांतापतये तस्मै महर्षये नमोनमः ॥
मुनयेऋष्यशृंगाय भक्तानांसुखदायच ॥

